Ellen G. White

Tervendamise teenistus

Sisukord

Eestikeelne väljaanne põhineb 1905. aasta ingliskeelsel teosel. Tegemist on ajaloolise usulise tekstiga, mitte tänapäevase meditsiinijuhendiga.

Pühendus ja kirjastajate eessõna 4
1. Meie eeskuju 6
2. Teenimise päevad 13
3. Looduse ja Jumalaga 26
4. Usu puudutus 31
5. Hinge tervendamine 41
6. Päästetud teenima 54
7. Jumala ja inimese koostöö 64
8. Arst kui õpetaja 75
9. Õpetamine ja tervendamine 85
10. Kiusatute aitamine 103
11. Ohjeldamatuse küüsis olijate aitamine 111
12. Abi töötutele ja kodututele 121
13. Abitud vaesed 135
14. Rikaste teenimine 142
15. Haigetoas 149
16. Palve haigete eest 153
17. Ravivahendite kasutamine 161
18. Meele tervendamine 167
19. Loodusega kokkupuutes 183
20. Üldine hügieen 189
21. Hügieen iisraellaste seas 194

22. Riietus 201
23. Toitumine ja tervis 208
24. Liha toiduna 220
25. Äärmused toitumises 225
26. Ergutid ja uimastid 230
27. Alkoholikaubandus ja keeluseadus 239
28. Kodu teeniv roll 248
29. Kodu rajajad 253
30. Kodu valimine ja ettevalmistamine 259
31. Ema 264
32. Laps 270
33. Kodu mõju 277
34. Tõeline kasvatus valmistab ette misjonitööks 282
35. Jumala tõeline tundmine 292
36. Oletustele rajatud teadmiste oht 306
37. Väär ja õige kasvatus 316
38. Tõeliste teadmiste otsimise tähtsus 327
39. Jumala sõna kaudu saadud teadmised 334
40. Abi igapäevaelus 341
41. Teistega kokku puutudes 352
42. Arenemine ja teenimine 364
43. Kõrgem kogemus 370

Pühendus ja kirjastajate eessõna

Raamatu moto.

„Et maa peal tuntaks sinu teed ja kõigi rahvaste seas sinu päästet.“

Pühendus.

See raamat on pühendatud kõigi maade arstidele ja õdedele, kes Suure Arsti, selle suure tervendava misjonäri kaastöölistena töötavad vapralt ja omakasupüüdmatult, et tervendada haigeid, lohutada kannatajaid ja õpetada eluteed.

Kirjastajate eessõna.

Maailm on haige ning kõikjal, kus inimesed elavad, on rohkesti pattu ja kannatust.

Kuigi arstiteadus ja kirurgia on edenenud ning suur hulk väljaõppinud õdesid astub otsekui valges rüüs vägi oskuslikult vastu haigusele ja surmale, sagenevad tõved ja haigused kõigis tsiviliseeritud maades kiiresti. „Suur valge katk“ tapab miljoneid ning hulk kergemaid hädasid on talle otsekui luurajad ja sapöörid, kes teevad teed tema tulekuks.

Kõik haigused ja valud, kõik kannatused ja mured on seadusest üleastumise tagajärg. Inimkeha imelisse talitlusse on sekkutud ja selle tundlik mehhanism on pandud töötama vastu seadusele, mis annab talle elu ja hoiab teda toimimas. Tagajärjeks on haigus ja surm.

Mis aitab? Kõigepealt teadmine. Miks me siin oleme? Mis eesmärgil pani meie Isa meid siia? Millised seadused valitsevad meie vaimset ja kehalist olemust? Kas need on mõeldud meile heaks või on need seatud

selleks, et tema lapsed oleksid õnnetud? Kui oleme seadusest üle astunud, kuidas saame üle nii üleastumisest kui ka selle tagajärgedest?

Hea lugeja, selle tagasihoidliku raamatuga toob autor, praktilises elus kogenud naine, iga aruka ema ja isa, iga mehe ja naise, nii tavalugeja kui ka asjatundja käeulatusse hulga teadmisi elust ja selle seadustest, tervisest ja selle eeldustest ning haigustest ja nende ravist. Raamat on kirjutatud selges, lihtsas ja ilusas keeles. See õpetab õppijat, annab lootust heitunule, julgustab haiget ja toob puhkust väsinule.

Raamat näitab paremat teed, mida haige maailma varjude keskel valgustavad Jumala armastuse päikesekiired ja lootus, mis aina tervendab. See avab meie ees lihtsama ja meeldivama elu, milles on rohkem rõõmu ja heameelt ning rohkem ruumi teiste teenimiseks, sest „õndsam on anda kui saada“.

Autor on pühendanud selle raamatu haigete ja kannatavate inimeste teenimisele. Kirjastajad ei saa sellest muud kasu kui „Issanda rõõmu“ selle üle, et hinged leiavad Jumalas õnnistust ja lohutust.

Selleks anname raamatu maailmale: abiks kaastöölistele üleilmsel misjonipõllul, kus iganes inimesed kannatavad, ning lohutuseks ja õnnistuseks neile, kes on hädas. Kuidas võiksime siis mitte loota, et raamat täidab oma eesmärgi?

Kirjastajad.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, tiitellehe eelleht, pühendus ning lk 7–8.
https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

1. PEATÜKK

1. Meie eeskuju

Esimene osa. Tõeline tervendav misjonitöö.

„Kuulutada vaestele head sõnumit, siduda murtud südameid, kuulutada vangidele vabadust ja pimedatele nägemise taastumist, kuulutada Issanda armuaastat ning lohutada kõiki leinajaid.“

„Mina olen teie keskel nagu see, kes teenib.“

Meie Issand Jeesus Kristus tuli siia maailma, et inimesi väsimatult nende hädas teenida. Ta „võttis enda kanda meie nõrkused ja kandis meie haigusi“, et aidata inimesi kõigis nende vajadustes. Ta tuli võtma nende õlgadelt haiguse, viletsuse ja patu koormat. Tema ülesanne oli inimene tervenisti taastada: ta tuli andma inimestele tervist ja rahu ning aitama neil jõuda iseloomu täiuseni.

Tema poole pöördusid väga erineva käekäigu ja vajadustega inimesed, ent ükski neist ei lahkunud abita. Temast voolas tervendav vägi ning inimesed said terveks ihu, meele ja hinge poolest.

Päästja töö polnud seotud kindla aja ega kohaga. Tema kaastundel polnud piire. Ta tervendas ja õpetas nii paljusid, et kogu Palestiinas polnud hoonet, mis mahutanuks tema juurde tulnud rahvahulgad. Tema haiglaks said Galilea rohelised mäenõlvad, käidavad maanteed, mererand, sünagoogid ja kõik muud paigad, kuhu sai haigeid tema juurde tuua. Igas linnas, alevis ja külas, millest ta läbi läks, pani ta käed kannatajate peale ja tegi nad terveks. Kus leidus südameid, kes olid valmis tema sõnumit vastu võtma, seal lohutas ta neid kinnitusega, et nende taevane Isa armastab neid. Kogu päeva teenis ta neid, kes tema

juurde tulid. Õhtul leidis ta aega neile, kes pidid päeval rügama, et teenida oma pere ülalpidamiseks napi kopika.

Jeesus kandis rasket vastutust inimeste päästmise eest. Ta teadis, et kui inimkonna põhimõtted ja sihid põhjalikult ei muutu, on kõik kadunud. See oli tema hinge koorem ja keegi ei suutnud mõista, kui raske see oli. Lapsepõlves, noorukina ja täiskasvanuna käis ta oma teed üksi. Ometi oli tema läheduses viibida otsekui taevas. Päevast päeva seisis ta silmitsi katsumuste ja kiusatustega. Päevast päeva puutus ta kokku kurjusega ja nägi selle võimu nende üle, keda ta tahtis õnnistada ja päästa. Ometi ei andnud ta alla ega kaotanud julgust.

Kõiges hoidis ta oma soovid oma ülesandele allutatuna. Ta andis oma elule au sellega, et seadis kõik oma elus Isa tahte alla. Kui ema ta noorena rabide õppepaigast leidis ja küsis: „Poeg, miks sa meiega nõnda tegid?“, vastas ta sõnadega, mis võtavad kokku kogu tema elutöö: „Miks te mind otsisite? Kas te ei teadnud, et pean tegelema oma Isa asjadega?“

Tema elu oli lakkamatu eneseohverdus. Tal polnud selles maailmas oma kodu, ainult peavari, mida sõbrad talle kui teelisele lahkelt andsid. Ta tuli meie pärast elama kõige vaesemate elu ning käima ja töötama puudust kannatavate ja vaevatute seas. Ta liikus inimeste hulgas, kelle heaks ta oli nii palju teinud, ent teda ei tuntud ära ega austatud.

Ta oli alati kannatlik ja rõõmsameelne ning kannatajad tervitasid teda kui elu ja rahu saadikut. Ta märkas meeste ja naiste, laste ja noorte vajadusi ning kutsus kõiki: „Tulge minu juurde.“

Oma teenimistöös pühendas Jeesus haigete tervendamisele rohkem aega kui jutlustamisele. Tema imeteod kinnitasid tema sõnade tõde: ta ei tulnud hävitama, vaid päästma. Kuhu ta ka läks, kuuldus tema halastusest jõudis temast ette. Seal, kust ta oli läbi läinud, rõõmustasid tema kaastunnet kogenud inimesed oma tervise üle ja proovisid järele, mida nad taas teha suudavad. Nende ümber kogunes rahvahulki, et

nende endi suust kuulda, mida Issand oli teinud. Tema hääl oli esimene heli, mida paljud olid kunagi kuulnud, tema nimi esimene sõna, mille nad olid öelnud, ja tema nägu esimene, mida nad olid näinud. Kuidas saanuks nad Jeesust mitte armastada ega teda valjusti kiita? Linnu ja aleveid läbides oli ta otsekui elustav vool, mis kandis kõikjale elu ja rõõmu.

„Sebuloni maa ja Naftali maa,
mere poole, teisel pool Jordanit,
rahvaste Galilea!
Rahvas, kes istus pimeduses,
nägi suurt valgust;
ja neile, kes istusid surma maal ja varjus,
tõusis valgus.“

Iga kord, kui Päästja kellegi terveks tegi, kasutas ta seda võimalust, et külvata inimese meelde ja hinge Jumala põhimõtteid. See oli tema töö eesmärk. Ta jagas maiseid õnnistusi, et inimeste südamed oleksid altimad vastu võtma tema armu evangeeliumi.

Kristus võinuks olla juudi rahva õpetajate seas kõrgeimal kohal, kuid eelistas viia evangeeliumi vaestele. Ta käis paigast paika, et tõe sõnu kuuleksid ka need, kes liikusid suurtel ja väikestel teedel. Mere ääres, mäenõlval, linnatänavatel ja sünagoogis võis kuulda teda Pühakirja seletamas. Tihti õpetas ta templi välisõues, et tema sõnu võiksid kuulda ka teiste rahvaste inimesed.

Kristuse õpetus erines kirjatundjate ja variseride seletustest nii väga, et köitis rahva tähelepanu. Rabid keskendusid pärimusele, inimeste teooriatele ja oletustele. Sageli pandi Pühakirja asemele see, mida inimesed olid selle kohta õpetanud ja kirjutanud. Kristus õpetas Jumala sõna. Küsijatele vastas ta lihtsalt: „Kirjutatud on“, „Mida ütleb Pühakiri?“ või „Kuidas sina loed?“ Kui tema sõnumi vastu tärkas huvi, olgu sõbral või vaenlasel, kõneles ta neile Jumala sõnast. Ta kuulutas evangeeliumi sõnumit selgelt ja jõuliselt. Tema sõnad heitsid uut

valgust esiisade ja prohvetite õpetusele ning Pühakiri avanes inimestele otsekui uus ilmutus. Kunagi varem polnud kuulajad tajunud Jumala sõnas nii sügavat tähendust.

Kristuse sarnast evangeeliumikuulutajat polnud kunagi olnud. Ta oli taeva Majesteet, kuid alandas ennast ja võttis meie loomuse, et kohtuda inimestega seal, kus nad olid. Kõigile, rikastele ja vaestele, vabadele ja orjadele, tõi Kristus, lepingu saadik, päästesõnumi. Kuulsus temast kui suurest Tervendajast levis kogu Palestiinas. Haiged tulid paikadesse, kust ta pidi läbi minema, et paluda temalt abi. Sinna tulid ka paljud, kes igatsesid kuulda tema sõnu ja tunda tema käe puudutust. Nii liikus ta linnast linna ja alevist alevisse, kuulutas evangeeliumi ja tervendas haigeid — auhiilguse Kuningas alandlikus inimkujus.

Ta käis rahva suurtel iga-aastastel pühadel. Rahvahulgale, kes oli süvenenud välistesse talitustesse, kõneles ta taevastest asjadest ja tõi igaviku nende silme ette. Kõigile tõi ta aardeid tarkuse varasalvest. Ta rääkis nii lihtsas keeles, et kõik said temast aru. Ainuomaste võtetega aitas ta igaüht, keda vaevas kurbus või kannatus. Õrna ja lahke armuga teenis ta patust haiget hinge ning tõi talle tervenemist ja jõudu.

Suurima õpetajana leidis ta tee inimesteni selle kaudu, mis oli neile kõige tuttavam. Ta esitas tõde nii, et kuulajad seostasid seda edaspidi oma kõige kallimate mälestuste ja tunnetega. Ta õpetas nõnda, et nad tajusid, kui südamest ta nende huvidest ja õnnest hoolib. Tema õpetus oli nii otsekohene, näited nii tabavad ning sõnad nii osavõtlikud ja rõõmsad, et kuulajad olid võlutud. Lihtsus ja siirus, millega ta abivajajate poole pöördus, tegid iga sõna pühaks.

Kui tegus oli tema elu! Päevast päeva võis teda näha astumas vaesuse ja kurbuse tagasihoidlikesse elupaikadesse. Ta julgustas heitunuid ja kõneles vaevatutele rahust. Lahke, südamlik ja kaastundlik, tõstis ta üles rõhutuid ja lohutas kurbi. Kuhu ta ka läks, tõi ta kaasa õnnistuse.

Vaeseid teenides mõtles Jeesus ka sellele, kuidas jõuda rikasteni. Ta otsis tutvust jõuka ja haritud variseri, juudi üliku ja Rooma valitsejaga. Ta võttis nende kutsed vastu, käis nende pidusöökidel ning õppis tundma nende huvisid ja tegevust, et leida tee nende südamesse ja näidata neile rikkust, mis ei hävi.

Kristus tuli siia maailma näitama, et ülalt saadud väega võib inimene elada laitmatut elu. Väsimatu kannatlikkuse ja osavõtlikkusega aitas ta inimesi nende hädades. Armu õrna puudutusega peletas ta hingest rahutuse ja kahtluse, muutes vaenu armastuseks ja uskmatuse usalduseks.

Kui ta kellelegi ütles: „Järgne mulle“, tõusis see inimene ja järgnes talle. Maailma lummus murdus. Tema häält kuuldes taandusid südamest ahnus ja auahnus ning inimesed tõusid vabanenuna, et Päästjale järgneda.

Vennaarmastus.

Kristus ei teinud vahet rahvuse, seisuse ega usutunnistuse järgi. Kirjatundjad ja variserid tahtsid taevased annid hoida enda maa ja rahva hüvanguks ning jätta ülejäänud Jumala pere maailmas neist ilma. Kristus aga tuli maha kiskuma kõiki vaheseinu. Ta tuli näitama, et tema halastus ja armastus on sama piiritud nagu õhk ja valgus või maad värskendav vihm.

Kristuse elu pani aluse usule, milles pole kaste. See usk ühendab juudi ja teise rahva liikme, vaba ja orja üheks vennaskonnaks, kus kõik on Jumala ees võrdsed. Ta ei lasknud oma tegusid juhtida kaalutlusel, mis oleks talle kasulik. Ta ei teinud vahet lähedaste ja võõraste, sõprade ja vaenlaste vahel. Tema südant puudutas hing, kes janunes eluvee järele.

Ta ei läinud ühestki inimesest mööda nagu väärtusetust, vaid püüdis iga hinge juurde tuua tervendavat rohtu. Ükskõik kelle keskel ta viibis, andis ta ajale ja olukorrale kohase õpetuse. Iga kord, kui inimesed oma ligimesi eirasid või solvasid, nägi ta veel selgemini, kui väga need

inimesed vajasid tema jumalikku ja inimlikku kaastunnet. Ta püüdis äratada lootust isegi kõige kalgimates ja lootusetumana näivates inimestes. Ta kinnitas neile, et nemadki võivad saada laitmatuks ja süütuks ning kujundada niisuguse iseloomu, mis näitab, et nad on Jumala lapsed.

Tihti kohtas ta inimesi, kes olid sattunud Saatana võimu alla ega suutnud tema püünisest vabaneda. Nõutule, haigele, kiusatule ja langenule kõneles Jeesus sügava kaastundega, öeldes seda, mida too vajas ja suutis mõista. Ta kohtas ka neid, kes pidasid hingede vaenlasega lähivõitlust. Neid õhutas ta vastu pidama ja kinnitas, et nad võidavad, sest Jumala inglid on nende poolel ja aitavad neil võidu saada.

Maksukogujate lauas istus ta austatud külalisena. Oma kaastunde ja sõbraliku suhtumisega näitas ta, et tunnustab nende inimväärikust. Nemad aga igatsesid saada tema usalduse väärilisteks. Tema sõnad langesid nende janunevatele südametele õnnistava, elustava väega. Neis ärkasid uued püüdlused ja ühiskonnast tõrjutud inimestele avanes võimalus alustada uut elu.

Kuigi Jeesus oli juut, suhtles ta vabalt samaarlastega, eirates oma rahva variserlikke tavasid. Oma rahva eelarvamustest hoolimata võttis ta vastu selle põlatud rahva külalislahkuse. Ta ööbis nende katuse all, sõi nende lauas toitu, mille nad oma kätega valmistasid ja ette kandsid, õpetas nende tänavatel ning kohtles neid ülima lahkuse ja viisakusega. Kui tema inimlik kaastunne tõmbas nende südameid enda poole, tõi tema jumalik arm neile pääste, mille juudid olid tagasi lükanud.

Inimese isiklik teenimine.

Kristus ei jätnud kasutamata ühtki võimalust kuulutada pääste evangeeliumi. Kuulake tema imelisi sõnu sellele ühele Samaaria naisele. Naine tuli vett võtma, kui Jeesus istus Jaakobi kaevu ääres. Naise

üllatuseks palus ta temalt teenet. „Anna mulle juua," ütles ta. Ta soovis sõõmu jahedat vett, ent tahtis ka avada tee, et anda naisele eluvett.

„Kuidas sina, juut, palud juua minult, Samaaria naiselt?" küsis naine. Juudid ei käinud ju samaarlastega läbi. Jeesus vastas: „Kui sa teaksid, mis on Jumala and ja kes sulle ütleb: „Anna mulle juua", siis paluksid sina temalt ja tema annaks sulle elavat vett. … Igaüks, kes joob seda vett, januneb jälle. Kes aga joob vett, mida mina talle annan, ei janune enam kunagi. Vesi, mida mina talle annan, saab temas allikaks, mis voolab igavesse ellu."

Kui suure huviga pöördus Kristus selle ühe naise poole! Kui siirad ja mõjusad olid tema sõnad! Neid kuuldes jättis naine veenõu sinnapaika ja läks linna. Ta ütles oma sõpradele: „Tulge vaatama meest, kes ütles mulle kõik, mida olen teinud. Kas tema polegi Kristus?" Loeme, et paljud samaarlased sellest linnast uskusid temasse. Ja kes suudaks hinnata, kui palju on need sõnad kõigi järgnenud aastate jooksul inimeste päästmisele kaasa aidanud?

Kus südamed on tõele avatud, seal on Kristus valmis neid õpetama. Ta ilmutab neile Isa ja näitab, missugune teenimine on meelepärane sellele, kes tunneb südant. Nendega kõneldes ei kasuta ta tähendamissõnu. Neile ütleb ta nagu naisele kaevu ääres: „Mina, kes ma sinuga räägin, olengi see."

Peatüki kirjakohad: Matteuse 8:17; Luuka 2:48–49; Matteuse 4:15–16; Johannese 4:7–14, 29 ja 39.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, lk 17–28. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

2. PEATÜKK

2. Teenimise päevad

„Maailm polnud kunagi varem näinud selliseid päevi. Taevas toodi inimeste juurde.“

Kapernaumas lamab kaluri kodus Peetruse ämm, keda vaevab „kõrge palavik“, ja Jeesusele räägitakse temast. Jeesus „puudutas ta kätt ja palavik lahkus temast“. Naine tõusis ning teenis Päästjat ja tema jüngreid.

Sõnum levis kiiresti. Imetegu oli sündinud hingamispäeval ja inimesed ei julgenud rabide kartuses enne päikeseloojangut tervenemist otsima tulla. Siis tuli linnaelanikke kodudest, poodidest ja turuplatsidelt hulgana selle tagasihoidliku maja juurde, kus Jeesus peatus. Haigeid toodi kanderaamidel. Mõned tulid kepile toetudes, teised sõprade najal, jõuetult taarudes, kuni jõudsid Päästja ette.

Tund tunni järel nad tulid ja läksid, sest keegi ei teadnud, kas Tervendaja on homme veel nende seas. Kapernaum polnud kunagi varem näinud sellist päeva. Õhk oli täis võidurõõmu ja pääsemishüüdeid.

Jeesus ei lõpetanud tööd enne, kui viimane kannataja oli abi saanud. Oli juba sügav öö, kui rahvahulk lahkus ja Siimona kodu üle laskus vaikus. Pikk sündmusterohke päev oli möödas ja Jeesus otsis puhkust. Ent kui linn alles magas, tõusis Päästja ammu enne koitu, läks üksildasse paika ja palvetas seal.

Varahommikul tulid Peetrus ja tema kaaslased Jeesuse juurde ja ütlesid, et kapernaumlased juba otsivad teda. Üllatusega kuulsid nad

Kristuse sõnu: „Ma pean kuulutama Jumala riiki ka teistes linnades, sest selleks mind ongi saadetud.“

Kapernaumas valitsenud elevuses võis tema tuleku eesmärk silmist kaduda. Jeesusele ei piisanud sellest, et teda pandi tähele üksnes imetegija või kehaliste haiguste tervendajana. Ta tahtis tõmmata inimesi enda kui nende Päästja juurde. Rahvas uskus meelsasti, et ta on tulnud kuningana maist riiki rajama; tema aga soovis pöörata nende mõtted maiselt vaimsele. Pelgalt ilmalik edu oleks tema tööd takistanud.

Pealiskaudse rahvahulga imestus häiris teda. Tema elus polnud enese esiletõstmist. Austus, mida maailm avaldab seisusele, varandusele või andekusele, oli Inimese Pojale võõras. Jeesus ei kasutanud ühtki võtet, millega inimesed endale poolehoidu võidavad või austust nõuavad. Sajandeid enne tema sündi oli temast prohvetlikult öeldud: „Ta ei hüüa ega tõsta häält, ei lase oma häälel tänaval kõlada. Rudjutud pilliroogu ta ei murra ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Ta viib õiguse võidule kooskõlas tõega.“

Variserid püüdsid silma paista oma ülitäpse kombetäitmise ning jumalateenistuste ja heategude toredusega. Oma usulist agarust näitasid nad sellega, et tegid usust vaidlusteema. Vastandlike usurühmade vaidlused olid valjud ja pikad. Polnud sugugi haruldane kuulda tänaval, kuidas õpetatud seadusetundjad ägedalt tülitsesid.

Kõigele sellele vastandus selgesti Jeesuse elu. Keegi ei näinud teda pidamas lärmakaid vaidlusi, korraldamas toretsevat jumalateenistust ega tegemas midagi kiiduavalduste nimel. Kristus oli varjul Jumalas ning Jumal ilmutas end oma Poja iseloomus. Just sellele ilmutusele tahtis Jeesus rahva tähelepanu juhtida.

Õiguse Päike ei ilmunud maailma hiilgusega, et pimestada meeli oma auga. Kristuse kohta on kirjutatud: „Tema tulek on kindel nagu koit.“

Vaikselt ja õrnalt koidab maa kohal päev, hajutab pimeduse ning äratab maailma ellu. Nii tõusis ka Õiguse Päike, „tervenemine tiibades“.

„Vaata, mu sulane, keda ma toetan, mu valitu, kellest mu hing rõõmu tunneb.“

„Sa oled olnud vaesele jõuks, puudust kannatavale toeks tema hädas, varjupaigaks tormi eest ja varjuks kuumuse eest.“

„Nõnda ütleb Issand Jumal, kes lõi taeva ja laotas selle laiali, kes laotas maa ja kõik, mis maast võrsub, kes annab hingeõhu maa rahvale ja vaimu neile, kes sellel käivad. Mina, Issand, olen sind kutsunud õiguses. Ma hoian su kätt ja kaitsen sind ning annan sind lepinguks rahvale ja valguseks rahvastele, et avada pimedate silmad, tuua vangid vanglast ja pimeduses istujad vangikojast välja.“

„Ma toon pimedad teed mööda, mida nad ei tunne. Ma juhin neid radadel, mida nad pole tundnud. Ma muudan pimeduse nende ees valguseks ja kõverad kohad sirgeks. Seda ma teen nende heaks ega jäta neid maha.“

„Laulge Issandale uus laul ja kuulutage tema kiitust maa äärtest, teie, kes lähete merele, ja kõik, kes meres elavad, saared ja nende elanikud! Kõrb ja selle linnad tõstku häält, samuti külad, kus elab Keedar. Kaljude elanikud laulgu ja hõisaku mäetippudelt! Andku nad Issandale au ja kuulutagu tema kiitust saartel.“

„Laulge, taevad, sest Issand on seda teinud! Hõisake, maa sügavused! Puhkege laulma, mäed, mets ja kõik puud selle sees! Sest Issand on lunastanud Jaakobi ja ilmutanud Iisraelis oma au.“

Ristija Johannes jälgis ja ootas Heroodese vangikongis, pettunud ja nõutu Päästja töö pärast. Ta saatis kaks oma jüngrit Jeesuse juurde küsima: „Kas sina oled see, kes pidi tulema, või peame ootama kedagi teist?“

Päästja ei vastanud jüngrite küsimusele kohe. Kui nad seal seistes tema vaikuse üle imestasid, tulid tema juurde kannatajad. Vägeva Tervendaja hääl jõudis kurtide kõrvu. Sõna või käepuudutus avas pimedate silmad, et nad näeksid päevavalgust, loodust, sõprade ja oma Päästja nägu. Tema häält kuulsid surijad ja nad tõusid tervete ja tugevatena. Halvatud, keda vaevasid kurjad vaimud, kuuletusid tema sõnale, nende meelesegadus kadus ja nad kummardasid teda. Vaesed talupojad ja töölised, kellest rabid kui ebapuhtaist eemale hoidsid, kogunesid tema ümber ja ta kõneles neile igavese elu sõnu.

Nii möödus päev. Johannese jüngrid nägid ja kuulsid kõike. Viimaks kutsus Jeesus nad enda juurde ja käskis neil minna Johannesele rääkima, mida nad olid näinud ja kuulnud, lisades: „Õnnis on see, kes minu pärast ei komista.“ Jüngrid viisid sõnumi kohale ja sellest piisas.

Johannesele meenus ennustus Messia kohta: „Issand on mind võidnud kuulutama alandlikele head sõnumit. Ta on mind saatnud siduma murtud südameid, kuulutama vangidele vabadust ja seotuile vangla avanemist, kuulutama Issanda armuaastat ja lohutama kõiki leinajaid.“ Jeesus Naatsaretist oligi Tõotatu. Tema jumalikkuse tunnistus ilmnes selles, kuidas ta teenis kannatavaid inimesi nende vajadustes. Tema au sai nähtavaks selles, et ta alandus meie viletsasse olukorda.

Kristuse teod ei tunnistanud üksnes, et ta on Messias. Need näitasid ka seda, kuidas tema riik rajatakse. Johannesele sai selgeks seesama tõde, mille Eelija oli kõrbes teada saanud, kui „suur ja tugev tuul lõhestas mägesid ja purustas kaljusid Issanda ees, aga Issand ei olnud tuules. Tuule järel tuli maavärin, aga Issand ei olnud maavärinas. Maavärina järel tuli tuli, aga Issand ei olnud tules“. Pärast tuld kõneles Jumal prohvetile vaikse, tasase häälega. Nõnda pidi ka Jeesus oma tööd tegema: mitte troone ja kuningriike kukutades, mitte suurejoonelisuse ja välise hiilgusega, vaid kõnetades inimeste südameid halastuse ja eneseohverdusega täidetud eluga.

Jumala riik ei tule välise toredusega. See tuleb tema sõna tasase mõju ja tema Vaimu sisemise töö kaudu, hinge osaduses temaga, kes on hinge elu. Selle riigi vägi ilmneb kõige selgemalt inimeses, kelle iseloom on kujunenud Kristuse täiusliku iseloomu sarnaseks.

Kristuse järgijad peavad olema maailma valgus, kuid Jumal ei käsi neil säramise nimel pingutada. Ta ei kiida heaks enesega rahulolevat püüdu näidata, et ollakse teistest paremad. Ta soovib, et nende hinged oleksid läbi imbunud taeva põhimõtetest. Siis, maailmaga kokku puutudes, toovad nad esile valguse, mis on nende sees. Nende vankumatu ustavus igas eluteos valgustab teisi.

Rikkus ega kõrge seisus, kallis varustus, hooned ega sisustus pole Jumala töö edenemiseks hädavajalikud. Samuti pole selleks vaja saavutusi, mis toovad inimeste kiidu ja toidavad edevust. Maailma toredus, olgu see kui muljetavaldav tahes, ei maksa Jumala silmis midagi. Ta hindab nähtamatuid ja igavesi asju enam kui nähtavaid ja ajalikke. Nähtaval on väärtust vaid niivõrd, kuivõrd see väljendab nähtamatut. Ka kõige meisterlikuma kunstitöö ilu ei küüni sellise iseloomu iluni, mille Püha Vaim on hinges kujundanud.

Kui Jumal andis meie maailmale oma Poja, andis ta inimestele kadumatu rikkuse, mille kõrval pole väärtust varandusel, mida inimkond on maailma algusest peale kogunud. Kristus tuli maa peale ja seisis inimeste ees, tuues kaasa igavikust talletatud armastuse. Temaga ühenduses saame selle aarde vastu võtta, seda nähtavaks teha ja teistega jagada.

Inimese pingutus kannab Jumala töös vilja niivõrd, kuivõrd tegija on sellele pühendunud ja laseb oma elus ilmneda Kristuse armu muutval väel. Me peame maailmast erinema selle poolest, et Jumal on pannud meile oma pitseri ja ilmutab meis oma armastavat iseloomu. Meie Lunastaja katab meid oma õigusega.

Kui Jumal valib mehi ja naisi end teenima, ei küsi ta, kas neil on maist varandust, haridust või kõneosavust. Ta küsib: „Kas nad käivad nii alandlikult, et saan neile oma teed õpetada? Kas saan panna nende huultele oma sõnad? Kas nad esindavad mind?“

Jumal saab kasutada iga inimest niivõrd, kuivõrd ta saab panna oma Vaimu selle inimese hingetemplisse. Ta võtab vastu töö, mis peegeldab tema nägu. Tema järgijad peavad tema igaveste põhimõtete kustumatuid tunnuseid kandma kui oma volitust maailma ees.

Ta kogub talled oma käega ja kannab neid süles.

Kui Jeesus linnatänavail inimesi teenib, tungivad emad läbi rahvahulga, haiged ja surevad väikesed süles, et ta neid märkaks.

Vaadake neid emasid: kahvatuid, väsinuid, peaaegu meeleheitele aetuid, ent sihikindlaid ja visalt edasi püüdvaid. Nad kannavad oma kannatuste koormat ja otsivad Päästjat. Kui lainetav rahvahulk neid tagasi surub, liigub Kristus samm-sammult nende poole, kuni seisab päris nende kõrval. Nende südames tärkab lootus. Pisarad voolavad rõõmust, kui nad pälvivad tema tähelepanu ning vaatavad silmadesse, millest paistab nii palju kaastunnet ja armastust.

Päästja pöördub ühe ema poole ja julgustab teda end usaldama: „Mida ma saan sinu heaks teha?“ Naine nuuksub oma suurima soovi välja: „Õpetaja, palun tee mu laps terveks.“ Kristus võtab lapse tema sülest ja tema puudutus peletab haiguse. Surmakahvatus kaob, elustav veri voolab soontes ja lihased saavad jõu tagasi. Ema kuuleb lohutuse ja rahu sõnu. Seejärel tuuakse tema ette teine, niisama pakiline juhtum. Kristus kasutab taas oma eluandvat väge ja kõik kiidavad ning austavad teda, kes teeb imesid.

Me räägime palju Kristuse elu suurusest, tema imelistest tegudest ja korda saadetud imedest. Ent tema tähelepanu sellele, mida väikeseks peetakse, annab tema suurusest veelgi tugevama tunnistuse.

Juutidel oli kombeks viia lapsed mõne rabi juurde, et ta paneks neile käed peale ja õnnistaks neid. Jüngrid arvasid aga, et Päästja töö on liiga tähtis, et seda niiviisi katkestada. Kui emad tulid sooviga lasta oma väikesi õnnistada, vaatasid jüngrid neile halvakspanuga. Nad pidasid lapsi liiga nooreks, et Jeesusega kohtumisest kasu saada, ja arvasid, et lastest oleks talle tüli. Päästja aga mõistis nende emade muret ja koormat, kes püüdsid oma lapsi Jumala sõna järgi kasvatada. Ta oli kuulnud nende palveid. Ta ise oli nad enda juurde tõmmanud.

Üks ema lahkus lapsega kodust, et Jeesust leida. Teel rääkis ta oma käigust naabrinaisele, kes soovis samuti, et Jeesus tema lapsi õnnistaks. Nii tuli mitu ema koos oma väikestega. Osa lapsi oli juba imikueast väljas, nende seas oli ka suuremaid lapsi ja noori. Kui emad oma soovi avaldasid, kuulas Jeesus nende arglikku, pisaratega esitatud palvet kaastundega. Ent ta ootas, et näha, kuidas jüngrid neisse suhtuvad. Kui ta nägi, et jüngrid noomivad emasid ja saadavad nad minema, arvates, et teevad talle teene, näitas ta neile nende eksimust: „Laske väikestel lastel minu juurde tulla ja ärge keelake neid, sest niisuguste päralt on Jumala riik.“ Ta võttis lapsed sülle, pani käed nende peale ja andis neile õnnistuse, mille pärast nad olid tulnud.

Emad said lohutust. Nad läksid koju, Kristuse sõnadest tugevdatud ja õnnistatud. Nad julgesid oma koorma uue rõõmuga õlule võtta ja oma laste heaks lootusrikkalt tegutseda.

Kui saaksime näha selle väikese rühma hilisemat elu, näeksime, kuidas emad meenutasid lastele tolle päeva sündmusi ja kordasid neile Päästja armastavaid sõnu. Näeksime ka, kui sageli hoidis nende sõnade mälestus lapsi hilisematel aastatel kõrvale kaldumast teelt, mis on rajatud Issanda lunastatuile.

Kristus on täna seesama kaastundlik Päästja, kes ta oli inimeste keskel käies. Ta on emadele praegu niisama tõeline abiline kui siis, kui ta Juudamaal väikesi sülle võttis. Meie kodude lapsed on tema verega ostetud samamoodi kui ammuste aegade lapsed.

Jeesus tunneb iga ema südamekoormat. Tema, kelle ema võitles vaesuse ja puudusega, tunneb kaasa igale emale tema töös. Tema, kes võttis ette pika teekonna, et leevendada Kaanani naise südamevalu, teeb niisama palju ka tänapäeva emade heaks. Tema, kes andis Naini lesknaisele tagasi ainsa poja ja meenutas ristil piineldes omaenda ema, tunneb tänagi kaasa emade kurbusele. Igas mures ja igas hädas ta lohutab ja aitab.

Tulgu emad oma nõutuses Jeesuse juurde. Nad leiavad piisavalt armu, et oma laste eest hoolitseda. Väravad on avatud igale emale, kes tahab oma koorma Päästja jalge ette panna. Tema, kes ütles: „Laske väikestel lastel minu juurde tulla ja ärge keelake neid“, kutsub tänagi emasid tooma oma väikeseid tema juurde õnnistust saama.

Lastes, kes tema juurde toodi, nägi Jeesus tulevasi mehi ja naisi, kes pärivad tema armu ja saavad tema riigi alamateks ning kellest mõned surevad tema pärast märtritena. Ta teadis, et need lapsed kuulavad teda ja võtavad ta oma Lunastajaks palju meelsamini kui täiskasvanud, kellest paljud pidasid end maailma asjus targaks ja olid kõva südamega. Õpetades laskus ta laste tasemele. Tema, taeva Majesteet, vastas nende küsimustele ja tegi oma tähtsad õpetused nii lihtsaks, et lapsed neist aru said. Ta külvas nende meelde tõe seemneid, mis hiljem tärkavad ja kannavad vilja igaveseks eluks.

Kui Jeesus käskis jüngritel lapsi enda juurde tulemast mitte keelata, kõneles ta oma järgijatele kõigil aegadel: koguduse juhtidele, vaimulikele, abilistele ja kõigile kristlastele. Jeesus tõmbab lapsi enda poole ja ütleb meile: „Laske neil tulla.“ Otsekui ütleks ta: nad tulevad, kui teie neid ei takista.

Ärge andke oma Kristusele võõra iseloomuga Jeesusest valet pilti. Ärge hoidke lapsi oma külmuse ja karmusega temast eemal. Ärge andke neile kunagi põhjust arvata, et taevas poleks neile meeldiv paik, kui ka teie seal oleksite. Ärge rääkige usust nagu millestki, mida lapsed ei suuda mõista, ega käituge nii, nagu poleks neil võimalik juba lapsena Kristust

vastu võtta. Ärge jätke neile ekslikku muljet, et Kristuse usk on sünge ja et Päästja juurde tulles peavad nad loobuma kõigest, mis teeb elu rõõmsaks.

Kui Püha Vaim puudutab laste südant, tehke temaga koostööd. Õpetage lastele, et Päästja kutsub neid ja et miski ei rõõmusta teda enam kui see, et nad annavad end talle oma nooruse õitsvas värskuses.

Vanemate vastutus.

Päästja vaatab piiritu õrnusega hingedele, kelle ta on oma verega ostnud. Neil on õigus tema armastusele. Ta vaatab neid sõnulseletamatu igatsusega. Tema süda hoiab nii kõige paremini kasvatatud ja kõige meeldivamate laste poole kui ka nende poole, kellel on pärilikkuse või hooletusse jätmise tõttu raskeid iseloomujooni. Paljud vanemad ei mõista, kui palju nad oma laste nende joonte eest vastutavad. Neil napib õrnust ja tarkust, et tulla toime eksijatega, kelle nad ise niisuguseks kujundasid. Jeesus aga vaatab neid lapsi kaastundega. Ta näeb, kuidas põhjusest kasvab tagajärg.

Kristlik töötegija võib olla Kristuse tööriist, et tuua need puuduste ja eksimustega lapsed Päästja juurde. Tarkuse ja taktitundega võib ta võita nende südame, anda neile julgust ja lootust ning Kristuse armu läbi näha nende iseloomu muutumas, nii et nende kohta võib öelda: „Niisuguste päralt on Jumala riik.“

Viis väikest odraleiba toidavad rahvahulga.

Kogu päeva oli rahvas tungelnud Kristuse ja tema jüngrite ümber, kui ta järve ääres õpetas. Inimesed olid kuulanud tema armulisi sõnu, nii lihtsaid ja selgeid, et need mõjusid nende hingele nagu Gileadi palsam. Tema jumaliku käe tervendav puudutus oli toonud haigetele tervise ja surijatele elu. Päev oli tundunud neile nagu taevas maa peal ja nad polnud märganud, kui kaua nad olid söömata olnud.

Päike vajus läände, kuid inimesed ei läinud ikka veel ära. Viimaks tulid jüngrid Kristuse juurde ja palusid tal rahvas inimeste endi pärast ära saata. Paljud olid tulnud kaugelt ega olnud hommikust saadik midagi söönud. Ümberkaudsetest alevitest ja küladest võiksid nad ehk süüa saada. Jeesus aga ütles: „Andke teie neile süüa.“ Siis pöördus ta Filippuse poole ja küsis: „Kust me ostame leiba, et need inimesed saaksid süüa?“

Filippus vaatas üle inimpeade mere ja mõtles, kui võimatu on nii suurele hulgale süüa anda. Ta vastas, et kahesaja teenari eest ostetud leivast ei jätkuks, et igaüks saaks kas või natuke. 1905. aasta väljaande joonealune märkus annab selle rahasumma vasteks ligikaudu kolmkümmend neli dollarit.

Jeesus küsis, kui palju süüa rahva seast leida võiks. Andreas ütles: „Siin on üks poiss, kellel on viis odraleiba ja kaks väikest kala. Aga mis sellest nii paljudele saab?“ Jeesus käskis need enda juurde tuua. Siis palus ta jüngritel inimesed rohule istuma panna. Kui see oli tehtud, võttis ta toidu, vaatas taeva poole, õnnistas ja murdis leivad ning andis need jüngritele, jüngrid aga rahvahulgale. Kõik sõid ja said kõhu täis. Ülejäänud palukesi korjati kokku kaksteist korvitäit.

Kristus toitis rahvahulga jumaliku väe ime läbi. Ometi oli pakutud toit väga lihtne: üksnes kala ja odraleib, Galilea kalurite igapäevane toit.

Kristus oleks võinud rahvale rikkaliku pidusöögi valmistada, ent pelgalt söögiisu rahuldamiseks valmistatud toit poleks neile õpetanud midagi kasulikku. Selle imega tahtis Kristus õpetada lihtsust. Kui tänapäeval oleksid inimeste harjumused lihtsad ja nad elaksid looduse seadustega kooskõlas nagu Aadam ja Eeva alguses, jätkuks küllaga kogu inimkonna vajadusteks. Ent isekus ja himudele järeleandmine on toonud pattu ja viletsust, ühel pool liialdusest, teisel pool puudusest.

Jeesus ei püüdnud inimesi enda juurde meelitada nende luksuseihale vastu tulles. Sellele suurele hulgale, kes oli pikast sündmusterohkest

päevast väsinud ja näljane, kinnitas lihtne roog nii tema väge kui ka õrna hoolt nende igapäevaste vajaduste eest. Päästja ei ole oma järgijatele lubanud maailma luksust. Nende osaks võib olla vaesus, kuid ta on andnud sõna täita nende vajadused ja lubanud midagi maisest hüvest paremat: oma kohalolu püsivat lohutust.

Pärast seda, kui rahvahulk oli söönud, jäi rohkesti toitu üle. Jeesus ütles jüngritele: „Korjake ülejäänud palukesed kokku, et midagi ei läheks kaduma.“ Need sõnad tähendasid enamat kui toidu korvidesse panemist. Õpetus oli kahekordne. Midagi ei tohi raisata. Me ei tohi lasta käest ühtki võimalust anda vajalikku maist abi. Me ei tohi jätta kasutamata midagi, mis võiks mõnele inimesele kasuks tulla. Kogugem kokku kõik, mis leevendab maa peal nälgijate puudust. Sama hoolega peame talletama taevast leiba, et rahuldada hinge vajadusi. Me peame elama igast Jumala sõnast. Mitte midagi Jumala öeldust ei tohi kaotsi minna. Me ei tohi jätta tähelepanuta ühtki meie igavest päästet puudutavat sõna. Ükski sõna ei tohi kasutult maha langeda.

Leibade ime õpetab Jumalale toetuma. Kui Kristus toitis viit tuhandet, polnud toitu käepärast. Näis, et tal polnud mingeid vahendeid. Ta oli kõrvalises paigas koos viie tuhande mehega, naised ja lapsed peale selle. Ta polnud kutsunud rahvahulka endale sinna järgnema. Nad igatsesid tema juures olla ja tulid kutsumata ja käsuta. Ta teadis aga, et kui nad olid kogu päeva tema õpetust kuulanud, olid nad näljased ja nõrgad. Nad olid kodust kaugel ja öö oli lähedal. Paljudel polnud raha toidu ostmiseks. Tema, kes nende pärast nelikümmend päeva kõrbes paastus, ei tahtnud lasta neil söömata koju tagasi minna.

Jumala ettehooldus oli Jeesuse sinna juhtinud ja ta toetus oma taevasele Isale, et saada vahendeid selle puuduse leevendamiseks. Kui satume kitsikusse, peame Jumalale toetuma. Igas hädaolukorras peame otsima abi temalt, kelle käsutuses on ammendamatud varud.

Selles imes võttis Kristus vastu Isalt ja jagas jüngritele, jüngrid jagasid inimestele ja inimesed üksteisele. Nii saavad kõik, kes on Kristusega

ühendatud, temalt eluleiba ja jagavad seda teistele. Tema jüngrid on seatud olema ühenduseks Kristuse ja inimeste vahel.

Kui jüngrid kuulsid Päästja käsku „Andke teie neile süüa“, kerkisid nende meeltesse kõik takistused. Nad küsisid: „Kas peaksime minema küladesse toitu ostma?“ Aga mida ütles Kristus? „Andke teie neile süüa.“ Jüngrid tõid Jeesusele kõik, mis neil oli, ent ta ei kutsunud neid sööma. Ta käskis neil rahvast teenida. Toit paljunes tema käes ning jüngrite käed, mis sirutusid Kristuse poole, ei jäänud kunagi tühjaks. Napist varust piisas kõigile. Kui rahvahulk oli söönud, sõid jüngrid koos Jeesusega kallist, taevast antud toitu.

Kui näeme vaeste, teadmisteta ja kannatavate inimeste häda, langeb meil sageli süda saapasäärde. Me küsime: „Mis kasu on meie nõrgast jõust ja vähestest vahenditest nii suures hädas? Kas me ei peaks ootama, kuni keegi võimekam tööd juhib või mõni ühendus selle käsile võtab?“ Kristus ütleb: „Andke teie neile süüa.“ Kasutage neid vahendeid, aega ja oskusi, mis teil on. Tooge oma odraleivad Jeesusele.

Teie vahenditest ei pruugi piisata tuhandete toitmiseks, ent neist võib piisata ühe inimese jaoks. Kristuse käes võivad need toita paljusid. Andke nagu jüngrid ära see, mis teil on. Kristus teeb anni paljuks. Ta tasub ausa ja lihtsa usalduse tema vastu. See, mis näis napi varuna, osutub rikkalikuks pidusöögiks.

„Kes külvab napilt, see ka lõikab napilt, ja kes külvab heldelt, see ka lõikab heldelt. … Jumal võib anda teile küllaga kõiksugust armu, et teil oleks alati kõike vajalikku ning jätkuks rohkesti igaks heaks teoks. Nagu on kirjutatud: „Ta jagas laiali, ta andis vaestele, tema õigus jääb igavesti.“ Tema, kes annab külvajale seemne ja sööjale leiva, annab teile seemet ja teeb selle rohkeks ning kasvatab teie õiguse vilja. Nii saate kõiges rikkaks, et olla kõiges helded.“

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, lk 29–50. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

3. PEATÜKK

3. Looduse ja Jumalaga

„Rohelistes orgudes, metsas ja mäenõlval oli Jeesus osaduses oma taevase Isaga.“

Päästja elas maa peal osaduses looduse ja Jumalaga. Selles osaduses näitas ta meile, kust tuleb jõud elada.

Jeesus töötas südamega ja väsimatult. Ükski teine polnud inimeste seas elades kandnud nii suurt vastutust. Ükski teine polnud kandnud nii rasket maailma kurbuse ja patu koormat. Ükski teine polnud inimeste heaks nii ennastunustavalt vaeva näinud. Ometi oli tema elu terve. Nii kehaliselt kui ka vaimselt kujutas teda ohvritall, kes oli „veatu ja laitmatu“. Ihus ja hinges näitas ta, milliseks Jumal oli kavatsenud kogu inimkonna kujundada, kui inimesed tema seadustele kuuletuvad.

Jeesusele otsa vaadates nägid inimesed nägu, milles jumalik kaastunne ühines teadlikkusega oma väest. Teda näis ümbritsevat vaimse elu õhkkond. Ehkki tema käitumine oli leebe ja tagasihoidlik, tajusid inimesed temas varjatud jõudu, mida polnud võimalik täielikult varjata.

Teenimistöö ajal jälitasid teda ühtelugu kavalad ja silmakirjalikud inimesed, kes ihkasid tema elu võtta. Talle saadeti nuhid järele, kes jälgisid tema sõnu, et leida midagi, mida tema vastu kasutada. Rahva teravaimad ja harituimad pead püüdsid teda vaidluses võita, kuid ei saanud kordagi ülekaalu. Nad pidid taanduma, segaduses ja häbisse jäetuna lihtsa Galilea õpetaja ees. Kristuse õpetuses oli värskust ja väge, mida inimesed polnud varem tundnud. Isegi vaenlased pidid tunnistama: „Ükski inimene pole kunagi rääkinud nii nagu see mees.“

Vaesuses möödunud Jeesuse lapsepõlve ei rikkunud kõlbeliselt laostunud ajastu kunstlikud kombed. Ta töötas puusepa töölaua taga, kandis koduse elu koormat ning õppis kuuletuma ja vaeva nägema. Puhkust leidis ta looduse keskel. Looduse saladusi mõista püüdes omandas ta teadmisi. Ta uuris Jumala sõna. Kõige õnnelikumad olid talle tunnid, mil ta sai töö juurest lahkuda, minna väljadele, vaiksetes orgudes mõtiskleda ja olla Jumalaga osaduses mäenõlval või metsapuude keskel. Sageli leidis varahommik ta mõnes kõrvalises paigas mõtisklemas, Pühakirja uurimas või palvetamas. Ta tervitas hommikuvalgust lauluga. Tänulauludega tegi ta töötunnid rõõmsamaks ning tõi taeva rõõmu rängast tööst kurnatute ja heitunuteni.

Oma teenimistöö ajal elas Jeesus suure osa ajast vabas õhus. Ta käis paigast paika jalgsi ja õpetas sageli väljas. Jüngreid õpetades eemaldus ta tihti linnakärast vaiksetele väljadele. See sobis paremini kokku lihtsuse, usu ja enesesalgamisega, mida ta neile õpetada tahtis. Galilea järvest pisut eemal, mäenõlval varju pakkuvate puude all, kutsus ta kaksteist jüngrit apostliteks ja pidas mäejutluse.

Kristusele meeldis koguda inimesi enda ümber sinise taeva all, rohusel mäenõlval või järve kaldal. Siin, omaenda loomistöö keskel, võis ta pöörata nende mõtted kunstlikult loomulikule. Looduse kasvamises ja arenemises avaldusid tema riigi põhimõtted. Kui inimesed tõstsid pilgu Jumala mägedele ja nägid tema käte imelist tööd, võisid nad õppida jumaliku tõe väärtuslikke õppetunde. Hiljem pidi loodus neile jumaliku Õpetaja õpetust meelde tuletama. See ülendas meelt ja tõi südamele rahu.

Jeesus andis temaga töötavatele jüngritele sageli mõneks ajaks vabad käed, et nad saaksid kodus käia ja puhata. Asjata püüdsid nad aga teda töö juurest ära kutsuda. Kogu päeva teenis ta tema juurde tulnud rahvahulki ning õhtul või varahommikul läks ta mägede vaikusse, et olla osaduses oma Isaga.

Sageli väsitasid lakkamatu töö ning võitlus rabide vaenu ja valeõpetusega ta nii ära, et tema ema, vennad ja isegi jüngrid kartsid tema elu pärast. Kui ta aga naasis vaevarikast päeva lõpetanud palvetundidelt, märkasid nad rahu tema näol ning värskust, elu ja väge, mis näisid täitvat kogu ta olemust. Hommik hommiku järel tuli ta Jumalaga kahekesi veedetud tundidelt, et viia inimestele taeva valgust.

Aeg puhkuseks.

Kohe pärast jüngrite naasmist nende esimeselt misjonireisilt kutsus Jeesus neid teistest eralduma ja pisut puhkama. Jüngrid olid naasnud rõõmsana edust, mida nad olid evangeeliumi kuulutajatena kogenud, kui nendeni jõudis sõnum, et Heroodes oli lasknud Ristija Johannese surmata. See tõi kibedat kurbust ja pettumust. Jeesus teadis, et jättes Johannese vanglasse surema, oli ta jüngrite usu rängalt proovile pannud. Ta vaatas kaastundliku õrnusega nende kurbi, pisarais nägusid. Ta enda silmis olid pisarad ja häälest oli neid kuulda, kui ta ütles: „Tulge omaette kõrvalisse paika ja puhake pisut.“

Galilea järve põhjaotsas Betsaida lähedal oli üksildane paik, mida kaunistas värske kevadrohelus. See pakkus Jeesusele ja jüngritele sobivat varjupaika. Sinna läksidki nad paadiga üle järve. Seal said nad rahvasaginast eemal puhata. Seal võisid jüngrid kuulata Kristuse sõnu, ilma et variseride vastuväited ja süüdistused neid seganuks. Seal lootsid nad veeta üürikese aja oma Issanda seltsis.

Jeesus sai oma armsatega omaette olla vaid lühikest aega, ent kui kallid olid need vähesed hetked neile! Nad kõnelesid evangeeliumitööst ja sellest, kuidas jõuda oma tööga tõhusamalt inimesteni. Kui Jeesus avas neile tõe aarded, elustas neid jumalik vägi ning nad said uut lootust ja julgust.

Peagi otsis rahvahulk teda jälle. Inimesed arvasid, et ta on läinud oma tavalisse üksildasse paika, ja järgnesid talle sinna. Tema lootus kas või tunnike puhata luhtus. Ent Hea Karjase puhtas ja kaastundlikus

südames oli nende rahutute, janunevate hingede vastu üksnes armastus ja halastus. Kogu päeva hoolitses ta nende vajaduste eest ning saatis nad õhtul koju puhkama.

Ehkki Päästja elu oli täielikult pühendatud teiste heaks elamisele, pidas ta vajalikuks lakkamatust tegevusest ja inimeste vajadustega tegelemisest aeg-ajalt eemalduda, et leida üksildust ja olla segamatult osaduses oma Isaga. Kui talle järgnenud rahvas lahkub, läheb ta mägedesse. Seal, üksinda Jumalaga, valab ta palves välja oma hinge nende kannatavate, patuste ja puudust kannatavate inimeste pärast.

Kui Jeesus ütles jüngritele, et lõikust on palju, aga töötegijaid vähe, ei rõhutanud ta, et nad peavad vahetpidamata rügama. Ta ütles: „Paluge siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötegijaid oma lõikusele.“ Oma tänastele vaevatud töötegijatele ütleb ta niisama tõeliselt kui oma esimestele jüngritele kaastundlikud sõnad: „Tulge omaette … ja puhake pisut.“

Kõik, keda Jumal õpetab, vajavad vaikset aega, mil olla ühenduses oma südamega, looduse ja Jumalaga. Nende elus peab ilmnema eluviis, mis ei järgi maailma kombeid ega tavasid, ja nad peavad isiklikult õppima Jumala tahet tundma. Igaüks meist peab ise kuulma teda oma südamele kõnelemas. Kui kõik muud hääled vaikivad ja me ootame vaikselt tema ees, on Jumala hääl hinge vaikuses selgemini kuuldav. Ta ütleb: „Olge vait ja teadke, et mina olen Jumal.“ Nii valmistume kõige paremini igaks tööks Jumala heaks. Kes nõnda kosub, seda ümbritseb kiirustava rahvahulga ja pingelise elutempo keskel valguse ja rahu õhkkond. Ta saab uut kehalist ja vaimset jõudu. Tema elust hoovab otsekui head lõhna ja selles avaldub jumalik vägi, mis jõuab inimeste südameni.

Peatüki kirjakohad: 1. Peetruse 1:19; Johannese 7:46; Markuse 6:31; Matteuse 9:38; Psalm 46:10 (ingliskeelse väljaande numeratsioon).

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, lk 51–58. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

4. PEATÜKK

4. Usu puudutus

„Usk on käsi, mis puudutab lõpmatust.“

„Kui saaksin vaid tema rõivast puudutada, saaksin terveks.“ Nii ütles vaene naine, kes oli kaksteist aastat põdenud haigust, mis muutis tema elu koormaks. Ta oli kulutanud kogu oma vara arstidele ja ravivahenditele, kuid kuulutati ikkagi ravimatuks. Suurest Tervendajast kuuldes tärkas temas taas lootus. Ta mõtles: „Kui saaksin talle nii lähedale, et temaga rääkida, võiksin ehk terveks saada.“

Kristus oli teel juudi rabi Jairuse koju. Jairus oli teda palunud tulla ja tema tütar terveks teha. „Mu väike tütar on suremas. Palun tule ja pane oma käed tema peale, et ta terveks saaks.“ See murtud südame palve puudutas Kristuse õrna ja kaastundlikku südant ning ta asus kohe koos selle ülemaga tema kodu poole teele.

Nad edenesid aeglaselt, sest rahvahulk surus Kristusele igast küljest peale. Läbi rahva liikudes jõudis Päästja selle paiga lähedale, kus haige naine seisis. Naine oli korduvalt asjata püüdnud talle läheneda. Nüüd oli tema võimalus tulnud. Ta ei näinud mingit võimalust Jeesusega rääkida ega tahtnud tema aeglast edasiliikumist takistada. Ent ta oli kuulnud, et tema rõivaste puudutamine võib tuua tervenemise. Kartes kaotada oma ainsat võimalust abi saada, tungis ta edasi ja ütles endamisi: „Kui saaksin vaid tema rõivast puudutada, saaksin terveks.“

Kristus teadis kõiki tema mõtteid ja liikus sinna, kus ta seisis. Ta mõistis naise suurt häda ning aitas tal oma usku teoks teha.

Kui Kristus möödus, sirutas naine käe välja ja jõudis vaevu puudutada tema rõiva serva. Sel hetkel teadis ta, et on terveks saanud. Sellesse ühte

puudutusse koondus kogu tema usk ning valu ja jõuetus kadusid otsekohe. Ta tundis kohe, nagu läbiks iga tema ihukiudu elektrivool. Teda valdas täieliku tervise tunne. Ta tundis oma kehas, et oli sellest tõvest terveks saanud.

Tänulik naine tahtis tänada vägevat Tervendajat, kes oli ühe puudutusega teinud tema heaks rohkem kui arstid kaheteistkümne pika aasta jooksul, kuid ta ei julgenud. Tänuliku südamega püüdis ta rahva seast eemalduda. Äkki jäi Jeesus seisma, vaatas ringi ja küsis: „Kes mind puudutas?“

Peetrus vaatas talle imestunult otsa ja vastas: „Õpetaja, rahvahulk tungleb ja surub sinu peale, ja sina küsid: „Kes mind puudutas?““

„Keegi puudutas mind,“ ütles Jeesus, „sest ma tundsin, et minust läks vägi välja.“ Ta oskas eristada usu puudutust rahvasaginas juhtunud juhuslikust puudutusest. Keegi oli puudutanud teda tõsise kavatsusega ja saanud vastuse.

Kristus ei küsinud selleks, et ise teada saada. Tal oli midagi õpetada rahvale, jüngritele ja naisele. Ta tahtis äratada kannatajates lootust. Ta tahtis näidata, et tervendava väe oli toonud usk. Naise usaldusest ei tohtinud vaikides mööda minna. Tema tänulik tunnistus pidi andma Jumalale au. Kristus tahtis, et naine mõistaks: tema usutegu oli Kristusele meelepärane. Ta ei tahtnud saata naist ära ainult poole õnnistusega. Naine pidi teadma, et Jeesus tundis tema kannatust, armastas teda kaastundlikult ja tunnustas tema usku väesse, millega ta päästab lõpuni kõik, kes tema juurde tulevad.

Kristus vaatas naise poole ja jäi küsima, kes teda oli puudutanud. Kui naine nägi, et pole mõtet end varjata, astus ta värisedes ette ja heitis tema jalge ette. Tänupisarais rääkis ta kogu rahva ees, miks ta oli tema rõivast puudutanud ja kuidas ta oli kohe terveks saanud. Ta kartis, et oli Jeesuse rõivast puudutades olnud liiga julge, kuid Kristuse huulilt ei tulnud ühtki laitvat sõna. Ta ütles ainult tunnustavaid sõnu. Need tulid

armastavast südamest, mis tundis sügavalt kaasa inimeste hädadele. „Tütar," ütles ta leebelt, „ole julge, sinu usk on su terveks teinud. Mine rahus." Kuidas need sõnad naist julgustasid! Nüüd ei varjutanud tema rõõmu enam kartus, et ta oli kedagi pahandanud.

Uudishimulik rahvahulk, kes Jeesuse ümber tungles, ei saanud temalt eluandvat väge. Ent kannatav naine, kes teda usus puudutas, sai terveks. Nõnda erineb vaimulikes asjadeski juhuslik kokkupuude usu puudutusest. Kui me üksnes usume, et Kristus on maailma Päästja, ei too see hingele tervenemist. Päästev usk pole paljas nõustumine evangeeliumi tõega. Tõeline usk võtab Kristuse vastu isikliku Päästjana. Jumal andis oma ainusündinud Poja, et mina temasse uskudes ei hukkuks, vaid saaksin igavese elu. Kui tulen Kristuse juurde, pean tema sõna järgi uskuma, et saan osa tema päästvast armust. Elu, mida nüüd elan, pean elama „usus Jumala Pojasse, kes mind armastas ja andis enese minu eest".

Paljude jaoks on usk pelk arvamus. Päästev usk on teadlik samm, millega Kristuse vastuvõtjad astuvad Jumalaga lepingusse. Elav usk annab uut jõudu ja kindla usalduse, mille kaudu hing saab Kristuse armust võidujõu.

Usk on vägevam võitja kui surm. Kui haiged õpivad oma pilgu usus vägevale Tervendajale suunama, näeme imelisi tulemusi. See toob elu ihule ja hingele.

Kui aitad inimesi, kes on halbade harjumuste ohvrid, ära juhi nende pilku meeleheitele ja hukule, mille poole nad kiirustavad. Pööra nende pilk Jeesusele ja suuna see taevasele aule. See aitab nende ihu ja hinge päästa enam kui haua õudused, mida abitutele ja näiliselt lootusetus olukorras inimestele aina silme ette manatakse.

„Ta päästis meid oma halastuse pärast, mitte õigete tegude pärast, mida meie olime teinud."

Ühe Rooma väeülema teener lamas halvatuna. Roomlaste teenrid olid orjad, keda osteti ja müüdi turul ning koheldi sageli halvasti ja julmalt. See väeülem aga pidas oma teenrit kalliks ja igatses väga tema paranemist. Ta uskus, et Jeesus võib ta terveks teha. Ta polnud Päästjat näinud, kuid kuuldu äratas temas usu. Hoolimata juutide vormitäitmisest oli see roomlane veendunud, et nende usk oli tema omast parem. Ta oli juba läbi murdnud rahvuslike eelarvamuste ja vaenu tõkkest, mis lahutas vallutajaid vallutatud rahvast. Ta oli osutanud austust Jumala teenimisele ja olnud lahke juutide kui Jumala kummardajate vastu. Sellest, mida talle Kristuse õpetusest räägiti, leidis ta oma hingele vajalikku. Kõik vaimne temas vastas Päästja sõnadele. Ent ta ei pidanud ennast vääriliseks Jeesuse juurde minema ning palus juutide vanematel oma teenri tervenemise eest paluda.

Vanemad rääkisid Jeesusele tema hädast ja kinnitasid, et ta väärib seda abi, sest armastab nende rahvast ja on ehitanud neile sünagoogi.

Kui Jeesus oli teel väeülema koju, tuli mehelt endalt sõnum: „Issand, ära näe vaeva. Ma pole väärt, et sa mu katuse alla tuled.“

Päästja läheb siiski edasi ja väeülem tuleb ise oma sõnumit täiendama: „Ma ei pidanud ennast vääriliseks sinu juurde tulema. Ütle üksnes sõna ja mu teener saab terveks. Minagi olen ülemate võimu all ja minu käsu all on sõdurid. Ütlen ühele: „Mine“, ja ta läheb, teisele: „Tule“, ja ta tuleb, ning oma teenrile: „Tee seda“, ja ta teeb.“

„Mina esindan Rooma võimu ja minu sõdurid tunnistavad minu käsu ülimuslikkust. Nõnda esindad sina lõpmatu Jumala väge ning kogu loodu kuuletub sinu sõnale. Sa võid käskida haigusel lahkuda ja see kuuletub sulle. Ütle vaid sõna ja mu teener saab terveks.“

„Sündigu sulle, nagu sa oled uskunud,“ ütles Kristus. Ja tema teener sai samal tunnil terveks.

Juutide vanemad olid väeülemat Kristusele soovitanud, sest ta oli nende rahvale head teinud. „Ta on seda väärt,“ ütlesid nad, „sest ta

ehitas meile sünagoogi.“ Ent väeülem ütles enda kohta: „Ma pole väärt.“ Ometi ei kartnud ta Jeesuselt abi paluda. Ta ei lootnud enda headusele, vaid Päästja halastusele. Tema ainus põhjendus oli tema suur häda.

Samamoodi võib iga inimene Kristuse juurde tulla. „Ta päästis meid oma halastuse pärast, mitte õigete tegude pärast, mida meie olime teinud.“ Kas tunned, et patusena ei saa sa Jumalalt õnnistust loota? Pea meeles, et Kristus tuli maailma patuseid päästma. Meil pole Jumalale enese soovituseks midagi ette näidata. Meie palve aluseks on nüüd ja alati meie täielik abitus, mille tõttu vajame tema lunastavat väge. Loobudes enesele lootmast, võime vaadata Kolgata ristile ja öelda:

„Mul pole käes midagi, millega tasuda. Hoian vaid sinu ristist kinni.“

„Kui sa suudad uskuda, on uskujale kõik võimalik.“ Usk ühendab meid taevaga ja annab jõudu pimeduse vägedele vastu astuda. Kristuses on Jumal andnud vahendi iga kurja iseloomujoone talitsemiseks ja igale kiusatusele vastu panemiseks, olgu see kui tugev tahes. Kuid paljud tunnevad, et neil napib usku, ja jäävad seepärast Kristusest eemale. Lasku need hinged oma abitus ja vääarituses end oma kaastundliku Päästja halastuse hooleks. Ära vaata enesele, vaid Kristusele. Tema, kes inimeste keskel käies tervendas haigeid ja ajas välja kurje vaime, on ikka seesama vägev Lunastaja. Haara tema tõotustest nagu elupuu lehtedest: „Kes minu juurde tuleb, seda ei aja ma mingil juhul ära.“ Tema juurde tulles usu, et ta võtab su vastu, sest ta on seda tõotanud. Nii tehes ei hukku sa iialgi, mitte iialgi.

„Jumal näitab meile oma armastust sellega, et Kristus suri meie eest, kui olime alles patused.“

„Kui Jumal on meie poolt, kes saab olla meie vastu? Tema, kes ei säästnud oma Poega, vaid andis ta meie kõigi eest, kuidas ei kingiks ta meile koos temaga ka kõike muud?“

„Ma olen veendunud, et ei surm ega elu, ei inglid ega valitsejad, ei olevik ega tulevik, ei väed, kõrgus ega sügavus ega ükski muu loodu suuda

meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas.“

„Issand, kui sa tahad, võid sa mu puhtaks teha.“

Kõigist Idamaades tuntud haigustest kardeti kõige enam pidalitõbe. Selle ravimatus, nakkavus ja kohutav mõju haigetele hirmutas ka kõige julgemaid. Juudid pidasid seda patu pärast tulnud karistuseks ning nimetasid seda „löögiks“ ja „Jumala sõrmeks“. Nii sügavalt juurdunud, väljajuurimatus ja surmavas tõves nähti patu võrdkuju.

Vastavalt rituaalsele seadusele tunnistati pidalitõbine ebapuhtaks. Kõik, mida ta puudutas, oli ebapuhas ja tema hingeõhku peeti õhku rüvetavaks. Ta tõrjuti inimeste elupaikadest eemale nagu see, kes oleks juba surnud. Haiguse kahtluse korral tuli end näidata preestritele, kes pidid inimese läbi vaatama ja otsustama. Kui inimene tunnistati pidalitõbiseks, lahutati ta perekonnast, arvati välja Iisraeli kogudusest ja ta võis läbi käia ainult nendega, kes kannatasid sama tõve käes. Isegi kuningatele ja valitsejatele polnud erandit. Sellesse kohutavasse haigusse jäänud kuningas pidi loovutama valitsuskepi ja ühiskonnast lahkuma.

Sõpradest ja omastest eemal pidi pidalitõbine kandma oma haiguse needust. Ta pidi teatama avalikult oma õnnetusest, rebima lõhki oma riided ja tõstma hoiatushüüu, et kõik hoiaksid eemale tema rüvetavast lähedusest. „Ebapuhas! Ebapuhas!“ kostis üksildase pagendatu kurb hääl, mida kuuldi hirmu ja õudusega.

Paigus, kus Kristus teenis, oli palju niisuguseid kannatajaid. Kui teated tema tegudest nendeni jõuavad, hakkab ühe südames idanema usk. Kui ta saaks Jeesuse juurde minna, võiks ta terveks saada. Ent kuidas ta leiab Jeesuse? Kuidas pääseb alalisse üksildusse mõistetud inimene Tervendaja ette? Ja kas Kristus teeb ta terveks? Kas ta ei kuuluta talle nagu variserid ja isegi arstid needust ega käsi tal inimeste asupaikadest eemale minna?

Ta mõtleb kõigele, mida talle on Jeesusest räägitud. Kedagi, kes tema abi on otsinud, pole tagasi saadetud. Hädas mees otsustab Päästja leida. Kuigi linnadesse ei tohi ta minna, võib ta ehk temaga kohtuda mõnel mägiteel või leida ta õpetamas väljaspool linnu. Takistused on suured, kuid see on tema ainus lootus.

Kaugemal seistes kuuleb pidalitõbine mõnd sõna Päästja huultelt. Ta näeb, kuidas Jeesus paneb käed haigete peale. Ta näeb jalutuid, pimedaid, halvatuid ja mitmesugustesse haigustesse surevaid inimesi tervetena tõusmas ja pääsemise eest Jumalat kiitmas. Tema usk tugevneb. Ta jõuab kuulava rahvahulga juurde aina lähemale. Ta unustab talle seatud piirangud, rahva ohutuse ja hirmu, millega kõik teda vaatavad. Ta mõtleb ainult õnnistatud lootusele terveks saada.

Tema välimus äratab õudu. Haigus on teinud hirmsat laastamistööd ja tema lagunevat keha on kohutav vaadata. Teda nähes tõmbuvad inimesed tagasi. Hirmunult tunglevad nad üksteise otsa, et temaga mitte kokku puutuda. Mõni püüab takistada teda Jeesuse juurde minemast, kuid asjata. Ta ei näe ega kuule neid. Nende jälestusavaldused ei jõua temani. Ta näeb ainult Jumala Poega, kuuleb ainult häält, mis kõneleb surijaile elu.

Jeesuse juurde tungides heidab ta end tema jalge ette ja hüüab: „Issand, kui sa tahad, võid sa mu puhtaks teha.“

„Ma tahan. Saa puhtaks,“ vastab Jeesus ja paneb käe tema peale.

Otsekohe toimub mehega muutus. Veri muutub terveks, närvid taastavad tundlikkuse ja lihased muutuvad tugevaks. Pidalitõvega kaasnenud ebaloomulikult valge, ketendav nahk kaob ning tema ihu saab nagu väikese lapse ihu.

Kui preestrid saaksid teada, mis oli pidalitõbise tervenemisel juhtunud, võiks vaen Kristuse vastu kallutada neid andma ebaausat otsust. Jeesus tahtis, et otsus oleks erapooletu. Seepärast käsib ta mehel tervenemisest

kellelegi mitte rääkida, vaid viivitamata templisse minna ja ohvri tuua, enne kui kuuldused imest levima hakkavad.

Enne sellise ohvri vastuvõtmist pidid preestrid ohvritooja läbi vaatama ja kinnitama, et ta on täiesti terve.

Mees vaadati läbi. Samad preestrid, kes olid ta pagendusse määranud, tunnistasid nüüd ta terveks. Terveks saanud mees võis naasta koju ja inimeste sekka. Ta tundis, kui kallis on tervise and. Ta rõõmustas taastunud jõu üle ja selle üle, et sai perekonna juurde tagasi pöörduda. Hoolimata Jeesuse hoiatusest ei suutnud ta oma tervenemist enam varjata ning käis rõõmuga kuulutamas selle väge, kes ta terveks oli teinud.

Jeesuse juurde tulles oli see mees „täis pidalitõbe“. Tõve surmav mürk oli tunginud kogu tema ihusse. Jüngrid püüdsid takistada Õpetajat teda puudutamast, sest pidalitõbise puudutaja muutus ise ebapuhtaks. Ent kui Jeesus pani käe pidalitõbise peale, ei rüvetanud see teda. Pidalitõbi kadus. Nõnda on ka patu pidalitõvega: see on sügavalt juurdunud ja surmav ning inimliku väega ei saa sellest puhtaks. „Kogu pea on haige ja kogu süda jõuetu. Jalatallast pealaeni pole midagi tervet, ainult haavad, muhud ja mädanevad paised.“ Ent inimeste juurde elama tulles ei rüvetu Jeesus. Tema läheduses on patusele tervendav vägi. Kes iganes langeb tema jalge ette ja ütleb usus: „Issand, kui sa tahad, võid sa mu puhtaks teha“, kuuleb vastust: „Ma tahan. Saa puhtaks.“

Mõnel korral ei andnud Jeesus palutud tervenemise õnnistust kohe. Pidalitõbise palve aga täideti niipea, kui see oli öeldud. Kui palume maiseid õnnistusi, võib vastus viibida või Jumal anda midagi muud, kui palusime. Ent nõnda ei ole siis, kui palume pääsemist patust. Tema tahe on meid patust puhastada, teha meid oma lasteks ja anda meile jõudu elada püha elu. Kristus „andis enese meie pattude eest, et päästa meid praegusest kurjast maailmast meie Jumala ja Isa tahte järgi“. „See on kindel lootus, mis meil temas on: kui me midagi tema tahte järgi

palume, kuuleb ta meid. Ja kui me teame, et ta kuuleb meid, mida me ka palume, siis teame, et saame selle, mida oleme temalt palunud.“

„Te leiate puhkust.“

Jeesus vaatas rõhutuid ja südamekoormaga inimesi, neid, kelle lootused olid purunenud ja kes püüdsid hingejanu maiste rõõmudega vaigistada. Ta kutsus kõiki enda juures puhkust leidma.

Ta ütles vaevatud inimestele õrnalt: „Võtke minu ike enda peale ja õppige minult, sest ma olen tasane ja südamelt alandlik. Siis leiate oma hingele puhkust.“

Nende sõnadega kõneles Kristus igale inimesele. Teadku nad seda või mitte, kõik on väsinud ja koormatud. Kõiki rõhuvad koormad, mida ainult Kristus saab ära võtta. Raskeim koorem, mida kanname, on patt. Kui peaksime seda üksi kandma, muljuks see meid puruks. Ent Patuta on võtnud meie koha. „Issand pani tema peale meie kõigi süü.“

Ta on kandnud meie süü koorma. Ta võtab raskuse meie väsinud õlgadelt. Ta annab meile puhkust. Ka mure ja kurbuse koorma võtab ta kanda. Ta kutsub meid heitma kõik oma mured tema peale, sest ta kannab meid oma südames.

Inimkonna vanem Vend on igavese trooni juures. Ta vaatab iga hinge poole, kes pöörab oma näo tema kui Päästja poole. Ta teab omast kogemusest, millised on inimeste nõrkused ja vajadused ning milles peitub meie kiusatuste jõud, sest teda „kiusati kõiges nagu meidki, ometi ilma patuta“. Ta valvab sinu üle, värisev Jumala laps. Kas sind kiusatakse? Tema päästab. Kas oled nõrk? Tema teeb tugevaks. Kas sul napib teadmist? Tema valgustab. Kas oled haavatud? Tema tervendab. Issand „loeb ära tähtede arvu“, ja ometi „ta tervendab murtud südameid ja seob kinni nende haavad“.

Olgu su mured ja katsumused missugused tahes, räägi need Issandale ära. Su vaim saab jõudu vastu pidada. Sulle avaneb tee pääseda

kimbatusest ja raskusest. Mida nõrgemaks ja abitumaks end tunned, seda tugevamaks saad tema jõus. Mida raskem on koorem, seda õnnistatum on puhkus, kui jätad selle oma Koormakandja kanda.

Olud võivad sõpru lahutada. Meie ja nende vahele võivad jääda laia mere rahutud veed. Ent ükski olukord ega vahemaa ei lahuta meid Päästjast. Kus iganes oleme, on ta meie paremal käel, et meid toetada, hoida, püsti aidata ja julgustada. Kristuse armastus oma lunastatute vastu on suurem kui ema armastus lapse vastu. Meil on eesõigus tema armastuses puhata ja öelda: „Ma usaldan teda, sest ta andis oma elu minu eest.“

Inimese armastus võib muutuda, kuid Kristuse armastus ei muutu. Kui hüüame teda appi, sirutab ta oma käe, et meid päästa.

„Mäed võivad kaduda ja künkad paigast nihkuda, aga minu heldus ei kao sinu juurest ega nihku paigast minu rahuleping, ütleb Issand, kes sinu peale halastab.“

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, lk 59–72. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

5. PEATÜKK

5. Hinge tervendamine

Toimetaja märkus. Järgnev on ajalooline usuline tekst, mitte meditsiiniline selgitus haiguste või puude põhjuste kohta.

„Et te teaksite, et Inimese Pojal on maa peal meelevald patte andeks anda.“

Paljud neist, kes tulid Kristuselt abi otsima, olid ise endale haiguse toonud. Ometi ei keeldunud ta neid tervendamast. Kui temast lähtuv vägi neisse jõudis, said nad oma patust teadlikuks ning paljud paranesid nii oma hinge haigusest kui ka ihuhädadest.

Nende seas oli Kapernauma halvatu. Nagu pidalitõbine, oli ka tema kaotanud igasuguse paranemislootuse. Tema haigus oli patuse elu tagajärg ja kahetsus tegi kannatused kibedamaks. Ta oli asjata palunud variseridelt ja arstidelt leevendust. Nad kuulutasid ta ravimatuks, mõistsid ta patusena hukka ja ütlesid, et ta sureb Jumala viha all.

Halvatu oli langenud meeleheitesse. Siis kuulis ta Jeesuse tegudest. Teised, sama patused ja abitud nagu tema, olid terveks saanud. See julgustas teda uskuma, et ka tema võiks paraneda, kui teda saaks Päästja juurde kanda. Ent kui talle meenus haiguse põhjus, lõi ta lootus kõikuma. Siiski ei suutnud ta loobuda mõttest, et võiks terveks saada.

Kõige enam igatses ta vabaneda patukoormast. Ta tahtis Jeesust näha ja saada kinnitust andeksandmisest ja rahust taevaga. Siis olnuks ta nõus elama või surema, kuidas on Jumala tahe.

Aega polnud kaotada. Tema kõhetul ihul olid juba surma märgid. Ta palus sõpradel kanda ta koos asemega Jeesuse juurde ja nad olid rõõmuga nõus. Ent maja, kus Päästja oli, ja selle ümbruse täitis nii tihe

rahvahulk, et haigel ja tema sõpradel oli võimatu tema juurde jõuda või isegi tema häält kuulda.

Jeesus õpetas Peetruse kodus. Jüngrid istusid oma kombe kohaselt tema lähedal. Seal istus ka varisere ja seadusetundjaid, kes olid tulnud Galilea ja Juudamaa küladest ning Jeruusalemmast. Paljud neist olid tulnud nuhkidena, et leida süüdistust Jeesuse vastu. Nende taga tungles kirju hulk: innukaid, aupaklikke, uudishimulikke ja uskmatuid. Kohal oli eri rahvustest ja kõigist ühiskonnakihtidest inimesi. „Issanda vägi oli kohal, et tervendada.“ Elu Vaim hõljus koosolijate kohal, kuid variserid ja seadusetundjad ei märganud tema kohalolu. Nad ei tundnud, et neil oleks midagi vaja, ja tervenemine ei olnud nende jaoks. „Ta on täitnud näljased heaga ja saatnud rikkad tühjalt minema.“

Halvatu kandjad püüdsid korduvalt rahvast läbi suruda, kuid asjata. Haige vaatas sõnulseletamatus ahastuses ringi. Kuidas võinuks ta lootuse käest lasta, kui igatsetud abi oli nii lähedal? Tema ettepanekul kandsid sõbrad ta maja katusele, tegid katusesse ava ja lasksid ta Jeesuse jalge ette.

Kõne katkes. Päästja vaatas kurba nägu ja nägi endale suunatud anuvaid silmi. Ta tundis hästi selle koormatud hinge igatsust. Kristus oli äratanud mehe südametunnistuse juba siis, kui too oli alles kodus. Kui mees kahetses oma patte ja uskus, et Jeesusel on vägi ta terveks teha, õnnistas Päästja halastus tema südant. Jeesus oli näinud, kuidas esimene ususäde kasvas veendumuseks, et tema on patuse ainus abiline. Ta oli näinud ka, kuidas iga püüe tema juurde jõuda seda veendumust tugevdas. Kristus oli kannataja enda juurde tõmmanud. Nüüd ütles Päästja sõnadega, mis kõlasid kuulaja kõrvus nagu muusika: „Poeg, ole julge! Su patud on sulle andeks antud.“

Süükoorem veereb haige hingelt. Ta ei saa kahelda. Kristuse sõnad näitavad, et ta suudab südant lugeda. Kes saab eitada tema meelevalda patte andeks anda? Meeleheite asemele tuleb lootus ja rusuvasse süngusse astub rõõm. Mehe kehaline valu on kadunud ja kogu tema

olemus muutunud. Ta ei palunud enam midagi, vaid lamas rahulikus vaikuses, sõnulseletamatult õnnelik.

Paljud jälgisid hinge kinni pidades selle kummalise sündmuse iga liigutust. Paljud tundsid, et Kristuse sõnad olid kutse ka neile. Kas patt polnud teinud haigeks nende hingegi? Kas nemadki ei igatsenud sellest koormast vabaneda?

Variserid aga kartsid kaotada mõju rahvahulga üle ja ütlesid oma südames: „Ta teotab Jumalat. Kes peale Jumala üksi saab patte andeks anda?“

Jeesus pööras neile oma pilgu. Nad tõmbusid selle ees kohkunult tagasi. „Miks mõtlete oma südames kurja? Kumb on kergem: kas öelda, et su patud on sulle andeks antud, või öelda: tõuse ja kõnni? Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on maa peal meelevald patte andeks anda …“ Ja halvatule pöördudes ütles ta: „Tõuse, võta oma ase ja mine koju.“

Siis tõusis mees, kes oli kanderaamil Jeesuse juurde toodud, jalule nooruse nõtkuse ja jõuga. Ta võttis kohe oma aseme ja läks kõigi silme all välja. Kõik imestasid ja andsid Jumalale au, öeldes: „Niisugust asja pole me kunagi näinud.“

Sellele hääbuvale ihule tervise taastamine nõudis ei vähemat kui loovat väge. Seesama hääl, mis oli toonud elu mullast loodud inimesele, oli kõnelnud elu surevale halvatule. Seesama vägi, mis andis elu ihule, oli uuendanud südant. Tema, kes loomisel „ütles ja nõnda sündis“, kes „käskis ja see jäi püsima“, oli kõnelnud elu hingele, mis oli üleastumistes ja pattudes surnud. Ihu tervenemine tunnistas väest, mis oli südame uuendanud. Kristus käskis halvatul tõusta ja kõndida, „et te teaksite“, nagu ta ütles, „et Inimese Pojal on maa peal meelevald patte andeks anda“.

Halvatu leidis Kristuses tervenemise nii hingele kui ka ihule. Ta vajas hinge tervist, enne kui oskas hinnata ihu tervist. Enne kehalise haiguse tervendamist pidi Kristus tooma meelele kergendust ja puhastama

hinge patust. Seda õpetust ei tohi tähelepanuta jätta. Tänapäeval kannatab tuhandeid inimesi kehalise haiguse all ja igatseb nagu halvatu kuulda sõnumit: „Su patud on andeks antud.“ Nende hädade aluseks on patukoorem koos rahutuse ja rahuldamata igatsustega. Nad ei leia kergendust enne, kui tulevad hinge Tervendaja juurde. Rahu, mida üksnes tema saab anda, taastaks meele erksuse ja ihu tervise.

Halvatu tervenemine mõjus rahvale nii, nagu oleks taevas avanenud ja parema maailma au nähtavale tulnud. Kui terveks saanud mees läks läbi rahvahulga, iga sammu juures Jumalat õnnistades ja oma koormat nagu sulge kandes, tõmbusid inimesed kõrvale ja tegid talle teed. Nad vaatasid teda aukartusest haaratuna ja sosistasid üksteisele: „Täna oleme näinud imelisi asju.“

Halvatu kodus oli suur rõõm, kui ta tuli pere juurde tagasi, kandes kergesti aset, millel teda oli alles veidi aega tagasi vaevaliselt nende juurest ära viidud. Nad kogunesid rõõmupisarais tema ümber ega julgenud oma silmi uskuda. Ta seisis nende ees mehe täies elujõus. Käed, mida nad olid näinud elutuna, kuuletusid kiiresti tema tahtele. Varem kõhetu ja tinahall ihu oli nüüd värske ja jumekas. Ta kõndis kindlal, vabal sammul. Rõõmu ja lootust võis lugeda tema igast näojoonest. Patu ja kannatuse jäljed olid andnud teed puhtusele ja rahule. Sellest kodust tõusis rõõmus tänu ja Jumal sai austatud oma Poja kaudu, kes oli andnud lootusetule tagasi lootuse ja vaevatule jõu. See mees ja tema pere olid valmis Jeesuse eest elu andma. Ükski kahtlus ei tumestanud nende usku ega uskmatus rikkunud nende ustavust temale, kes oli toonud valguse nende pimedasse koju.

„Kiida Issandat, mu hing, ja kõik, mis mu sees on, kiitku tema püha nime! Kiida Issandat, mu hing, ja ära unusta ühtki tema heategu. Tema annab andeks kõik su süüteod, tervendab kõik su haigused ja lunastab su elu hukatusest. … Nii uueneb su noorus nagu kotkal. Issand teeb õigust ja mõistab kohut kõigi rõhutute heaks. … Ta pole kohelnud meid meie pattude järgi ega tasunud meile meie süütegusid mööda. … Nagu

isa halastab oma lastele, nii halastab Issand neile, kes teda kardavad. Ta teab, millest me tehtud oleme; tal on meeles, et oleme põrm.“

„Kas sa tahad terveks saada?“ Tõuse ja kõnni.

„Jeruusalemmas on lambaturu juures tiik, mida heebrea keeles kutsutakse Betsataks ja millel on viis sammastega varjualust. Nendes lamas suur hulk haigeid: pimedaid, jalutuid ja kõhetuid, kes ootasid vee liikumist.“

Teatud aegadel hakkas tiigi vesi liikuma. Üldiselt usuti, et seda põhjustab üleloomulik vägi ja et esimene, kes pärast vee liikuma hakkamist sinna astub, saab terveks, ükskõik mis haigus tal on. Sajad kannatajad käisid selles paigas. Kui vesi liikuma hakkas, sööstis rahvahulk aga nii jõuliselt ettepoole, et tallas jalge alla endast nõrgemad mehed, naised ja lapsed. Paljud ei pääsenud tiigi lähedalegi. Paljud neist, kes jõudsid kohale, surid selle kaldal. Ümber tiigi oli püstitatud varjualuseid, mis kaitsesid haigeid päevase kuuma ja öise jaheduse eest. Mõned ööbisid neis ja roomasid päevast päeva tiigi servani, lootes asjata abi saada.

Jeesus oli Jeruusalemmas. Ta kõndis üksi, nähtavasti mõtiskledes ja palvetades, ning jõudis tiigi juurde. Ta nägi õnnetuid kannatajaid ootamas seda, mida nad pidasid oma ainsaks paranemisvõimaluseks. Ta igatses rakendada oma tervendavat väge ja teha terveks iga kannataja. Ent oli hingamispäev. Rahvahulgad läksid templisse Jumalat teenima. Jeesus teadis, et niisugune tervendamine äratab juutide eelarvamused sedavõrd, et tema töö lõigatakse lühikeseks.

Päästja märkas aga üht eriti õnnetut inimest. See mees oli kolmkümmend kaheksa aastat olnud abitu invaliid. Tema haigus tulenes suuresti tema enda halbadest harjumustest ja seda peeti Jumala karistuseks. Üksi ja sõpradeta, tundes end Jumala halastusest ilma jäetuna, oli ta veetnud pikki viletsuse aastaid. Vee liikumise ootel kandsid mõned, kes tema abitusele kaasa tundsid, ta varjualusesse.

Õigel hetkel polnud tal aga kedagi, kes aidanuks ta vette. Ta oli näinud vee virvendamist, kuid ei jõudnud kunagi tiigi servast kaugemale. Temast tugevamad hüppasid enne teda sisse. Vaene abitu kannataja ei suutnud iseka ja rüseleva rahvahulgaga võistelda. Visa püüd üheainsa eesmärgi poole ning äng ja pidev pettumus kulutasid kiiresti tema viimast jõudu.

Haige lamas oma matil ning tõstis aeg-ajalt pead, et tiigi poole vaadata. Siis kummardus tema kohale õrn ja kaastundlik nägu ning tema tähelepanu köitsid sõnad: „Kas sa tahad terveks saada?“ Tema südames tärkas lootus. Ta tundis, et kuidagi saabub abi. Ent julgustunne kadus peagi. Talle meenus, kui sageli oli ta püüdnud tiigini jõuda. Nüüd oli vähe lootust elada ajani, mil vesi taas liigub. Ta pööras väsinult kõrvale ja ütles: „Isand, mul pole kedagi, kes paneks mu tiiki, kui vesi liigub. Kui mina alles tulen, astub teine enne mind sisse.“

Jeesus ütleb talle: „Tõuse, võta oma ase ja kõnni.“ Uue lootusega vaatab haige Jeesusele otsa. Tema näoilme ja hääletoon pole kellegi teisega võrreldavad. Tema lähedusest näib hoovavat armastust ja väge. Haige usk haarab Kristuse sõnast kinni. Küsimusi esitamata otsustab ta kuuletuda ja kogu ta keha vastab sellele otsusele.

Igas närvis ja lihases tuksleb uus elu ning haiged jäsemed hakkavad jälle liikuma. Ta hüppab jalule ja läheb teele kindlal, vabal sammul, kiites Jumalat ja rõõmustades äsja leitud jõu üle.

Jeesus polnud halvatule jumalikku abi ette tõotanud. Mees oleks võinud öelda: „Issand, kui mu terveks teed, kuuletun sinu sõnale.“ Ta oleks võinud jääda kahtlema ja kaotada nõnda oma ainsa võimaluse terveks saada. Aga ta uskus Kristuse sõna ja uskus, et on terveks tehtud. Ta pingutas kohe ja Jumal andis talle jõu. Ta tahtis kõndida ja kõndiski. Kristuse sõna järgi tegutsedes sai ta terveks.

Patt on meid lahutanud Jumala elust. Meie hinged on halvatud. Iseenesest ei suuda me elada püha elu, nii nagu abitu mees ei suutnud

kõndida. Paljud mõistavad oma abitust. Nad igatsevad vaimulikku elu, mis tooks nad Jumalaga kooskõlla, ja püüavad seda saavutada, kuid asjata. Meeleheites hüüavad nad: „Oh mind õnnetut inimest! Kes vabastab mind sellest surma ihust?“ Tõstku need heitunud võitlejad oma pilgu üles. Päästja kummardub nende kohale, kelle ta on oma verega ostnud, ja ütleb sõnulseletamatu õrnuse ja kaastundega: „Kas sa tahad terveks saada?“ Ta käsib sul tõusta tervises ja rahus. Ära oota, kuni tunned, et oled terve. Usu Päästja sõna. Sea oma tahe Kristuse poolele. Tahtes teda teenida ja tema sõna järgi tegutsedes saad jõudu. Olgu halb tava või valitsev kirg milline tahes, mis pika järeleandmise tõttu seob nii hinge kui ka ihu, Kristus suudab ja igatseb sind sellest vabastada. Ta annab elu hingele, mis on „üleastumistes surnud“. Ta vabastab vangi, keda hoiavad nõrkus, õnnetus ja patu ahelad.

Patutunne on mürgitanud eluallikad. Kristus aga ütleb: „Mina võtan su patud ja annan sulle rahu. Olen sind oma verega ostnud. Sa oled minu. Minu arm tugevdab su nõrgenenud tahet ja mina võtan ära su piinava kahetsuse patu pärast.“ Kui kiusatused sind ründavad, kui mure ja nõutus sind piiravad, kui oled rusutud ja heitunud ning valmis meeleheitele alla andma, vaata Jeesusele. Sind ümbritseva pimeduse hajutab tema kohalolu ere valgus. Kui patt võitleb võimu pärast su hinges ja koormab südametunnistust, vaata Päästjale. Tema armust piisab patu võitmiseks. Pöördu tema poole tänuliku südamega, olgugi et see ebakindlusest väriseb. Haara kinni lootusest, mis on su ette seatud. Kristus ootab, et võtta sind oma perekonda. Tema vägi aitab sind su nõrkuses ja ta juhib sind samm-sammult. Pane oma käsi tema kätte ja lase tal ennast juhtida.

Ära kunagi arva, et Kristus on kaugel. Ta on alati lähedal. Tema armastav kohalolu ümbritseb sind. Otsi teda kui kedagi, kes soovib, et sa ta leiaksid. Ta ei soovi üksnes, et puudutaksid tema rõivaid, vaid ka seda, et käiksid temaga pidevas osaduses.

„Mine ja ära enam tee pattu.“

Lehtmajadepüha oli äsja lõppenud. Jeruusalemma preestrite ja rabide Jeesuse-vastased plaanid olid nurjunud. Õhtu saabudes läks igaüks oma koju. Jeesus läks Õlimäele.

Linna elevusest ja segadusest, õhinal rahvahulkadest ja salakavalatest rabidest eemaldus Jeesus oliivisalude vaikusse, kus võis olla üksi Jumalaga. Varahommikul tuli ta aga templisse tagasi. Kui inimesed tema ümber kogunesid, istus ta maha ja õpetas neid.

Peagi katkestati ta kõne. Tema juurde tuli rühm varisere ja kirjatundjaid, vedades endaga kaasa hirmunud naist. Karmil, äreval häälel süüdistasid nad teda seitsmenda käsu rikkumises. Nad tõukasid ta Jeesuse ette ja ütlesid silmakirjalikku austust teeseldes: „Õpetaja, see naine tabati abielurikkumiselt. Mooses käskis meil seaduses niisugused kividega surnuks visata. Aga mida ütled sina?“

Nende teeseldud aupaklikkus varjas hoolikalt ette valmistatud plaani Jeesus hukutada. Kui ta mõistaks naise õigeks, võiks teda süüdistada Moosese seaduse põlgamises. Kui ta kuulutaks naise surma väärilisеks, saaks teda roomlaste ees süüdistada ainult neile kuuluva meelevalla omavolilises kasutamises.

Jeesus vaatas seda pilti: värisevat ohvrit oma häbis ja karmiilmelisi aukandjaid, kel puudus vähimgi inimlik kaastunne. Tema laitmatult puhas vaim tõmbus sellest vaatepildist tagasi. Andmata märku, et oli küsimust kuulnud, kummardus ta, kinnitas pilgu maapinnale ja hakkas tolmu sisse kirjutama.

Süüdistajad, keda tema viivitus ja näiline ükskõiksus kannatamatuks tegid, astusid lähemale ja nõudsid, et ta asja tähele paneks. Ent kui nende pilgud Jeesuse pilku järgides langesid sillutisele tema jalgade juures, jäid nende hääled vait. Sinna olid nende ette kirjutatud nende endi elu süüd paljastavad saladused.

Jeesus tõusis püsti ja ütles oma pilku vandenõulastest vanematele kinnitades: „Kes teie seast on patuta, visaku esimesena tema pihta kivi.“ Seejärel kummardus ta ja kirjutas edasi.

Ta polnud kõrvale heitnud Moosese seadust ega riivanud Rooma võimu. Süüdistajad olid lüüa saanud. Nende teeseldud pühaduse rüü oli neilt kistud ning nad seisid lõpmatu puhtuse ees süüdlaste ja hukkamõistetutena. Värisedes kartusest, et nende salajane süü saab rahva ees avalikuks, hiilisid nad langetatud peade ja pilkudega minema, jättes oma ohvri kaastundliku Päästja juurde.

Jeesus tõusis, vaatas naist ja ütles: „Kus on su süüdistajad? Kas keegi pole sind hukka mõistnud?“ Naine ütles: „Ei keegi, Issand.“ Jeesus vastas: „Ka mina ei mõista sind hukka. Mine ja ära enam tee pattu.“

Naine oli seisnud Jeesuse ees hirmust kössis. Sõnad „Kes teie seast on patuta, visaku esimesena kivi“ olid kõlanud tema jaoks surmaotsusena. Ta ei julgenud tõsta pilku Päästja näole, vaid ootas vaikides oma hukku. Hämmastusega nägi ta süüdistajaid sõnatult ja segaduses lahkumas. Siis kõlasid tema kõrvus lootuse sõnad: „Ka mina ei mõista sind hukka. Mine ja ära enam tee pattu.“ Tema süda sulas. Ta heitis end Jeesuse jalge ette, väljendas nuuksudes oma tänulikku armastust ja tunnistas kibedate pisaratega oma patud üles.

See oli talle uue, Jumalale pühendatud puhta ja rahuliku elu algus. Seda langenud hinge üles tõstes tegi Jeesus suurema ime kui kõige rängemat kehalist haigust tervendades. Ta parandas vaimuliku haiguse, mis viib igavesse surma. Sellest kahetsevast naisest sai üks tema ustavamaid järgijaid. Ennastohverdava armastuse ja pühendumusega näitas ta oma tänu Jeesuse andestava halastuse eest. Eksinud naisel oli maailmalt oodata ainult põlgust ja pilget. Patuta tundis tema nõrkusele kaasa ja sirutas talle abikäe. Samal ajal kui silmakirjalikud variserid teda hukka mõistsid, ütles Jeesus talle: „Mine ja ära enam tee pattu.“

Jeesus tunneb iga hinge olukorda. Mida suurem on patuse süü, seda enam vajab ta Päästjat. Tema jumalikku armastust ja kaastunnet täis süda pöördub üle kõige selle poole, kes on vaenlase püünistesse kõige lootusetumalt takerdunud. Oma verega on ta alla kirjutanud inimsoo vabastamise kirjale.

Jeesus ei taha, et need, kes on ostetud nii kalli hinnaga, jääksid vaenlase kiusatuste mängukanniks. Ta ei taha, et vaenlane meid võidaks ja me hukkuksime. Tema, kes talitses lõvisid nende koopas ja kõndis oma ustavate tunnistajatega tuleleekides, on niisama valmis tegutsema meie heaks, et alistada iga kuri joon meie loomuses. Täna seisab ta halastuse altari juures ja toob Jumala ette nende palved, kes tema abi igatsevad. Ta ei tõrju eemale ühtki nutvat ja kahetsevat inimest. Ta annab heldelt andeks kõigile, kes tulevad tema juurde andestust ja taastamist otsima. Ta ei avalda kellelegi kõike, mida võiks avaldada, vaid kutsub iga värisevat hinge julgust koguma. Igaüks, kes tahab, võib haarata kinni Jumala jõust ja sõlmida temaga rahu, ning Jumal annab talle rahu.

Hinged, kes pöörduvad tema juurde varju otsima, tõstab Jeesus süüdistustest ja sõnasõjast kõrgemale. Ükski inimene ega kuri ingel ei saa neid süüdi mõista. Kristus ühendab nad oma jumaliku ja inimliku loomusega. Nad seisavad suure Patukandja kõrval valguses, mis lähtub Jumala troonilt.

Jeesuse Kristuse veri puhastab „kõigest patust“.

„Kes võib süüdistada Jumala valituid? Jumal on see, kes õigeks mõistab. Kes mõistab hukka? Kristus on surnud ja veel enam, ta on üles tõusnud, on Jumala paremal käel ja palub meie eest.“

„Hirmuäratava saak päästetakse.“

Kristus näitas, et tuuled, lained ja kurjadest vaimudest vaevatud inimesed on täielikult tema meelevalla all. Tema, kes vaigistas tormi ja rahustas mässava mere, kõneles rahu ka meeltele, mille Saatan oli segadusse ajanud ja oma võimu alla surunud.

Kapernauma sünagoogis rääkis Jeesus oma ülesandest vabastada patu orjad. Teda katkestas hirmukarjatus. Rahva seast sööstis ette meelt kaotanud mees, hüüdes: „Jäta meid rahule! Mis on meil sinuga asja, Jeesus Naatsaretist? Kas tulid meid hävitama? Ma tean, kes sa oled: Jumala Püha.“

Jeesus sõitles kurja vaimu: „Ole vait ja mine temast välja.“ Kurat paiskas mehe rahva keskele, läks temast välja ega teinud talle viga.

Ka selle mehe vaeva põhjus peitus tema enda elus. Patu naudingud olid teda võlunud ja ta oli arvanud, et võib teha elust ühe suure lõbustuse. Ohjeldamatus ja kergemeelsus moondasid tema loomuse õilsaid jooni ning Saatan sai ta täielikult oma võimusesse. Kahetsus tuli liiga hilja. Kui ta olnuks valmis ohverdama varanduse ja lõbud, et saada tagasi kaotatud inimväärikus, oli ta kurja käes juba abitu.

Päästja läheduses tärkas temas vabaduseigatsus, kuid kuri vaim pani Kristuse väele vastu. Kui mees püüdis Jeesuselt abi paluda, pani kuri vaim talle sõnad suhu ning ta karjatas piinavas hirmus. Ta mõistis osalt, et on selle ees, kes saab ta vabaks teha. Ent kui ta püüdis jõuda tolle vägeva käe ulatusse, hoidis teda kellegi teise tahe ja tema kaudu kõlasid kellegi teise sõnad.

Võitlus Saatana väe ja mehe enda vabaduseigatsuse vahel oli kohutav. Näis, et piinatud mees peab kaotama elu heitluses vaenlasega, kes oli tema inimväärikuse hävitanud. Kuid Päästja rääkis meelevallaga ja vabastas vangi. Mees, kes oli olnud vaevatud, seisis hämmastunud inimeste ees ja valitses taas iseenda üle.

Ta kiitis rõõmsa häälega Jumalat pääsemise eest. Silmis, mis alles äsja olid põlenud meeletuse tulest, säras nüüd selge mõistus ja voolasid tänupisarad. Rahvas jäi imestusest tummaks. Niipea kui nad kõnevõime tagasi said, ütlesid nad üksteisele: „Mis see on? Uus õpetus! Ta käsib meelevallaga isegi roojaseid vaime ja nad kuuletuvad talle.“

Tänapäeval on palju inimesi kurjade vaimude võimu all sama kindlalt kui Kapernauma vaevatu. Kõik, kes tahtlikult Jumala käskudest taganevad, annavad end Saatana võimu alla. Nii mõnigi mängib kurjaga, arvates, et võib soovi korral sellest lahti öelda. Ent teda meelitatakse aina edasi, kuni teda valitseb tema omast tugevam tahe. Ta ei pääse selle salapärase võimu käest. Salajane patt või valitsev kirg võib teda vangis hoida sama abituna kui Kapernauma vaevatut.

Ometi ei ole tema olukord lootusetu. Jumal ei valitse meie meelt ilma meie nõusolekuta. Iga inimene on vaba valima, millisel väel ta laseb end valitseda. Keegi pole langenud nii madalale ega muutunud nii kõlvatuks, et ta ei võiks Kristuses vabastust leida. Vaevatu suutis palve asemel lausuda ainult Saatana sõnu, ent tema südame sõnatu appihüüd võeti kuulda. Ükski abivajava hinge hüüd ei jää tähelepanuta, isegi kui ta ei suuda seda sõnades väljendada. Neid, kes nõustuvad Jumalaga lepingusse astuma, ei jäeta Saatana võimu ega nende endi loomuse nõrkuse meelevalda.

„Kas vägevalt saab saagi võtta või temalt õigusega võetud vangi vabastada? Nõnda ütleb Issand: ka vägeva vangid võetakse ära ja hirmuäratava saak päästetakse, sest mina võitlen sinu vastasega ja päästan su lapsed.“

Imeline muutus sünnib inimeses, kes usus avab Päästjale oma südame ukse.

„Ma annan teile meelevalla kogu vaenlase väe üle, ja miski ei tee teile kahju.“

Nagu kaksteist apostlit, said ka seitsekümmend jüngrit, kelle Kristus hiljem välja saatis, oma ülesande kinnituseks üleloomulikke ande. Kui nende töö oli tehtud, tulid nad rõõmuga tagasi ja ütlesid: „Issand, isegi kurjad vaimud alistuvad meile sinu nime läbi.“ Jeesus vastas: „Ma nägin Saatanat kui välku taevast langemas.“

Edaspidi peavad Kristuse järgijad vaatama Saatanale kui võidetud vaenlasele. Jeesus pidi neile ristil võidu saavutama ja soovis, et nad võtaksid selle vastu kui oma võidu. „Vaata," ütles ta, „ma annan teile meelevalla astuda madude ja skorpionide peale ning kogu vaenlase väe üle, ja miski ei tee teile mingil viisil kahju."

Püha Vaimu kõikvõimas vägi kaitseb iga kahetsevat hinge. Kristus ei lase vaenlase võimu alla sattuda kellelgi, kes on kahetsuses ja usus tema kaitset palunud. On tõsi, et Saatan on vägev olend. Ent tänu Jumalale on meil vägev Päästja, kes heitis kurja taevast välja. Saatanale meeldib, kui me tema väge suureks räägime. Miks mitte rääkida Jeesusest? Miks mitte ülistada tema väge ja armastust?

Ülal trooni ümbritsev tõotuse vikerkaar on igavene tunnistus sellest, et Jumal armastas maailma nõnda, et andis oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid saaks igavese elu. See tunnistab kogu universumile, et Jumal ei jäta oma lapsi võitluses kurjaga kunagi maha. See kinnitab meile, et meil on jõud ja kaitse nii kaua, kui püsib troon ise.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, lk 73–94. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

6. PEATÜKK

6. Päästetud teenima

„Mine ja räägi, kui suuri asju Jumal on sulle teinud.“

Galilea järvel on hommik. Jeesus ja tema jüngrid on pärast tormist ööd järvel kaldale jõudnud. Tõusva päikese valgus puudutab vett ja maad otsekui rahuõnnistusega. Ent kaldale astudes avaneb neile hirmsam vaatepilt kui tormine järv. Haudade vahelt peidupaigast sööstab nende poole kaks meeleheitel meest, justkui tahaksid nad tulijad tükkideks kiskuda. Meeste küljes ripuvad ahelatükid, mis nad vangistusest põgenedes on katki murdnud. Nende ihu on lõhki ja verine, silmad välguvad pikkade pulstunud juuste vahelt. Näib, nagu oleks neist kadunud inimese nägugi. Nad meenutavad pigem metsloomi kui inimesi.

Jüngrid ja nende kaaslased põgenevad hirmunult, kuid märkavad peagi, et Jeesust pole nendega, ja pöörduvad teda otsima. Ta seisab seal, kuhu nad ta jätsid. Tema, kes vaigistas tormi ning on varem Saatanaga kohtunud ja ta võitnud, ei põgene nende kurjade vaimude eest. Kui mehed hammaste kiristades ja vahtu suust ajades tema poole tulevad, tõstab Jeesus sama käe, millega ta kutsus lained rahunema, ja mehed ei saa enam lähemale tulla. Nad seisavad tema ees raevunult, kuid abitult.

Ta käsib meelevallaga roojastel vaimudel meestest välja minna. Õnnetud mõistavad, et lähedal on keegi, kes võib nad piinavate vaimude käest päästa. Nad langevad Päästja jalge ette halastust anuma. Kui nad aga suu avavad, kõnelevad nende kaudu kurjad vaimud, hüüdes: „Mis on meil sinuga asja, Jeesus, Jumala Poeg? Kas sa tulid siia meid piinama?“

Kurjad vaimud peavad oma vangid vabaks laskma ja meestes toimub imeline muutus. Nende meeltesse paistab valgus. Silmad säravad mõistusest. Nende näod, mida vaenlane oli nii kaua oma näo sarnaseks moonutanud, muutuvad äkki leebeks. Verised käed jäävad rahulikuks ning mehed tõstavad hääle, et Jumalat kiita.

Kurjad vaimud, kes on inimestest välja aetud, on läinud sigadesse ja ajanud need hukka. Seakarjused tõttavad uudist kuulutama ja kogu ümbruskonna rahvas ruttab Jeesusega kohtuma. Need kaks meest olid olnud terve paikkonna hirm. Nüüd on nad riides ja täie mõistuse juures, istuvad Jeesuse jalge ees, kuulavad tema sõnu ja austavad selle nime, kes nad terveks tegi. Imelist pilti nägevad inimesed aga ei rõõmusta. Sigade kaotus näib neile olulisem kui nende Saatana vangide vabastamine. Hirmunult kogunevad nad Jeesuse ümber ja anuvad, et ta lahkuks. Ta täidab nende palve ning astub kohe paati, et sõita vastaskaldale.

Terveks saanud mehed tunnevad hoopis teisiti. Nad igatsevad oma Päästja seltsi. Tema juures tunnevad nad end kaitstuna vaimude eest, kes olid nende elu piinanud ja nende inimväärikuse laastanud. Kui Jeesus hakkab paati astuma, hoiavad nad tema ligi, põlvitavad tema jalge ette ja anuvad, et tohiksid jääda tema lähedale ja tema sõnu kuulata. Jeesus aga käsib neil minna koju ja rääkida, kui suuri asju Issand neile on teinud.

Neil on nüüd ülesanne: minna oma koju, kus Jumalat ei tunta, ja rääkida õnnistustest, mis nad Jeesuselt on saanud. Päästjast lahkuda on raske. Nende oma rahva hulgas, kes ei usu Jumalasse, ootavad neid suured raskused. Pikk eraldatus ühiskonnast näib olevat nad selleks tööks sobimatuks teinud. Ometi on nad valmis kuuletuma niipea, kui Jeesus neile nende ülesande ütleb.

Nad ei rääkinud Jeesusest üksnes oma kodustele ja naabritele. Nad käisid läbi kogu Dekapolise, kuulutades kõikjal tema päästvat väge ja jutustades, kuidas ta oli nad kurjade vaimude käest vabastanud.

Kuigi Gergesa elanikud polnud Jeesust vastu võtnud, ei jätnud ta neid nende valitud pimedusse. Kui nad olid palunud tal lahkuda, polnud nad tema sõnu kuulnud. Nad ei teadnud, mida nad tagasi lükkasid. Seepärast saatis ta neile valguse nende kaudu, keda nad ei keelduks kuulamast.

Sigade hukkumist põhjustades tahtis Saatan inimesed Päästjast eemale pöörata ja takistada evangeeliumi kuulutamist selles piirkonnas. Just see juhtum aga äratas kogu paikkonna tähelepanu nii, nagu miski muu poleks suutnud, ja suunas pilgud Kristusele. Päästja ise küll lahkus, ent mehed, kelle ta terveks tegi, jäid tema väe tunnistajateks. Neist, kes olid olnud pimeduse vürsti tööriistad, said valguse kandjad ja Jumala Poja saadikud. Kui Jeesus Dekapolisse tagasi tuli, kogunes rahvas tema ümber ning kolme päeva jooksul kuulsid tuhanded inimesed kogu ümbruskonnast päästesõnumit.

Need kaks terveks saanud meest olid esimesed misjonärid, kelle Kristus saatis Dekapolise piirkonda evangeeliumi õpetama. Nad olid tema sõnu kuulanud üksnes lühikest aega. Nad polnud kuulnud tema huulilt ühtki jutlust. Nad ei osanud inimesi õpetada nii, nagu seda võisid teha jüngrid, kes olid iga päev Kristusega olnud. Kuid nad võisid rääkida, mida teadsid ning mida nad ise olid Päästja väest näinud, kuulnud ja tundnud. Seda võib teha igaüks, kelle südant Jumala arm on puudutanud. Just niisugust tunnistust ootab meie Issand ning selle puudumise tõttu on maailm hukkumas.

Evangeeliumi tuleb esitada elava, elu muutva väena, mitte elutu õpetusena. Jumal tahab, et tema teenijad tunnistaksid, et tema armust võivad inimesed saada Kristuse-sarnase iseloomu ja tunda rõõmu kindlast teadmisest, et ta neid väga armastab. Ta tahab, et tunnistaksime: tema ei jää rahule enne, kui kõik, kes pääste vastu võtavad, on tagasi võidetud ja saanud tagasi oma pühad eesõigused tema poegade ja tütardena.

Ta võtab lahkelt vastu isegi need, kelle eluviis on teda kõige enam solvanud. Kui nad kahetsevad, annab ta neile oma jumaliku Vaimu ja saadab nad ustavusest taganenute leeri tema halastust kuulutama. Needki, kes on langenud nii madalale, et neist on saanud Saatana tööriistad, muutuvad Kristuse väel õiguse saadikuteks. Nad saadetakse rääkima, kui suuri asju Issand neile on teinud ja kuidas ta on neile halastanud.

„Ma kiidan sind lakkamata.“

Kui Kapernauma naine oli usu puudutuse kaudu terveks saanud, tahtis Jeesus, et ta tunnistaks saadud õnnistusest. Evangeeliumi pakutavaid ande ei tule hankida salamahti ega nautida varjatult.

„Teie olete minu tunnistajad, ütleb Issand, et mina olen Jumal.“

Jumala ustavuse tunnistamine on taeva valitud viis ilmutada maailmale Kristust. Me peame tunnistama tema armu, nagu see sai tuntuks muistsete pühade inimeste kaudu, kuid kõige mõjusam on meie endi kogemuse tunnistus. Oleme Jumala tunnistajad, kui meist paistab jumaliku väe töö. Igal inimesel on oma elu ja kogemus, mis erineb teiste omast. Jumal soovib, et meie kiitus tõuseks tema poole igaühele omasel viisil. Neil kallitel tunnistustel, mis kiidavad tema armu au ja mida toetab Kristuse-sarnane elu, on vastupandamatu vägi hingede päästmiseks.

Meile endile on hea hoida iga Jumala andi värskena meeles. Nii tugevneb usk, et paluda ja vastu võtta üha enam. Väikseimgi õnnistus, mille ise Jumalalt saame, julgustab meid rohkem kui kõik lood, mida võime lugeda teiste usust ja kogemustest. Hing, kes vastab Jumala armule, on nagu kastetud aed. Tema tervis tärkab kiiresti, tema valgus tõuseb pimeduses ja tema peal nähakse Issanda au.

„Millega ma tasun Issandale kõik tema heateod minu vastu? Ma võtan päästekarika ja hüüan appi Issanda nime. Ma täidan oma tõotused Issandale kogu tema rahva ees.“

„Ma laulan Issandale, kuni elan, laulan kiitust oma Jumalale, kuni olen olemas. Olgu mu mõtisklus temast meeldiv. Mina rõõmustan Issandas.“

„Kes võib jutustada Issanda vägevaid tegusid? Kes võib kuulutada kogu tema kiitust?“

„Hüüdke appi tema nime, tehke rahvaste seas teatavaks tema teod. Laulge talle, laulge talle kiitust!“

„Rääkige kõigist tema imetegudest. Olge uhked tema püha nime üle. Rõõmustagu nende süda, kes otsivad Issandat.“

„Sinu heldus on parem kui elu, seepärast kiidavad sind mu huuled. … Mu hing saab täis otsekui üdist ja rasvast ning mu suu kiidab sind rõõmsate huultega, kui meenutan sind oma asemel ja mõtisklen sinust öistel vahikordadel. Sest sina oled olnud mu abi ja su tiibade varjus ma hõiskan.“

„Jumala peale olen ma lootnud, ma ei karda. Mida võib inimene mulle teha? Mu Jumal, ma pean täitma sulle antud tõotused. Ma toon sulle tänuohvreid. Sest sina oled päästnud mu hinge surmast. Eks sa ole hoidnud mu jalgu komistamast, et saaksin käia Jumala ees elavate valguses?“

„Oo, Iisraeli Püha! Mu huuled hõiskavad, kui laulan sulle, ja mu hing, mille sina lunastasid. Mu keel kõneleb kogu päeva sinu õigusest.“

„Sina oled mu usaldus mu noorusest peale. … Ma kiidan sind lakkamata.“

„Ma teen, et sinu nime meenutatakse. … Seepärast kiidavad sind rahvad.“

„Tasuta olete saanud, tasuta andke.“

Evangeeliumi kutset ei tohi kitsendada nii, et see esitatakse ainult vähestele valituile, kelle vastuvõtt võiks meie arvates meile au teha. Sõnum tuleb viia kõigile. Kui Jumal oma lapsi õnnistab, ei tee ta seda

ainult nende, vaid kogu maailma pärast. Ta annab meile ande, et neid jagades mitmekordistaksime.

Samaaria naine, kes rääkis Jeesusega Jaakobi kaevu ääres, tõi teised tema juurde niipea, kui oli ise Päästja leidnud. Ta osutus tõhusamaks misjonäriks kui Jeesuse enda jüngrid. Jüngrid ei näinud Samaarias midagi, mis oleks andnud lootust viljakaks tööks. Nende mõtted olid suurel tööl, mida pidi tehtama tulevikus. Nad ei näinud, et nende ümber oli lõikus juba valmis. Ent naise kaudu, keda nad põlgasid, tuli terve linn Jeesust kuulama. Ta viis valguse kohe oma rahvani.

Näeme selles naises, kuidas toimib praktiline usk Kristusesse. Iga tõeline jünger sünnib Jumala riiki misjonärina. Niipea kui ta Päästjat tundma õpib, soovib ta ka teistele teda tutvustada. Päästvat ja pühitsevat tõde ei saa sulgeda tema südamesse. Kes joob elavat vett, saab ise eluallikaks. Vastuvõtjast saab jagaja. Kristuse arm hinges on nagu allikas kõrbes, mis voolab kõigi kosutuseks ja äratab hukule määratutes igatsuse eluvee järele. Seda tööd tehes saame suurema õnnistuse kui üksnes iseenda heaks töötades. Just pääste head sõnumit levitades jõuame Päästjale lähemale.

Neist, kes tema armu vastu võtavad, ütleb Issand: „Ma teen nemad ja oma mäe ümbruse õnnistuseks. Ma lasen saju tulla õigel ajal. Need on õnnistuse sajud.“

„Püha viimasel, suurel päeval seisis Jeesus ja hüüdis: „Kui kellelgi on janu, tulgu ta minu juurde ja joogu. Kes usub minusse, selle seest voolavad elava vee jõed, nagu ütleb Pühakiri.““

Need, kes saavad, peavad teistele jagama. Igast suunast kostab abipalveid. Jumal kutsub inimesi rõõmuga oma ligimesi teenima. Tuleb võita surematuse pärjad ja saada taevariik. Maailmale, mis teadmatuses hukkub, tuleb tuua valgust.

„Kas te ei ütle: veel neli kuud, siis tuleb lõikus? Vaata, mina ütlen teile: tõstke silmad ja vaadake põlde, need on juba valged lõikuseks. Lõikaja saab palka ja kogub vilja igaveseks eluks.“

Kolm aastat oli jüngrite ees olnud Jeesuse imeline eeskuju. Päevast päeva käisid ja kõnelesid nad temaga. Nad kuulsid, kuidas ta julgustas väsinuid ja koormatuid, ning nägid tema väge haigete ja vaevatute heaks. Kui saabus aeg nende juurest lahkuda, andis ta neile armu ja väe jätkata tööd tema nimel. Nad pidid levitama tema armastuse ja tervendamise evangeeliumi valgust. Päästja tõotas, et jääb alati nende juurde. Püha Vaimu kaudu oleks ta neile veelgi lähemal kui siis, kui ta nähtavalt inimeste keskel käis.

Tööd, mida tegid jüngrid, peame tegema ka meie. Iga kristlane peab olema misjonär. Me peame osavõtlikult ja kaastundlikult teenima neid, kes vajavad abi, ning püüdma omakasupüüdmatult ja südamest leevendada kannatavate inimeste hädasid.

Igaüks võib leida midagi teha. Keegi ei pea tundma, et pole kohta, kus ta saaks Kristuse heaks töötada. Päästja samastab end iga inimlapsega. Et meie võiksime saada taevase perekonna liikmeteks, sai tema maise perekonna liikmeks. Ta on Inimese Poeg ning seega iga Aadama poja ja tütre vend. Tema järgijad ei tohi tunda, et nad on lahus enda ümber hukkuvast maailmast. Nad kuuluvad inimkonna suurde peresse ning taevas peab neid nii patuste kui ka pühade vendadeks.

Miljonid inimesed, kes elavad haiguses, teadmatuses ja patus, pole kordagi kuulnud, et Kristus neid armastab. Kui meie ja nende olukord vahetuks, mida tahaksime, et nad meie heaks teeksid? Kõike seda peame võimalust mööda tegema nende heaks. Kristuse elureegel, mille järgi igaüks meist kohtus seisab või langeb, on: „Mida tahate, et inimesed teile teeksid, tehke teie neile selsamal viisil.“

Kõige tõttu, mis on andnud meile teiste ees eelise, olgu see haridus ja kombed, iseloomu õilsus, kristlik kasvatus või usukogemus, oleme

võlgu neile, kellel on neid võimalusi olnud vähem. Peame neid teenima, nii palju kui suudame. Kui oleme tugevad, peame toetama nõrkade käsi.

Auhiilguse inglid, kes alati näevad Isa palet taevas, tunnevad rõõmu tema väikeste teenimisest. Inglid on alati seal, kus neid kõige enam vajatakse: nende juures, kellel on iseendaga kõige raskem võidelda ja kelle olukord on kõige heidutavam. Nende eriline hoolealune on nõrk ja värisev hing, kellel on palju raskeid iseloomujooni. See, mida isekad südamed peaksid alandavaks teenistuseks, viletsate ja iseloomult igati puudulike inimeste eest hoolitsemist, on taevaste õuede puhaste ja patuta olendite töö.

Jeesus ei pidanud taevast ihaldusväärseks paigaks, kui meie olime kadunud. Ta lahkus taevastest õuedest, et elada etteheidete ja solvangute keskel ning surra häbistavat surma. Tema, kes oli rikas hindamatu taevase aarde poolest, sai vaeseks, et meie saaksime tema vaesuse kaudu rikkaks. Me peame käima tema käidud teed.

Kes saab Jumala lapseks, pidagu ennast edaspidi lüliks ahelas, mis on maailma päästmiseks alla lastud. Olgu ta Kristusega üks tema halastuse plaanis ning mingu koos temaga otsima ja päästma kadunuid.

Paljud peavad suureks eesõiguseks külastada paiku, kus Kristus maa peal elas, käia tema käidud radadel, näha järve, mille ääres ta armastas õpetada, ning künkaid ja orgusid, millel ta pilk nii sageli puhkas. Kuid meil pole vaja minna Naatsaretti, Kapernauma ega Betaaniasse, et käia Jeesuse jälgedes. Leiame tema jäljed haigevoodi kõrval, vaeste hüttides, suurlinnade rahvarohketel põiktänavatel ja igal pool, kus on lohutust vajavaid südameid.

Me peame toitma näljaseid, riietama neid, kel pole riideid, ning lohutama kannatavaid ja vaevatuid. Me peame aitama meeleheitel inimesi ja äratama lootust neis, kes on selle kaotanud.

Kristuse armastus, mis avaldub omakasupüüdmatus teenimises, muudab kurja tegijat tõhusamalt kui mõõk või kohus. Neid on vaja

seaduserikkuja heidutamiseks, kuid armastav misjonär võib teha enamat. Sageli sulab süda, mis noomimise peale kõvastub, Kristuse armastuse mõjul. Misjonär saab peale ihuhädade leevendamise juhtida patuse Suure Arsti juurde, kes võib hinge patu pidalitõvest puhastada. Jumal tahab, et tema teenijate kaudu kuuleksid tema häält haiged, õnnetud ja kurjadest vaimudest vaevatud. Inimeste kaudu soovib ta olla lohutaja, kellesarnast maailm ei tunne.

Päästja on andnud oma kalli elu, et rajada kogudus, mis suudab teenida kannatajaid, kurbi ja kiusatuid. Usklikud võivad olla vaesed, hariduseta ja tundmatud, kuid Kristuses võivad nad teha kodus, kogukonnas ja ka kaugemates paikades tööd, mille mõju ulatub igavikku.

Nii tänastele Kristuse järgijatele kui ka esimestele jüngritele on öeldud: „Mulle on antud kogu meelevald taevas ja maa peal. Minge siis ja õpetage kõiki rahvaid.“ „Minge kogu maailma ja kuulutage evangeeliumi kogu loodule.“ Ka meile on antud tõotus, et ta on meie juures: „Vaata, mina olen teiega alati, maailma lõpuni.“

Tänapäeval ei kogune uudishimulikud rahvahulgad kõrvalistesse paikadesse Kristust vaatama ja kuulama. Tema häält ei kuule kärarikastel tänavatel. Tee äärest ei kosta hüüdu: „Jeesus Naatsaretist läheb mööda!“ Ometi kehtivad need sõnad tänagi. Kristus kõnnib nähtamatult meie tänavatel. Ta tuleb meie kodudesse halastussõnumiga. Ta ootab võimalust teha koostööd kõigiga, kes püüavad tema nimel teenida. Kui võtame ta vastu, on ta meie keskel, et tervendada ja õnnistada.

„Nõnda ütleb Issand: soodsal ajal olen ma sulle vastanud ja päästepäeval sind aidanud. Ma hoian sind ja annan su rahvale lepinguks, et taastada maa ja anda neile pärandiks laastatud pärusmaad, et öelda seotuile: „Tulge välja!“ ning pimeduses olijaile: „Näidake end!““

„Kui kaunid on mägedel selle jalad, kes toob head sõnumit ja kuulutab rahu, kes toob rõõmusõnumit heast ja kuulutab päästet, kes ütleb Siionile: „Sinu Jumal valitseb!““

„Puhkege rõõmuhüüetesse ja laulge üheskoos, te laastatud paigad. … Sest Issand on oma rahvast lohutanud. … Issand on paljastanud oma püha käsivarre kõigi rahvaste silme ees ja kõik ilmamaa ääred näevad meie Jumala päästet.“

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C., 1905, lk 95–108. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

7. PEATÜKK

7. Jumala ja inimese koostöö

Teine osa. Arsti töö.

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Mina olen teile andnud eeskuju, et teie teeksite nõnda, nagu mina olen teinud teile.“

„Haiged saavad terveks inimese ja Jumala koostöös.“

Tervendamise teenistuses on arst Kristuse kaastööline. Päästja hoolitses nii hinge kui ka keha eest. Evangeelium, mida Ta õpetas, oli sõnum vaimsest elust ja füüsilisest taastamisest. Vabastus patust ja haiguse paranemine olid seotud. Sama ülesanne on usaldatud kristlikule arstile. Ta peab ühinema Kristusega, et leevendada nii oma kaasinimeste füüsilisi kui ka vaimseid vajadusi. Ta peab olema haigetele halastuse sõnumitooja, tuues neile ravimit haigele kehale ja patust haigele hingele.

Kristus on arstiteaduse tõeline juht. Peaarst, Ta on iga jumalakartliku praktiku kõrval, kes teeb tööd inimeste kannatuste leevendamiseks. Kui arst kasutab füüsiliste haiguste raviks looduse abinõusid, siis peab ta juhatama oma patsiendid Tema juurde, kes suudab leevendada nii hinge kui ka keha haigusi. Seda, mida arstid suudavad ainult aidata teha, teeb Kristus. Nad püüavad abistada looduse tervendustööd; Kristus ise on tervendaja. Arst püüab säilitada elu; Kristus annab elu.

Terviseallikas.

Päästja oma imetegudes paljastas võimu, mis töötab pidevalt inimese heaks, et teda toetada ja tervendada. Looduse vahendite kaudu töötab Jumal, päevast päeva, tunnist tundi, hetkest hetke, et meid elus hoida, meid üles ehitada ja taastada. Kui mis tahes kehaosa saab vigastada, algab kohe paranemisprotsess; looduse vahendid pannakse tööle, et taastada tervis. Aga nende looduslike vahendite kaudu tegutsev võim on Jumala võim. Kõik elujõud tuleb Temast. Kui inimene haigusest terveks saab, siis on Jumal see, kes ta terveks teeb.

Haigus, kannatus ja surm on antagonistliku jõu tegu. Saatan on hävitaja, Jumal on taastaja.

Need sõnad, mis on öeldud Iisraeli kohta, kehtivad täna ka nende kohta, kes taastavad oma keha tervise või hinge tervise. „Mina olen Issand, kes sind tervendab.“

Jumala soov iga inimese kohta väljendub sõnades: „Kallis, ma soovin kõige rohkem, et sa oleksid õnnelik ja terve, nagu su hing on õnnelik.“

Tema on see, kes „andestab kõik su patud, kes parandab kõik su haigused, kes lunastab su elu surmast, kes kroonib sind armastuse ja halastusega.“

Kui Kristus haigusi parandas, hoiatas Ta paljusid haigeid: „Ärge enam pattu tehke, et teile ei tuleks midagi hullemat.“ Johannese Ev 5:14. Nõnda õpetas ta, et nad olid haiguse endale toonud Jumala seaduse rikkumisega ja et tervist võis säilitada ainult kuuletumisega.

Arst peaks õpetama oma patsientidele, et nad peavad Jumalaga koostööd tegema taastamise töö juures. Arstil on aina kasvav teadmine, et haigus on patu tagajärg. Ta teab, et looduse seadused on sama jumalikud kui kümne käsu ettekirjutused, ja et ainult neile allumise kaudu saab tervist taastada või säilitada. Ta näeb palju kannatusi, mis on tulnud kahjulike harjumuste tagajärjel, kes võiksid terveks saada, kui nad teeksid seda, mida nad võiksid oma taastumiseks teha. Neile tuleb õpetada, et iga tegevus, mis hävitab kehalist, vaimset või

vaimulikku jõudu, on patt, ja et tervist tuleb tagada Jumala poolt kõigi inimeste heaks kehtestatud seaduste täitmise kaudu.

Kui arst näeb patsienti, kes kannatab ebaõige söömise ja joomise või muude valede harjumuste tõttu tekkinud haiguse all, kuid jätab talle sellest rääkimata, siis teeb ta teisele inimesele viga. Joomise küüsis, meelehaiged ja kõlvatusse langenud inimesed, kõik pöörduvad arsti poole, et ta ütleks selgelt ja ühemõtteliselt, et kannatus tuleneb patust. Need, kes mõistavad elu põhimõtteid, peaksid tõsiselt püüdlema haiguste põhjuste vastu võitlemiseks. Nähes pidevat konflikti valu ja vaevaga, töötades pidevalt kannatuste leevendamiseks, kuidas saab arst vaikida? Kas ta on heatahtlik ja halastav, kui ta ei õpeta ranget mõõdukust haiguse ravimiseks?

Olgu selge, et Jumala käskude tee on elu tee. Jumal on kehtestanud loodusseadused, kuid Tema seadused ei ole meelevaldsed nõudmised. Iga „Sa ei tohi“ nii füüsilises kui ka moraalses seaduses tähendab lubadust. Kui me seda järgime, on õnnistus meie sammudel. Jumal ei sunni meid kunagi tegema head, vaid püüab päästa meid kurjast ja viia meid heasse.

Tähelepanu tuleb juhtida seadustele, mis olid õpetatud Iisraelile. Jumal andis neile kindlad juhised nende eluviisi kohta. Ta tegi neile teatavaks seadused, mis puudutavad nii füüsilist kui ka vaimset heaolu, ja kuulekuse tingimusel kinnitas ta neile: „Issand võtab sinult ära kõik haigused.“ 5. Moosese 7:15. „Pange tähele kõiki neid sõnu, mida ma täna teie juures tunnistan!“ Sest need on elu neile, kes neid leiavad, ja tervis kogu nende ihule." 5. Moosese 32:46; Õpetussõnade 4:22.

Jumal soovib, et me saavutaksime Kristuse kingitusega meile antud täiuslikkuse. Ta kutsub meid tegema oma valiku õigel poolel, ühendama end taevaste jõududega, omaks võtma põhimõtteid, mis taastavad meis jumaliku kuju. Oma kirjalikus sõnas ja looduse suures raamatus on Ta avaldanud elu põhimõtted. Meie ülesanne on neist põhimõtetest

teadmised saada ja neid järgides koostööd teha, et taastada tervis nii kehale kui ka hingele.

Mehed peavad õppima, et kuulekuse õnnistused täies ulatuses võivad olla nende omad ainult siis, kui nad saavad Kristuse armu. See on Tema armu, mis annab inimesele võime alluda Jumala seadustele. See on see, mis võimaldab tal purustada kurja harjumuse ahelad. See on ainus jõud, mis suudab teda ja hoida teda õigel teel.

Kui evangeeliumi puhtuses ja väes vastu võetakse, siis on see ravim patust tulnud haigustele. Õigluse päike tõuseb, „kellel on ravi oma tiibades“. Malakia 4:2. Kõik see, mida maailm annab, ei suuda parandada murdunud südant, ega anda vaimu rahu, ega kõrvaldada muret, ega tõrjuda haigust. Kuulsus, geniaalsus, andekus - kõik on võimetud rõõmustama leinavat südant või taastama raisatud elu. Jumala elu hinges on inimese ainus lootus.

Armastus, mille Kristus kogu olemusesse hajutab, on elavdav jõud. Iga elutähtsa osa - aju, süda, närvid - see puudutab tervendavalt. Sellega kutsutakse olendi kõrgeimad energiad tegevusse. See vabastab hinge süütundest ja leinast, ärevusest ja muretsemisest, mis suruvad maha elujõud. Sellega kaasnevad rahu ja tasakaalukus. See implanteerib hingesse rõõmu, mida ei suuda hävitada miski maapealne, - rõõmu Pühas Vaimus, - tervendavat, elustavat rõõmu.

Meie Õnnistegija sõnad „Tulge Minu juure, ... ja Ma annan teile puhkuse“ (Mt 11:28) on retsept füüsiliste, vaimsete ja hingeliste haiguste raviks. Kuigi mehed on iseenda kuritegudega endale kannatusi toonud, vaatab Ta neid halastusega. Nad leiavad temast abi. Ta teeb suuri asju neile, kes Tema peale loodavad.

Kuigi sajandeid on patt tugevdanud oma võimu inimkonna üle, kuigi valede ja võltsimiste kaudu on saatan heitnud Jumala sõna peale oma tõlgenduse musta varju ja pannud inimesi kahtlema Tema headuses, ei ole Isa halastus ja armastus siiski lakanud voolamast rikkalikult maa

poole. Kui inimesed avaksid hingeaknaid taeva poole, jumaliku kingituse väärtustades, voolaks sisse tervendava vooruse vool.

Arst, kes soovib olla Kristuse vastuvõetav kaastöötaja, püüab saada oma töö igas aspektis tõhusaks. Ta õpib usinalt, et olla oma kutseülesannete täitmiseks hästi kvalifitseeritud, ja püüab pidevalt saavutada kõrgemat taset, otsides rohkem teadmisi, suuremat oskust ja sügavamat arusaamist. Iga arst peaks mõistma, et kes teeb nõrka, ebatõhusat tööd, see teeb haiget mitte ainult haigetele, vaid teeb ka ebaõigust oma kaasarstidele. Arst, kes on rahul madala oskuse ja teadmiste tasemega, mitte ainult ei alavääristanud arstiametit, vaid teeb häbi ka Kristusele, Peaarstile.

Need, kes leiavad, et nad ei sobi meditsiinitööks, peaksid valima endale mõne muu töö. Need, kes on haigete eest hoolitsemiseks hästi sobivad, kuid kelle haridus ja meditsiiniline kvalifikatsioon on piiratud, peaksid võtma endale tagasihoidlikuma osa tööst, teenides usaldusväärselt õdedena. Nad võivad osavate arstide juuresolekul pidevalt õppida ning parandades iga võimalust teadmisi omandada, saavad nad aja jooksul täielikult kvalifitseeritud arsti tööks. Et nooremad arstid, „töötades ühes Temaga [Peaarstiga], ... ei saaks tühjalt Jumala armu, ... mitte kedagi pahandades, et teenistus [haigetele] ei saaks hukka mõistetud: vaid kõiges ennast heaks tõestades kui Jumala teenijad.“

Jumala eesmärk meie jaoks on see, et me liiguksime alati ülespoole. Tõeline meditsiiniline missiooniarst on üha osavam praktiseerija. Andekad kristlikud arstid, kellel on kõrgemad professionaalsed võimed, tuleks otsida ja julgustada teenima Jumalat kohtades, kus nad saavad harida ja koolitada teisi, et saada meditsiinilisteks misjonärideks.

Arst peab koguma oma hinge Jumala sõna valgust. Ta peaks pidevalt kasvama armu poolest. Tema jaoks ei ole religioon lihtsalt üks paljudest mõjutustest. See on mõju, mis domineerib kõikide teiste üle. Ta peab tegutsema kõrgelt, pühalt motiivist - motiivist, mis on võimas, sest see

tuleneb Ühest, kes andis oma elu, et meil oleks jõudu võidelda kurja vastu.

Kui arst püüab ustavalt ja hoolsalt saada oma ametis osavaks, kui ta pühendab end Kristuse teenistusele ja leiab aega oma südame uurimiseks, siis ta mõistab, kuidas haarata oma püha kutsumise saladusi. Ta võib end nii distsiplineerida ja harida, et kõik tema mõjuvõimu all olevad näevad tarkuse ja võimu Jumalaga seotud inimese saadud hariduse ja tarkuse ülevust.

Kusgi ei ole vaja lähedasemat ühtekuuluvust Kristusega, kui arsti töös. Kes tahab õigesti arsti kohust täita, see peab iga päev ja iga tund elama kristlikku elu. Patsiendi elu on arsti kätes. Üks hooletu diagnoos, üks vale retsept, kriitilisel juhul, või üks ebatäpne käe liigutus operatsioonil, isegi juuksekarva võrra, ja elu võib ohverdada, hing igavikku saata. Kui pühakirjalik mõte! Kui tähtis on, et arst oleks alati jumaliku arsti kontrolli all!

Päästja on valmis aitama kõiki, kes teda tarkuse ja selge mõistuse nimel appi kutsuvad. Ja kes vajab tarkust ja selget mõistust rohkem kui arst, kelle otsustest nii palju sõltub? See, kes püüab elu pikendada, vaatagu usuga Kristuse poole, et juhtida iga oma sammu. Päästja annab talle taju ja oskuse keeruliste juhtumitega tegelemiseks.

Imelised on võimalused, mis on antud haigete hoidjatele. Kõiges, mida tehakse haige taastamiseks, las nad mõistavad, et arst püüab aidata neil haigusega võitlemisel Jumalaga koostööd teha. Juhata neid nii, et nad tunneksid, et iga sammu puhul, mida nad astuvad kooskõlas Jumala seadustega, võivad nad oodata jumaliku jõu abistamist.

Haiged ja kannatavad inimesed usaldavad palju rohkem arsti, kes on kindel, et armastab ja kardab Jumalat. Nad loodavad tema sõnadele. Nad tunnevad turvatunnet selle arsti juuresolekul ja ravimisel.

Teades Issandat Jeesust, on kristliku praktiku privileeg palvega kutsuda Tema kohalolekut haigetoa juurde. Enne kriitilise operatsiooni tegemist

laske arstil paluda abi Suurelt Arstilt. Lase tal kinnitada kannatavale, et Jumal suudab teda katsumusest läbi viia, et igas hädas on Ta kindel varjupaik neile, kes Tema peale loodavad. Arst, kes seda teha ei suuda, kaotab juhtumi juhtumi järel, mis oleksid muidu päästetud. Kui ta suudaks rääkida sõnu, mis inspireeriksid usku kaastundlikku Päästjat, kes tunneb iga muret tekitavat lööki, ja suudaks esitada hinge vajadused talle palvega, oleks kriis sageli ohutult läbitud.

Ainult see, kes loeb südant, võib teada, millise värisemise ja hirmuga paljud patsiendid nõustuvad operatsiooniga kirurgi käe all. Nad tajuvad oma ohtu. Kuigi nad võivad usaldada arsti oskust, teavad nad, et see ei ole täiuslik. Aga kui nad näevad arsti palvetamas ja Jumalalt abi paludes, siis nad saavad julgust. Tänulikkus ja usaldus avavad südame Jumala tervendavale jõule, kogu olemuse energiad elavnevad ning elujõud võidab.

Arstile on ka Päästja kohalolek tugevdav element. Sageli toovad tema töö kohustused ja võimalused hirmu vaimu. Kahtluse ja hirmu palavik muudaks käe ebapädevaks. Kuid kindlustunne, et jumalik Nõuandja on tema kõrval, et juhtida ja toetada, annab rahu ja julgust. Kristuse puudutus arsti käele toob elujõudu, puhkust, enesekindlust ja jõudu.

Kui kriis on ohutult läbi, ja edu on ilmne, siis veedetagu mõni hetk patsiendiga koos palves. Väljenda oma tänulikkust elu eest, mis on säästetud. Kui tänusõnad voolavad patsiendilt arstile, siis kiitus ja tänu olgu suunatud Jumalale. Ütle patsiendile, et tema elu on säästetud, sest ta oli taevase arsti kaitse all.

Arst, kes nõnda käitub, juhatab oma patsiendi selle juurde, kellest ta elu sõltub ja kes suudab päästa ära kõik, kes Tema juurde tulevad.

Meditsiinilisele missioonitööle tuleks tuua sügavat hingedehimu. Arstile on samuti nagu evangeeliumi jutlustajale usaldatud kõrgeim usaldus, mis inimesele kunagi on usaldatud. Kas ta seda teadvustab või mitte, iga arstile on usaldatud hingede ravimine.

Haiguse ja surmaga tegeledes kaotavad arstid liiga sageli silmist tulevase elu pühad tegelikkused. Nad unustavad hingeohu kehaohu ära hoidmisel. See, kellele nad teenivad, võib kaotada võitluse elu pärast. Tema viimased võimalused libisevad käest. Selle hingega peab arst kohtuma taas Kristuse kohtupäeval.

Sageli kaotame kõige väärtuslikumad õnnistused, jättes ütlemata õige sõna õigel ajal. Kui kuldset võimalust ei oodata, siis kaob see. Haige voodi juures ei tohi rääkida usutunnistusest või vaidlustest. Näidake kannatavale inimesele seda, kes on valmis päästma kõik, kes tulevad Tema juurde usuga. Püüa tõsiselt, hellalt aidata hingel, kes lebab elu ja surma vahel.

Arst, kes teab, et Kristus on tema isiklik Päästja, sest ta ise on viidud Varjupaika, teab, kuidas käituda värisevate, süüalaste, pattude haigete hingedega, kes pöörduvad tema poole abi saamiseks. Ta saab vastata küsimusele: „Mida ma pean tegema, et päästetud saada?“ Ta suudab jutustada lunastaja armastusest. Ta võib rääkida kahetsuse ja usu väest kogemusest. Lihtsate, siiraste sõnadega võib ta esitada hinge vajaduse Jumalale palves ja julgustada ka haiget paluma ja vastu võtma halastava Päästja armu. Kui ta nõnda teenib haigete juures, püüdes rääkida sõnu, mis toovad abi ja lohutust, siis teeb Issand temaga ja läbi tema. Kui kannataja mõte on suunatud Päästja poole, täidab Kristuse rahu tema südant ja vaimne tervis, mis talle tuleb, kasutatakse Jumala abikäena keha tervise taastamisel.

Haigete külastamisel leiab arst sageli võimaluse hoolitseda ka kannatava inimese sõprade eest. Kui nad vaatavad kannatuse voodi ääres, tunnetades, et nad ei suuda takistada ühtegi valu, siis nende süda pehmendub. Sageli väljendatakse arstile teiste eest varjatud leina. Siis on võimalus näidata neile kurvameelsetele seda, kes on kutsunud väsinuid ja koormatud inimesi Tema juurde tulema. Sageli võib nende eest ja koos nendega palvetada, esitades nende vajadused kõigi hädade Tervendajale, kõikide kurbuste Rahustajale.

Jumala lubadused.

Arstil on väärtuslikud võimalused suunata oma patsiente Jumala sõna lubadustele. Ta toob kassast uut ja vana, räägib siin ja seal lohutavaid ja õpetavaid sõnu, mida igatsetakse. Lase arstil teha oma meel värskete mõtete hoidla. Lase tal hoolega uurida Jumala sõna, et ta oleks tuttav selle lubadustega. Lase tal õppida kordama lohutavaid sõnu, mida Kristus rääkis oma Maa peal viibimise ajal, andes oma õpetusi ja tervendades haigeid. Ta peaks rääkima Kristuse tehtud tervendustest, Tema hellusest ja armastusest. Mitte kunagi ei tohi ta unustada suunata oma patsientide mõtteid Kristuse, Peaarsti poole.

Sama jõud, mida Kristus kasutas, kui Ta käis nähtavalt inimeste seas, on Tema sõnas. Tema sõna läbi Jeesus tegi terveks haiged ja ajas kurjad vaimud välja; Tema sõna läbi Ta vaigistas mere ja äratas surnud üles; ja rahvas tunnistas, et Tema sõna on väega. Ta rääkis Jumala sõna, nagu ta oli rääkinud kõigile prohvetele ja õpetajatele vanas testamendis. Kogu Piibel on Kristuse ilmumise koht.

Pühakirja tuleb vastu võtta kui Jumala sõna meile, mitte kirjutatud, vaid räägitud. Kui kannatajad Kristuse juurde tulid, ei vaadanud Tema mitte ainult neid, kes abi palusid, vaid kõiki, kes igal ajal tulevad Tema juurde samasuguse abivajadusega ja samasuguse usuga. Kui Ta ütles halvatule: „Poeg, ole julge, sinu patud on sulle andeks antud“, kui Ta ütles Naatsareti naisele: „Tütar, ole julge, sinu usk on sind päästnud, mine rahuga“, siis rääkis Ta teistele kannatavatele, pattudega koormatud inimestele, kes pöördusid Tema poole abi saamiseks.

Niisiis kõigi Jumala sõna lubadustega. Nendes ta räägib meile isiklikult, räägib nii otse, nagu me võiksime kuulda tema häält. Just neis lubadustes annab Kristus meile teatavaks oma armu ja võimu. Need on lehed sellest puust, mis on „rahvaste raviks“. Ilmutusraamatu 22:2. Võetud, omaks võetud, nad peavad olema iseloomu tugevus, elu inspiratsioon ja toetus. Mitte midagi muud ei saa olla sellise

paranemisvõimega. Mitte midagi muud ei suuda anda julgust ja usku, mis annavad kogu olemusele elujõudu.

Sellele, kes seisab hirmust värisemas haua äärel, kannatuste ja pattude koormast väsinud hingele, korrutagu arst võimaluse korral Päästja sõnu - sest kõik Pühakirja sõnad on Tema omad:

„Ära karda, sest Ma olen sind lunastanud, Ma olen sind kutsunud sinu nime järgi; sa oled Minu. Sest kui sa lähed läbi vee, siis ma olen sinuga; ja kui sa lähed läbi jõgede, siis nad ei ujuta sind üle; kui sa lähed läbi tule, siis sa ei põle ega leegi põle sinu peale. Sest mina olen Issand, sinu Jumal, Püha Iisraeli, sinu Päästja. Sest sa oled olnud Minu silmis kallis ja auväärne, ja Ma olen sind armastanud.„ “Mina, mina olen see, kes kustutab su üleastumised Minu pärast, ja ma ei mäleta enam su patte." Ära karda, ma olen sinuga.“

„Nagu Isa halastab oma lastel, nõnda halastab Issand neile, kes Teda kardavad. Sest Tema tunneb meie loomingu, Ta mäletab, et me oleme tolm."“

„Tunnista vaid oma pattu, et sa oled rikkunud Issanda, oma Jumala vastu!“ Kui me tunnistame oma patte, siis on Tema ustav ja õiglane, et andeks anda meie patud ja puhastada meid igasugusest ülekohtusest.

„Ma olen kustutanud su üleastumised, nagu pilve, ja su patud, nagu pilve. Pöördu minu juurde, sest ma olen sind lunastanud!“

„Tulge nüüd ja arutagem, ütleb Issand, kuigi teie patud on nagu karmiinpunased, need muutuvad valgeks nagu lumi; kuigi need on punased nagu purpur, need muutuvad valgeks nagu vill. Kui te olete valmis ja kuulekad, siis te sööte maa häid vilju.“

„Ma olen sind armastanud igavese armastusega, sellepärast olen ma sind armastusega tõmmanud.“ „Ma varjasin oma nägu sinu eest hetkeks, aga oma igavese armastusega ma armastan sind.“

„Ärge laske oma südamel muretseda!„ Rahu jätan Ma teile, Oma rahu Ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Ärge laske oma südant muretseda ega kartke!““

„Mees peab olema nagu varjupaik tuule eest ja varjupaik tormi eest, nagu veejõed kuivas kohas, nagu suure kalju vari väsinud maal.“

„Kui vaesed ja viletsad otsivad vett, aga ei leia, ja nende keel kuivab janu käes, siis ma, Issand, kuulen neid, ma, Iisraeli Jumal, ei jäta neid maha.“

„Nõnda ütleb Issand, kes sind on loonud: "Ma valan vett janule ja ojad kuivale maa peale. Ma valan Oma Vaimu su seemne peale ja Oma õnnistuse su järeltulijate peale.“

„Pöörduge minu poole ja olge päästetud, kõik maa otsad!“

„Ta võttis ise meie haigused ja kandis meie vaevad.“ Ta on haavitud meie üleastumiste pärast, tallatud meie pattude pärast. Karistus, mis meile rahu toob, on langenud Tema peale, ja Tema haavade läbi oleme meid terveks tehtud.

Peatüki kirjakohad: 2. Moosese 15:26; 3. Johannese 2; Psalm 103:3, 4; 2. korintlastele 6:1-4; Matteuse 9:2; Luuka 8:48; Jesaja 43:1-4, 25, 5; Psalm 103:13, 14; Jeremija 3:13; 1; Johannese 1:9; Jesaja 44:22; Jesaja 1:18, 19; Jeremija 31:3; Jesaja 54:8; Johannese 14:1, 27; Jesaja 32:2; Jesaja 41:17; Jesaja 44:2, 3; Jesaja 45:22; Matteuse 8:17; Jesaja 53:5.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 111–124. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

8. PEATÜKK

8. Arst kui õpetaja

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Tarkade huuled jagavad teadmisi.“

Tõeline arst on õpetaja. Ta tunneb vastutust nii tema hoole all olevate haigete kui ka kogukonna ees, kus ta elab. Ta kaitseb nii kehalist kui ka kõlbelist tervist. Ta püüab õpetada, kuidas haigeid õigesti ravida, ning edendada tervislikke eluviise ja jagada teadmisi nende aluseks olevatest põhimõtetest.

Tervishoiu põhimõtete õpetamise vajadus.

Tervishoiu põhimõtteid on tarvis õpetada rohkem kui kunagi varem. Elu on paljuski muutunud kergemaks ja mugavamaks ning edusamme on tehtud ka hügieenis ja haiguste ravis. Ometi väheneb kehaline jõud ja vastupidavus murettekitavalt. See peaks köitma kõigi tähelepanu, kellele läheb korda kaasinimeste heaolu.

Meie kunstlik elukorraldus soodustab pahesid, mis õõnestavad häid põhimõtteid. Kombed ja mood on loodusega vastuolus. Harjumused, mida need peale sunnivad, ja liialdused, mida need soodustavad, vähendavad üha nii kehalist kui ka vaimset jõudu ning panevad inimkonnale talumatu koorma. Kõikjal kohtab mõõdutundetust ja kuritegevust, haigusi ja viletsust.

Paljud rikuvad tervise seadusi teadmatusest ja vajavad õpetust. Enamik teab siiski paremini, kui oma eluviisidega näitab. Neile tuleb selgitada, kui tähtis on nende teadmiste järgi elada. Arstil on palju võimalusi õpetada tervise põhimõtteid ja näidata, miks neid tuleb ellu rakendada.

Asjakohase õpetusega võib ta aidata parandada nii mõndagi, mis praegu kirjeldamatut kahju teeb.

Mürgiste ravimite ohjeldamatu tarvitamine paneb aluse paljudele haigustele ja veel tõsisematele hädadele. Haigestudes ei vaevu paljud oma tõve põhjust otsima. Nende peamine mure on vabaneda valust ja ebamugavusest. Nii võtavad nad patentravimeid, mille tegelikest omadustest teavad vähe, või paluvad arstilt rohtu, mis leevendaks nende enda tegude tagajärgi. Oma ebatervislikke harjumusi ei mõtle nad seejuures muuta. Kui üks rohi kohe ei aita, proovitakse järgmist ja siis veel üht. Nii kestab häda edasi.

Inimestele tuleb õpetada, et rohud ei ravi haigust välja. Vahel toovad need küll ajutist leevendust ja haige näib nende tarvitamise järel paranevat. See juhtub seetõttu, et loodusel on küllalt elujõudu mürgi väljutamiseks ja haiguse tekitanud olude parandamiseks. Tervis taastub ravimist hoolimata. Enamasti muudab ravim üksnes haiguse kuju ja asukohta. Sageli näib mürgi mõju olevat mõneks ajaks taandunud, kuid selle tagajärjed jäävad organismi ja võivad hiljem teha suurt kahju.

Mürgiseid ravimeid tarvitades tekitavad paljud endale eluaegse haiguse. Kaotsi läheb palju elusid, mida looduslike ravivõtetega saaks päästa. Paljudes niinimetatud ravivahendites sisalduvad mürgid tekitavad harjumusi ja himusid, mis toovad hukatust nii hingele kui ka kehale. Paljud populaarsed patentravimid ja isegi mõned arstide antud rohud aitavad kaasa alkoholi-, oopiumi- ja morfiinisõltuvuse tekkele. Need sõltuvused on ühiskonnale kohutav nuhtlus.

Ainus lootus paremale on õpetada inimestele õigeid põhimõtteid. Arstid õpetagu rahvale, et tervist taastav jõud peitub looduses. Haiguse kaudu püüab loodus vabastada organismi seisundist, millesse see on sattunud tervise seaduste rikkumise tagajärjel. Haigestumise korral tuleb selgitada välja põhjus, muuta tervist kahjustavaid tingimusi ja parandada valesid harjumusi. Seejärel tuleb aidata loodusel organismist jääkaineid väljutada ja taastada selle normaalne seisund.

Looduslikud abinõud.

Tõelised ravivahendid on puhas õhk, päikesevalgus, mõõdukus, puhkus, liikumine, õige toitumine, vee kasutamine ja usaldus Jumala väe vastu. Iga inimene peaks tundma looduse ravivahendeid ja teadma, kuidas neid kasutada. Oluline on mõista haigete ravimise põhimõtteid ja saada praktilist väljaõpet, et neid teadmisi õigesti kasutada.

Looduslike ravivahendite kasutamine nõuab hoolt ja pingutust, milleks paljud pole valmis. Loodus tervendab ja taastab järk-järgult ning kannatamatule tundub see aeglane. Kahjulikest naudingutest loobumine nõuab ohvrit. Lõpuks on aga näha, et kui loodust ei takistata, teeb ta oma tööd targalt ja hästi. Need, kes järjekindlalt tema seadusi järgivad, saavad tasuks terve keha ja vaimu.

Tervise säilitamisele pööratakse üldiselt liiga vähe tähelepanu. Haiguse ärahoidmine on palju parem kui teadmine, kuidas seda ravida. Igal inimesel on kohustus oma heaolu ja inimkonna heaolu huvides teada saada elu seadused ja neid südametunnistusega järgida. Kõik peavad tutvuma selle kõige imelisema organismiga, inimese kehaga. Nad peaksid mõistma erinevate elundite funktsioone ning kõigi tervisliku toimimise sõltuvust üksteisest. Nad peaksid uurima mõistuse mõju kehale ja keha mõju mõistusele ning seadusi, mille järgi nad on reguleeritud.

Valmistumine eluvõitluseks.

Me ei saa liiga sageli meelde tuletada, et tervis ei sõltu juhusest. See on seaduskuulekuse tulemus. Seda tunnustavad sportmängude ja jõuvõistluste võistlejad. Need mehed teevad kõige hoolikama ettevalmistuse. Nad alluvad põhjalikule väljaõppele ja rangele distsipliinile. Iga füüsiline harjumus on hoolikalt reguleeritud. Nad teavad, et hooletus, üleküllus või hoolimatus, mis nõrgestab või rikkub keha mis tahes organi või funktsiooni, tagab kaotuse.

Kui palju tähtsam on selline hoolikus, et eluvõitluses edu saavutada. Meie lahingud on tõelised. Peame sõda, mille tulemustest sõltub igavik. Meil tuleb seista silmitsi nähtamatute vaenlastega. Kurjad inglid püüavad iga inimese üle võimu saada. Kõik, mis kahjustab tervist, vähendab kehalist jõudu ning kipub nõrgestama ka vaimseid ja kõlbelisi võimeid. Iga tervist kahjustav harjumus teeb õige ja vale eristamise ning seega ka kurjale vastu seismise raskemaks. See suurendab ebaõnnestumise ja kaotuse ohtu.

„Kõik jooksjad küll jooksevad, aga ainult üks saab preemia. 1. Korintlastele 9:24. Sõjas, milles me osaleme, võivad kõik võita need, kes distsiplineerivad end õigete põhimõtete alluvuses. Nende põhimõtete elluviimist elu üksikasjades peetakse liiga sageli tähtsusetuks - liiga tühiseks, et nõuda tähelepanu. Aga arvestades kaalul olevaid küsimusi, ei ole midagi, millega meil tegemist on, väike. Iga tegu paneb oma kaalu kaussi, mis määrab elu võidu või kaotuse. Püha Kiri ütleb: „Jooksege nii, et saaksite!“ 24. lõik.“

Meie esimeste vanemate meeletu himu tõttu kaotasime me Edeni. Mõõdukus kõiges on rohkem seotud meie tagasipöördumisega Eedeni aeda, kui inimesed mõistavad.

Vana-Kreeka olümpiamängude võistlejate enesepiirangule viidates kirjutab Apostel Paulus: "Igaüks, kes võistleb, on kõiges tagasihoidlik. Nad teevad seda, et saada kaduv kroon; meie aga, et saada kadumatu. Seepärast ma jooksen, mitte ebakindlalt; seepärast ma võitlen, mitte õhku löödes; 25-27. salm.

Reformi edenemine sõltub fundamentaalse tõe selgest tunnistamisest. Kui ühest küljest peitub oht kitsas filosoofias ja karmis, külmas ortodoksias, siis teisest küljest peitub suur oht hoolimatuses liberalismis. Kõigi püsivate reformide aluseks on Jumala seadus. Me peame selgelt ja ühemõtteliselt esitama vajaduse seda seadust täita. Selle põhimõtteid tuleb inimestele meelde tuletada. Nad on sama igavad ja karmid nagu Jumal ise.

Üks esialgse apostasia kõige kahetsusväärsemaid tagajärgi oli inimese enesekontrolli võime kaotamine. Ainult siis, kui see võim on taastatud, saab olla tõelist edasiminekut.

Keha on ainuke vahend, mille kaudu arendatakse meelt ja hinge iseloomu ülesehitamiseks. Seepärast suunabgi hingede vaenlane oma kiusatused füüsiliste võimete nõrgestamisele ja alandamisele. Tema edukus siin tähendab kogu olemuse alistumist kurjusele. Meie füüsilise olemuse kalduvused, kui nad ei ole kõrgema võimu all, töötavad kindlasti hävingu ja surma suunas.

Keha tuleb allutada. Olemuse kõrgemad võimed peavad valitsema. Passioone peab valitsema tahe, mis omakorda peab olema allutatud Jumalale. Jumala armu poolt pühitsetud mõistuse kuninglik võim peab meie elus valitsema.

Jumala nõudmised tuleb südametunnistusele koju tuua. Meestel ja naistel tuleb äratada enesevalitsemise kohustus, puhtuse vajadus, vabadus igasugustest alandavatest himudest ja rüvetavatest harjumustest. Nad peavad saama aru, et kõik nende mõistuse ja keha võimed on Jumala kingitus ja et neid tuleb säilitada võimalikult heas seisukorras Tema teenistuseks.

Selles iidses rituaalis, mis oli sümbolina evangeelium, ei tohtinud Jumala altarile tuua mingit vigastatud ohvrit. Ohver, mis pidi esindama Kristust, pidi olema vigatu. Jumala sõna osutab sellele kui näitele, millised peaksid olema Tema lapsed - „elav ohver“, „püha ja laitmatu“, „Jumalale meelepärane“. Ro 12,1; Ef 5,27.

Lisaks jumalavõimule ei saa tõelist reformi teha. Inimlikud tõkked looduslike ja kultiveeritud kalduvuste vastu on vaid nagu liivariba üleujutuse vastu. Alles siis, kui Kristuse elu muutub meie elus elustavaks jõuks, suudame vastu seista kiusatustele, mis meid ründavad nii seest kui väljast.

Kristus tuli sellesse maailma ja elas Jumala seadust, et inimesel oleks täielik valitsev võim loomulike kalduvuste üle, mis hinge rikuvad. Vaimu ja keha arst, Ta annab võidu võitlevate himude üle. Ta on pakkunud igasuguseid võimalusi, et inimene oleks täiuslikku iseloomu.

Sest Kristus on meid vabaks teinud. Seepärast seiske kindlalt, et te ei langeks uuesti orjuse kaelarihma alla! Inimene saab vabaks Kristusega ühinedes. Allumine Kristuse tahtmisele tähendab täiuslikuks inimeseks saamist.

Allumine Jumalale on vabadus patu orjusest, vabanemine inimlikest soovidest ja tungidest. Mees võib seista võitjana iseendast, võitjana oma kalduvustest, võitjana vürstidest ja võimudest ning „pimeduse maailma valitsejatest“ ja „kõrgustes valitsevast kurjast vaimust“.

Üheski kohas ei ole sellist õpetamist enam vaja ja üheski kohas ei too see rohkem kasu kui kodus. Vanemad on seotud harjumuse ja iseloomu kõige alusega. Parandusliikumine peab algama nendele Jumala seaduse põhimõtete tutvustamisega, mis puudutavad nii füüsilist kui ka moraalset tervist. Näita, et Jumala sõna kuuletumine on meie ainus kaitse kurjuste eest, mis maailma hävingu poole viivad. Tehke selgeks vanemate vastutus, mitte ainult enda, vaid ka oma laste eest. Nad annavad oma lastele eeskuju kas sõnakuulelikkuse või üleastumise kohta. Oma eeskuju ja õpetusega otsustavad nad oma perede saatuse. Lapsed saavad sellised, nagu nende vanemad neid teevad.

Kui vanemad saaksid oma tegevuse tagajärgi jälgida ja näha, kuidas nad oma eeskujuga ja õpetamisega säilitavad ja suurendavad patu võimu või õiguse võimu, siis kindlasti toimuks muutus. Paljud pöörduksid eemale traditsioonidest ja kommetest ning aktsepteeriksid jumalikke elupõhimõtteid.

Näitejõud.

Arst, kes teenib inimeste kodudes, valvab haigete voodi ääres, leevendab nende kannatusi, toob nad tagasi haua äärest, räägib

surevale lootust, võidab nende usalduse ja armastuse, mis on antud vaid vähestele teistele. Isegi Evangeeliumi ministrile ei ole usaldatud nii suuri võimalusi ega nii ulatuslikku mõju.

Arsti eeskuju, mitte vähem kui tema õpetus, peaks olema positiivne jõud paremal pool. Reformivajaduse põhjuseks on mehed ja naised, kelle elupraktika on enesekontrolli näide. Tähtsuse annab neile see, kuidas me neid põhimõtteid praktikas rakendame. Maailm vajab praktilist näidet sellest, mida Jumala arm võib inimestele teha, taastades neile nende kadunud kuninglikkuse, andes neile enesevalitsuse. Pole midagi, mida maailm nii väga vajaks, kui evangeeliumi päästva jõu teadmist, mis avaldub kristlikus elus.

Arst satub pidevalt kokku nende inimestega, kes vajavad õige eeskuju tugevust ja julgustust. Paljud on nõrgad moraalses mõjuvõimus. Neil puudub enesekontroll ja nad langevad kergesti kiusatuse kätte. Arst saab aidata neid hingi ainult siis, kui ta näitab oma elus põhimõttekindlust, mis võimaldab tal võita iga kahjuliku harjumuse ja rüvetava himu. Tema elus tuleb näha jumalikku jõu tegevust. Kui ta siin ebaõnnestub, ükskõik kui vägivaldsed või veenvad tema sõnad ka ei ole, avaldab tema mõju kurja.

Paljud otsivad meditsiinilist nõu ja ravi, kes on enda valede harjumuste tõttu muutunud moraalseteks vrakkideks. Nad on väsinud ja nõrgad ja haavatud, tunnetades oma rumalust ja võimetust ületada. Nendel ei tohiks olla midagi ümberringi, mis innustaks jätkama neid mõtteid ja tundeid, mis on nad sellisteks teinud. Nad peavad hingama puhtuse atmosfääri, kõrgete ja ülevate mõtete atmosfääri. Kui kohutav on vastutus, kui need, kes peaksid andma neile õiget eeskuju, on ise meelitanud kahjulikest harjumustest ning nende mõju annab kiusatusele juurde jõudu!

Arst ja mõõdukuse töö.

Arsti hoole alla satub palju neid, kes hävitavad oma hinge ja keha tubaka või alkoholi kuritarvitamisega. Arst, kes on oma kohustele truud, peab neile patsientidele näitama nende kannatuste põhjust. Aga kui ta ise on tubaka või narkootikumide tarvitaja, siis millist kaalu tema sõnadele omistatakse? Kas ta ei kõhkle oma patsiendi elu haiguskohta näitamast, kui ta on teadlik oma enesehalastusest? Kui ta ise neid asju kasutab, kuidas saab ta noori nende kahjulikkusele veenda?

Kuidas saab arst olla kogukonnas puhtuse ja enesevalitsuse eeskujuks, kuidas saab ta olla mõjuvõimas töötaja mõõdukuse eesmärgi nimel, kui ta ise annab viletsale harjumusele vabad käed? Kuidas võiks ta ministrida vastuvõetavalt haigete ja surevate juures, kui tema enda hingamine on vastik, täis alkoholi või tubaka lõhna?

Narkootiliste mürkide tarvitamisega närve segades ja aju uimastades, kuidas olla truuks usaldusele, mis talle kui osavale arstile on pandud? Kui võimatu on tal kiiresti ära tunda või täpselt teostada!

Kui ta ei järgi seadusi, mis reguleerivad tema enda olemist, kui ta valib enesekesksed naudingud mõistuse ja keha terviklikkuse asemel, siis kas ta ei deklareeri end sellega inimelude vastutuse kandmiseks sobimatuks?

Ükskõik kui osav ja ustav arst ka ei oleks, leidub tema kogemustes palju ilmselget heidutust ja kaotust. Sageli jääb tema töö saavutamata seda, mida ta soovib näha saavutatud. Kuigi ta taastab oma patsientide tervise, ei pruugi see neile ega maailmale mingit kasu tuua. Paljud taastavad tervise, et korrata haigusi kutsuvaid andestusi. Samas innukusega kui varem, sukeldub ta jälle eneserahuldamise ja rumaluste ringi. Arsti töö tundub neile raisku läinud jõupingutusena.

Samasugust kogemust oli ka Kristusel, kuid ta ei lõpetanud oma pingutusi ühegi kannatava hinge heaks. Kümnest pidalitõbist, keda puhastati, oli vaid üks, kes tuli tagasi ja andis Jumalale au, ja see oli võõras, samariitlane. Selle ühe pärast tegi Kristus terveks kümme. Kui

arst ei saavuta paremaid tulemusi kui Päästja, siis õpigu ta Peaarstilt. Kristusest on kirjutatud: „Ta ei ebaõnnestu ega muretse.“ Ta näeb oma vaeva vilja ja on rahulolev."

Kui ainult üks hing oleks vastu võtnud Tema armu evangeeliumi, oleks Kristus valinud selle ühe päästmiseks oma vaeva ja alanduse elu ning oma häbiväärse surma. Kui meie jõupingutuste tulemusena on üks inimene üles tõstetud ja ülevdatud, et ta saaks paista Issanda õukonnas, kas meil pole põhjust rõõmustada?

Arsti ülesanded on ränkad ja kurnavad. Selleks, et neid kõige edukamalt täita, peab tal olema tugev konstitutsioon ja elujõuline tervis. Nõrk või haige mees ei suuda taluda arsti kutsumise juurde kuuluvaid väsitavaid töid. See, kellel puudub täiuslik enesekontroll, ei saa saada kõikide haiguste vastu võitlemiseks kvalifitseeritud.

Sageli magamata, isegi toitu jättes, suuresti sotsiaalsest naudingust ja religioossetest privileegidest ilma jäänud, paistab arsti elu olevat pideva varju all. See, mida ta näeb, sõltuvad inimesed, kes vajavad abi, tema kokkupuude kõlvatute inimestega, teeb südame haigeks ja peaaegu hävitab usalduse inimkonda.

Haiguse ja surmaga peetavas võitluses kulutatakse iga energia kannatuste piirimäärani. Reaktsioon sellele kohutavale tüvele katsetab iseloomu äärmuseni. Siis on kiusatusel kõige suurem võim. Rohkem kui mehed igas teises kutsumuses, vajab arst enesevalitsust, vaimu puhtust ja seda usku, mis haarab taevast kinni. Teiste ja iseenda huvides ei saa ta füüsikalistest seadustest mööda vaadata. Füüsiliste harjumuste hooletus kaldub moraali hooletusse.

Arsti ainus kindlus on igal juhul tegutseda põhimõtteliselt, tugevdatuna ja ülevdatuna ainult Jumalas leitavast sihikindlusest. Ta peab seisma oma iseloomu moraalses täiuslikkuses. Päevast päeva, tunnist tunni, hetkest hetkeni peab ta elama nagu nähtamatu maailma silme all. Nagu Mooses, peab ka tema kannatama „nägemata nägijat silmas pidades“.

Õigus on jumalakartusest. Ükski inimene ei suuda püsivalt säilitada oma kaasinimeste ees puhast ja jõulist elu, kui tema elu ei ole peidetud Kristusega Jumala sisse. Mida aktiivsem on meeste tegevus, seda lähedasem peab olema südame ühendus taevaga.

Mida kiiremad on tema kohustused ja suuremad vastutused, seda suurem on arsti vajadus jumaliku jõu järele. Aeg tuleb lunastada ajutistest asjadest, et mõelda igavikulistest asjadest. Ta peab vastu pidama tungivale maailmale, mis surub teda nii, et ta eraldub tugevuse allikast. Enne kõiki teisi inimesi peaks ta palve ja Pühakirja uurimisega end Jumala kaitseva kilbi alla asetama. Ta peab elama tundide kaupa kontakti ja teadlikus ühenduses tõe, õigluse ja halastuse põhimõtetega, mis paljastavad Jumala omadused hinges.

Just niivõrd, kuivõrd Jumala sõna on vastu võetud ja kuuletud, avaldab see oma jõudu ja puudutab oma eluga iga tegevuse allikat, iga iseloomu tahku. See puhastab iga mõtte, reguleerib iga soovi. Kes loodab Jumala sõna peale, see on nagu mägi Siionis, mis ei kõigu, vaid jääb igavesti püsima. Nad tõusevad kõigist madalamatest asjadest puhtuse atmosfääri.

Kui inimene on Jumalaga ühenduses, siis see kindel eesmärk, mis säilitas Joosepi ja Taani eli puhtuse paganate kohtute kõdunemise keskel, muudab tema elu puhtaks. Tema iseloomu riided on täiesti puhtad. Tema elus on Kristuse valgus kustumatu. Hele ja hommikune Täht paistab tema kohal püsivalt ja muutumatult oma hiilguses.

Selline elu on kogukonna tugevuse element. See on takistus kurja vastu, kaitse kiusatutele, juhatuseks neile, kes raskuste ja pettumuste keskel otsivad õiget teed.

Peatüki kirjakohad: Efeslastele 6:12; Jesaja 42:4; 53:11.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 125–138. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

9. PEATÜKK

9. Õpetamine ja tervendamine

Kolmas osa. Tervendavad misjonärid ja nende töö.

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

Nad „on paljude inimeste keskel nagu kaste Issandalt.“

„Ta saatis nad kuulutama Jumala riiki ja tervendama haigeid.“

Kui Kristus läkitas oma kaheteistkümne jüngri esimesele misjonireisile, siis Ta ütles neile: "Minge ja kuulutage, et Taevariik on lähedal. Ravige haigeid, teevad puhtaks pidalitõbiseid, üles äratage surnuid, ajage välja kurje vaime; tasuta olete saanud, tasuta andke!

Seitsmekümnele, keda Ta oli läkitatud, Ta ütles: „Kuhu linna te sisse lähete, sinna minnes öelge: “Rahu olgu sellele kojale!„ Lk 10:8, 9. Aga nad tulid tagasi rõõmuga ning ütlesid: “Issand, isegi kurjad vaimud alluvad meile Sinu nimel!" 17. lõige.

Pärast Kristuse ülestõusmist jätkati sama tööd. Tema enda teenistuse stseenid kordusid. Ja linnadest ümberringi läks palju rahvast Jeruusalemma, toomas haigeid ja neid, keda vaevasid mitmesugused rüvedused; ja need kõik said terveks.

Aga jüngrid läksid välja ja jutlustasid igal pool, ja Issand töötas ühes nendega ja kinnitas sõna järgnenud tunnustega. Aga Filippus läks ühele linnale, mille nimi oli Samaria, ja kuulutas neile Kristust. Ja kogu rahvas pani tähele seda, mida rääkis Filippus, kui ta rääkis neile Kuningriigi asjadest. Ja selles linnas oli suur rõõm."

Apostlite tegevus.

Evangeeliumi kirjutaja Luukas oli meditsiiniline misjonär. Pühakirjas nimetatakse teda „armastatud arstiks“. Kolossalastele 4:14. Apostel Paulus kuulis tema oskusest arstida ja otsis teda üles kui kedagi, kellele Issand oli usaldanud erilist tööd. Ta kinnitas Luke'i koostööd ja mõnda aega kaasas Luke teda oma rännakutel paigast paika. Mõne aja pärast jättis Paulus Luuka Filippidesse, Makedooniasse. Siin töötas ta mitu aastat nii arstina kui ka evangeeliumi õpetajana. Oma arsti töös oli ta haigetele abiks ja palus siis Jumala tervendavat jõudu haigete peale. Seega avanes tee evangeeliumi sõnumile. Luke'i edu arstina andis talle palju võimalusi Kristuse evangeeliumi kuulutamiseks paganate seas. See on Jumala plaan, et me töötaksime nii nagu jüngrid töötasid. Füüsiline tervenemine on seotud evangeeliumi missiooniga. Evangeeliumi töös ei tohi õpetamist ja tervendamist kunagi lahutada.

Apostlite ülesandeks oli evangeeliumi levitamine. Neile anti ülesanne kuulutada kogu maailmale Kristuse poolt inimestele toodud head sõnumit. Seda tööd nad tegid oma aja inimeste heaks. Evangeeliumi kuulutati ühe põlvkonna jooksul kõikidele rahvastele taeva all.

Evangeeliumi kuulutamine maailmale on see töö, mille Jumal on usaldanud neile, kes kannavad Tema nime. Maailma patu ja viletsuse vastu on evangeelium ainuke vastumürk. Kõigile inimestele Jumala armu sõnumi kuulutamine on nende esimene ülesanne, kes tunnevad selle ravi jõudu.

Kui Kristus läkitas jüngreid evangeeliumi sõnumiga, oli usk Jumalasse ja Tema sõna maailmast peaaegu kadunud. Juutide rahva seas, kes väitsid, et nad tunnevad Jehowat, oli Tema sõna kõrvale jäetud traditsiooni ja inimeste mõtiskluste pärast. Enesekesksed püüdlused, uhkuse armastus, saadava kasu himu, olid mehe mõtted täitnud. Kui jumalakartus kadus, kadus ka armastus inimeste vastu. Egoism oli valitsev põhimõte ja saatan teostas oma tahet inimkonna viletsuses ja alanduses.

Satanistlikud agendid võtsid mehed enda valdusesse. Inimese ihu, mis oli loodud Jumala elamiseks, sai kurjade vaimude elupaigaks. Meeste meeled, närvid, elundid töötati üleloomulike jõudude poolt kõige alvemate himude rahuldamisel. Inimeste nägudele oli trükitud kuradite pitser. Inimeste nägud peegeldasid kurjuse leegionide väljendust, millega inimesed olid valduses.

Milline on olukord maailmas praegu? Kas usku Piibellisse ei ole tänapäeva kõrgema kriitika ja spekulatsiooni poolt sama tõhusalt hävitatud, nagu seda olid Kristuse päevil traditsioon ja rabinism? Kas ahnus, ambitsioon ja meelelahutuse armastus ei ole inimeste südametes praegu sama tugevad kui tol ajal? Kristlikus maailmas, isegi kristlaste kirikutes, on väga vähe neid, keda juhitakse kristlike põhimõtete järgi. Ärilises, sotsiaalses, koduses, isegi religioosses ringkonnas, kui vähe on neid, kes teevad Kristuse õpetust oma igapäevase elu reegliks. Kas ei ole tõsi, et „õigus seisab eemal: ... õiglus ei saa sisse tulla.... Ja kes kurjast eemaldub, see teeb enesele saagiks“?

Me elame kuritegevuse „epideemia“ keskel, mille ees mõtlikud jumalakartlikud mehed kõikjal on hämmastunud. Korruptsioon, mis valitseb, seda ei suuda kirjeldada inimese sulest. Iga päev tuleb uusi paljastusi poliitilistest tülidest, korruptsioonist ja pettustest. Iga päev toob endaga kaasa südantlõhestava vägivalla ja seadusetuse, inimlikust kannatustest hoolimise, inimelu brutaalse, kuradi hävitamise rekordi. Iga päev annab tunnistust hullumeelsuse, mõrvade ja enesetappude sagenemisest. Kes võib kahelda, et saatanlikud agendid tegutsevad inimeste seas üha suurema aktiivsusega, et hajutada ja rikkuda meelt ning saastada ja hävitada keha?

Ja samal ajal kui maailm on täis neid kurjustusi, on evangeelium liiga sageli esitatud nii ükskõikselt, et see teeb vähe muljet inimeste südametunnistusele või elule. Kõikjal on südameid, mis nutavad midagi, mida neil ei ole. Nad igatsevad võimu, mis annaks neile võimu patu üle, mis vabastaks neid kurja orjusest, mis annaks neile tervist ja

elu ja rahu. Paljud, kes on kunagi tundnud Jumala sõna võimu, on elanud seal, kus Jumalat ei tunnistata, ja nad igatsevad jumalikku kohalolekut.

Maailm vajab täna seda, mida ta vajas üheksateistkümne sajandi eest - Kristuse ilmutust. Nõutakse suurt reformitööd ja ainult Kristuse armu kaudu on võimalik teha taastamistööd, füüsilist, vaimset ja vaimset.

Ainult Kristuse meetod annab tõelise edu rahva juurde jõudmisel. Päästja segunes inimestega, kes tahtis nende heaolu. Ta näitas neile oma kaastunnet, teenis nende vajadusi ja võitis nende usalduse. Siis Ta ütles neile: „Tulge Minu järel!“

Vaja on minna inimestele lähedale isikliku pingutusega. Kui jutlustamisele kulutataks vähem aega ja isiklikule teenistusele rohkem aega, oleksid tulemused paremad. Vaeseid tuleb leevendada, haigeid hooldada, leinajaid ja leinavõõraid lohutada, teadmatuid õpetada, kogenematuid nõustada. Meil tuleb nutta koos nendega, kes nutavad, ja rõõmustada koos nendega, kes rõõmustavad. Selle tööga kaasneb veenmise jõud, palve jõud, Jumala armastuse jõud ja see töö ei saa, ei tohi jääda viljatuks.

Me peaksime alati meeles pidama, et meditsiinilise misjonitöö eesmärk on juhatada patuseid mehi ja naisi Kalvaria Mehe juurde, kes võtab maailma patud enese peale. Sest kui nad Teda näevad, muutuvad nad Tema näo sarnaseks. Me peame julgustama haigeid ja kannatajaid vaatama Jeesuse poole ja elama. Las töötajad hoiavad Kristust, Suurt Arsti, alati silme ees nende ees, kellele keha ja vaimu haigus on toonud meeleheite. Näita neile ühte, kes suudab ravida nii füüsilisi kui ka vaimseid haigusi. Rääkige neile Ühest, Kes on puudutatud nende haiguste tundega. Õhutage neid pöörduma Tema poole, kes andis oma elu, et nad saaksid elada igavese elu. Räägi Tema armastusest, räägi Tema võimsusest päästa.

See on arsti-missioneeri kõrge kohus ja kallis privileeg. Ja isiklik teenistus valmistab tihti selleks teed. Jumal jõuab tihti südameteni läbi meie püüdluste leevendada füüsilist kannatust.

Meditsiiniline misjonitöö on evangeeliumi pioneeritöö. Sõna teenistuses ja meditsiinilisele missioonitööle kuulub evangeeliumi kuulutamine ja rakendamine.

Peaaegu igas kogukonnas leidub suurel hulgal neid, kes ei kuula Jumala sõna kuulutamist ega osale üheski jumalateenistusel. Kui nad jõuavad evangeeliumini, siis tuleb see viia nende koju. Sageli on nende füüsiliste vajaduste leevendamine ainus viis, kuidas neile läheneda. Missiooniarstid, kes hoolitsevad haigete eest ja leevendavad vaeste kannatusi, leiavad palju võimalusi palvetada koos nendega, lugeda neile Jumala sõna ja rääkida Päästjast. Nad võivad palvetada ja palvetada abitu eest, kellel puudub tahe kontrollida isu, mida kirg on alandanud. Nad võivad tuua lootuse kiirguse kaotajate ja lootusetute ellu. Nende eneseohverdav armastus, mis avaldub huvitute heategudena, teeb nende kannatavate inimeste jaoks kergemaks uskuda Kristuse armastusse.

Paljudel puudub usk Jumalasse ja nad on kaotanud usalduse inimeste vastu. Aga nad hindavad kaasaelamise ja abivalmiduse tegusid. Kui nad näevad, et keegi tuleb nende juurde ilma igasuguse maise kiituseta või tasuta, et hoolitseda haigete eest, toita näljaseid, riietada alasti, lohutada kurvameeli ja õrnalt juhatada kõiki Tema juurde, kelle armastuse ja halastuse inimlik töötaja on vaid sõnumitooja - kui nad seda näevad, puudutab see nende südameid. Tänulikkus kerkib. Usk süttib. Nad näevad, et Jumal hoolitseb nende eest, ja nad on valmis kuulama, kui Tema sõna avatakse.

Kas välismissioonides või kodumaal, kõik misjonärid, nii mehed kui naised, saavad palju kergemini rahva juurde ja leiavad oma kasulikkuse palju suuremaks, kui nad suudavad haigeid teenida. Nii võivad naised, kes lähevad misjonäridena paganlikele maadele, leida võimaluse

kuulutada evangeeliumi nende maade naistele, kui kõik teised ligipääsu uksed on suletud. Kõik evangeeliumi töötajad peaksid oskama anda neid lihtsaid ravimeetodeid, mis nii palju teevad valu leevendamiseks ja haiguste eemaldamiseks.

Tervisealaste põhimõtete õpetamine.

Evangeeliumi töötajad peaksid olema võimelised andma ka õpetust tervisliku eluviisi põhimõtete kohta. Kõikjal on haigusi ja suurt osa neist võiks ära hoida tervise seaduste tähelepanemisega. Inimesed peavad nägema, kuidas tervise põhimõtted mõjutavad nende heaolu nii selles elus kui ka tulevases. Neid tuleb äratada nende vastutusele oma Looja poolt ehitatud inimese elupaiga eest, mille üle Ta soovib, et nad oleksid usaldusväärsed haldajad. Nad peavad saama muljet Püha Kirja sõnades edastatavast tõest:

„Sest teie olete elava Jumala tempel; nagu Jumal on ütelnud: „Ma elan ja liigun nende seas ja olen nende Jumal, ja nad on minu rahvas.““

Tuhanded vajavad ja võtaksid rõõmuga vastu õpetust haigete lihtsate ravimeetodite kohta - meetodite kohta, mis asendavad mürgiste ravimite kasutamist. Suurt vajadust on toitumisreformi õpetuse järele. Vale toitumisharjumused ja ebatervisliku toidu tarbimine on suuresti vastutavad mõõdukuse puudumise ja kuritegevuse ning viletsuse eest, mis maailma vaevavad.

Terviseõpetuses tuleb silmas pidada reformi suurt eesmärki - et selle eesmärk on tagada keha ja vaimu ning hinge kõige kõrgem areng. Näidake, et loodusseadused, olles Jumala seadused, on mõeldud meie heaks; et nende täitmine soodustab õnne siin elus ja aitab valmistuda tulevaseks eluks.

Juhata inimesi uurima Jumala armastuse ja tarkuse avaldumist looduse teostes. Juhendage neid uurima seda imelist organismi, inimkeha, ja seadusi, mille järgi see toimib. Need, kes tajuvad Jumala armastuse tõendeid, kes mõistavad midagi Tema seaduste tarkusest ja heldusest

ning kuulekuse tulemustest, hakkavad oma kohustusi ja kohustusi vaatama hoopis teisest vaatenurgast. Selle asemel, et pidada tervise seaduste järgimist ohvriks või enesekeeldumiseks, peavad nad seda, nagu see tegelikult on, hindamatuks õnnistuseks.

Iga evangeeliumi töötaja peaks tundma, et tervisliku eluviisi põhimõtete õpetamine on osa tema määratud tööst. Sellest tööst on suur vajadus ja maailm on selleks avatud.

Kõikjal on kalduvus asendada organisatsioonide tööd üksikisiku tööga. Inimlik tarkus kaldub konsolideerimisele, tsentraliseerimisele, suurte kirikute ja institutsioonide ülesehitamisele. Paljud jätavad heategevuse tegemise institutsioonidele ja organisatsioonidele; nad vabandavad end maailmaga kokkupuutumisest ja nende süda külmub. Nad muutuvad enesekesksemaks ja muljetavaldamatuks. Armastus Jumala ja inimese vastu kustub hingest.

Kristus pühendab oma järgijatele individuaalse töö - töö, mida ei saa teha asendaja kaudu. Ministeerium haigetele ja vaestele, evangeeliumi kuulutamine kaotatud inimestele ei tohi jääda komiteede või organiseeritud heategevuse hoole alla. Individuaalne vastutus, individuaalne jõupingutus, isiklik ohverdus, on evangeeliumi nõue.

„Minge teeäärde ja postide vahele ja sundige neid tulema sisse, et minu maja täituks!“ on Kristuse käsk. Ta toob inimesed kokku nende inimestega, kelle heaks nad tegutseda soovivad. „Too vaesed, kes on väljaspool, sinu majja,“ ütleb Ta. „Kui sa näed alasti, siis riieta teda.“ Nad panevad oma käed haigete peale, ja need saavad terveks." Luukas 14:23; Jesaja 58:7; Markuse 16:18. Otsese kontakti kaudu, isikliku teenimise kaudu tuleb edasi anda evangeeliumi õnnistusi.

Valgust andes oma rahvale muistsetel aegadel ei tegutsenud Jumal ainult ühe klassi kaudu. Daniel oli Juuda vürst. Isaiah oli samuti kuningliku suguvõsa liige. David oli karjapoiss, Amos oli karjane, Sakarja oli vangi Babülonist, Elisaa oli põllumees. Issand tõstis oma

esindajateks prohvetid ja vürstid, aadlikud ja alandlikud, ja õpetas neile tõdesid, mis tuleb maailmale anda.

Kõigile, kes osalevad Tema armu, määrab Issand töö teiste heaks. Individuaalselt me peame seisma oma osas ja kohas, öeldes: „Siin olen mina; saada mind.“ Iisaja 6:8. Sõna ministril, misjonär-nõelal, kristlikul arstil, üksikul kristlasel, olgu ta kaupmees või talunik, ametnik või mehaanik - vastutus lasub kõigil. Meie töö on kuulutada inimestele evangeeliumi nende päästmise kohta. Iga ettevõte, millega me tegeleme, peaks olema selleks vahendiks.

Need, kes hakkavad oma määratud tööd tegema, ei ole mitte ainult õnnistuseks teistele, vaid ka ise õnnistatud. Täidetud kohustuse teadvus avaldab refleksiivset mõju nende endi hingele. Murelikud unustavad oma mure, nõrgad saavad tugevaks, teadmatud saavad arukaiks ja kõik leiavad ustava abilise Temas, Kes neid on kutsunud.

Kristuse kirik on organiseeritud teenistuseks. Selle loosungiks on ministeerium. Selle liikmed on sõdurid, keda koolitatakse konflikti jaoks nende päästja kapteni all. Kristlikel ministritel, arstidel, õpetajatel on laiem töö, kui paljud on ära märganud. Nad peavad mitte ainult teenima, vaid ka õpetama teisi teenima. Nad peaksid õpetama mitte ainult õigeid põhimõtteid, vaid ka harima oma kuulajaid neid põhimõtteid edasi andma. Tõde, mida ei elata, mida ei edastata, kaotab oma elujõu, oma tervendava väe. Selle õnnistust saab säilitada vaid siis, kui seda jagatakse.

Meie teenistuse igavus Jumala ees peab katkestama. Iga kirikuliige peaks olema kaasatud mõnda teenistusse Meistrile. Mõned ei suuda teha nii palju kui teised, kuid igaüks peaks tegema kõik endast oleneva, et pöörata tagasi haiguste ja kannatuste laine, mis meie maailma üle ujutab. Paljud oleksid valmis töötama, kui neile õpetataks, kuidas alustada. Neid tuleb juhendada ja julgustada.

Iga kirik peaks olema kristlike töötajate koolituskeskuseks. Tema liikmeid tuleks õpetada, kuidas lugeda Piiblit, kuidas korraldada ja õpetada pühapäevakoole, kuidas parimal viisil aidata vaeseid ja hoolitseda haigete eest, kuidas töötada pöördumata inimeste heaks. Peavad olema tervishoiu koolid, toiduvalmistamise koolid, erinevate kristliku abitöö valdkondade klassid. Peab olema mitte ainult õpetamine, vaid ka tegelik töö kogenud juhendajate juhendamisel. Las õpetajad juhivad tööd rahva seas, ja teised, nendega ühinedes, õpivad nende näitel. Üks näide on väärt rohkem kui paljud pretsedendid.

Lase kõigil arendada oma kehalisi ja vaimseid võimeid nii palju kui võimalik, et nad saaksid töötada Jumala heaks seal, kus Jumala hoolekannet nad kutsub. Sama armu, mis tuli Kristusest Paulusele ja Apollosile, et eristada neid vaimsete saavutuste poolest, antakse tänapäeval pühendunud kristlikele misjonäridele. Jumal soovib, et Tema lapsed oleksid tarkad ja teadlikud, et Tema au ilmuks meie maailmas selgelt ja võimsalt.

Jumalale pühendatud haritud töötajad suudavad teenida mitmekülgsemalt ja teha ulatuslikumat tööd kui harimata inimesed. Nende vaimne distsipliin seab nad eelisseisusesse. Kuid need, kellel ei ole suuri andeid ega suurt haridust, võivad teistele teenida hea meelega. Jumal kasutab inimesi, kes on valmis end kasutama. Kõige eredamad ja andekamad inimesed ei ole need, kelle töö annab kõige suuremaid ja püsivamaid tulemusi. Vaja on mehi ja naisi, kes on kuulnud sõnumit taevast. Kõige tulemuslikumad töötajad on need, kes reageerivad kutsele:

Vaja on südame missioneere. See, kelle südant Jumal puudutab, on täis suurt igatsust nende järele, kes ei ole kunagi tundnud Tema armastust. Nende seisund jätab talle mulje isiklikust õnnetusest. Oma eluga riskides läheb ta välja, taevast saadetud, taevast inspireeritud sõnumitooja, et teha tööd, milles võivad osaleda inglid.

Kui need, kellele Jumal on usaldanud suured intellektuaalsed talendid, kasutavad neid andeid enesekeskselt, siis jäetakse nad pärast katsetamise perioodi oma teele. Jumal võtab inimesi, kes ei näi olevat nii rikkalikult varustatud, kellel ei ole suurt enesekindlust, ja Ta teeb nõrgad tugevaks, sest nad usaldavad Teda, et Ta teeb nende eest seda, mida nad ise teha ei suuda. Jumal võtab vastu kogu südamest tehtud teenistuse ja täidab ise puudujäägid.

Issand on tihti valinud oma kaastöölisteks mehi, kellel on olnud võimalus saada vaid piiratud kooliharidus. Need mehed on oma volitusi kõige usinamalt rakendanud ja Issand on tasunud nende ustavuse Tema tööle, nende töökuse, nende teadmistejanu. Ta on näinud nende pisaraid ja kuulnud nende palveid. Nagu Tema õnnistus tuli vangidele Babüloonia õuedele, nõnda annab Tema tarkust ja teadmisi Tema töötajatele tänapäeval.

Koolihariduseta, madala sotsiaalse positsiooniga mehed on Kristuse armu läbi mõnikord imetlusväärselt edukad olnud hingede võitmisel Talle. Nende edu saladus oli usaldus Jumala vastu. Nad õppisid iga päev Teda, kes on nõuannetega imeline ja vägev võimusega.

Selliseid töötajaid tuleb ergutada. Issand toob nad kokkupuutesse nendega, kellel on märgatavamad võimed, et täita lünki, mida teised jätavad. Nende kiirus näha, mida on vaja teha, valmisolek aidata abivajajaid, nende lahked sõnad ja teod, avatud kasulikkuse uksed, mis muidu jääksid suletuks. Nad lähevad lähedale neile, kes on hädas, ja nende sõnade veenva mõjujõuga tõmmatakse paljud värisevad hinged Jumala poole. Nende töö näitab, mida võiksid teha tuhanded teised, kui nad vaid tahaksid.

Laialdasem elu.

Miski ei ärata nii eneseohverdavat innukust ja ei laienda ega tugevda iseloomu, kui tegeleda teiste heaks töötamisega. Paljud kristlased, kes otsivad kiriklikku suhet, mõtlevad ainult iseendale. Nad soovivad

nautida kiriklikku kogukonda ja pastoraalset hoolt. Nad saavad suurte ja jõukate kirikute liikmeks ning on rahul, kui teevad teiste heaks vähe. Nii röövivad nad endalt kõige väärtuslikumaid õnnistusi. Paljud saaksid palju kasu, ohverdades oma meeldivad, mugavust soodustavad ühendused. Nad peavad minema sinna, kus nende energiad kutsutakse välja kristlikus töös ja kus nad saavad õppida vastutust kandma.

Tihedalt koos kasvavad puud ei kasva tervislikult ja tugevasti. Aednik siirdab taimed, et neil oleks ruumi areneda. Sarnane töö tuleks kasuks paljudele suurte kirikute liikmetele. Nad peavad olema paigutatud sinna, kus nende energiad kutsutakse esile aktiivses kristlikus pingutuses. Nad kaotavad oma vaimse elu, muutuvad kääbusteks ja ebatõhusateks, kuna puudub eneseohverdav töö teiste heaks. Mõnda misjonipõldu siirdatud, kasvaksid nad tugevaks ja jõuliseks.

Kuid keegi ei pea ootama, kuni teda kutsutakse kuhugi kaugele väljale, enne kui ta hakkab teisi aitama. Teeninduse uksed on avatud kõikjal. Meie ümber on inimesi, kes vajavad meie abi. Lesed, orvud, haiged ja surevad, südamehaiged, lootusetud, teadmatud ja tõrjutud on igal pool.

Me peaksime tundma erilist kohustust töötada oma naabruskonnas elavate inimeste heaks. Uurige, kuidas te saate kõige paremini aidata neid, kes ei huvitu religioossetest asjadest. Külastades oma sõpru ja naabreid, näita huvi nii nende vaimse kui ka ajutise heaolu vastu. Räägi neile Kristusest kui patte andestavast Päästjast. Kutsu oma naabreid oma koju ja loe koos nendega väärtuslikust Piiblist ja raamatutest, mis selgitavad selle tõdesid. Kutsu neid ühinema sinuga lauldes ja palvetes. Nendes väikestes kogunemistes on Kristus ise kohal, nagu Ta on lubanud, ja südamed puudutatakse Tema armu poolt.

Kiriku liikmed peaksid ennast selleks tööks harima. See on sama oluline kui pimedate hingede päästmine välisriikides. Kui mõned tunnevad kaugemal olevate hingede koormat, siis paljud, kes on kodus, tunneksid ka oma ümber olevate väärtuslike hingede koormat ja töötaksid sama innukalt nende päästmise nimel.

Paljud kahetsevad, et nad elavad kitsast elu. Nad ise saavad oma elu laiahaardeliseks ja mõjuvõimsaks, kui nad seda tahavad. Neil, kes armastavad Jeesust südamest, meelest ja hingest ning oma ligimest nagu iseennast, on lai valdkond, kus kasutada oma võimeid ja mõju.

Väikesed võimalused.

Ärgu lasku ükski mööda väikestest võimalustest, et otsida suuremaid töid. Sa võid edukalt teha väikest tööd, kuid suurema töö tegemisel ebaõnnestuda täielikult ja langeda lootusetusse. Sellega, et sa teed oma võimete piires seda, mida sa teha oskad, arendad sa end suuremate tööde jaoks ette. Just igapäevaste võimaluste alahindamisest, pisiasjade tähelepanemata jätmisest, mis on kohe käeulatuses, saavad nii paljud viljatuks ja kuivanuks.

Ära looda inimeste abile. Vaadake kaugemale inimestest Jumala poolt määratud Poja poole, kes kannab meie haigusi, kannab meie valu ja rahuldab meie vajadused. Võtke Jumal sõna otseses mõttes ja alustage igal pool, kus leiate tööd teha, ning liikuge edasi kõhklematu usuga. Usk Kristuse juuresolekusse annab tugevuse ja kindluse. Töötage altruistliku huviga, põhjalikult, püsivalt.

Valdkondades, kus tingimused on nii vastumeelsed ja masendavad, et paljud ei soovi sinna minna, on eneseohverdavate töötajate jõupingutustega tehtud märkimisväärseid muutusi. Nad töötasid kannatlikult ja püsivalt, lootes mitte inimestele, vaid Jumalale, ja Jumala arm toetas neid. Niimoodi tehtud heategude ulatust ei saa kunagi selles maailmas teada, kuid õndsad tulemused on näha suures tulevases elus.

Iseseisvad misjonärid.

Paljudes kohtades suudavad edukalt töötada iseseisvad misjonärid. Just kui iseseisva misjonärina töötas Apostel Paulus Kristuse teadmiste levitamise nimel kogu maailmas. Õpetades iga päev Jumala Evangeeliumi suurtes linnades Aasias ja Euroopas, tegeles ta ka

käsitööga, et toita iseennast ja neid, kes temaga olid. Tema lahkumissõnad Efesose vanematele, mis näitavad tema tööviisi, on igale evangeeliumi töötajale väärt õppetunnid:

„Sest te teate, kuidas ma olen olnud teie juures kogu aja, alates esimesest päevast, kui ma astusin teie juurde. Ma ei ole tahtnud kellegi hõbedat ega kulda ega riideid. Teie ise teate, et need mu käed on teeninud mu vajadusi ja nende, kes minuga olid. Ma olen teile näidanud kõik, et nõnda töötades toetate te nõrku ja mäletate Issanda Jeesuse sõnu, kuidas Ta ise ütles: „Õnnistatum on anda kui võtta!““

Paljud tänapäeva inimesed, kui nad oleksid samasuguse eneseohverduse vaimuga, võiksid samamoodi head tööd teha. Las kaks või rohkem lähevad üheskoos evangeeliumi kuulutamisele. Et nad külastaksid inimesi, palvetaksid, laulaksid, õpetaksid, selgitaksid Pühakirja ja abiellaksid haigeid. Mõned saavad elatist müügimehena, teised, nagu apostel, saavad elatist mõne käsitöö või muu tööga. Kui nad oma töös edasi liiguvad, teadvustades oma abitust, kuid alandlikult sõltudes Jumalast, saavad nad õnnistatud kogemuse. Issand Jeesus läheb nende ees, ja rikkad ja vaesed leiavad temast armu ja abi.

Neid, kes on õpetatud meditsiinilisele misjonitööle välisriikides, tuleks julgustada minema viivitamata sinna, kus nad loodavad töötada, ja alustama tööd rahva seas, õppides töö käigus keelt. Väga varsti saavad nad õpetada Jumala sõna lihtsaid tõdesid.

Kogu maailmas on vaja halastuse sõnumitoojaid. Kutsutakse kristlikke perekondi minema kogukondadesse, mis on pimeduses ja eksimuses, minema välisväljadele, tutvuma oma kaasinimeste vajadustega ja töötama Issanda asja nimel. Kui sellised perekonnad asuksid maa pimedatesse kohtadesse, kus inimesed on vaimses pimeduses, ja lasksid Kristuse elu valgust läbi end kiirguda, siis milliseid väärikaid teoseid võiks teha.

See töö nõuab eneseohverdust. Kuigi paljud ootavad, et kõik takistused eemaldataks, jääb nende tehtav töö tegemata ja paljud surevad lootusetult ja ilma Jumalata. Mõned kaubandusliku kasu või teadusliku teadmise saamise nimel julgevad minna asustamata piirkondadesse ja kannatlikult taluda ohvreid ja raskusi; kuid kui vähe on neid, kes oma kaasinimeste nimel on valmis oma perega kolima piirkondadesse, mis vajavad evangeeliumi.

Jõuda inimesteni, ükskõik kus nad on, ükskõik millises seisundis või olukorras nad on, ja aidata neid igal võimalikul viisil - see on tõeline teenistus. Sellise pingutusega võid sa võita südameid ja avada uks hukkuvatele hingedele.

Kõiges, mida teete, pidage meeles, et te olete seotud Kristusega ja olete osa suurest lunastusplaanist. Kristuse armastus peab voolama läbi sinu elu tervendava ja elustava vooluna. Kui püüate teisi Tema armastuse ringi tõmmata, siis olgu teie keele puhtus, teenistuse enese unarussejätmine, rõõmsameelne käitumine tunnistajaks Tema armu väele. Andke maailmale nii puhas ja õiglane ettekujutus Temast, et inimesed näeksid Teda Tema ilususes.

On vähe kasu, kui püüame teisi reformida, ründades seda, mida me võime pidada valeks harjumuseks. Selline jõupingutus toob sageli rohkem kahju kui kasu. Samaria naisega vestluses ei alandanud Kristus Jaakobi kaevu, vaid esitas midagi paremat. Kui sa teaksid Jumala kingitust ja Kes see on, Kes sinult ütleb: anna mulle juua! siis sina paluksid Teda ja Ta annaks sulle elavat vett!" Johannese 4:10. Ta pööras vestluse aarele, mille ta pidi andma, pakkudes naisele midagi paremat, kui tal oli, isegi elavat vett, evangeeliumi rõõmu ja lootust.

See on näide sellest, kuidas me peame töötama. Me peame mehele pakkuma midagi paremat kui see, mis tal on, isegi Kristuse rahu, mis ületab kõik mõistuse. Me peame neile rääkima Jumala pühast seadusest, Tema iseloomu transkriptist ja väljendusest sellest, milliseks Ta tahab neid muuta. Näita neile, kui lõpmatult ülemaailmsete

mööduvate rõõmude ja naudingute on taevaste kadumatu au. Räägi neile vabadusest ja puhkusest, mis on leitav Õnnistegijas. „Kes iganes joob vett, mille Mina annan talle, ei jää iialgi janusse," ütles Tema. 14. lõik.

ja hüüdis: „Vaata, Jumala lammas, kes kannab maailma patud!" 1. Johannes 1:29, A.R.V. Ainult Ta suudab rahuldada südame himu ja anda hingele rahu.

Kõikidest maailma inimestest peaksid reformijad olema kõige eneseunustavamad, kõige lahkemad, kõige viisakamad. Nende elus tuleks näha tõelist heaolu eneseohverdavates tegudes. Töötaja, kes väljendab ebaviisakust, kes näitab kannatamatust teiste teadmatuse suhtes hoolimatust, kes räägib kiirustades või tegutseb mõtlematult, võib sulgeda uksed südameteni, nii et ta ei jõua neile kunagi.

Nagu kaste ja veel vihmad langevad närbunud taimedele, nõnda langegu sõnad õrnalt, kui püütakse võita inimesi eksimusest. Jumala plaan on kõigepealt jõuda südamesse. Me räägime tõtt armastuses, et kasvaksime kõiges Temasse, Kes on pea, Kristusesse, Püha Vaim rakendab hingele sõna, mis on räägitud armastusega.

Loomulikult oleme enesekesksed ja arvamuslikud. Aga kui me õpime neid õppetunde, mida Kristus tahab meile õpetada, saame me osaliseks Tema loomusest ja elame edaspidi Tema elu. Kristuse suurepärane eeskuju, võrratu hellus, millega Ta astus teiste tunnetesse, nuttis nendega, kes nutsid, rõõmustas nendega, kes rõõmustasid, peab avaldama sügavat mõju kõigi nende iseloomule, kes Teda siiralt järgivad. Heade sõnade ja tegudega püüavad nad väsinud jalgu kergemaks teha.

„Sest Issand, igavene Jumal, on andnud mulle keele õpetuseks. „Et ma oskaksin rääkida sõna õigel ajal väsinule." Isaia 50:4, Leeser; A.V."

Kõik meie ümber on kannatavad hinged. Siin ja seal, igal pool, võime neid leida. Otsime üles neid, kes kannatavad, ja julgustame neid õigel ajal. Olgem alati kanalid, mille kaudu voolab halastuse värskendav vesi.

Kõikides meie ühingutes tuleks meeles pidada, et teiste kogemustes on peatükke, mis on suletud surelike silmade eest. Mälu lehekülgedel on kurvad ajaloolised lood, mida hoitakse uudishimulike pilkude eest pühitsetult. Seal seisavad registreeritud pikad, karmid lahingud katsetavate asjaoludega, võib-olla koduse elu häired, mis päevast päeva nõrgendavad julgust, usku ja usaldust. Need, kes võitlevad elu lahingut suurte raskustega, võivad saada tugevust ja julgust väikestest tähelepanudest, mis maksavad vaid armastava pingutuse. Sellisele inimesele on tõelise sõbra tugev, abistav kätevõte rohkem väärt kui kuld või hõbe. Heatahtlikud sõnad on sama teretulnud kui inglite naeratus.

On hulgaliselt vaesusega võitlevaid inimesi, kes on sunnitud rasket tööd tegema väikese palga eest ja kes suudavad endale tagada vaid vähimad eluks vajalikud asjad. Töö ja vaesus, ilma lootuseta paremaks saada, teevad nende koorma väga raskeks. Kui lisanduvad valu ja haigus, on koormus peaaegu talumatu. Väsinud ja rõhutud, nad ei tea, kuhu pöörduda abi saamiseks. Sümpatiseerige nendega nende katsumuste, südamevalu ja pettumuste puhul. See avab teile tee, kuidas neid aidata. Räägi neile Jumala lubadustest, palvetage koos ja nende eest, inspireerige neid lootusega.

Rõõmustavad ja julgustavad sõnad, mis on öeldud siis, kui hing on haige ja julguse pulss on madal - neid peetakse Päästja poolt justkui Temale endale öeldud. Kui südameid rõõmustatakse, siis vaatavad taevased inglid rõõmsalt tunnustavalt.

Aegade jooksul on Issand püüdnud äratada inimeste hingedes tunnetust nende jumalikust vendlusest. Ole Tema kaastöötaja. Kui maailmas valitseb ebausaldus ja võõrandatus, siis Kristuse jüngrid peavad näitama seda vaimu, mis valitseb taevas.

Räägi nagu Ta räägiks, tegutse nagu Ta tegutseks. Alati paljastada oma iseloomu magusust. Paljasta see armastuse rikkus, mis on aluseks kogu Tema õpetusele ja kogu Tema suhtlemisele inimestega. Kõige tagasihoidlikumad töölised võivad koostöös Kristusega puudutada helisid, mille vibratsioonid kõlavad üle kogu maailma ja loovad meloodiat igavikuliste ajastute vältel.

Taevased intelligentsid ootavad koostööd inimlike instrumentidega, et paljastada maailmale, milleks inimesed võivad saada, ja mida saab Jumalaga ühinemise kaudu saavutada hukatuse äärel olevate hingede päästmiseks. Ei ole piiri selle kasulikkusele, kes, enese kõrvale jättes, teeb ruumi Püha Vaimu tegutsemisele oma südames ja elab täielikult Jumalale pühendatud elu. Kõik, kes pühendavad oma keha, hinge ja vaimu Tema teenistusele, saavad pidevalt uut füüsilist, vaimset ja vaimset jõudu. Nende käsutuses on taeva ammendamatud varud. Kristus annab neile oma Vaimu hingamise, oma elu elamise. Püha Vaim rakendab oma kõrgeimaid jõude, et töötada meeles ja südames. Meie poolt antud armu kaudu võime saavutada võite, mis meie enda ekslike ja eelarvamuslike arvamuste, meie iseloomu puuduste, meie väikese usu tõttu on tundunud võimatud.

Igaühele, kes ennast Issandale teenistusse pühendab, ilma midagi tagasi hoidmata, antakse võime saavutada mõõtmatuid tulemusi. Neile teeb Jumal suuri asju. Ta teeb tööd inimeste mõistustes, et isegi selles maailmas oleks nende elus näha tulevase seisundi tõotuse täitumist.

„Mets ja kõik, mis selles on, rõõmustavad, ja kõik tammed rõõmustavad. See õitseb rikkalikult ja rõõmustab isegi rõõmuga ja lauluga; Liibanoni hiilgus antakse sellele, Karmeli ja Saaroni ülevus; nad näevad Issanda hiilgust ja meie Jumala ülevust.“

„Tugevdage nõrku käsi ja tugevdage kõhnad põlvi. Ütle neile, kellel on kartlik süda: “Olge tugevad, ärge kartke! Vaata, teie Jumal tuleb..."

„Siis lähevad pimedate silmad lahti ja kurtide kõrvad avanevad. Siis hüppab jalutu nagu põder, ja keeleta inimese suu laulab, sest veeallikad purskavad kõrbes ja ojad kuivades.“

„Ja kuiv maa saab tiigiks ja janune maa veeallikateks. Seal on tee ja teekond, mida kutsutakse pühaks teeks. Puhtusetu ei astu sinna, vaid see on neile, kes käivad seal, ja rumalad ei eksle seal.“

„Seal ei ole enam lõvi ega mõrtsukloom lähe sinna üles, neid ei leita seal, vaid lunastatud kõnnivad seal, ja Issanda lunastatud naasevad ja tulevad Siioni juurde rõõmu ja igavese rõõmuga oma peade peal; rõõm ja rõõm tabab neid, valu ja ohkamine põgenevad ära.“

Peatüki kirjakohad: Matteuse 10:7, 8; Apostlite teod 5:16; Markuse 16:20; Apostlite teod 8:5-8; Jesaja 59:14, 15; 2. korintlastele 6:16; Matteuse 11:29; Apostlite teod 20:18-35; Jesaja 35:1-10.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 139–160. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

10. PEATÜKK

10. Kiusatute aitamine

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Nõnda nagu mina teid olen armastanud, armastage ka teie üksteist.“

Mitte sellepärast, et me oleksime armastanud Jumalat, vaid sellepärast, et Tema on armastanud meid ja lähetanud oma Poja maailma lunastama meid meie pattudest. Ta ei kohtle meid meie vääride järgi. Kuigi meie patud vääriksid hukkamist, ei hukka Ta meid. Aasta-aastalt on Ta kannatanud meie nõrkust ja teadmatusi, meie tänamatusi ja meelevaldsust. Vaatamata meie rännakutele, meie südame kangusele, meie hooletusele Tema Püha Sõna vastu, on Tema käsi ikka veel välja sirutatud.

Armu on Jumala omadus, mida ta avaldab inimestele, kes seda ei vääri. Me ei otsinud seda, vaid see saadeti meid otsima. Jumal on rõõmus, et annab meile oma armu, mitte sellepärast, et me oleksime seda väärt, vaid sellepärast, et me oleme nii väärtusetud. Meie ainus õigus Tema halastusele on meie suur vajadus.

Issand Jumal Jeesuse Kristuse kaudu sirutab iga päev oma käe patuse ja langenud inimese poole kutsudes. Ta saab kõik. Ta tervitab kõiki. Tema auks on andestada patuste pealikule. Ta võtab rüüstaja käest saagi ära, vabastab vangistatud ja vabastab need, kes põlevas tulekahjus on. Ta langetab oma halastuse kuldketi inimliku viletsuse kõige madalamasse sügavusse ja tõstab üles alandatud ja pattudega saastatud hinge.

Ta armastab iga inimest ja andis oma elu, et tuua inimesed tagasi Jumala juurde. Ta hoolitseb süüd kandvate ja abitute hingede eest, keda

ähvardavad hukutada Saatana kavalus ja püünised, nagu karjane hoolitseb oma karja lammaste eest.

Päästja eeskuju peab olema meie teenistuse standard kiusatutele ja eksijatele. Sama armastust ja hellust ja kannatlikkust, mida Tema on meile näidanud, peame me näitama teistele. „Nõnda nagu Mina olen teid armastanud, olge ka teie üksteist armastama!“ „Uue käsu Ma annan teile, et te armastaksite üksteist.“ Kui Kristus elab meis, siis näitame oma eneseohverdavat armastust kõigi vastu, kellega meil on tegemist. Kui me näeme mehi ja naisi, kes vajavad kaastunnet ja abi, siis me ei küsigi: „Kas nad on väärt?“ aga „Kuidas ma saan neile kasu tuua?“

Rikkad ja vaesed, kõrged ja madalad, vabad ja orjad on kõik Jumala pärand. See, kes andis oma elu inimese lunastamiseks, näeb igas inimeses väärtust, mis ületab lõpliku arvestuse. Risti mõistatuse ja hiilguse kaudu peame me mõistma Tema hinnangut hingede väärtusele. Kui me seda teeme, siis me tunneme, et inimesed, ükskõik kui alandatud, on kulutanud liiga palju, et neid külmalt või põlgusega kohtlema. Me mõistame, kui tähtis on töötada meie kaasinimeste heaks, et nad saaksid tõusta Jumala troonile.

Kaotatud münt, Päästja parabelis, kuigi maas ja prügis, oli siiski veel hõbemünt. Omanik otsis seda, sest see oli väärtuslik. Seega on Jumala silmis väärtuslikuks peetud iga hing, ükskõik kui palju see pattude tõttu on alandatud. Nagu münt kannab valitsuse pildi ja nime, nii kandis ka inimene loomisest saadik Jumala pildi ja nime. Kuigi see on nüüd patu mõju tõttu rikutud ja tuhm, jäävad selle sildi jäljed igale hingele. Jumal soovib taastada selle hinge ja joonistada sellele uuesti oma pildi õigluses ja pühaduses.

Kui vähe me astume sellesse sisse, mis peaks olema meie ja Kristuse kõige tugevam ühendusvahend - kaastunne viletsate, patustatud, kannatavate hingede vastu, kes on pattudes ja pattades surnud! Inimese ebainimlikkus inimese vastu on meie suurim patt. Paljud arvavad, et nad esindavad Jumala õiglust, samas kui nad täielikult ebaõnnestuvad

esindama Tema hellust ja Suurt armastust. Sageli on need, kellega nad kohtuvad karmuse ja karmusega, kiusatuse surve all. Saatan võitleb nende hingede pärast ja karmid, südametud sõnad heidutavad neid ja panevad nad kiusaja võimu kätte.

Mõistustega on delikaatne tegeleda. Ainult see, kes südameid tunneb, teab, kuidas inimesi parandada. Ainult Tema tarkus võib anda meile edu kaotatud inimeste leidmisel. Sa võid püsti tõusta jäigalt, tundes, „Ma olen püham kui sina," ja ei loe, kui õiged on su arutlused või kui tõed on su sõnad; need ei puuduta kunagi südameid. Kristuse armastus, mis väljendub sõnas ja teos, võidab tee hingeni, kui käsu või argumendi kordamine midagi ei saavutaks.

Meil on vaja rohkem kristlikku kaastunnet; mitte ainult kaastunnet nende vastu, kes meile paistavad olevat vigadeta, vaid kaastunnet vaestele, kannatavatele, võitlevatele hingedele, keda sageli tabab viga, patt ja meeleparandus, kiusatus ja meeleheide. Me peame minema oma kaasinimeste juurde, keda on puudutatud, nagu meie halastav ülempreester, nende haiguste tunnetusega.

See oli kõrvalejäetud, maksukoguja ja patune, rahvaste põlgus, keda Kristus kutsus ja oma armastusega sundis Tema juurde tulema. Üks klass, mida Ta kunagi ei sallinud, olid need, kes seisid oma enesehinnangus eraldi ja vaatasid teistele üle õla.

„Minge teeäärde ja postide vahele ja sundige neid tulema sisse, et minu maja täis saaks," käskis Kristus. Selle sõna kuuldes peame me minema paganate juurde, kes on meie lähedal ja kes on kaugel ära. „Maksukogujad ja hoorad" peavad kuulma Päästja kutset. Tema saadikute lahkuse ja kannatlikkuse kaudu muutub kutse võimsaks jõuks, mis tõstab üles need, kes on vajunud pattude kõige madalamasse sügavusse.

Kristlikud motiivid nõuavad, et me töötaksime püsiva eesmärgiga, surematu huviga, üha kasvava taktitundega nende hingede nimel, keda

saatan püüab hävitada. Midagi ei tohi jahutada tõsist, igatsuslikku energiat kadunud päästmiseks.

Märka, kuidas kogu Jumala sõnas on väljendatud tungiv palve, et mehed ja naised tuleksid Kristuse juurde. Me peame kasutama iga võimalust, eraviisiliselt ja avalikult, esitades iga argumenti, julgustades iga motiivi, mis on lõpmatult kaalukas, et meelitada inimesi Päästja juurde. Kõigi oma jõududega peame me neid üleskutsuma, et nad vaataksid Jeesuse poole ja aktsepteeriksid Tema enesepiiramise ja ohverduse elu. Me peame näitama, et me ootame neilt, et nad annaksid rõõmu Kristuse südamele, kasutades igaüht Tema kingitustest Tema nime austamiseks.

Loodetud päästetud.

„Meid päästab lootus.“ Roomlastele 8:24. Langenuid tuleb juhtida nii, et nad tunneksid, et neil ei ole veel liiga hilja olla mehed. Kristus austas inimest oma usaldusega ja paigutas seega ta oma au kohale. Isegi neid, kes olid kõige madalamal, kohtles ta lugupidamisega. See oli Kristusele pidev valu sattuda kokkupuutesse vaenulikkuse, kõlvatuse ja ebapuhtusega; kuid ta ei öelnud kunagi ühtegi väljendit, mis oleks näidanud, et tema tundlikkus on šokeeritud või tema rafineeritud maitsed solvatud. Ükskõik, millised olid inimeste kurjad harjumused, tugevad eelarvamused või üleolevad kirged, kohtas Ta neid kõiki kaastundliku hellusega. Kui me osaleme Tema Vaimus, siis peame kõiki inimesi vendadeks, kellel on sarnased kiusatused ja katsumused, kes sageli kukuvad ja püüavad uuesti tõusta, võitlevad lootusetuse ja raskustega, vajavad kaastunnet ja abi. Siis kohtume nendega nii, et ei heidutaks ega tõrjuks neid, vaid ärataksime nende südames lootuse. Nii et nad võivad julgelt öelda: „Ära rõõmusta minu üle, mu vaenlane, kui ma kukun, siis ma tõusen; kui ma istun pimeduses, siis on Issand mulle valguseks.“ Ta „kaitseb mu asja ja teeb minu eest õiguse. Ta toob mu välja valgusesse ja ma näen tema õiglust.“ Miika 7:8, 9.

Jumal „vaatab kõiki maa elanikke. Ta kujundab nende südamed ühtemoodi.“

Ta käskis meil kiusatute ja eksijatega tegelemisel arvestada „ennast, et ka sina ei kiusataks“. Gal 6, 1. Oma nõrkustest teadmisega kaasneb ka kaastunne teiste nõrkuste suhtes.

„Kes teeb sind teistest paremaks? ja mis sa oled saanud, mida sa ei ole saanud? “Sest üks on teie juhataja, aga teie kõik olete vennad.„ “Miks sa mõistad kohut oma vennast? või miks sa põlatad oma venda?" Ärgem siis mõistkem hukka kedagi enne aega, enne kui Issand tuleb!

Oma vigadega silmitsi seista on alati alandav. Keegi ei tohiks seda kogemust mõtlematu hukkamõistuga kibedamaks teha. Etteheited pole kedagi tagasi võitnud, küll aga on need paljusid eemale tõuganud ja pannud neid süüdistuste ees südant sulgema. Hell meel ning leebe ja südamlik käitumine võivad päästa eksinu ja katta hulga patte.

Apostel Paulus pidas vajalikuks valesid hukka mõista, kuid kui hoolikalt ta püüdis näidata, et ta on eksijate sõber! Kui ärevalt ta neile oma teo põhjust selgitas! Ta tegi neile selgeks, et tal on valus neile valu teha. Ta näitas oma usaldust ja kaastunnet nende suhtes, kes püüdsid üle saada.

„Sest ma kirjutasin teile paljude pisaratega, mitte selleks, et te kurvastaksite, vaid et te tunneksite seda armastust, mis mul on teie vastu veelgi rohkem. 2. Korintlastele 2:4. Sest kuigi ma teid oma kirjas teid kurvastasin, ei kahetse ma seda; ja kuigi ma kahetsesin, ... Nüüd ma rõõmustan mitte selle üle, et te olete saanud kurvastada, vaid selle üle, et te olete saanud kurvastada meeleparanduseni. Sest te olete saanud kurvastada Jumala meele järgi, nii et meilt ei ole teile mingit kahju olnud. Kõiges te olete ennast tõestanud puhtaks selles asjas. Seepärast me olemegi lohutatud." 2. Korintlastele 7:8-13, A.R.V.“

„Mul on hea meel, et ma kõiges olen teie suhtes julge.“ Ma tänan oma Jumalat iga kord, kui ma teist meenutan, alati kõigis oma palvetes teie kõigi eest rõõmuga, Seepärast, mu armsad ja igatsetud vennad, minu

rõõm ja kroon, seiske nõnda Issandas, mu armsad! „Nüüd me elame, kui te seisate kindlalt Issandas.“ 16. lõige, A.R.V. ; Filipplaste 1:3-5; 1:6, 7, A.R.V. ; 4:1; 1 Tessaloonika 3:8.

Paulus kirjutas neile vendadele kui „pühadele, kes on Kristuses Jeesuses,“ kuid ta ei kirjutanud neile, kes olid täiuslikud iseloomult. Ta kirjutas neile kui inimestele, kes võitlevad kiusatuse vastu ja on ohus langeda. ja näitas neile Jumalat, rahu Jumalat, kes tõi meie Issanda Jeesuse Kristuse surnuist üles, seda Suurt Karjase. Ta kinnitas neile, et „Igavese lepingu vere läbi teeb Ta teid täiuslikuks iga hea teo tegemiseks, et te täidaksite Tema tahtmist, tehes teie sees seda, mis on Temale meelepärane Jeesuse Kristuse kaudu.“

Kui üks süüdi saab oma veast aru, siis ole ettevaatlik, et mitte hävitada tema eneseväärikust. Ärge heidutage teda ükskõiksusega või kahtlustega. Ära ütle: „Enne kui ma talle oma usalduse annan, ootan ma, kas ta peab vastu.“ Sageli just see usaldamatus tekitab kiusatule komistuskivi.

Peaksime püüdma mõista teiste nõrkusi. Me teame vähe nende südameproovidest, kes on seotud pimeduse ahelatesse ja kellel puudub otsusekindlus ja moraalne jõud. Kõige kahetsusväärsem on see, kes kannatab kahetsuse all, ta on nagu uimane, kõigub, vajub tolmu sisse. Ta ei näe midagi selgelt. Mõistus on udune, ta ei tea, mida teha. Paljud vaesed hinged on arusaamatud, väärtustamata, täis muret ja piinlikkust - kaotatud, eksinud lammas. Ta ei suuda leida Jumalat, kuid tal on intensiivne himu andeksandmise ja rahu järele.

Oh, ära räägi sõna, mis tekitaks sügavamat valu! Väsinud pattude elust hingele, kes ei tea, kust leevendust leida, esita halastav Päästja. Võtke ta käest kinni, tõstke ta üles, rääkige talle julgustavaid ja lootusandvaid sõnu. Aita tal Päästja käest kinni haarata.

Liiga kergesti heidutame me hinge, kes ei vasta meie pingutustele kohe. Mitte kunagi ei tohiks me lõpetada vaeva nägemist ühegi hinge pärast,

kui on olemas ükski lootuse sära. Kallid hinged maksavad meie eneseohverdavale Lunastajale liiga kallist hinda, et neid kergekäeliselt kiusaja võimu kätte anda.

Peame ennast asetama kiusatute asemele. Mõelge pärilikkuse võimule, kurjade seltsingute ja keskkonna mõjule, valede harjumuste võimule. Kas me võime imestada, et selliste mõjude all paljud degenereeruvad? Kas me võime imestada, et nad on aeglased reageerima jõupingutusi nende üles tõstmiseks?

Sageli on evangeeliumi võitjate hulgas need, kes tundusid alguses kõvad ja lubamatud, selle kõige ustavamad järgijad ja kaitsjad. Nad ei ole täiesti korrumpeerunud. Keeldumatu välimuse all on häid impulsse, kuhu jõuda. Ilma abita ei taastuks paljud kunagi ise, kuid kannatlikkuse ja järjepideva pingutuse abil võib neid üles tõsta. Sellised inimesed vajavad hellu sõnu, lahket suhtumist, käegakatsutavat abi. Nad vajavad niisugust nõuandjat, kes ei kustutaks julguse nõrka sädet hinge sees. Mõelgu selle peale töötajad, kes nendega kokku puutuvad.

Leitakse mõningaid, kelle mõistus on nii kaua alandatud olnud, et nad ei saa kunagi selles elus sellised, nagu nad oleksid võinud olla soodsamatel asjaoludel. Aga Õiguse Päikese säravad kiired võivad hingesse paista. See on nende privileeg, et neil on elu, mis on võrdne Jumala eluga. Istuta nende mõistustesse ülevad, ülevdavad mõtted. Las teie elu teeb neile selgeks erinevuse pattuse ja puhtuse, pimeduse ja valguse vahel. Teie näites laske neil lugeda, mida tähendab olla kristlane. Kristus on võimeline tõstma kõige patusemaid ja asetama nad sinna, kus neid tunnustatakse Jumala lasteks, Kristusega ühes pärijateks surematut pärandit.

Jumala armu imetegude kaudu võib paljusid valmistada kasulikuks eluks. Hüljatud ja põlastatud, on nad muutunud täiesti lootusetuks; nad võivad tunduda stoilistlikud ja tuimad. Aga Püha Vaimu juhatusel kaob ära see rumalus, mis teeb nende ülendamise nii lootusetuks. Tuim, udune mõistus ärkab. Kuradi ori vabastatakse. Viletsus kaob ja

teadmatuse üle võidatakse. Usk, mis toimib armastuse kaudu, puhastab südame ja valgustab mõistuse.

Peatüki kirjakohad: Psalm 33:14, 15; 1. korintlastele 4:7; Matteuse 23:8; Roomlastele 14:10, 13; Heebrealastele 13:20, 21.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 161–170. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

11. PEATÜKK

11. Ohjeldamatuse küüsis olijate aitamine

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Päästa need, keda viiakse surma, ja hoia tagasi need, keda tahetakse tappa.“

Igas tõelises reformis on oma koht evangeeliumi töös ja see kaldub vaimu ülendamisele uuele ja ülevemale elule. Eriti nõuab mõõdukuse reformi toetamist kristlike töötajate poolt. Nad peaksid juhtima tähelepanu sellele tööle ja tegema sellest elava teema. Kõikjal peaksid nad inimestele tutvustama tõelise mõõdukuse põhimõtteid ja kutsuma allkirjastama mõõdukuse lubaduse. Väga suurt vaeva tuleks näha nende heaks, kes on kurjade harjumuste orjad.

Kõikjal on tööd teha neile, kes mõõdukuse puudumise tõttu on kukkunud. Kirikute, religioossete institutsioonide ja väidetavalt kristlike kodude keskel valivad paljud noored hävingu tee. Nende mõõdupuudulike harjumuste tõttu toovad nad endale haigusi, ja raha saamise himu tõttu patustele naudingutele langevad nad ebaausate tegevuste sisse. Tervis ja iseloom on rikutud. Jumala võõrad, ühiskonnast tõrjutud, need vaesed hinged tunnevad, et neil ei ole lootust ei sellele elule ega ka tulevasele elule. Vanemate südamed on katki. Inimesed nimetavad neid eksijaid lootusetuteks, kuid Jumal ei vaata neid nii. Ta mõistab kõiki asjaolusid, mis on teinud neist selle, kes nad on, ja vaatab neile kaastundega. See on klass, mis vajab abi. Ära kunagi anna neile võimalust öelda: „Keegi ei hooli minu hingest.“

Mõõdukuse ohvrite hulgas on mehi kõigist klassidest ja kõigist ametitest. Kõrge staatusega, silmapaistvate talentidega, suuri saavutusi teinud mehed on andnud järele isu rahuldamisele, kuni nad on võimetud kiusatusele vastu panna. Mõned neist, kes olid kunagi rikkad, on nüüd ilma koduta, ilma sõpradeta, kannatustes, viletsuses, haigustes ja alanduses. Nad on oma enesekontrolli kaotanud. Kui neile abikäsi välja ei sirutata, siis nad vajuvad aina madalamale. Nendega ei ole eneserahuldamine mitte ainult moraalne patt, vaid ka füüsiline haigus.

Tihtipeale peame meiegi, nagu Kristus tihti tegi, enne hoolitsema nende füüsilise heaolu eest. Nad vajavad tervislikku, mittestimuleerivat toitu ja jooki, puhast riietust, võimalust füüsilise puhtuse tagamiseks. Nad peavad olema ümbritsetud abivalmis, tõstva kristliku mõju atmosfääriga. Igas linnas peaks olema koht, kus kurja harjumuse orjad saaksid abi, et murda ahelad, mis neid kinni hoiavad. Paljud peavad tugevat jooki ainsaks lohutuseks hädas; kuid see ei pea nii olema, kui kristlased, kes teesklevad preestreid ja leevitajaid, järgiksid hea samariitlase eeskuju.

Meeleheitlikkuse ohvritega tegeledes peame meeles pidama, et me ei tegele mitte mõistusega inimestega, vaid nende, kes on ajutiselt deemonite võimuses. Ole kannatlik ja leplik. Mõtle mitte vastikule, keelavale välimusele, vaid kallile elule, mille Kristus lunastas. Kui joodik ärkab oma alandatuse tunnetusele, siis tehke kõik, mis teie võimuses, et näidata talle, et olete tema sõber. Ära ütle sõnagi hukkamõistust. Ükski tegu ega vaade ei tohi väljendada hukkamõistu või vastumeelsust. Väga tõenäoliselt lausub vaene hing iseenesele õnnistust. Aita tal üles tõusta. Räägi sõnu, mis julgustavad usku. Püüa tugevdada tema iseloomus iga head omadust. Õpeta talle, kuidas ülespoole jõuda. Näita talle, et on võimalik elada nii, et võita teiste inimeste austus. Aita tal näha, kui väärtuslikud on talandid, mille Jumal on talle andnud, kuid mida ta on unarusse jätnud arendamata.

Kuigi tema tahe on rikutud ja nõrgenenud, on temal Kristuses lootust. Ta äratab südamesse kõrgemaid tunge ja pühemaid soove. Julgustage teda hoidma lootust, mis talle kuulub Evangeeliumis. Ava Piibel kiusatava ja kannatava inimese ees ja loe talle ikka ja jälle ette Jumala lubadusi. Need lubadused on tema jaoks nagu elupuu lehed. Jätka kannatlikult oma püüdlusi, kuni tänuliku rõõmuga haarab värisev käsi Kristuse lunastuse lootust.

Sa pead kinni hoidma neist, keda püüad aidata, vastasel juhul ei ole võit kunagi sinu oma. Neid kiusatakse pidevalt kurja. Jällegi ja jällegi võidavad nad peaaegu tugeva joogi järele; jällegi ja jällegi võivad nad kukkuda, kuid ärge lõpetage oma jõupingutusi selle pärast.

Nad on otsustanud pingutada, et elada Kristuse jaoks; kuid nende tahe on nõrgenenud ja neid tuleb hoolikalt valvata need, kes vaimude eest hoolitsevad, nagu need, kes peavad aru andma. Nad on kaotanud oma mehelikkuse ja seda peavad nad tagasi võitma. Paljud peavad võitlema tugeva päriliku kalduvusega kurjuse poole. Ebaloomulikud himud, sensuaalsed impulsid, olid nende pärandiks sünnist saati. Neid tuleb hoolikalt kaitsta. Sees ja väljas, hea ja kurjus püüavad ülemvõimu saavutada. Need, kes pole kunagi läbi selliste kogemustega käinud, ei saa teada söögiisu peaaegu ülekaalukat võimu ega enesehaletsuse harjumuste ja kõiges mõõdukaks olemise otsuse vahelise konflikti karmust. Võitlust tuleb võidelda ikka ja jälle.

Paljudel, kes Kristuse poole tõmmatakse, ei ole moraalset julgust jätkata võitlust himude ja kirgede vastu. Kuid töötajat ei tohi see heidutada. Kas ainult kõige madalamast põhjast päästetud inimesed taganevad?

Pidage meeles, et te ei tööta üksinda. Inglid ministrid ühinevad teenistuses iga tõelise südamega Jumala pojaga ja tütrega. Ja Kristus on taastaja. Ise Suur Arst seisab oma ustavate töötajate kõrval ning ütleb meeleparanduslikule hingele: „Laps, sinu patud on sulle andeks antud.“

Paljud tõrjutud haaravad kinni evangeeliumis neile pakutud lootusest ja lähevad taevariiki. Teised aga, kellele anti palju võimalusi ja valgust, kuid kes neid ei kasutanud, jäävad välja pimedusse.

Kahjuliku harjumuse ohvrid tuleb äratada vajadusest ise pingutada. Teised võivad teha kõige suuremaid jõupingutusi, et neid üles tõsta, Jumala armu võib vabalt pakkuda, Kristus võib paluda, Tema inglid võivad teenida; kuid kõik on asjatult, kui nad ise ei ole ärganud, et võidelda omaenda eest.

David viimased sõnad noorele Solomonile, kes varsti pidi saama Iisraeli krooni, olid: „Ole ... tugev, ... ja näita end mehena.“ 1Kuningate raamat 2:2. Iga inimese lapsele, kandidaadile surematuks krooniks, on öeldud need inspireerivad sõnad: „Ole ... tugev, ... ja näita end mehena.“

Enesekeskseid tuleb juhatada nägema ja tundma, et suur moraalne uuendamine on vajalik, kui nad tahavad olla mehed. Jumal kutsub neid üles ärkama ja võitma Kristuse väes tagasi Jumala poolt antud mehelikkuse, mis on pattudele järeleandmisega ohverdatud.

Tunnetades ahvatluse kohutavat jõudu, soovi tõmmet, mis viib rahuldamiseni, hüüatab paljud mehed meeleheitlikult: „Ma ei suuda kurjust vastu panna.“ Ütle talle, et ta võib, et ta peab vastu panema. Ta võis korduvalt alla anda, kuid see ei pea alati nii olema. Ta on nõrk moraalses võimsuses, kontrollitud pattude elu harjumuste poolt. Tema lubadused ja otsused on nagu liivast köied. Teadmine oma rikutud lubadustest ja kaotatud lubadustest nõrgestab tema usku oma siirusesse ja paneb teda tundma, et Jumal ei saa teda vastu võtta ega töötada tema jõupingutustega. Aga ta ei tohi lootust kaotada.

Need, kes on pannud oma lootuse Kristuse peale, ei tohi olla orjastatud ükskõik millise päriliku või kultiveeritud harjumuse või kalduvuse poolt. Selle asemel, et olla allutatud madalamale loomusele, peavad nad valitsema iga himu ja kirge. Jumal ei ole jätnud meid võitlema kurjaga oma piiratud jõuga. Ükskõik, millised võivad olla meie pärilikud või

kultiveeritud kalduvused valele, saame need ületada jõu abil, mida Ta on valmis andma.

Tahtejõud.

Kiusatav peab mõistma tahte tõelist jõudu. See on inimese loomuslik võim - otsustamise võim, valikuvõim. Kõik sõltub tahtmise õigest teostamisest. Soovid headuse ja puhtuse järele on õiged, nii kaugele kui nad ulatuvad; kuid kui me siin peatume, ei ole neist kasu. Paljud lähevad hukka, olles lootnud ja soovinud ületada oma halbu kalduvusi. Nad ei allu Jumala tahtele. Nad ei vali Talle teenimist.

Jumal on andnud meile valikuvõimaluse, see on meie otsustada. Me ei saa muuta oma südant, me ei saa kontrollida oma mõtteid, oma tungi, oma kiindumusi. Me ei saa ise ennast puhtaks, Jumala teenistuseks sobilikuks. Aga me võime valida teenida Jumalat, võime anda Talle oma tahtmise; siis Ta teeb meis tööd, et me tahaksime ja tegutseksime Tema hea meelega. Nõnda allutatakse kogu meie olemus Kristuse valitsusele.

Volituse õige kasutamise kaudu võib elus teha täieliku muutuse. Andes oma tahtmise üle Kristusele, liitume me jumaliku võimuga. Me saame ülalt jõudu, et püsida kindlalt. Puhas ja ülev elu, elu võidu üle isu ja himu üle, on võimalik igaühele, kes ühendab oma nõrga, kõhkleva inimliku tahte Jumala kõikvõimaliku, kõhklematu tahtega.

Neile, kes võitlevad söögiisu võimuga, tuleks õpetada tervisliku eluviisi põhimõtteid. Neile tuleks näidata, et tervise seaduste rikkumine, tekitades haiguslikke seisundeid ja ebaloomulikke himusid, paneb aluse joomisharjumusele. Ainult siis, kui nad elavad tervise põhimõtete järgi, võivad nad loota, et nad saavad vabaneda ebaloomulike stimulantide soovist. Kuigi nad sõltuvad jumalikust jõust, et murda isu köidikud, peavad nad Jumalaga koostööd tegema, alludes Tema moraalsetele ja füüsilistele seadustele.

Reformeerumisega tegelejatele tuleb pakkuda tööd. Keegi, kes suudab töötada, ei tohi õppida ootama toitu, riideid ja peavarju tasuta. Nende

enda ja teiste huvides tuleks leida mingi viis, kuidas nad saadud asjade eest võrdväärse asja tagasi annaksid. Soodustada igasuguseid jõupingutusi eneseabi suunas. See tugevdab eneseväärikust ja väärikat sõltumatust. Ja mõistuse ja keha hõivamine kasuliku tööga on oluline kaitsevahend kiusatuse vastu.

Pettumused; Ohud.

Need, kes töötavad langenute heaks, on pettunud paljudes, kes lubavad reforme. Paljud teevad vaid pinnapealse muudatuse oma harjumustes ja tavades. Neid liigutab impulss ja mõneks ajaks võib näida, et nad on paranenud, kuid tegelikku südametunnistuse muutust ei toimu. Neil on sama enesearmastus, sama nälg rumalate naudingute järele, sama himu enese rahuldamise järele. Nad ei tunne iseloomu kujundamise tööd ja neile ei saa tugineda kui põhimõttekindlatele inimestele. Nad on alandanud oma vaimseid ja vaimseid võimeid isu ja kirgede rahuldamisega ning see teeb nad nõrgaks. Nad on muutlikud ja muutlikud. Nende impulssid kalduvad sensuaalsusele. Need isikud on sageli teistele ohtlikud. Reformitud meesteks ja naisteks peetuna usaldatakse neile vastutusrikkaid ülesandeid ja paigutatakse neid kohtadesse, kus nende mõju puudutab süütuid.

Isegi need, kes siiralt püüavad reformida, ei ole langemise ohust väljas. Neid tuleb kohelda nii suure tarkusega kui ka hellusega. Madalikest põhjadest päästetute ülistamise ja ülistamise kalduvus osutub mõnikord nende hävinguks. Meeste ja naiste kutsumine avalikult rääkima oma pattude kogemusest on ohtlik nii kõnelejale kui ka kuulajatele. Pahatahtlike stseenidele mõtlemine on vaimu ja hinge rikkuv. Ja päästetutele on kahjulik see tähelepanu, mida neile pööratakse. Paljudel on tekkinud tunne, et nende patune elu on andnud neile teatud erilisuse. Julgustatakse armastust kuulsuse järele ja enesekindlust, mis on hingele hukatuslikud. Ainult enese usaldamatuses ja sõltumatuses Kristuse halastusest saavad nad püsida.

Kõiki, kes annavad tunnistust tõelisest pöördumisest, tuleks julgustada teiste heaks töötama. Et keegi ei pööraks ära hinge, kes pöördub saatana teenistusest Kristuse teenistusse. Kui keegi annab tunnistust, et Jumala Vaim püüab temaga võidelda, siis anna talle igasugust julgustamist, et ta astuks Issanda teenistusse. Mõnede üle tunne kaastunnet, tehes vahet." Juuda 22. Need, kes on targad Jumalast tulnud tarkuses, näevad abivajajaid hingi, need, kes on siiralt kahetsenud, kuid ilma julgustamiseta ei julgeksid nad lootust haarata. Issand paneb oma teenijate südamesse neid värisevaid, meeleparandusega pöördujaid oma armastavasse kogudusse vastu võtta. Ükskõik, millised on olnud nende suurimad patud, ükskõik, kui madalale nad on langenud, kui nad kahetsusega tulevad Kristuse juurde, siis ta võtab nad vastu. Siis anna neile midagi Tema heaks teha. Kui nad soovivad töötada teiste ülestõstmisel hävinguaugust, millest nad ise on päästetud, siis andke neile võimalus. Vii nad kokku kogemustega kristlastega, et nad saaksid vaimset tugevust. Täida nende südamed ja käed tööga Meistri heaks.

Kui valgus sisse lööb hinge, siis mõned, kes tundusid olevat kõige rohkem pattudele andunud, saavad edukateks töötajateks just niisuguste patuste heaks, nagu nad ise kunagi olid. Usu kaudu Kristusesse tõusevad mõned kõrgetele teenistuskohtadele ja neile usaldatakse vastutust hingede päästmise töö juures. Nad näevad, kus on nende oma nõrkus, nad mõistavad oma loomuse kõlvatuslikkust. Nad tunnevad patu tugevust, kurja harjumuse võimu. Nad mõistavad oma võimetust ületada ilma Kristuse abita ja nende pidev hüüd on: „Ma heidan oma abitu hinge Sinu kätesse.“

Need võivad aidata teisi. See, keda on kiusatud ja katsetatud, kelle lootus oli peaaegu kadunud, kuid kes on päästetud armastuse sõnumit kuuldes, saab mõista hingede päästmise teadust. See, kelle süda on täis armastust Kristuse vastu, sest ta ise on olnud Päästja otsitud ja karja juurde tagasi toodud, teab, kuidas kaotatu otsida. Ta suudab patuseid juhatada Jumala Lamba juurde. Ta on pühendanud end täielikult

Jumalale ja on vastu võetud Armastatu poolt. Nõrkusest appi sirutatud käsi on kinni haaratud. Selliste ministrite kaudu tuuakse palju rändureid tagasi Isa juurde.

Igas hinges, kes püüab tõusta patust elust puhtuse elusse, on suur võimu element ainult „nimes, mis on antud inimeste seas taevas, mille kaudu me peame saama päästetud.“ Apostlite tegud 4:12. „Kui keegi januneb“ rahuliku lootuse järele, vabanemise järele patulistest kalduvustest, Kristus ütleb: „Tulgu ta Minu juurde ja joogigu.“ Johannese Ev 7:37. Ainus abinõu pattude vastu on Kristuse armu ja vägi.

Omal jõul tehtud head lubadused ei aita midagi. Kõik lubadused maailmas ei murra kurja harjumuse võimu. Mitte kunagi ei harjuta inimesed kõiges mõõdukust, enne kui nende südamed on jumaliku armu läbi uuendatud. Me ei suuda end ühestki patust hetkekski hoiduda. Iga hetk oleme me sõltuvad Jumalast.

Tõeline reformatsioon algab hinge puhastamisest. Meie töö langenute heaks saavutab tõelise edu alles siis, kui Kristuse armu mõjutab iseloomu ja hing tuuakse elusasse ühendusse Jumalaga.

Kristus elas täiuslikult Jumala seaduse järgi ja andis sellega eeskuju igaühele inimesele. Elu, mida Ta selles maailmas elas, peame me elama Tema väes ja Tema juhatuse all.

Meie töös langenute heaks peavad olema meeles ja südames kirja pandud Jumala seaduse nõuded ja lojaalsuse vajadus Talle. Ärge kunagi unustage näidata, et on suur vahe selle vahel, kes teenib Jumalat ja kes ei tee seda. Jumal on armastus, kuid Ta ei saa vabatahtlikku eiramist Tema käskude suhtes vabandada. Tema valitsuse õigusaktid on sellised, et mehed ei pääse truudusetuse tagajärgede eest. Ainult neid, kes Teda austavad, võib Tema austada. Inimese käitumine selles maailmas otsustab tema igavese saatuse. Nagu ta on külvanud, nõnda ta ka lõikab. Põhjusele järgneb tagajärg.

Mitte midagi väiksemat kui täiuslikku kuulekust ei saa vastata Jumala nõudmistele. Ta ei ole jätnud oma nõudmisi määramatuks. Ta ei ole kehtestanud midagi, mis ei oleks vajalik, et inimene oleks kooskõlas Temaga. Me peame näitama patustele Tema iseloomu ideaali ja juhatama neid Kristuse juurde, kelle armu kaudu see ideaal saavutatakse.

Päästja võttis enda peale inimkonna haigused ja elas patuta elu, et inimestel ei oleks kartust, et inimloomuse nõrkuse tõttu nad ei suuda võita. Kristus tuli, et teha meist „jumaliku olemuse osalised“, ja Tema elu kuulutab, et inimlikkus, ühendatuna jumalikkusega, ei tee pattu.

Päästja võitis, et näidata inimesele, kuidas ta võiks võita. Kõik Saatana kiusatused Kristus vastas Jumala sõnaga. Uskudes Jumala lubadustele, sai ta võimu Jumala käskude täitmiseks ja kiusaja ei saanud midagi kasu. Iga kiusatuse peale vastas Ta: „On kirjutatud!“ Niisiis on Jumal andnud meile oma sõna, millega võidelda kurja vastu. Aga suure ja kallihinnalise tõotusega on meid õnnistatud, et saaksite osaliseks jumalikust loomusest, kui olete põgenenud kiusatusest, mis on maailmas ihade tõttu.

Ärge laske kiusataval vaadata asjaoludele, enda nõrkusele või kiusatuse jõule, vaid Jumala sõna jõule. Kõik selle jõud on meie. „Sinu sõna,“ ütleb psalm, „olen ma oma südamesse peitnud, et ma Sinu vastu ei patuks.“ Sinu suu sõnadega olen ma hoidnud ennast hävitaja teelt.

Räägi rahvale julgust, tõsta neid üles palvega Jumala poole. Paljud, keda kiusatus on võitnud, on oma ebaõnnestumise tõttu alandatud ja nad tunnevad, et on asjatu, kui nad läheneksid Jumalale; kuid see mõte on vaenlase etteheide. Kui nad on pattu teinud ja tunnevad, et nad ei suuda palvetada, siis öelge neile, et see on aeg palvetada. Nad võivad olla häbenenud ja sügavalt alandatud, kuid kui nad tunnistavad oma patte, siis Jumal, kes on ustav ja õiglane, andestab neile patud ja puhastab nad kõigest ebaõiglusest.

Ei ole vist midagi abitumat ja samas tõeliselt võitmatumat kui hing, kes tunneb oma mittemidagiolulisust ja loodab täielikult Päästja väärtustele. Palvega, Tema sõna uurimisega, usuga Tema alalisse juuresolekusse, kõige nõrgem inimene võib elada kontakti elava Kristusega, ja Ta hoiab neid käega, mis ei lase kunagi lahti.

Need väärtuslikud sõnad võiks iga hing, kes Kristuses elab, enda omaks teha. Ta võib öelda:

„Ma vaatan Issanda poole, ma ootan oma päästja Jumalat, mu Jumal kuuleb mind. Ära rõõmusta minu üle, mu vaenlane, kui ma kukun, siis ma tõusen üles; kui ma istun pimeduses, siis on Issand mulle valgus.“

„Ta on jälle halastanud meie üle, Ta on ära kustutanud meie ülekohtused. Jah, Sa heidad kõik meie patud meresügavusse!"“

Miika 7:19, Noyes.

"Jumal on lubanud:

„Ma teen mehe väärtuslikumaks kui kullast, isegi väärtuslikumaks kui Oofiri kuld.“

„Kuigi te olete olnud ahjude vahel, ometi saate te olla nagu tuvi tiivad, mis on kaetud hõbedaga, ja tema suled kullaga."“

Keda Kristus on kõige rohkem andestanud, see armastab Teda kõige rohkem. Need on need, kes viimsel päeval seisavad kõige lähemal Tema aujärjele.

„Nad näevad Tema nägu ja Tema nimi on nende otsmikel.“

Peatüki kirjakohad: Markuse 2:5; 2. Peetruse 1:4; Psalm 119:11; 17:4; Miika 7:7, 8; Jesaja 13:12; Psalm 68:13; Ilmutusraamat 22:4.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 171–182. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

12. PEATÜKK

12. Abi töötutele ja kodututele

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Jumal võib ka kõrbes laua katta.“

On suuremeelseid mehi ja naisi, kes muretsevad vaeste olukorra pärast ja mõtlevad, mis vahendeid nende abistamiseks leida. Kuidas töötuid ja kodutuid aidata kindlustada Jumala hoolitsuse ühised õnnistused ja elada elu, mida Ta inimesele mõtles, on küsimus, millele paljud püüavad innukalt vastust leida. Aga neid, kes mõistaksid ühiskonna praegust seisundit põhjustavaid põhjuseid, on vähe, isegi haritlaste ja riigimeeste seas. Valitsemise ohjad hoidjad ei suuda lahendada vaesuse, viletsuse ja kuritegevuse kasvu probleemi. Nad võitlevad asjatult selle nimel, et viia äritegevus kindlamale pinnale.

Kui mehed pööraksid rohkem tähelepanu Jumala sõna õpetusele, leiaksid nad lahenduse nendele probleemidele, mis neid häirivad. Vanast Testamendist võiks palju õppida tööküsimuse ja vaeste abistamise kohta.

Jumala plaan Iisraeli jaoks.

Jumala plaanis Iisraeli jaoks oli igal perekonnal maa peal oma kodu ja piisavalt maad harimiseks. Nii pakuti nii vahendeid kui ka stiimuleid kasulikuks, töökaks ja iseennast toetavaks eluks. Ja ükski inimeste kavatsus ei ole kunagi seda plaani paremaks muutnud. Maailma lahkumine sellest on suures osas tänapäeval valitseva vaesuse ja viletsuse põhjuseks.

Iisraeli asustamisel Kaananimaal jagati maa kogu rahva vahel, ainult leevid, kui pühapaiga teenijad, jäid võrdsest jaotusest välja. Sugukondi loendati perekondade kaupa ja igale perekonnale jagati pärandit vastavalt sellele, kui suur oli perekond.

Ja kuigi ta võis ajutiselt oma omandist loobuda, ei saanud ta oma laste pärandit püsivalt ära vahetada. Kui ta suutis oma maa välja lunastada, oli ta vaba seda igal ajal tegema hakkama. Võlad jäeti andeks iga seitsmenda aasta järel ning viiekümnendal ehk jubilaaastal läks kogu maavara tagasi esialgsele omanikule.

„Maad ei tohi igavesti müüa," oli Issanda käsk; „sest maa on Minu, sest te olete Minu juures võõrad ja tulnukad. Ja kogu oma valduses oleva maa eest pead sa andma lunastusõiguse maa eest. Kui su vend vaesestub ja peab oma vara maha müüma, siis kui tema sugulane tuleb ja lunastab selle, mida tema vend on maha müünud, siis lunastagu ta oma venna müüdud vara. Ja kui mees ... ise suudab seda lunastada; ... võib ta tagasi oma omandisse minna. Aga kui ta ei suuda seda tagasi maksta, siis jäägu see, mis on müüdud, müüja kätte, kuni saabub lunastusaasta."

„Pühitsage viiekümnendat aastat ja kuulutage üle kogu maa vabaduseks kõigile selle elanikele: see olgu teile jubileaastaks, ja igaüks pöördugu tagasi oma vara juurde ja igaüks pöördugu tagasi oma perekonna juurde." 10. lõige.

Nii oli iga perekond oma omandis kindlustatud ning tagatud kaitse nii rikkuse kui ka vaesuse äärmuste eest.

Tööstusõppe.

Iisraelis peeti tööstusõpetust kohustuslikuks. Iga isa oli kohustatud õpetama oma poegadele mingit kasulikku elukutset. Suurimad mehed Iisraelis olid koolitatud tööstuslikele ettevõtmistele. Majapidamisega seotud teadmisi peeti igale naisele hädavajalikuks. Nende ülesannete oskust peeti kõrgeima staatusega naistele auks.

Prohvetite koolides õpetati mitmesuguseid käsitöid ja paljud õpilased elatasid ennast käsitööga.

Abivajajate arvestamine.

Need korraldused ei kõrvaldanud siiski vaesust täielikult. Ei olnud Jumala tahtmine, et vaesus täielikult kaoks. See on üks Tema vahenditest iseloomu arendamiseks. Vaesed ei kao kunagi maa pealt. Seepärast ma käskin sind: ava oma käsi oma vennale, oma vaesele ja oma viletsale sinu maa peal!"

„Kui su vennast, ükskõik millisest su maakonna linnast, mille Issand, su Jumal, sulle annab, on vaene, siis ära kõva oma südant ega sulge oma kätt oma vaese vennalt. Aga sa avad oma käe laialt tema vastu ja annad talle piisavalt, mida tal puudub.“ 7. ja 8. lõige.

„Kui su vend vaesestub sinu juures ja vaesustab ennast sinu juures, siis sa pead teda toetama, olgu ta võõras või elanik, et ta elaks sinu juures.“

„Kui sa lõikad oma maa vilja, siis ära lõika oma põllu nurki puhtaks. „Kui sa lõikad oma põllul vilja ja unustad põllul kobarad, siis sa ei tohi tagasi minna neid korjama.... Kui sa oma oliivipuud raputad, siis ära mine teist korda üle okste... Kui sa lõikad oma viinamäel viinamarju, siis ära korja ülejäänuid, need jäägu võõrale, orvule ja lesele.““

Keegi ei pea kartma, et tema heldus toob teda vaesuse. Jumala käskude täitmine tooks kindlasti õitsengu. Selle asja pärast, ütles Jumal, õnnistab sind Issand, su Jumal, kõiges, mida sa teed, ja kõiges, millele sa oma kätt paned!„ Sest sa laenad paljudele rahvastele, aga sa ise ei võta laenu; ja sa valitsed paljude rahvaste üle, aga nemad ei valitse sinu üle.“

Ettevõtluse põhimõtted.

Jumala sõna ei sanktsioneeri ühtki poliitikat, mis rikastab üht klassi teise rõhumise ja kannatuste arvelt. Kõigis meie tehingutes õpetab see meid ennast asetama nende asemele, kellega me tehinguid teeme,

vaatama mitte ainult oma asju, vaid ka teiste asju. Kes tahab teise õnnetust ära kasutada, et ise kasu saada, või kes püüab teise nõrkusest või ebakompetentsusest endale kasu saada, on rikkunud nii Jumala sõna põhimõtteid kui ka käskusi.

„Sa ei tohi võõrast ja orbust ebaõiglaselt kohtuda ega võtta lesknaise riideid tagatiseks.“ „Kui sa annad oma vennale midagi laenuks, ära mine tema majja tema tagatise järele. Sa pead seisma väljas, ja inimene, kellele sa oled laenanud, toob väljapoole tagatise sinu juurde. Ja kui mees on vaene, siis sa ei tohi magada tema tagatise peal.“ „Kui sa võtad oma naabri riideid tagatisena, siis anna need talle tagasi enne päikeseloojangut, sest see on tema ainus kattekiht. ja kui ta hüüab Minu poole, siis Ma kuulen teda, sest Ma olen halastav!“ „Kui sa müüad oma naabrile midagi või kui sa ostad oma naabri käest midagi, siis te ei tohi üksteist petta.“

„Ärge tehke ebaõigust kohtumõistmisel, ei mõõdus, ei kaalus, ei mahus.“ Sa ei tohi oma kotis hoida mitmesuguseid kaalusid, suurt ja väikest. Sa ei tohi oma kodus kasutada erinevaid mõõtühikuid, suuremaid ja väiksemaid.„ “Õiglased kaalud, õiglased kaalud, õiglane efa ja õiglane hin on teil." Leviticus 19:35, A.R.V. ; 2. Moosese 25:13, 14, A.R.V. ; Levitikus 19:36, A.R.V.

„Anna sellele, kes sinult palub, ja ära pööra selja sellele, kes sinult laenab.“ „Kurjategija võtab laenu ja ei maksa tagasi, aga õiglane on helde ja annab.“

„Andke nõu, tehke õigus, tehke oma varjupaik keskpäeva pimeduseks, varjake väljasaadetuid, ärge paljastage põgenikke. „Las mu hüljatud elavad sinu juures; ... sa ole neile varjupaik röövli eest!“ Issaja 16:3 (A.R.V.), 4.“

Eluplaan, mille Jumal andis Iisraelile, oli mõeldud kõigile inimestele õppetunniks. Kui need põhimõtted täna ellu viidaks, milline teistsugune koht see maailm oleks!

Looduse laiaulatuslikes piirides on ikka veel ruumi kannatavatele ja abivajajatele kodu leidmiseks. Tema rindade sees on piisavalt ressursse, et neid toita. Maapõues peituvad õnnistused kõigile, kellel on julgust, tahet ja kannatlikkust koguda tema varandust.

Maa kündmine, töö, mille Jumal määras inimesele Eedenis, avab valdkonna, kus on võimalus paljudele leiba teenida.

„Usu Issandasse ja tee head, elaksid maa peal ja oleksid tõeliselt toidetud!“

Mullal võivad töötada tuhanded ja kümned tuhanded linnadesse surutud inimesed, kes ootavad võimalust teenida pisut raha. Paljudel juhtudel kulutatakse see tühiasi mitte leivaks, vaid pannakse alkohoolsete jookide müüja kassasse, et saada seda, mis hävitab hinge ja keha.

Paljud peavad tööd tüütuks ja püüavad elatist saada kavalusega, mitte ausa tööga. See soov saada elatist ilma tööta avab ukse viletsusele ja pahandustele ja kuritegudele peaaegu ilma piirita.

Linnaslummid.

Suurtes linnades on hulk inimesi, kelle eest hoolitsetakse vähem kui kõnevõimetute loomade eest. Mõelge peredele, kes elavad tihedalt koos viletsates üürikorterites, paljud neist pimedates keldrites, mis lehkavad niiskusest ja räpasusest. Neis viletsates paikades sünnivad, kasvavad ja surevad lapsed. Nad ei näe vähimatki sellest looduse ilust, mille Jumal on loonud meeli rõõmustama ja hinge ülendama. Räbalais ja poolnäljas elavad nad pahede ja kõlvatuse keskel. Nende iseloomu kujundavad neid ümbritsev viletsus ja patt. Lapsed kuulevad Jumala nime üksnes vandesõnades. Nende kõrvu täidavad roppused, needmised ja teotused. Alkoholi- ja tubakaaurud, lämmatav lehk ja kõlbeline allakäik nüristavad nende tundeid. Nii kasvavad paljudest kurjategijad, ühiskonna vaenlased, sest ühiskond on nad jätnud viletsusse ja alandusse.

Kõik linna vaeslinnade vaesed ei ole sellest klassist. Jumalakartlikud mehed ja naised on haiguse või õnnetuse tõttu viidud vaesuse sügavikesse, sageli nende kaasinimestest elatuvate inimeste ebaausate kavatsuste tõttu. Paljud ausad ja heatahtlikud inimesed muutuvad tööstusõpetuse puudumise tõttu vaeseks. Teadmatuse tõttu ei ole nad võimelised elu raskustega võitlema. Linnadesse sattudes ei suuda nad tihti tööd leida. Ümbritsetuna pattude vaatemängudest ja helidest, on nad kohutava kiusatuse all. Herditud ja sageli klassifitseeritud kurjategijate ja degenereerunud inimeste hulka, ainult üleloomuliku võitluse, rohkem kui lõpmatu jõu abil on neid võimalik säilitada, et nad ei vajuks samadele madalustele. Paljud hoiavad oma terviklikkust, valides kannatada enne kui patustada. See klass nõuab eriti abi, kaastunnet ja julgustamist.

Kui vaesed, kes nüüd linnadesse tungivad, saaksid leida kodusid maal, võiksid nad mitte ainult teenida oma elatist, vaid leida ka tervist ja õnne, mis neile praegu tundmatud on. Raske töö, lihtne toit, kokkuhoidlik majandus, sageli vaesus ja puudus, oleks nende osaks. Aga kui õnnistatud oleksid nad, kui nad jätaksid linna, kus on nii palju kurjuse ahvatlusi, segadust ja kuritegevust, viletsust ja roppust, ja läheksid maale, kus on vaikus ja rahu ja puhtus.

Paljudele linnades elavatele inimestele, kellel ei ole jalge alla rohelist muru, kes aastast aastasse on vaadanud räpasele õuele ja kitsastele alleedele, telliskiviseintele ja kõnniteedele ning tolmu ja suitsuga kaetud taevasse - kui neid viia mõnda põllumajanduspiirkonda, ümbritsetud roheliste põldude, metsade ja mägede ja ojade, selge taeva ja värske, puhta õhuga maal, tunduks see peaaegu nagu taevas.

Suures osas lõigatud kontaktist ja sõltuvusest meestest, ja eraldatud maailma korrumpeerunud maksudest ja tavadest ja erutustest, nad oleksid lähemal looduse südamele. Jumala kohalolek oleks neile reaalsem. Paljud õpiksid Tema sõltuvuse õppetunni. Looduse kaudu kuuleksid nad Tema häält, mis räägib nende südamele rahust ja

armastusest, ning mõistus ja hing ja keha reageeriksid tervendavale, eluandvale jõule.

Kui nad kunagi muutuvad töökaks ja iseseisvaks, peavad väga paljud saama abi, julgustust ja juhendamist. On hulgaliselt vaeseid peresid, kellele ei saaks paremat missioonitööd teha, kui aidata neil maale asuda ja õppida, kuidas see neile elatist annab.

Sellise abi ja juhendamise vajadus ei piirdu linnadega. Isegi riigis, kus on kõik võimalused parema elu jaoks, on paljud vaesed suures viletsuses. Tervetel kogukondadel puudub tööstuslik ja sanitaarharidus. Perekonnad elavad rüpes, väheste mööblite ja rõivastega, ilma tööriistadeta, ilma raamatuteta, ilma mugavusteta ja ilma kultuuri vahenditeta. Imbrutseerunud hinged, nõrgad ja ebanormaalsed kehad, paljastavad kurja pärilikkuse ja valede harjumuste tulemusi. Neid inimesi tuleb harida juba algusest peale. Nad on elanud laisalt, töötult ja korrumpeerunult ning neid tuleb harjutada halbadest harjumustest lahti saama.

Kuidas neid äratada vajadusele paraneda? Kuidas suunata neid kõrgemale eluideaalile? Kuidas neid tõusule aidata? Mida saab teha seal, kus vaesus valitseb ja sellega tuleb iga sammu peal võidelda? Kindlasti on töö raske. Vajalikku reformi ei tehta kunagi, kui mehi ja naisi ei aita vägi väljastpoolt neid. Jumala tahe on, et rikkad ja vaesed oleksid omavahel tihedalt seotud kaastunde ja abivalmiduse sidemetega. Kellel on vahendeid, andeid ja võimeid, kasutagu neid oma kaasinimeste õnnistamiseks.

Kristlikud talupidajad saavad teha tõelist misjonitööd, aidates vaestele leida maale kodu ja õpetades neile, kuidas maad harida ja viljakaks muuta. Õpetage neile, kuidas kasutada põllumajandusvahendeid, kuidas kasvatada erinevaid põllukultuure, kuidas istutada ja hooldada viljapuid.

Paljud, kes maad harivad, ei saavuta piisavat tulu oma hooletuse tõttu. Nende viljapuuaedu ei hooldata nõuetekohaselt, vilju ei panda õigel ajal sisse ja mulla harimisel tehakse vaid pealmine töötlus. Nende ebaõnnestumisi nad seostavad maa viljatuks jäämisega. Vale tunnistust antakse sageli maad hukka mõistes, mis korralikult töödelduna annaksid rikkalikku vilja. Ahtad plaanid, vähesed jõupingutused, vähesed uuringud parimate meetodite kohta nõuavad kõvasti reformi.

Õpetatakse korralikke meetodeid kõigile, kes on õppimiseks valmis. Kui keegi ei soovi, et teie räägiksite talle edumeelsetest ideedest, siis antku talle õppetund vaikides. Jätka oma kodumaa kultuuri. Viska sõna oma naabritele, kui saad, ja las saak räägib õigete meetodite kasuks. Demonstreerida, mida saab maast korralikult töötades teha.

Tähelepanu tuleks pöörata erinevate tööstusharude rajamisele, et vaesed pered saaksid tööd leida. Puusepad, sepad ja üldse kõik, kes mõistavad mõnd kasulikku töövaldkonda, peaksid tundma vastutust õpetada ja aidata abituid ja töötuid inimesi.

Vaestele teenistuses on lai teenimisala nii naistele kui ka meestele. Efektiivne kokk, majapidaja, õmbleja, õde - kõigi abi on vaja. Õpetatagu vaeste perede liikmetele, kuidas süüa teha, kuidas oma riideid teha ja parandada, kuidas haigeid hooldada, kuidas kodust korralikult hoolt kanda. Las poisid ja tüdrukud õpivad põhjalikult mõnda kasulikku elukutset või ametit.

Misjonäride perekonnad.

Missioonipereid on vaja asuda elama tühjadesse kohtadesse. Lase põllumehed, finantsinimesed, ehitajad ja need, kes on osavad mitmesugustes käsitöödes, läheksid hüljatud põldudele, et parandada maad, rajada tööstusi, valmistada endile tagasihoidlikke kodusid ja aidata oma naabreid.

Looduse karedad paigad, metsikud paigad, on Jumal teinud meeldivaks, pannes kõige inetumate sekka kauneid asju. See on töö,

milleks meid kutsutakse. Isegi maa kõrbemad paigad, kus väljavaade tundub olevat keelatud, võivad saada nagu Jumala aed. Sel päeval kuulevad kurdid raamatu sõnu, ja pimedate silmad näevad pimedusest ja pimedusest valgust. Aga alandlikud saavad rõõmu Issandas ja rõõmustavad Pühas Iisraelis.

Praktiliste liinide juhendamisega saame sageli kõige tõhusamalt vaestele abiks olla. Reeglina ei ole neil, keda ei ole harjutatud töötama, töökust, kannatlikkust, kokkuhoidu ja eneseohverdust. Nad ei oska juhtida. Sageli on hooletuse ja õige mõistuse puudumise tõttu raisatud ära see, mis oleks pidanud nende perekondi korralikult ja mugavalt ülal pidama, kui seda oleks hoolikalt ja kokkuhoidlikult kasutatud. Palju toitu on vaeste harimisel, aga on, kes hukkub mõistuse puudumise tõttu.

Me võime andestada vaestele ja kahjustada neid, õpetades neid sõltuvusse. Selline andmine soodustab isekust ja abitust. Sageli toob see kaasa tühikäigu, raiskamise ja mõõdukuse puudumise. Igal isikul, kes suudab ise oma elatist teenida, ei ole õigust teistelt sõltuda. Ütluses „Maailm võlgneb mulle elatise“ on olemas vale, pettuse ja röövi olemus. Maailm ei võlgne elatist ühelegi inimesele, kes suudab ise töötada ja endale elatist teenida.

Tõeline heategevus aitab meestel aidata ennast. Kui keegi tuleb meie ukse taha ja palub süüa, siis me ei tohi teda näljasena tagasi pöörata, sest tema vaesus võib olla õnnetuse tagajärg. Aga tõeline heategevus tähendab enamat kui lihtsalt kingitusi. See tähendab tõelist huvi teiste heaolu vastu. Me peaksime püüdma mõista vaeste ja kannatavate inimeste vajadusi ning andma neile abi, mis neile kõige rohkem kasu toob. Mõtete, aja ja isikliku pingutuse andmine maksab palju rohkem kui lihtsalt raha andmine. Aga see on kõige tõelisem heategevus.

Need, keda õpetatakse teenima, mida nad saavad, õpivad kergemini seda maksimaalselt ära kasutama. Ja õppides iseseisvaks saama, omandavad nad seda, mis mitte ainult ei tee neist iseseisvaid, vaid

võimaldab neil ka teisi aidata. Õpeta eluülesannete tähtsust neile, kes raiskavad oma võimalusi. Näita neile, et Piibli religioon ei tee inimesi kunagi laiskaks. Kristus innustas alati töökust. „Miks te seisate siin kogu päeva ilma tööd tegemata?“ Ta ütles laiskadele. „Ma pean tegema tööd, kuni on päev; tuleb öö, mil ükski ei või töötada.“

Kõigil on privileeg anda maailmale oma kodus, oma kommetes ja tavades ja korras tõestus sellest, mida evangeelium suudab teha neile, kes seda kuulevad. Kristus tuli meie maailma, et anda meile eeskuju sellest, milliseks me saame. Ta ootab oma järgijatelt, et nad oleksid elu kõigis suhetes eeskujulikud. Ta soovib, et jumalik puudutus oleks nähtav väliste asjade peal.

Oma kodud ja ümbrus peaksid olema õppetunnid, mis õpetaksid paranemise viise, et tööstus, puhtus, maitse ja viisakus asendaksid laiskuse, räpasuse, jämeduse ja korratuse. Oma elu ja eeskujuga saame aidata teistel märgata seda, mis on nende iseloomus või keskkonnas vastumeelne, ning kristliku viisakusega võime julgustada paranemist. Kui me näitame neile huvi, leiame võimaluse õpetada neile, kuidas oma energiat kõige paremini kasutada.

Lootus ja julgus.

Me ei saa midagi teha ilma julguseta ja püsivuseta. Räägi vaestele ja meeleheitele lootus- ja julgustavaid sõnu. Vajadusel tõesta oma huvi käegakatsutavate tegudega, aidates neid, kui nad on raskustes. Need, kellel on olnud palju eeliseid, peaksid meeles pidama, et nad ise eksivad veel paljudes asjades, ja et neile on valus, kui nende eksimusi märgitakse ja nende ette seatakse ilus eeskuju sellest, millised nad peaksid olema. Pea meeles, et lahkus saavutab rohkem kui hukkamõistmine. Kui sa püüad õpetada teisi, siis lase neil näha, et sa soovid, et nad saavutaksid kõrgeima standardi, ja et sa oled valmis neile abi andma. Kui nad milleski ebaõnnestuvad, siis ära neid kiiresti hukka mõista.

Lihtsus, enesepiiramine, kokkuhoid, õppetunnid, mis on vaestele nii hädavajalikud, tunduvad neile sageli raskeks ja vastuvõetamatuna. Maailma eeskuju ja vaim pidevalt ergutab ja kasvatab uhkust, näitlikkuse armastust, enesehaletsust, raiskamist ja laiskust. Need pahad toovad tuhandeid vaesusse ja takistavad tuhandeid teisi tõusmast allakäigust ja viletsusest. Kristlased peaksid vaeseid julgustama neid mõjutusi vastu võitlema.

Jeesus tuli sellesse maailma alandlikult. Ta oli alandliku päritoluga. Tema, taeva majesteet, hiilguse kuningas, kogu inglite väe ülem, alandas ennast, et vastu võtta inimlikkus, ja siis valis ta vaesuse ja alanduse elu. Tal ei olnud võimalusi, mida ei ole vaestel. Töö, vaev ja viletsus olid iga päeva osa. Rebastel on urgud ja taevariisidel pesad, aga Inimese Pojal ei ole, kuhu Ta pead vajutaks.

Jeesus ei taotlenud inimeste imetlust ega aplausi. Ta ei juhtinud ühtegi armeed. Ta ei valitsenud ühtegi maise riiki. Ta ei taotlenud maailma rikkate ja auväärsete heakskiitu. Ta ei nõudnud endale positsiooni rahva liidrina. Ta elas alandlike seas. Ta eiras ühiskonna tehislikke eristusi. Suguvõsa, rikkuse, andekuse, harituse, auastme aristokraatia, ta eiras.

Ta oli taeva prints, kuid Ta ei valinud oma jüngreid õpetlaste, valitsejate, kirjatundjate ega variseride seast. Need ta mööda jättis, sest nad kiitsid end oma teadmiste ja positsiooni üle. Nad jäid kinni oma traditsioonidesse ja ebauskudesse. See, kes suutis lugeda kõiki südameid, valis alandlikud kalamehed, kes olid valmis õppima. Ta sõi maksumaksjatega ja patustega, ja segunes lihtrahvaga, mitte selleks, et saada nendega madalaks ja ilmalikuks, vaid selleks, et neile õpetuse ja eeskujuga õiged põhimõtted anda, ja neid nende ilmalikkusest ja alandlikkusest üles tõsta.

Jeesus püüdis parandada maailma vale standardit, kuidas hinnata inimeste väärtust. Ta võttis seisukoha vaeste poole, et kõrvaldada vaesuse häbimärgist, mille maailm sellele kinnitanud oli. Ta on

igaveseks ära võtnud tema häbiväärsuse, sest ta on õnnistanud vaest, kes on Jumala Kuningriigi pärija. Ta näitab meile teed, mida Ta on käinud, öeldes: „Kui keegi tahab Minu järel tulla, siis ta salga ennast ja iga päev võtku oma risti ja järgne Mulle!“ 23. lõik.

Kristlikud töötajad peavad kohtuma inimestega seal, kus nad on, ja harima neid, mitte uhkuses, vaid iseloomu kujundamises. Õpeta neile, kuidas Kristus töötas ja andis endast loobuda. Aita neil õppida Temalt enesepiiramise ja ohverduse õppetunde. Õpetage neid hoiduma liigsetest kulutustest moesõltuvuses. Elu on liiga väärtuslik, liiga täis tõsiseid, pühi kohustusi, et seda raisata enese meelehärmi rahuldamisele.

Elu parimad asjad.

Mehed ja naised on alles hakanud aru saama elu tegelikust eesmärgist. Neid köidab sära ja show. Nad on ambitsioonikad maailmalise ülimuslikkuse suhtes. Sellele ohverdatakse elu tõelised eesmärgid. Elu parimaid asju - lihtsust, ausust, tõepärasust, puhtust, terviklikkust - ei saa osta ega müüa. Need on vabad nii teadmatusele kui ka teadmistele, alandlikule töömehele kui ka auväärsele riigimehele. Igaühele on Jumal andnud rõõmu, mida võivad nautida nii rikkad kui ka vaesed - rõõmu, mis tuleneb puhta mõtlemise ja eneseohverdava tegutsemise harjutamisest, rõõmu, mis tuleneb kaastundlike sõnade ütlemisest ja heategude tegemisest. Nendest, kes sellist teenistust teevad, paistab Kristuse valgus, et valgustada paljude varjude poolt tumedaks jäänud elusid.

Kui te aitate vaeseid materiaalsetes asjades, siis pidage alati silmas ka nende vaimseid vajadusi. Las oma elu tunnistab Päästja hoidva jõu olemasolust. Las teie iseloom avaldab kõrget standardit, millele kõik võivad jõuda. Õpetage Evangeeliumi lihtsate õppetükkide abil. Las kõik, millega sa tegelema pead, oleks iseloomu kujundamise õppetund.

Viletsas töötamise ringis võivad kõige nõrgemad, kõige vähem silmapaistvad töötada koos Jumalaga ja tunda Tema lähedust ja toetavat armu. Nad ei tohi väsida muretsemise ja tarbetute muredega. Las nad töötavad päevast päeva, täites ustavalt ülesannet, mille Jumala juhtimine neile määrab, ja Ta hoolitseb nende eest. Ta ütleb:

„Ärge muretsege mitte millegi pärast, vaid laske kõiges oma palved ja taotlused teatavaks Jumalale tänulikkusega. Ja Jumala rahu, mis ületab kõik mõistuse, valvagu teie südameid ja mõtteid Kristuses Jeesuses. Fil 4:6, A.R.V. ; 4:7.“

Issanda hoole all on kõik tema loomad. Ta armastab neid kõiki ja ei tee vahet, välja arvatud, et tal on kõige hellim kaastunne nende vastu, keda on kutsutud kandma elu raskemaid koormaid. Jumala lapsed peavad läbima katsumusi ja raskusi. Aga nad peaksid oma saatuse vastu rõõmsa meelega vastu võtma, meenutades, et kõige selle eest, mida maailm jätab andmata, annab neile ise Jumal kõige paremini.

See on siis, kui me jõuame rasketele kohtadele, et ta paljastab oma võimu ja tarkuse vastuseks alandlikule palvusele. Usu Temasse kui palvekuulajasse ja palve vastajasse Jumalasse. Ta ilmutab end sulle kui see, kes suudab aidata igas hädaolukorras. See, kes lõi inimese, kes andis talle oma imelised füüsilised, vaimsed ja vaimsed võimed, ei keela seda, mis on vajalik tema antud elu säilitamiseks. See, kes on andnud meile oma sõna - elupuu lehed - ei võta meilt ära teadmised, kuidas toita Tema vaeseid lapsi.

Kuidas saab tarkust saada see, kes hoiab adra käes ja ajab härgi? Otsige teda nagu hõbedat, otsige teda nagu peidetud varandust. „Sest tema Jumal juhendab teda tarkusesse ja õpetab teda.“ „Isaia 28:26. “See tulebki Issandalt, Sõjaväe Issandalt, kes on imeline nõuandja ja suurepärane tarkusega." 29. lõige, A.R.V.

See, kes õpetas Eedeni aias Aadamit ja Eevat aeda hoidma, soovib õpetada ka tänapäeva inimesi. On tarkus neil, kes kündavad ja

külvavad. Enne neid, kes Teda usaldavad ja Teda kuuletuvad, avab Jumal tee edasi. Nad läheksid edasi julgelt, usaldades Teda, kes annab oma rikkuse hea meelega nende vajadustele vastavalt.

See, kes viie leiva ja kahe väikese kalaga rahva toitis, on täna võimeline andma meile meie töö vilja. Tema, kes ütles galilealastele kalameestele: „Laskke oma võrgud vette!“ ja kui nad seda tegid, täitusid nende võrgud kaladega, nii et need lõhkesid, tahab, et Tema rahvas näeks selles tõendit sellest, mida Ta neile täna teeb. Jumal, kes kõrbemaal andis Iisraeli lastele manna taevast, elab ja valitseb ikka veel. Ta juhatab oma rahvast ja annab oskuse ja mõistuse sellele tööle, milleks nad on kutsutud. Ta annab tarkust neile, kes püüavad oma kohust südametunnistuse ja mõistuse järgi täita. Maailma omanik on rikas ressursside poolest ja õnnistab kõiki, kes püüavad teisi õnnistada.

Me peame vaatama usuga taevasse. Meid ei tohi heidutada näilisest ebaõnnestumisest ega heidutada viivitused. Me peaksime töötama rõõmsalt, lootusrikkalt, tänulikult, uskudes, et maa hoiab oma rüpes usaldusväärse töötaja jaoks rikkalikke varandusi, varandusi, mis on rikkamad kui kuld või hõbe. Mäed ja künkad muutuvad, maa vananeb nagu riie, kuid Jumala õnnistus, mis levitab oma rahvale lauda kõrbemaal, ei lõpe.

Peatüki kirjakohad: 3. Moosese 25:23-28; 5. Moosese 15:11; 3. Moosese 25:35; 3. Moosese 19:9; 5. Moosese 24:19-21; 5. Moosese 15:10, 6; 5. Moosese 24:17, 10-12; 2. Moosese 22:26, 27; 3. Moosese 25:14; Matteuse 5:42; Psalm 37:21; Psalm 37:3; Jesaja 29:18, 19; Õpetussõnad 13:23; Matteuse 20:6; Johannese 9:4; Luuka 9:58.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 183–200. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

13. PEATÜKK

13. Abitud vaesed

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Õnnis on see, kes hoolib vaesest.“

Kui on tehtud kõik, mis on võimalik, et aidata vaestele iseennast aidata, jäävad ikka veel lesed ja orbud, vanurid, abitud ja haiged, kes nõuavad kaastunnet ja hoolt. Neid ei tohi kunagi unarusse jätta. Nad on pühendatud Jumala poolt kõigi nende halastusele, armastusele ja hellale hoolele, keda Ta on pannud oma majapidajateks.

Usu Kodu.

„Seepärast, kui meil on võimalus, peame tegema head kõigile, eelkõige aga usu pererahvale.“

Erilisel moel on Kristus pannud oma kirikule kohustuse hoolitseda oma liikmete vaeste eest. Ta kannatab oma vaeseid iga koguduse ääres. Nad peavad olema alati meie seas ja Ta paneb kiriku liikmetele isikliku vastutuse nende eest hoolitseda.

Nagu tõelise perekonna liikmed hoolitsevad üksteise eest, aitavad haigeid, toetavad nõrku, õpetavad teadmatuid, juhendavad kogenematuid, nõnda peab ka „usuelu perekond“ hoolitsema oma viletsate ja abitu eest. Neid ei tohi ilma kaalutlemata läbi lasta.

Lesknaised ja -pojad.

Lesk ja orv on Issanda erilise hoole all.

„Orvude isa ja lesknaiste kohtumõistja on Jumal oma pühas eluasemel.“

„Sinu Looja on sinu mees; Issand Sõjavägedel on Tema nimi, ja Iisraeli Püha on sinu Lunastaja; Teda nimetatakse kogu maa Jumalaks.“

„Jäta oma lapsed, ma hoian nad elus, ja sinu lesed usaldagu mind!“

Peatüki kirjakohad: Psalm 68:5; Jesaja 54:5 (A.R.V.); Jeremija 49:11.

Paljud isad, kui neid kutsuti oma lähedaste juurest lahkuma, on surnud, usaldades Jumala lubadust nende eest hoolitseda. Issand hoolitseb lese ja orbude eest, mitte imetegude teel, saates taevast mannat, mitte imetegude teel, saates vareseid neile toitu tooma; vaid imetegude teel inimeste südametele, eemaldades isekuse ja avades Kristuse armastuse allikad. Haiged ja leinajad usaldab Ta oma järgijatele kui väärtuslikku usaldust. Neil on kõige tugevam õigus meie kaastunde peale.

Elu mugavustega varustatud majades, rikkalikest saakidest täidetud prügikastides ja teraviljakuurides, kangarullide toodanguga varustatud laod ja kuld- ja hõbemüntidega täidetud keldrid on Jumal neile vaestele varustanud elatusvahendid. Ta kutsub meid olema tema helduse kanalid.

Paljud lesestunud emad oma isata lastega püüavad vapralt oma kahekordset koormat kanda, tihtipeale töötavad kaugelt üle oma jõu, et oma pisilapsed enda juures hoida ja nende vajadusi rahuldada. Vähe on tal aega nende harimiseks ja õpetamiseks, vähe võimalust neid ümbritseda mõjudega, mis nende elu heledamaks muudaks. Ta vajab julgustust, kaastunnet ja käegakatsutavat abi.

Jumal kutsub meid andma neile lastele, nii palju kui me suudame, puuduvat isa hoolt. Selle asemel, et seista kõrvalt ja kaebleda nende puuduste ja võimalike probleemide üle, aidake neid igal võimalikul viisil. Püüa abistada väsinud ema. Lihtsusta tema koormat.

Siis on veel hulk lapsi, kes on täielikult ilma jäetud vanemate juhendamisest ja kristliku kodu tasandavast mõjust. Las kristlased avavad oma südamed ja kodud neile abituile. Töö, mille Jumal on neile

isikliku kohusena usaldanud, ei tohi anda üle mõnele heategevuslikule asutusele või jätta maailma heategevuse hooleks. Kui lastel ei ole sugulasi, kes neid hooldada suudaksid, siis laske kiriku liikmed neile kodu pakkuda. See, kes meid on loonud, on määranud, et me oleksime ühendatud perekondadesse, ja laste loomus areneb kõige paremini kristliku kodu armastavas õhkkonnas.

Paljud, kellel ei ole oma lapsi, võiksid teha head tööd teiste laste eest hoolitsemisel. Selle asemel, et pöörata tähelepanu lemmikloomadele, hellitada rumalaid loomi, las nad pööravad tähelepanu väikestele lastele, kelle iseloomu nad võiksid kujundada jumaliku sarnaseks. Pange oma armastus kodututele inimestele. Nii palju neist lastest kui sa suudad, kasvata Issandas. Nii oleksid paljud ise palju paremas olukorras.

Vanemad.

Ka eakad vajavad pere abistavaid mõjusid. Vendade ja õdede kodus saab neile kõige lähedasemalt heastada oma kodu kaotuse. Kui neid julgustatakse osalema majapidamise huvides ja tegevustes, aitab see neil tunda, et nende kasulikkus ei ole lõppenud. Tehke neile selgeks, et nende abi on väärtuslik, et neil on veel midagi teha teiste abistamisel, ja see rõõmustab nende südameid ja annab elule huvi.

Nii palju kui võimalik, jäta need, kelle valgenenud pea ja nõrgenenud sammud näitavad, et nad on lähedal hauale, sõprade ja tuttavate seltsi. Lase neil kummardada nende seas, keda nad on tundnud ja armastanud. Las armastavad ja hellad käed nende eest hoolitsevad.

Iga perekonna liikmete privileegiks peaks alati olema võimalus hoolitseda oma sugulaste eest, kui nad seda suudavad. Kui see ei ole võimalik, kuulub töö kirikule ja seda tuleks vastu võtta nii privileegina kui ka kohustusena. Kõik, kellel on Kristuse Vaim, on kaastundlikud nõrkade ja vanade vastu.

Ühe sellise abitu inimese olemasolu meie kodus on väärtuslik võimalus teha koostööd Kristusega tema halastusteenistuses ja arendada tema omaseid iseloomuomadusi. Vanade ja noorte ühenduses on õnnistus. Noored võivad tuua päikese vanade südamesse ja ellu. Need, kelle elujõud nõrgeneb, vajavad nooruse lootusrikkuse ja elujõulisusega kontakti kasu. Ja noori võivad aidata vanade tarkus ja kogemus. Eelkõige tuleb neil õppida vabatahtliku teenimise õppetundi. Sümpaatiat ja kannatlikkust ning eneseohverdavat armastust vajava inimese olemasolu oleks paljudele peredele hindamatu õnnistus. See magustaks ja täiustaks koduelu ning kutsuks esile vanades ja noortes need kristlikud anded, mis teeksid nad ilusaks jumalikku ilu ja rikkaks taevase kadumatu varandusega.

Iseloomu proovikivi.

„Sest vaeseid on alati teie juures," ütles Kristus, „ja mis iganes te tahate, seda võite neile teha." Puhas ja rüvetamatu jumalausk meie Jumala ja Isa ees on see, et vaeseid ja leski nende viletsuses külastada ning ennast maailmast rüvetamata hoida.

Jättes nende sekka abituid ja vaeseid, et nad oleksid nende hoolitsuse all, katsetab Kristus oma tunnistajaid. Meie armastuse ja teenimisega Tema vaeseid lapsi me tõestame oma armastuse tõelikkust Tema vastu. Nende eiramine tähendab seda, et me tunnistame end valedeks jüngriteks, võõrasteks Kristuse ja Tema armastuse suhtes.

Kui kõik oleks tehtud, mida oleks võimalik teha, et anda orvuks jäänud lastele kodu perekondadesse, jääks siiski veel väga palju hooldust vajavaid. Paljud neist on saanud pärandiks kurja. Nad on lootusetud, ebaatraktiivsed, perverssed, kuid nad on Kristuse vere ost, ja Tema silmis on nad sama väärtuslikud kui meie lapsed. Kui neile abikäsi välja ei sirutata, kasvavad nad üles teadmatuses ja liiguvad üle kuritegude ja kuritegevuse. Paljusid neist lastest oleks võimalik päästa lastekodude töö kaudu.

Sellised asutused peaksid kõige tõhusamalt olema võimalikult lähedalt modelleeritud kristliku kodu plaanile. Suurte ettevõtete asemel, mis toovad kokku suured hulgad inimesi, olgu erinevates kohtades väikesed institutsioonid. Selle asemel, et olla mõnes linnas või suurema linna lähedal, peaksid nad olema maal, kus on võimalik saada maad haritavaks ja kus lapsed saavad tulla loodusega kokku ja saada tööstusõpetuse hüvesid.

Sellise kodu eestvedajateks peaksid olema mehed ja naised, kes on suuremeelsed, kultuurilised ja eneseohverdavad; mehed ja naised, kes teevad seda tööd armastusest Kristuse vastu ja valmistavad lapsi Tema jaoks. Sellise hoole all võivad paljud kodutud ja hüljatud olla valmis saama kasulikeks ühiskonnaliikmeteks, ise Kristuse auks ja omakorda teisi abistama.

Paljud põlgavad majandust, seostades seda kokkuhoidlikkusega ja kitsarinnalisusega. Kuid majandus on kooskõlas kõige laialdasema liberaalsusega. Tõepoolest, ilma majanduseta ei saa olla tõelist heldust. Me peame säästma, et me saaksime anda.

Keegi ei saa teha tõelist heategu ilma eneseohverduseta. Ainult lihtsa, enesepiirangulise ja kokkuhoidliku eluviisiga on meil võimalik täita Kristuse esindajatena meile pandud ülesanne. Meie südametest tuleb välja juurida uhkus ja maailmalised püüdlused. Kõigis oma töödes tuleb ellu viia Kristuse elus avalduv enese unarusse jätmise põhimõte. Meie kodude seintel, piltidel, mööblil peab olema kirjutatud: „Võta oma majja vaesed, kes on väljasaadetud.“ Meie garderoobidele on kirjutatud, nagu Jumala sõrmega, „Riietage alasti.“ Söögisaalis, laua peal, mis on täis rikkalikku toitu, peaksime nägema kirjutatud: „Kas ei peaks sa oma leiba näljasele jagama?“

Meie ees on tuhat kasulikkuse ust lahti. Sageli kaebame, et vahendeid on vähe, aga kui kristlased oleksid tõsiselt võtnud, saaksid nad vahendeid tuhatkordselt rohkem. See on enesekeskus, eneserahuldus, mis takistab meie kasulikkust.

Kui palju raha kulutatakse asjadele, mis on vaid ebajumalad, asjadele, mis võtavad mõtte ja aja ja jõu, mida tuleks panna kõrgemale tarvitusele! Kui palju raha raisatakse kallistele majadele ja mööblile, isekatele naudingutele, luksuslikele ja ebatervislikele toitudele, kahjulikele liialdustele! Kui palju raisku läheb kingitustele, mis ei tule kellelegi kasuks! Asjadele, mis on tarbetud, sageli kahjulikud, kulutavad tänapäeva kristlased rohkem, mitu korda rohkem, kui nad kulutavad selleks, et päästa hingi kiusajast.

Paljud, kes nimetavad end kristlasteks, kulutavad nii palju riiete peale, et neil ei jää teiste vajadustele midagi üle. Kallid ehted ja kallid riided, mida nad peavad endal olema, hoolimata nende vajadustest, kes suudavad vaevu endale ka kõige lihtsama riietuse hankida.

Mu õed, kui te viiksite oma riietumisviisi kooskõlla Piiblis antud eeskirjadega, siis oleks teil küllaldaselt, et aidata oma vaesemaid õdesid. Sul oleks mitte ainult vahendid, vaid ka aeg. Sageli on seda kõige rohkem vaja. On palju neid, keda sa oma soovitustega, oma taktika ja oskustega aidata saaksid. Näita neile, kuidas riietuda lihtsalt, kuid samas maitsestatult. Paljud naised jäävad Jumala majast eemale, kuna nende rüüd, mis ei sobi kehale, on teiste rõivastega niivõrd vastandlikud. Paljud tundlikud vaimud tunnevad selle kontrasti tõttu kibedat alandustunnet ja ebaõiglust. Ja selle tõttu kahtlevad paljud religiooni reaalsuses ja karmistavad oma südameid evangeeliumi vastu.

Kristus ütleb meile: „Koguge ülejäänud tükid kokku, et midagi ei läheks raisku.“ Kui tuhanded iga päev hukkuvad nälja, veresauna, tule ja katku tõttu, on iga inimesearmastaja kohus jälgida, et miski ei läheks raisku, et miski ei kulutata asjatult, millega ta saaks inimesele kasu tuua.

Meie aja raiskamine on vale, meie mõtete raiskamine on vale. Me kaotame iga hetke, mille kulutame enesehuvidele. Kui iga hetk oleks hinnatud ja õigesti ära kasutatud, oleks meil aega kõigeks, mida me peame tegema iseenda või maailma heaks. Raha kulutamisel, aja, jõu, võimaluste kasutamisel vaatagu iga kristlane Jumalat. „Kui kellelgi teist

on tarkust puudus, palugu Jumalalt, kes kõigile heldelt ja lakooniliselt annab, ja see antakse talle!“

„Andke, siis teile antakse.“

„Tehke head ja anna laenu, lootmata midagi tagasi saada, siis on teie palk suur ja te saate olla Kõige Kõrgema lapsed, sest Tema on hea tänulikele ja tänulikele.“

„Kes oma silmad peidab, sellele on palju nuhtlusi, aga kes vaestele annab, sellele ei puudu midagi.“

„Andke ja teile antakse: hea mõõduga, raputatud, tihendatud ja ülevalduga antakse teie sülesse. Sest selle mõõduga, millega te mõõdate, mõõdetakse teile tagasi.“

Peatüki kirjakohad: Galaatlastele 6:10; Markuse 14:7; Jaakobuse 1:27; Jesaja 58:7; Jaakobuse 1:5; Luuka 6:35; Õpetussõnad 28:27; Luuka 6:38.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 201–208. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

14. PEATÜKK

14. Rikaste teenimine

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Ärgu nad lootku ebakindlale rikkusele.“

Cornelius, Rooma sajakonna ülem, oli rikas ja ülimalt auväärne mees. Tema positsioon oli usaldusväärne ja auväärne. Päriselt pagan, hariduselt ja kasvatuselt pagan, oli ta juutidega kokkupuutel saanud teadmisi tõelisest Jumalast ja kummardas teda, näidates oma usu siirust kaastundega vaeste vastu. Ta andis rahvale almust ja palvetas Jumalale alati.

Corneliusil ei olnud teadmisi evangeeliumist, mis on ilmutatud Kristuse elus ja surmas, ja Jumal saatis talle otse taevast sõnumi ja teise sõnumiga saatis ta apostli Peetruse teda külastama ja õpetama. Cornelius ei olnud ühendatud juudi kirikuga, ja ta oleks olnud vaadatud rabide poolt kui pagan ja ebapuht; kuid Jumal luges tema südame siirust, ja saatis sõnumitoojad oma troonilt, et ühineda oma teenijaga maa peal õpetamaks evangeeliumi sellele Rooma ametnikule.

Seega otsib Jumal tänapäeval hingi nii kõrgelt kui ka madalalt. On palju selliseid nagu Cornelius, mehi, keda Tema tahab oma kogudusega ühendada. Nende sümpaatiad on Issanda rahva poole. Aga sidemed, mis neid maailmaga seovad, hoiavad neid kindlalt. See nõuab moraalset julgust, et need mehed võtaksid oma positsiooni madalate seas. Nende hingede eest, kes on oma kohustuste ja seoste tõttu nii suures ohus, tuleks teha erilisi jõupingutusi.

Palju räägitakse meie kohustusest unarusse jäetud vaeste suhtes; kas ei võiks mõningat tähelepanu pöörata ka unarusse jäetud rikastele? Paljud peavad seda klassi lootusetuks ja nad teevad vähe, et avada silmad neile, kes, pimestatud ja uimastatud maise hiilguse läikest, on kaotanud igavikust oma arvestuses. Tuhanded rikkad mehed on läinud matusele hoiatamata. Aga ükskõiksed, nagu nad paistavad, on paljud rikkad hingelt koormatud. Kes armastab hõbedat, see ei rahuldu hõbedaga, ja kes armastab rikkust, see ei rahuldu saagaga. Kes ütleb kullale: „Sina oled mu lootus“, see on salanud ülemat Jumalat. Ükski neist ei suuda oma venna lunastada ega anda Jumalale lunastushinda tema eest.

Rikkus ja ilmalik au ei suuda rahuldada hinge. Paljud rikastest igatsevad mingit jumalikku kindlust, mingit vaimset lootust. Paljud igatsevad midagi, mis lõpetaks nende sihtimatu elu üksluisuse. Paljud ametnikud tunnevad oma vajadust millegi järele, mida neil ei ole. Vähesed neist lähevad kirikusse, sest nad tunnevad, et nad ei saa sellest palju kasu. Õpetus, mida nad kuulevad, ei puuduta südant. Kas me ei peaks neile isiklikult appi kutsuma?

Vaesuse ja patu ohvrite hulgas leidub ka neid, kes olid kunagi rikkad. Erinevate elukutsete ja erinevate seisundite mehed on maailma saastuste, tugeva joogi tarbimise ja himude rahuldamise tõttu langenud kiusatuse alla. Kui need langenud nõuavad kaastunnet ja abi, siis kas ei tohiks pöörata tähelepanu ka neile, kes ei ole veel langenud, kuid astuvad samale teele?

Tuhanded usaldus- ja auametnikud harrastavad harjumusi, mis tähendavad hingele ja kehale hukka. Evangeeliumi jutlustajad, riigimehed, kirjanikud, rikkad ja andekad inimesed, suured ärimehed ja kasulikkuse võimekad inimesed on surmaohus, sest nad ei näe vajadust enesevalitsuse järele kõiges. Nende tähelepanu tuleb juhtida mõõdukuse põhimõtetele, mitte kitsalt või meelevaldselt, vaid Jumala suure eesmärgi valguses inimkonna jaoks. Kui tõelise mõõdukuse põhimõtted saaksid neile esitatud, siis oleks väga palju kõrgemaid klassi

esindajaid, kes tunnustaksid nende väärtust ja annaksid neile südamliku heakskiidu.

Me peaksime neile inimestele näitama füüsilise, vaimse ja moraalse võimekuse vähendamise kahjulike liialduste tagajärgi. Aita neil teadvustada oma vastutust Jumala kingituste haldajatena. Näita neile, kui palju head nad saaksid teha selle raha eest, mida nad praegu kulutavad sellele, mis neile ainult kahju teeb. Esitab täieliku pidustuse lubaduse, paludes, et raha, mida nad muidu kulutaksid alkoholi, tubaka või sarnaste naudingute jaoks, pühendataks haigete vaeste leevendamisele või laste ja noorte kasulikuks maailmas ettevalmistamiseks. Sellisele palvele ei oleks palju neid, kes ei tahaks kuulata.

On veel üks oht, millele rikkad on eriti altid, ja ka siin on meditsiinilisele misjonärile oma ala. Paljud, kes on maailmas jõukad ja kes ei ole kunagi langenud tavalistele pattudele, on rikkuse armastuse tõttu siiski hukule määratud. Kõige raskem tass, mida kanda, ei ole tass, mis on tühi, vaid tass, mis on täis ääreni. Just seda on vaja kõige hoolikamalt tasakaalustada. Kannatus ja viletsus toovad kaasa pettumuse ja kurvastuse; kuid kõige ohtlikum vaimuelule on õitseng.

Neid, kes kannatavad tagasilööke, esindab põõsas, mida Mooses nägi kõrbes, mis kuigi põles, ei hävinud. Issanda Ingel oli põõsa keskel. Nii on siis vaesuses ja viletsuses nähtamatu kohalolu valgus meie juures lohutamas ja toetamas. Sageli palutakse palvet neile, kes kannatavad haiguse või õnnetuse all; kuid kõige rohkem vajavad meie palveid mehed, kellele on usaldatud jõukus ja mõjuvõim.

Alanduse orus, kus mehed tunnetavad oma vajadust ja sõltuvad Jumalast, kes juhatab nende samme, on võrreldes ohutu. Aga need mehed, kes seisavad justkui kõrgel mäetipul ja kes oma positsiooni tõttu peaksid omama suurt tarkust, on kõige suuremas ohus. Kui need mehed ei tee Jumalast oma toetust, siis nad kukuvad kindlasti.

Piibel ei mõista hukka ühtegi inimest selle eest, et ta on rikas, kui ta on oma rikkuse õiglaselt teeninud. Mitte raha, vaid rahaarmastus on kõikide kurjade algus. Jumal on see, kes annab inimestele jõu saada rikkaks, ja Jumala majapidaja käes on rikkus õnnistus nii tema enda kui ka maailma jaoks, kui ta kasutab oma varandust teiste heaks, mitte enda heaks. Aga paljud, maailma rikkustesse vaimustunult, muutuvad ükskõikseteks Jumala nõudmiste ja oma kaasinimeste vajaduste suhtes. Nad peavad oma rikkust vahendiks, millega ennast ülistada. Nad lisavad maja majale ja maad maale; nad täidavad oma kodud luksusega, samal ajal kui nende ümber on inimesi, kes elavad vaesuses ja kuritegevuses, haiguses ja surmas. Need, kes niimoodi oma elu ära annavad, ei arenda endas Jumala omadusi, vaid kurja omadusi.

Need mehed vajavad evangeeliumi. Nad peavad pöörama oma silmad ära materiaalsete asjade tühisusest, et näha püsiva rikkuse väärtust. Nad peavad õppima andmise rõõmu, Jumalaga koostööd tegemise õnnistust.

Issand ütleb meile: „Määrige neid, kes on rikkad selles maailmas, et nad ei usaldaks ebakindlaid rikkusi, vaid elavat Jumalat, kes annab meile rikkalikult kõike nautimiseks; et nad teeksid head, oleksid rikkad häid tegusid, oleksid valmis jagama, oleksid valmis jagama, kogudes hea aluse tulevaseks ajaks, et nad saaksid haarata igavese elu.“

Mitte juhusliku, kogemata puudutusega ei saa rikkaid, maailmast armastavaid, maailma kummardavaid hingi Kristuse juurde tõmmata. Need isikud on sageli kõige raskemini ligipääsetavad. Nende nimel peavad pingutama mehed ja naised, kes on lähetusvaimuga läbi imbunud, kes ei lase endale järele anda ega heidutada.

Mõned on eriti sobivad töötama kõrgemate klasside jaoks. Nad peaksid otsima tarkust Jumalalt, et teada, kuidas neid inimesi saavutada, et neil ei oleks lihtsalt juhuslikku tuttavust nendega, vaid et nad isikliku pingutuse ja elava usu kaudu ärataksid neis hinge vajadused, et viia nad tõe tundmisele, nagu see on Jeesuses.

Paljud arvavad, et kõrgemate klassideni jõudmiseks tuleb omaks võtta elulaad ja töövõtted, mis sobivad nende nõudlikele maitsele. Vajalikuks peetakse jõukust, kulukaid ehitisi, kalleid riideid, sõiduvahendeid ja keskkonda, vastavust ilmalikele kommetele, moekas ühiskonna tehislikku läikimist, klassikalist kultuuri, kõnepruugi graatsioone. See on vigane. Ilmaliku poliitika viis ei ole Jumala viis, kuidas jõuda kõrgemate klassideni. See, mis neid tõhusalt jõuab, on Kristuse evangeeliumi järjekindel, eneseohverdav esitamine.

Apostel Pauluse kogemusel Ateena filosoofidega kohtumisel on meile õppetund. Evangeeliumi esitamisel Areopaagi kohtul kohtus Paulus loogika loogikaga, teadusega teadusega, filosoofiaga filosoofiaga. Kõige targemad tema kuulajatest hämmastusid ja jäid vaikima. Tema sõnu ei olnud võimalik ümber lükata. Kuid jõupingutused jäid viljatuseks. Vähesed olid valmis evangeeliumi vastu võtma. Seejärel võttis Paul kasutusele teistsuguse tööviisi. Ta vältis keerulisi argumente ja teooriate arutamist ning lihtsalt viitas meestele ja naistele Kristusele kui patustele päästjale. Kirjutades korintlastele oma tööst nende seas, ütles ta:

„Sest mina, vennad, kui tulin teie juurde, ei tulnud ma teile toreda kõnega või toreda tarkusega kuulutama Jumala tunnistust. Sest ma otsustasin, et ma ei tea teie juures midagi muud kui Jeesuse Kristuse, ja seda risti peale naelutatuna.“

Jälle ütleb ta oma kirjas roomlastele:

„Sest ma ei häbene Evangeeliumi, sest see on Jumala vägi igaühe päästeks, kes usub, kõigepealt juudile ja siis ka kreeklasele.“

Olgu need, kes teenivad kõrgemaid klasse, tõeliselt väärikad, meenutades, et inglid on nende kaaslased. Las nad hoiavad oma mõistuse ja südame aardekambrit täis „On kirjutatud“. Riputa mälestuste saalis Kristuse kallid sõnad. Neid tuleb hinnata palju kõrgemalt kui kulda või hõbedat.

Kristus on öelnud, et kergem on kaamelil läbi nõelasilma pääseda, kui rikkal Jumala riiki sisse pääseda. Selles klassi töödes esitatakse palju pettumusi, tehakse palju südantlõhestavaid paljastusi. Aga kõik on võimalik Jumalale. Ta suudab ja teeb tööd inimeste kaudu, kelle elu on pühendatud raha hankimisele.

Tõelises pöördumises on tegemist imetega, mida praegu ei märgata. Maa suurimad mehed ei ole imetegija Jumala võimust väljas. Kui need, kes koos Temaga töötavad, teevad oma tööd vapralt ja usaldusväärselt, muudab Jumal inimesed, kes täidavad vastutustundlikke kohti, inimesed mõistusega ja mõjuvõimuga. Püha Vaimu läbi viiakse paljud Jumala põhimõtetega nõusse.

Kui on selgeks tehtud, et Issand ootab neid oma esindajatena kannatavat inimkonda leevendama, vastavad paljud ja annavad oma vahendeid ja kaastunnet vaeste heaks. Kuna nende mõtted on niiviisi eemale tõmmatud oma isekatest huvidest, siis paljud annavad endid Kristusele. Oma mõjutusvõime ja vahenditega ühinevad nad heategevuses hea meelega tagasihoidliku misjonäriga, kes oli Jumala vahendiks nende pöördumisel. Kui nad oma maiseid varandusi õigesti kasutavad, koguvad nad endale „varanduse taevasse, mis ei kulu ära ja kus vargad ei ligi pääse ega röövik ei riku“.

Kui nad on pöördunud Kristuse poole, on paljud neist saanud Jumala käes tööriistaks, et töötada teiste heaks oma klassist. Nad tunnevad, et neile on usaldatud evangeeliumi dispensatsioon neile, kes on teinud sellest maailmast oma kõik. Aeg ja raha pühendatakse Jumalale, andekus ja mõjuvõim pühendatakse hingede võitmise tööle Kristusele.

Ainult igavik näitab, mida selline teenistus on teinud - kui palju kahtlusest haigeid ja ilmalikkusest ja rahutusest väsinud hingi on toonud suure Taastajani, kes igatses päästa ääreni kõiki, kes Tema juurde tulevad. Kristus on ülestõusnud Päästja ja Tema tiibades on tervendamine.

Peatüki kirjakohad: Apostlite teod 10:2; Koguja 5:10; Iiob 31:24, 28; Psalm 49:7, 8; 1. Timoteosele 6:17-19; 1. korintlastele 2:1-5; Roomlastele 1:16.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 209–218. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

15. PEATÜKK

15. Haigetoas

Neljas osa. Haigete eest hoolitsemine.

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Nad panevad oma käed haigete peale, ja need saavad terveks."“

„Mida te olete teinud ühele neist mu vähimatest vendadest, seda olete teinud mulle.“

Haigete teenijad peaksid mõistma hoolika tähelepanu tähtsust tervishoiu seadustele. Kusagil ei ole nende seaduste täitmine olulisem kui haigetoas. Kusagil ei sõltu nii palju väikeste asjade usaldusväärsusest teenijate poolt. Raske haiguse puhul võib väike hooletuse, väike tähelepanematus patsiendi erivajaduste või ohtude suhtes, hirmu, erutuse või pahameele väljendamine, isegi kaastunde puudumine kaaluda elu ja surma vaagil ning saata matusele patsiendi, kes muidu oleks terveks saanud.

Õeme efektiivsus sõltub suuresti füüsilisest jõust. Mida parem on tema tervis, seda paremini suudab ta taluda haigete külastamise koormust ja seda edukamalt täita oma ülesandeid. Haigete eest hoolitsejad peavad pöörama erilist tähelepanu toitumisele, puhtusele, värskele õhule ja liikumisele. Nagu hoolsus pere poolt võimaldab neil ka kannatada lisakoormusi, mis neile on toodud, ja aitab vältida haiguste saamist.

Kui haigus on tõsine ja nõuab ööpäevaringset õdede järelevalvet, tuleb töö jagada vähemalt kahe efektiivse õe vahel, nii et igaühel oleks võimalus puhata ja õues liikuda. See on eriti oluline juhtudel, kui haigetoas on raske tagada värske õhu küllust. Värske õhu tähtsuse

teadmatuse tõttu piiratakse vahel tuulutamist ning nii patsiendi kui ka hooldaja elu on sageli ohus.

Kui järgitakse nõuetekohast ettevaatusabinõu, ei pea teised nakkushaigusi võtma. Olgu harjumused korrektsed ning puhtuse ja õige ventilatsiooni abil hoidke haigetoa mürgistest elementidest puhtana. Sellistes tingimustes paranevad haiged palju kergemini ja enamikul juhtudel ei nakata ei hooldajad ega ka perekonnaliikmed.

Päikesevalgus, Ventilatsioon ja Temperatuur.

Et patsiendile tagada parimad tingimused paranemiseks, peab tema poolt hõivatav tuba olema ruumikas, valgusküllane ja rõõmus, kus on võimalik korralikult tuulutada. Haigetoaks tuleks valida maja ruum, mis kõnealustele nõuetele kõige paremini vastab. Paljudel majadel ei ole erilist korraldust õige ventilatsiooni jaoks ja selle tagamine on raske; kuid tuleb teha kõik võimalik, et korraldada haigetoa nii, et värske õhuvool saaks läbi selle ööpäev läbi.

Haigetoas tuleb hoida võimalikult ühtlast temperatuuri. Temperatuuri tuleks mõõta termomeetriga. Need, kellel on haigete eest hoolitsemise kohustus, jäävad sageli magamata või ärkavad öösel haige eest hoolitsema, on külmetuse suhtes vastuvõtlikud ja ei ole tervislikku temperatuuri hästi hinnata suutelised.

Toitumine.

Oluline osa õe ülesannetest on patsiendi toitumise jälgimine. Patsiendile ei tohi lubada kannatada või nõrgeneda liigselt toitumise puudumise tõttu, samuti ei tohi ülekoormata nõrgenenud seedimisvõimet. Toidu ettevalmistamisel ja serveerimisel tuleb jälgida, et see oleks maitsev, kuid patsiendi vajadustele kohandamisel tuleb kasutada tervet mõistust nii koguse kui ka kvaliteedi osas. Eriti paranemise ajal, kui söögiisu on suur, enne kui seedimisorganid on jõudu saanud, on suur oht vigade tegemiseks toitumises.

Abiteenindaja kohustused.

Õed ja kõik, kes haigekambriga kokku puutuvad, peaksid olema rõõmsad, rahulikud ja enesekindlad. Kõik kiirustamine, ärevus või segadus tuleb vältida. Uksed tuleb avada ja sulgeda ettevaatlikult ning hoida kogu majapidamine vaikses. Palaviku korral on vaja eriti hoolitseda kriisi saabumise ja palaviku möödumise ajal. Siis on sageli vaja pidevat jälgimist. Teadmatus, unustus ja ettevaatamatus on põhjustanud paljude surma, kes oleksid võinud elada, kui nad oleksid saanud nõuetekohast hoolitsust mõistlike, mõtlikute õdede käest.

Haigete külastamine.

Halvasti suunatud heatahtlikkus, vale viisakuse mõiste, on see, mis viib palju haigete külastamiseni. Väga haigeid ei tohi külastada. Külaliste vastuvõtmisega seotud põnevus väsitab patsienti ajal, mil ta vajab kõige rohkem vaikset, häirimata puhkust.

Taastujale või kroonilise haigusega patsiendile on sageli meeldiv ja kasulik teada, et teda meeldivalt meenutatakse; kuid see kindlustunne, mida edastab kaastundeavaldus või mõni väike kingitus, teenib sageli paremini eesmärki kui isiklik külaskäik ja ilma ohtudeta.

Institutsiooniline hoolitsus.

Sanatooriumides ja haiglates, kus õed on pidevalt seotud suurte haigete ringkondadega, nõuab see otsustavat pingutust, et olla alati meeldiv ja rõõmsameelne ning näidata igas sõnas ja teos hoolivat arvestamist. Nendes asutustes on ülimalt oluline, et õed püüaksid oma tööd tarkusega ja hästi teha. Nad peavad alati meeles pidama, et oma igapäevaste ülesannete täitmisega teenivad nad Issandat Kristust.

Haigetele tuleb öelda targu. Õed peaksid igapäevaselt piiblit lugema, et suudaksid rääkida sõnu, mis kannatanuid valgustaksid ja aitaksid. Jumala inglid on ruumides, kus neid kannatajaid teenitakse, ja õhkkond, mis ümbritseb ravi andjat, peaks olema puhas ja lõhnav.

Arstid ja õed peavad austama Kristuse põhimõtteid. Nende elus tuleb näha Tema voorusi. Siis oma tegudega ja sõnadega tõmbavad nad haigeid Päästja juurde.

Kristlik õde juhatab ravi andmisel tervise taastamiseks meeldivalt ja edukalt patsiendi mõtteid Kristuse juurde, kes on hingede ja kehade Tervendaja. Siin natuke ja seal natuke esitatud mõtted avaldavad oma mõju. Vanemad õed ei tohi kaotada ühtki soodsat võimalust haigete tähelepanu Kristusele juhtimiseks. Nad peaksid olema alati valmis ühendama vaimse ravi füüsilise ravi.

Kõige lahkema ja hellima viisiga peavad õed õpetama, et kes tahab terveks saada, peab lõpetama Jumala seaduse rikkumise. Ta peab lõpetama pattude elu valimise. Jumal ei saa õnnistada seda, kes jätkuvalt toob endale haigusi ja kannatusi taevase seaduse tahtliku rikkumisega. Aga Kristus tuleb Püha Vaimu kaudu neile, kes kurja tegemisest loobuvad ja õpivad head tegema.

Need, kellel puudub armastus Jumala vastu, töötavad pidevalt vaimu ja keha parimate huvide vastu. Aga need, kes ärkavad üles Jumala käsu järgi elamise tähtsusele selles praeguses kurjas maailmas, tahavad lahku minna igasugusest kurjast kombest. Tänulikkus ja armastus täidavad nende südamed. Nad teavad, et Kristus on nende sõber. Paljudel juhtudel tähendab teadmine, et neil on selline sõber, kannatajatele rohkem kui parim ravi, mida saaks anda. Kuid mõlemad ministeeriumide liinid on olulised. Nad peavad käima käsikäes.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 219–224. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

16. PEATÜKK

16. Palve haigete eest

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Usupalve päästab haige.“

Pühakiri ütleb, et „inimesed peaksid alati palvetama ja mitte väsima“ (Luuka 18:1); ja kui iganes on aeg, mil nad tunnevad oma vajadust palve järele, siis on see aeg, kui jõud on kadunud ja elu ise näib nende käest libisvat. Sageli unustavad need, kes on terved, nendele päevast päeva, aastast aastasse jätkuvad suurepärased armuavaldused ja nad ei anna Jumalale tänutunnistust tema heade eest. Aga kui haigus tuleb, siis meenutatakse Jumalat. Kui inimese jõud lõpeb, tunnevad mehed oma vajadust jumaliku abivajaduse järele. Ja mitte kunagi ei pöördu meie halastav Jumal ära hingelt, kes teda siiralt appi kutsub. Ta on meie varjupaik haiguse ja tervise juures.

„Nagu Isa halastab oma lastel, nõnda halastab Issand neile, kes Teda kardavad. Sest Tema tunneb meie loomingu, Ta mäletab, et me oleme tolm."“

„Sest nende üleastumise tõttu ja nende pattude pärast on nad vaevatud. Nende hing põlgab igasugust toitu, ja nad lähenesid surma väravatele."“

„Siis nad hüüavad Issanda poole oma hädas ja Ta päästab nad nende viletsusest. Ta läkitab oma sõna ja parandab nad ning vabastab nad nende hävingust."“

19., 20. salm, R.V.

Jumal on sama valmis haigeid terveks tegema nüüd kui siis, kui Püha Vaim rääkis need sõnad psalmide kirjutaja kaudu. Ja Kristus on sama halastav arst nüüd, nagu Ta oli oma maapealse teenistuse ajal. Sest Temas on meie tervenemine, meie haavade paranemine. Tema jüngrid peavad praegusel ajal haigete eest palvetama nii nagu vanadki jüngrid palvetasid. Ja paranemised tulevad; sest „uskliku palve päästab haige“. Meil on Püha Vaimu vägi, rahulik kindlus usus, mis võib nõuda Jumala lubadusi. Issanda lubadus „Nad panevad käed haigete peale ja need saavad terveks“ (Markuse 16:18) on sama usaldusväärne praegu kui apostlite päevil. See näitab Jumala laste privileegi ja meie usk peaks haarama kõik, mida see hõlmab. Kristuse teenijad on tema tegevuse kanalid ja nende kaudu soovib ta oma tervendavat võimu avaldada. Meie töö on tuua haiged ja kannatavad Jumala ette meie usu kätes. Me peaksime neid õpetama uskuma Suurele Tervendajale.

Päästja tahab, et me julgustaksime haigeid, lootusetuid, kannatavaid, et nad võtaksid kinni Tema tugevusest. Usk ja palve võivad muuta haigetoa Betheliks. Sõnades ja tegudes võivad arstid ja õed öelda nii selgelt, et seda ei saa valesti mõista: „Jumal on siin kohas“, et päästa, mitte hävitada. Kristus soovib avaldada oma kohalolekut haigetoas, täites arstide ja õdede südameid oma armastuse magususega. Kui haigete hoidjate elu on selline, et Kristus võib minna koos nendega haige voodi juurde, siis tuleb temale veendumus, et halastav Päästja on kohal, ja see veendumus teeb iseenesest palju nii hinge kui ka keha tervendamiseks.

Ja Jumal kuuleb palvet. Kristus on öelnud: „Kui te midagi Minu nimel palute, siis Ma teen seda.“ Ta ütleb jälle: "Kui keegi Minule teenib, siis see järgigu Mind; ja kus Mina olen, seal on ka Mu sulane. Joh 14:14; 12:26. Kui me elame Tema sõna järgi, siis täitub meile iga väärtuslik lubadus, mille Ta on andnud. Me ei ole väärilised Tema halastust, kuid kui me anname end Tema kätte, siis Ta võtab meid vastu. Ta teeb tööd nende kaudu, kes Teda järgivad.

Aga ainult siis, kui me elame Tema sõna järgi, võime nõuda Tema lubaduste täitumist. Psalmide laulja ütleb: „Kui ma oma südames kurja mõtlen, siis ei kuule mind Issand.“ Psalm 66:18. Kui me oleme Talle osaliselt ja poolikult allutatud, siis ei täitu Tema lubadused meie suhtes.

Jumala sõna juures on meil juhiseid erilise palve kohta haigete paranemiseks. Kuid sellise palve esitamine on väga tõsine tegu ja sellega ei tohiks alustada ilma hoolikalt kaalutlemata. Paljudel juhtudel, kui palutakse haigete paranemise eest, ei ole see, mida nimetatakse usuks, midagi muud kui enesekindlus.

Paljud inimesed toovad endale haigusi kaasa oma liigse heaoluarmastuse tõttu. Nad ei ole elanud kooskõlas loomuliku seadusega ega rangete puhtuse põhimõtetega. Teised on oma söömis-, joomis-, riietumis- või töötamisharjumustes eiranud tervise seadusi. Sageli on mõne liiki patt vaimu või keha nõrkuse põhjuseks. Kui need inimesed saaksid tervise õnnistuse, jätkaksid paljud neist samasuguse hoolimatu Jumala loomulike ja vaimsete seaduste rikkumise kursi, põhjendades seda, et kui Jumal neid palvele vastates terveks teeb, on neil vabadus jätkata oma ebatervislikke tavasid ja rahuldamata jätta oma moonutatud isu ilma piiranguteta. Kui Jumal teeks nende inimeste tervenemiseks imet, siis julgustaks ta sellega pattu.

Raske on õpetada inimesi pöörduma Jumala poole oma haiguste parandamiseks, kui neid ei õpetata ka eemalduma ebatervislikest tavadest. Selleks, et saada tema õnnistust vastuseks palvele, peavad nad lõpetama kurja tegemise ja õppima tegema head. Nende ümbrus peab olema sanitaarne, eluviisid korrektsed. Nad peavad elama kooskõlas Jumala seadusega, nii looduse kui ka vaimuga.

Patukahetsuse tunnistamine.

Nendele, kes soovivad palvet oma tervise taastumiseks, tuleks selgeks teha, et Jumala seaduse, kas siis loomuliku või vaimse, rikkumine on

patt, ja et selleks, et nad saaksid tema õnnistuse, tuleb patt tunnistada ja sellest loobuda.

Püha Kiri ütleb: „Tunnistage oma patud üksteisele ja palvetage üksteise eest, et te saaksite terveks.“ Jaakobuse 5:16. Kes palvetab, sellele tuleb esitada sellised mõtted: „Me ei saa südant lugeda ega teada teie elu saladusi. Need on teada ainult sinule ja Jumalale. Kui sa oma pattudest meelt parandad, on sinu kohus neist meeleavalduse teha.“ Isikliku iseloomuga patt tuleb tunnistada Kristusele, ainsale vahendajale Jumala ja inimese vahel. Sest kui keegi pattu teeb, siis on meil eestkostja Isa juures, Jeesus Kristus, kes on õige. 1. Johannes 2:1. Iga patt on Jumala vastu toimepandud kuritegu ja seda tuleb Kristuse kaudu Talle tunnistada. Iga avatud patt peab olema avatult tunnistatud. Teisele inimesele tekitatud viga tuleb parandada sellega, kellele viga on tehtud. Kui tervist otsivad inimesed on rääkinud halba, kui nad on tekitanud lahkhelisid perekonnas, naabruskonnas või koguduses, kui nad on tekitanud võõrandumist ja lahkhelisid, kui nad on oma valede tegudega teisi pattu sunninud, siis tuleb need asjad tunnistada Jumala ees ja nende ees, keda on solvatud. Kui me tunnistame oma patte, siis on Tema ustav ja õiglane, et andeks anda meie patud ja puhastada meid igasugusest ülekohtusest. 1. Johannes 1:9.

Kui valed on parandatud, võime esitada haigete vajadused rahuliku usuga Issanda ette, nagu Tema Vaim juhatab. Ta tunneb igaüht isiklikult ja hoolitseb igaühe eest, justkui ei oleks Maal kedagi teist, kelle jaoks Ta oma armastatud Poega andis. Kuna Jumala armastus on nii suur ja kindel, tuleks haigeid julgustada teda usaldama ja rõõmsad olema. Enda pärast muretsemine tekitab nõrkust ja haigusi. Kui nad tõusevad depressioonist ja kurvastusest, on nende taastumise väljavaade parem, sest „Issanda silm on nende peal“, „et nad loodaksid Tema halastusse“.

Haigete eest paludes tuleb meeles pidada, et „me ei tea, mida me peaksime paluma, nagu me peaksime“. Roomlastele 8:26. Me ei tea, kas

soovitud õnnistus on parim või mitte. Seepärast peaks meie palvetes olema see mõte: „Issand, sina tead iga hinge saladust. Sa tunned neid isikuid. Jeesus, nende Advokaat, andis oma elu nende eest. Tema armastus nende vastu on suurem, kui meie suudame mõista. Sellepärast me palume Sinu au ja kannatavate heaks, et nad saaksid terveks. Kui ei ole Sinu tahtmine, et nad taastataks, siis palume, et Sinu armu lohutaks ja Sinu kohalolek toetaks neid nende kannatustes."

Jumal teab lõppu algusest. Sest Tema tunneb kõikide inimeste südameid. Ta loeb iga hinge saladust. Ta teab, kas need, kelle eest palvetatakse, suudaksid või ei suudaks kannatada katsumusi, mis neid tabaksid, kui nad elaksid. Ta teab, kas nende elu oleks õnnistuseks või nuhtluseks nii neile endile kui ka maailmale. See on üks põhjus, miks me peaksime oma palveid esitades siiralt ütlema: „Sellegipoolest mitte minu tahtmist, vaid sinu tahtmist sündigu!" Lk 22:42. Jeesus lisas need alistumise sõnad Jumala tarkusele ja tahtmisele, kui Ta Getsemane aias palvetas: „Mu Isa, kui võimalik, siis möödugu minust see karikas!" Matteuse 26:39. Ja kui need sobisid Jumala Pojale, kui palju rohkem sobivad need piiratud ja eksivate inimeste suudest!

Järjepidev tee on pühendada meie soovid meie kõigeteadvale taevasele Isale, ja siis, täielikus usalduses, usaldada kõik Temale. Me teame, et Jumal kuuleb meid, kui me palume Tema tahtmist mööda. Aga meie palvete esitamine ei tohi olla alandlikkuse puudumisel; meie palved peavad olema mitte käsu, vaid palvekujulised.

On juhtumeid, kus Jumal tegutseb otsustavalt oma jumalikul võimul tervise taastamisel. Kuid mitte kõik haiged ei tervene. Paljud on pandud magama Jeesuse juures. Ja ta käskis kirjutada: „Õndsad on surnud, kes surevad Issandas siit edasi! Jah, ütleb Vaim, et nad saaksid puhata oma vaevadest, sest nende teod lähevad nende järele!" Ilmutusraamatu 14:13. Sellest nähtub, et kui inimesi ei ole terviseks kasvatatud, siis ei tohi neid sellepärast usust puudulikuks pidada.

Me kõik soovime koheseid ja otseseid vastuseid meie palvetele ja meid kiusatakse meeleheidet tundma, kui vastus viibib või tuleb ootamatus vormis. Aga Jumal on liiga tark ja hea, et vastaks meie palvetele alati just õigel ajal ja just sellisel viisil, nagu meie soovime. Ta teeb meie heaks rohkem ja paremini, kui täidab kõik meie soovid. Ja kuna me võime usaldada Tema tarkust ja armastust, ei tohiks me paluda, et Ta järeleanduks meie tahtmisele, vaid peaksime püüdma sisse astuda ja täita Tema tahtmist. Meie soovid ja huvid peaksid kaduma Tema tahtes. Need usku proovivad kogemused on meie heaks. Nende kaudu ilmneb, kas meie usk on tõeline ja siiras, tuginedes ainult Jumala sõnale, või on see olenevalt asjaoludest ebakindel ja muutlik. Usk tugevneb harjutamise kaudu. Me peame olema kannatlikud, sest Pühakirjas on palju lubadusi neile, kes ootavad Issandat.

Kõik neid põhimõtteid ei mõista. Paljud, kes otsivad Issanda raviarmastust, arvavad, et nad peavad saama otsese ja kohese vastuse oma palvetele või on nende usk puudulik. Sellepärast tuleb nõu anda targalt neile, kes on haiguse tõttu nõrgad, et nad käituksid mõistlikult. Nad ei tohiks eirata oma kohust sõprade ees, kes võivad neist ellu jääda, ega jätta kasutamata looduse abivahendeid tervise taastamiseks.

Sageli on siin viga tegemise oht. Usudes, et nad saavad paraneda vastuseks palvele, kardavad mõned teha midagi, mis võib tunduda uskumatuse märgina. Aga nad ei tohi unarusse jätta korraldada oma asju nii, nagu nad sooviksid seda teha, kui nad ootaksid, et nad võetakse ära surma läbi. Samuti ei tohiks nad karta öelda julgustavaid või nõuandeid sisaldavaid sõnu, mida nad lahkumise hetkel oma lähedastele öelda soovivad.

Need, kes otsivad paranemist palvega, ei tohi unarusse jätta ka neid abivahendeid, mis on nende kätte antud. See ei ole usu eitamine, kui kasutada selliseid abinõusid, mida Jumal on pakkunud, et leevendada valu ja aidata loodust tema taastamistöös. See ei ole usu eitamine, kui inimene teeb koostööd Jumalaga ja asetab end paranemiseks kõige

soodsamasse seisundisse. Jumal on pannud meie võimusse elu seaduste tundmise. See teadmine on pandud meie kätte kasutamiseks. Me peaksime kasutama igasuguseid võimalusi tervise taastamiseks, kasutama igasuguseid võimalusi, töötades kooskõlas looduslike seadustega. Kui oleme palvetanud haigete paranemise eest, võime töötada veelgi suurema energiaga, tänades Jumalat, et meil on privileeg temaga koostööd teha, ja paludes Tema õnnistust vahenditele, mille Ta ise on pakkunud.

Meil on Jumala sõna sanktsioon parandusvahendite kasutamiseks. Iisraeli kuningas Hezekiah oli haige ja Jumala prohvet tõi talle sõnumi, et ta peab surema. Ta hüüdis Issanda poole, ja Issand kuulis teda ning läkitas talle sõnumi, et tema elu pikendatakse viieteistkümne aasta võrra. Nüüd, kui Jumal oleks öelnud vaid ühe sõna, oleks Hezekiah kohe terveks saanud; kuid Jumal andis erilised juhised: „Võtke viigimarja ja pange see mädaniku peale, siis ta paraneb."

Ükskord võttis Kristus savi ja määris sellega pimeda silmad ja ütles talle: „Mine, pese Siloama tiigis..." Siis ta läks ära, pesi ennast ja tuli nägijana tagasi. Johannese 9:7. Ravida võis ainult Suure Tervendaja jõud, kuid Kristus kasutas looduse lihtsaid vahendeid. Kuigi ta ei kiitnud heaks narkootikumide kasutamist, lubas ta lihtsate ja loomulike ravimite kasutamist.

Kui oleme palvetanud haigete paranemise eest, olenemata sellest, kuidas asi lõpeb, siis ärgem kaotagem usku Jumalasse. Kui meid kutsutakse leinaks, siis võtkem vastu kibedat karikat, meenutades, et Isa käsi hoiab seda meie huultele. Aga kui tervis taastub, ei tohi unustada, et tervendava halastuse saaja on uuesti looja ees kohustatud. Kui kümme pidalitõbist puhastati, läks ainult üks neist tagasi ja andis Jumalale au. Ärgem olgem nagu need üheksa mõtlematut, kelle südameid Jumala halastus ei puudutanud. Iga hea kingitus ja iga täiuslik kingitus on ülalt ja tuleb valguste Isalt, kelle juures ei ole muutust ega vari.

Peatüki kirjakohad: Psalm 103:13, 14; Psalm 107:17, 18; Psalm 33:18; Jesaja 38:21; Jaakobuse 1:17.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 225–233. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

17. PEATÜKK

17. Ravivahendite kasutamine

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Me oleme Jumala kaastöölised.“

Haigus ei tule kunagi ilma põhjuseta. Tee on ette valmistatud ja haigus on kutsutud, kui tervise seadusi eiratakse. Paljud kannatavad oma vanemate üleastumise tagajärjel. Kuigi nad ei ole vastutavad selle eest, mida nende vanemad on teinud, on siiski nende kohus välja selgitada, mis on ja mis ei ole tervise seaduste rikkumised. Nad peaksid vältima oma vanemate valesid harjumusi ja asetama end õige elamisega parematesse tingimustesse.

Suurem osa kannatab siiski oma valede tegevuste tõttu. Nad eiravad tervise põhimõtteid oma toitumis-, joomis-, riietumis- ja töötamisharjumustega. Loomulike seaduste rikkumine toob kindla tagajärje ning kui haigus neid tabab, ei pea paljud oma kannatusi tõelisele põhjusele, vaid mürgivad oma vaevuste pärast Jumala vastu. Kuid Jumal ei ole vastutav kannatuste eest, mis järgnevad loomuõiguse eiramisele.

Jumal on andnud meile teatud hulga elujõudu. Ta on meid ka varustanud organitega, mis sobivad elu erinevate funktsioonide säilitamiseks, ja kavandab, et need organid töötaksid koos harmooniliselt. Kui me hoolikalt säilitame elujõu ja hoiame keha õrna mehhanismi korras, on tulemuseks tervis; kuid kui elujõud on liiga kiiresti ammendunud, laenab närvisüsteem praeguse kasutamise jaoks

oma jõuvarudest ja kui üks organ on vigastatud, mõjutab see kõiki. Loodus kannatab palju väärkohtlemist ilma nähtava vastupanuta; see ärkab siis üles ja teeb otsustava püüde kõrvaldada kannatatud väärkohtlemise tagajärjed. Tema püüe neid tingimusi parandada väljendub sageli palavikus ja mitmesugustes teistes haiguse vormides.

Rational Remedies OÜ.

Kui tervise kuritarvitamine on viidud nii kaugele, et tekib haigus, siis saab kannataja sageli ise teha seda, mida ei suuda teha keegi teine. Esimene asi, mida tuleb teha, on haiguse tõelise iseloomu kindlakstegemine ja seejärel intelligentselt töötamine selle põhjuse kõrvaldamiseks. Kui süsteemi harmooniline töö on tasakaalust välja läinud ületöötamise, ülesöömise või muude ebakorrapärasuste tõttu, siis ärge püüdke raskusi korrastada, lisades mürgiste ravimite koormust.

Liigne söömine on sageli haiguse põhjuseks ja mida loodus kõige rohkem vajab, on see, et talt eemaldataks liigne koormus, mis talle on pandud. Paljudel haigusjuhtudel on kõige parem ravim see, kui patsient paari söögikorra jooksul paastub, et ülekoormatud seedimisorganitel oleks võimalus puhata. Puuviljatoit mõneks päevaks on sageli toonud aju töötajatele suurt kergendust. Paljudel kordadel on lühiajaline täielik toidust hoidumine, millele järgneb lihtne, mõõdukas söömine, toonud kaasa paranemise looduse enda taastumisvõime kaudu. Üks-kaks kuud kestnud tagasihoidlik toitumine veenaks paljusid kannatajaid, et enesepiiramise tee on tee tervise juurde.

Puhkamine kui ravim.

Mõned jäävad ülepingutuse tõttu haigeks. Tervise taastamiseks on neile hädavajalikud puhkus, muredest vabanemine ja mõõdukas toitumine. Neile, kelle vaim ja närvid on pidevast tööst ja kitsastest oludest kurnatud, on kõige kasulikum veeta aega maal, kus nad saavad elada lihtsat ja muretut elu looduse keskel. Põldudel ja metsas uitamine,

lillede noppimine ja linnulaulu kuulamine aitavad neil kosuda enam kui ükski muu vahend.

Tervena ja haige olles on puhas vesi üks taeva parimaid õnnistusi. Selle korrektne kasutamine soodustab tervist. See on jook, mille Jumal andis loomadele ja inimestele janu kustutamiseks. Joodud vabalt, see aitab varustada süsteemi vajalikke ja aitab loodust haigustele vastu seista. Vee väline manustamine on üks lihtsamaid ja rahuldust pakkuvaid viise vereringe reguleerimiseks. Külm või jahe vann on suurepärane toniseeriv vahend. Soojad vannid avavad poorid ja aitavad seeläbi puhastada nahka. Nii soojad kui ka neutraalsed vannid rahustavad närve ja tasakaalustavad vereringet.

Kuid paljud ei ole kunagi kogemuse kaudu õppinud vee õige kasutamise kasulikku mõju ja kardavad seda. Vee töötlemist ei hinnata nii, nagu seda tuleks, ja selle oskuslikuks rakendamiseks on vaja teha tööd, mida paljud ei soovi teha. Kuid keegi ei tohiks tunda end selle teema suhtes teadmatuse või ükskõiksuse tõttu õigustatult. On palju viise, kuidas vett saab rakendada valu leevendamiseks ja haiguste kontrollimiseks. Kõik peaksid saama aru selle kasutamisest lihtsate koduste ravimeetodite puhul. Eriti peaksid emad oskama hoolitseda oma pereliikmete eest nii tervena kui ka haigena.

Tegevus on meie olemise seadus. Igal keha organil on oma määratud töö, mille täitmisest sõltub selle areng ja tugevus. Kõikide elundite normaalne toimimine annab jõudu ja elujõudu, samas kui kasutamata jätmise kalduvus on lagunemise ja surma poole. Siduge käsi kinni isegi mõneks nädalaks, seejärel vabastage see sidemetest ja te näete, et see on nõrgem kui see, mida te mõõdukalt kasutasite samal ajal. Samasugust mõju avaldab tegevusetus kogu lihaskonnale.

Inaktiivsus on viljakas haiguste põhjus. Harjutus kiirendab ja ühtlustab vereringet, aga tühikäigul veri ei ringle vabalt ja selles ei toimu elu ja tervise jaoks nii vajalikke muutusi. Ka nahk muutub ebataktiilseks. Saasteained ei väljuta, nagu see juhtuks, kui vereringe oleks kiirendatud

jõulise liikumisega, nahk hoitud tervena ja kopsud varustatud rohkelt puhta värske õhuga. Selline süsteemi seisund paneb kahekordse koormuse erituselunditele ja haigus on selle tulemus.

Puudega inimesi ei tohi passiivsusele ergutada. Kui mingis suunas on olnud tõsine ülekoormus, siis mõnikord hoiab täielik puhkus mõneks ajaks ära tõsise haiguse; aga kinnitatud invaliidide puhul on harva vaja kõik tegevused peatada.

Need, kes on vaimsest tööst väsinud, peaksid saama puhata mõtlemise koormast, kuid neid ei tohiks viia uskuma, et nende vaimsete võimete kasutamine on üldse ohtlik. Paljud kipuvad oma seisundit halvemaks pidama, kui see tegelikult on. Selline meeleolu on taastumisele ebasoodne ja seda ei tohiks soodustada.

Ministrid, õpetajad, üliõpilased ja teised aju töötajad kannatavad sageli haiguste all, mis on tekkinud vaimse ülekoormuse tagajärjel, mida ei leevenda kehaline liikumine. Need inimesed vajavad aktiivsemat elu. Range temperamendi kombineerimine korraliku liikumisega tagaks nii vaimse kui ka füüsilise elujõulisuse ning annaks kõigile aju töötajatele vastupidavust.

Keegi, kes on oma füüsilisi võimeid üle pingutanud, ei tohiks olla julgustatud loobuma täielikult füüsilisest tööst. Kuid töö, et see oleks kõige kasulikum, peaks olema süstemaatiline ja meeldiv. Välistöö on kõige parem; see peab olema nii kavandatud, et tugevdaks kasutamise teel nõrgenenud organeid; ja selles peab olema südametunnistus; käte töö ei tohiks kunagi degenereeruda lihtsalt tüütööks.

Kui puuetega inimestel pole midagi oma aega ja tähelepanu hõivata, keskenduvad nende mõtted iseendale ja nad muutuvad haiglasteks ja ärrituvaks. Paljudel juhtudel mõlgutavad nad oma halbu tundeid, kuni nad arvavad ennast palju hullemaks, kui nad tegelikult on, ja täiesti võimetuks midagi tegema.

Kõigil neil juhtudel osutuksid hästi suunatud füüsilised harjutused tõhusaks ravimeetodiks. Mõningatel juhtudel on see tervise taastamiseks hädavajalik. Tahtejõud läheb käsitööga kaasas; ja mida need invaliidid vajavad, on tahtejõu äratamine. Kui tahe on uinunud, muutub kujutlusvõime ebanormaalseks ja haigusele on võimatu vastu seista.

Liikumatus on suurim nuhtlus, mis võib tulla enamikule puudega inimestele. Kerged kasulikud tööd, mis ei koorma vaimu ega keha, avaldavad mõlemale õnnelikku mõju. See tugevdab lihaseid, parandab vereringet ja annab puudega inimesele rahulolu teadmisest, et ta ei ole selles kiires maailmas täiesti tarbetu. Esialgu võib ta suuta teha vähe, kuid varsti leiab ta, et tema jõud suureneb, ja töömahtu võib vastavalt suurendada.

Harjutamine aitab düspeetikutel, andes seedimisorganitele tervisliku tooni. Raske õppimine või vägivaldne füüsiline harjutamine kohe pärast söömist takistab seedimise tööd; kuid lühike jalutuskäik pärast sööki, pea sirge ja õlad tagasi, on suur kasu.

Vaatamata kõigele, mis selle tähtsuse kohta öeldud ja kirjutatud on, on ikka veel palju neid, kes füüsilise treeningu tähtsust eiravad. Mõned muutuvad rasvaseks, sest süsteem on ummistunud; teised muutuvad õhukeseks ja nõrgaks, sest nende elujõud on ammendunud liigse toidu ära kasutamisel. Maks on ülekoormatud, püüdes verd puhastada, ja tulemuseks on haigus.

Need, kelle eluviis on istuv, peaksid iga päev, suvel ja talvel, õues liikuma, kui ilm seda lubab. Jalutamine on parem kui sõitmine või autoga sõitmine, sest see paneb rohkem lihaseid tööle. Kopsud sunnitakse tervislikku tegevusse, sest ilma nende paisutamiseta ei ole võimalik kiiresti kõndida.

Paljudel juhtudel oleks selline treening tervisele parem kui ravimid. Arstid soovitavad sageli oma patsientidel teha ookeanireisi, minna

mõnda mineraalallikasse või külastada erinevaid kohti kliima vahetamiseks, kui enamikul juhtudel, kui nad sööksid mõõdukalt ja teeksid rõõmsat, tervislikku liikumist, nad taastaksid tervise ja säästaksid aega ja raha.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 234–240. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

18. PEATÜKK

18. Meele tervendamine

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Hinge osadus temaga, kes on hinge elu.“

Mõistuse ja keha vaheline suhe on väga intiimne. Kui üks kannatab, siis teine kaastunneb. Mõistuse seisund mõjutab tervist palju rohkem, kui paljud arvavad. Paljud haigused, millest mehed kannatavad, on vaimse depressiooni tagajärg. Lein, ärevus, rahulolematus, kahetsus, süütunne, ebausaldus, kõik kipuvad elujõudu murendama ja lagunemist ja surma kutsuma.

Haigust tekitab mõnikord kujutlusvõime ja sageli suurendab seda. Paljud on eluaegsed puuetega inimesed, kes võiksid hästi olla, kui nad ainult nii mõtleksid. Paljud kujutavad ette, et iga väike kokkupuude põhjustab haiguse, ja kurja mõju tekib sellepärast, et seda oodatakse. Paljud surevad haigustesse, mille põhjus on täiesti kujuteldav.

Julgus, lootus, usk, kaastunne, armastus, edendavad tervist ja pikendavad eluiga. Rahulolev meel, rõõmus vaim, on tervis kehale ja jõud hingele. „Rõõmsameelne süda on hea nagu ravim.“

Haigete ravimisel ei tohi jätta tähelepanuta vaimse mõju mõju. Õigesti kasutatuna on see mõju üks tõhusamaid vahendeid haiguste vastu võitlemiseks.

Mõistuse üle mõistuse kontroll.

Siiski on olemas vaimsete haiguste ravi vorm, mis on üks kõige tõhusamaid kurjuse vahendeid. Selle niinimetatud teaduse kaudu

tuuakse üks meel teise kontrolli alla, nii et nõrgema isiksus sulandub tugevama meele isiksusega. Üks inimene kehastab teise inimese tahte. Nõnda väidetakse, et mõtete suunda on võimalik muuta, tervisele kasulikke impulsse anda ning võimaldada patsientidel haigustele vastu seista ja need ületada.

Seda ravimeetodit on kasutanud inimesed, kes ei olnud teadlikud selle tegelikust olemusest ja suunast ning kes uskusid, et see on vahend haigetele kasulikuks. Aga niinimetatud teadus põhineb valedel printsiipidel. See on võõras Kristuse loomusele ja vaimule. See ei vii Tema juurde, kes on elu ja pääste. See, kes meeled enda poole tõmbab, juhatab nad eemale nende tõelisest jõuallikast.

Ei ole Jumala tahe, et ükski inimene annaks oma mõistuse ja tahtmise teise kontrolli alla, muutudes tema käes passiivseks vahendiks. Keegi ei tohi sulandada oma isiksust teise omaga. Ta ei tohi pöörduda kellegi inimese poole kui tervendaja poole. Tema sõltuvus peab olema Jumalast. Tema jumalikult antud mehelikkuse väärikuses peab teda kontrollima Jumal ise, mitte mingi inimlik mõistus.

Jumal soovib tuua inimesed otseseks suhtluseks Enesega. Kõigis oma suhetes inimestega tunnistab Ta isikliku vastutuse põhimõtet. Ta püüab ergutada isiklikku sõltuvustunnet ja rõhutada vajadust isikliku juhendamise järele. Ta soovib tuua inimese ühendusse jumalikuga, et inimesed saaksid muutuda jumaliku sarnaseks. Saatan töötab selle eesmärgi saboteerimiseks. Ta püüab soodustada sõltuvust meestest. Kui inimese mõistus on Jumalast eemale pööratud, võib kiusaja ta oma võimu alla saada. Ta suudab kontrollida inimkonda.

Teooria, et mõistus kontrollib mõistust, pärineb saatanast, et tutvustada ennast kui peamist töötajat, et panna inimlik filosoofia sinna, kus peaks olema jumalik filosoofia. Kõikidest eksitustest, mis levinud on väidetavalt kristlaste seas, pole ükski ohtlikum ja kindlam inimest Jumalast lahutav kui see. Kuigi see võib tunduda süütu, kui seda kasutatakse patsientide suhtes, siis see kipub neid hävitama, mitte neid

taastama. See avab ukse, mille kaudu siseneb saatan, et võtta enda valdusesse nii mõistust, mis on loovutanud end teise kontrolli alla, kui ka mõistust, mis teist kontrollib.

Hirmuäratav on selline võim, mis antakse kurjadele meestele ja naistele. Milliseid võimalusi see pakub neile, kes elavad teiste nõrkustest või rumalustest kasu lõigates! Kui paljud leiavad nõrkade või haigete vaimude kontrollimise kaudu võimaluse rahuldada oma himulikku kirge või saada kasu!

Meil on midagi paremat teha, kui inimkonna kontrollimine inimkonna poolt. Arst peaks inimesi harima, et nad vaataksid inimesest jumalasse. Selle asemel, et õpetada haigeid sõltuma inimestest hingede ja kehade ravimisel, peaks ta suunama neid Selle juurde, Kes suudab päästa lõpuni kõik, kes Tema juurde tulevad. See, kes on loonud inimese mõistuse, teab, mida mõistus vajab. Ainult Jumal suudab tervendada. Need, kelle mõistus ja keha on haiged, peavad nägema Kristuses taastajat. "Sest nõnda nagu Mina elan Isa juures, nõnda peavad ka teie elama Minu juures. Johannese 14:19. Selline on elu, mida me peame haigetele tutvustama, öeldes neile, et kui nad usuvad Kristusesse kui taastajasse, kui nad temaga koostööd teevad, tervise seadusi järgides ja püüdes täiuslikkusele pühitseda Tema kartuses, siis annab Ta neile oma elu. Kui me neile niimoodi Kristuse esitame, siis me anname neile jõu, mis on väärtuslik, sest see tuleb ülalt. See on tõeline tervendamise teadus keha ja hingele.

Sümpaatia.

Mõistuse kaudu tekkinud haigustega tegelemiseks on vaja suurt tarkust. Valus, haige süda, masendunud meel, vajab leebet ravi. Paljudel kordadel on mõni elav koduvaev nagu mädanik, mis sööb hinge ja nõrgestab elujõudu. Ja mõnikord on nii, et patust kahetsemine õõnestab põhiseadust ja tasakaalustab mõistust. Just kaastunde kaudu on võimalik seda puudega inimeste klassi aidata. Arst peaks esmalt saavutama patsiendi usalduse ja seejärel juhtima teda Suure Tervendaja

poole. Kui nende usk saab suunatud Tõelisele Arstile ja nad võivad olla kindlad, et Ta on võtnud nende juhtumi, see toob leevendust meelele ja sageli annab tervist kehale.

Sümpaatia ja takt on sageli haigele suurema kasu toonud kui kõige osavam ravi, mis on antud külma ja ükskõikse viisiga. Kui arst tuleb haige juurde loiduse ja hoolimatusega, vaatab haiget vähehoolitsenult, annab sõnaga või teoga mõista, et tegemist ei ole suure tähelepanu nõudva juhtumiga, ning jätab patsiendi siis oma mõtisklustele, siis on ta teinud sellele patsiendile positiivset kahju. Tema ükskõiksusest tulenev kahtlus ja meeleheide teeb tihti tühjaks ravimite hea mõju, mida ta võib välja kirjutada.

Kui arstid suudaksid ennast panna selle inimese asemele, kelle vaim on kannatuste tõttu alandatud ja tahe nõrgenenud, kes igatseb kaastunde- ja lohutussõnu, siis oleksid nad paremini valmis tema tundeid hindama. Kui Kristuse haigete vastu väljendatud armastus ja kaastunne ühinevad arsti teadmistega, on tema olemasolu iseenesest õnnistuseks.

Ausus patsiendiga suhtlemisel inspireerib teda usaldusega ja on seega oluline abivahend taastumisel. On arste, kes peavad targaks poliitikaks varjata patsiendilt tema haiguse olemust ja põhjust, millest ta kannatab. Paljud, kartes patsienti ärritada või heidutada, rääkides talle tõtt, annavad talle vale lootuse paranemiseks, ja isegi lasevad patsiendil minna hauda, hoiatamata teda tema ohu eest. See kõik on lollus. Alati ei pruugi olla ohutu või kõige parem selgitada patsiendile tema ohtu täielikku ulatust. See võib teda ärevaks teha ja aeglustada või isegi takistada paranemist. Ka tervet tõde ei saa alati rääkida neile, kelle haigused on suures osas kujuteldavad. Paljud neist inimestest on ebamõistlikud ega ole harjunud enesekontrolli rakendama. Neil on omapärased fantaasiad ja nad kujutavad ette palju asju, mis on iseenda ja teiste suhtes vale. Nende jaoks on need asjad reaalsed ja nende eest hoolitsejad peavad näitama pidevat lahkust ja väsimatut kannatlikkust ja taktikust. Kui neile patsientidele räägitaks tõtt nende kohta, oleksid

mõned solvunud, teised masendunud. Jeesus ütles oma jüngritele: "Mul on teile veel palju rääkida, aga te ei suuda seda praegu taluda. Johannes 16:12. Kuid kuigi tõde ei pruugi olla kõigil puhkudel kõigile öeldud, ei ole kunagi vaja ega õigustatud valetada. Arst ega õde ei tohi kunagi valetada. See, kes seda teeb, asetab ennast sinna, kus Jumal ei saa temaga koostööd teha, ja kaotades oma patsientide usalduse, viskab ta minema ühe kõige tõhusama inimliku abivahendi nende taastumiseks.

Volituse jõudu ei hinnata nii, nagu seda tuleks. Las tahe on ärkvel ja õigesti suunatud ning see annab kogu olemusele energiat ja on suurepärane abiline tervise säilitamisel. See on jõud ka haigusega tegelemisel. Õiges suunas harjutatuna kontrolliks see kujutlusvõimet ja oleks võimas vahend nii vaimse kui ka füüsilise haiguse vastu võitlemiseks ja ületamiseks. Oma tahtejõu rakendamisega õigesse suhte eluga saavad patsiendid palju ära teha, et kaasa aidata arsti jõupingutustele nende paranemiseks. On tuhandeid, kes saavad tervist taastada, kui nad seda tahavad. Issand ei taha, et nad oleksid haiged. Ta soovib, et nad oleksid terved ja õnnelikud, ja nad peaksid otsustama, et nad on terved. Sageli suudavad puuetega inimesed haigustele vastu seista lihtsalt sellega, et nad ei anna haigustele järele ja jäävad tegevusetusse. Las nad ületavad oma valud ja vaevad ning teevad kasulikku tööd, mis vastab nende võimetele. Sellise töötamisega ja õhu ning päikesevalguse vaba kasutamisega võiksid paljud kõhnad invaliidid tervist ja jõudu taastada.

Piibli tervendamise põhimõtted.

Nende jaoks, kes taastaksid või säilitaksid oma tervise, on õppetund Pühakirja sõnades: „Ärge jooge liigselt viina, mis viib liialdamiseni, vaid täitke ennast Vaimuga.“ Ef 5:18. Mitte ebaloomulike või ebatervislike stimulantide tekitatud erutuse või unustuse kaudu; mitte madalamate himude või kirgede rahuldamise kaudu ei leidu tõelist tervenemist ega vaimu või hinge värskendust. Haigete hulgas on palju neid, kes on ilma Jumalata ja ilma lootuseta. Nad kannatavad rahuldamata soovide,

häiritud himude ja oma südametunnistuse hukkamõistmise all; nad kaotavad hoogu selles elus ja neil ei ole lootust tulevasele elule. Haigete hooldajad ei tohi loota, et nad saavad neile patsientidele tühiseid, erutavaid andestusi andes neile kasu tuua. Need on olnud nende elu õnnistuseks. Näljane, janune hing jätkab nälgimist ja janunemist seni, kuni püüab leida rahuldust siit. Need, kes joovad egoistliku naudingu allikast, on eksitatud. Nad eksivad naeruväärsust tugevuse vastu, ja kui põnevus lõpeb, lõpeb ka nende inspiratsioon, ja nad jäävad rahulolematuks ja meeleheitele.

Püsiv rahu, tõeline vaimu puhkus, on vaid ühest Allikast. Sellest rääkis Kristus, kui Ta ütles: „Tulge Minu juure kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja Ma annan teile puhkuse!“ Matteuse 11:28. Rahu jätan Ma teile, Oma rahu Ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Johannese 14:27. See rahu ei ole midagi, mida Ta annab eraldi endast. See on Kristuses, ja me saame seda ainult siis, kui võtame vastu Tema.

Kristus on elu allikas. Seda, mida paljud vajavad, on selgemad teadmised Tema kohta; neid tuleb kannatlikult ja lahkelt, kuid siiralt õpetada, kuidas kogu olemus avaneb taevase ravi jõududele. Kui Jumala armastuse päikesevalgus valgustab hinge pimendatud kambreid, lõpeb rahutu väsimus ja rahulolematus ning rahuldavad rõõmud annavad vaimule elujõudu ja kehale tervist ja energiat.

Me elame kannatuste maailmas. Raskused, katsumused ja kurbus ootavad meid kõiki teel taevasesse kodusse. Aga on palju neid, kes teevad elu koormad kahekordselt raskeks, kui nad alati ootavad hädasid. Kui neid tabab ebaõnn või pettumus, siis nad arvavad, et kõik läheb hukka, et neil on kõige raskem saatus, et nad kindlasti lähevad vaeseks. Nii toovad nad iseenda peale viletsuse ja heidavad varju kõigile nende ümber olevatele. Elu ise muutub neile koormaks. Kuid see ei pea nii olema. Nende mõttevoolu muutmine nõuab otsustavat pingutust. Aga muudatus on võimalik. Nende õnn nii praeguses kui ka tulevases

elus sõltub sellest, et nad keskenduksid rõõmsatele asjadele. Lase neil vaadata ära pimedast pildist, mis on kujuteldav, nende teekonna juurde, kuhu Jumal on hajutanud hüvesid, ja neist kaugemale nähtamatu ja igavese juurde.

Iga katsetuse jaoks on Jumal pakkunud abi. Kui Iisrael tuli kõrbes Marahi kibeda vee juurde, siis Mooses kisendas Issandale. Issand ei pakkunud mingit uut abinõu, vaid juhtis tähelepanu sellele, mis käepärast oli. Põõsas, mille Ta oli loonud, visati allikasse, et vesi oleks puhas ja magus. Kui see oli tehtud, jõid inimesed veest ja said rahulduse. Iga katsumuse puhul, kui me Teda otsime, annab Kristus meile abi. Meie silmad avanevad, et näha Tema sõnas kirja pandud tervendamise lubadusi. Püha Vaim õpetab meile, kuidas omastada iga õnnistust, mis on leinavastuaineks. Iga kibeda joogi eest, mis meie huultele pannakse, leiame me tervendava haru.

Me ei tohi lasta tulevikul, selle raskete probleemidega, rahuldamatuse väljavaadetega, meie südameid nõrgendada, meie põlvi värisema panna, meie käsi alla lasta. „Võtku ta Minu tugevusest," ütleb Vägev, „et ta teeks Minuga rahu; ja ta teeb Minuga rahu!" "Isaia 27:5. Need, kes annavad oma elu Tema juhtimisele ja Tema teenistusele, ei panda kunagi olukorda, mille jaoks Ta ei ole ette näinud. Ükskõik milline on meie olukord, kui oleme Tema sõna tegijad, on meil juhataja, kes suunab meie teed; ükskõik milline on meie segadus, on meil kindel nõuandja; ükskõik milline on meie kurbus, lein või üksildus, on meil kaastundlik sõber.

Kui meie teadmatusest teeme vigu, ei jäta meid Päästja maha. Me ei pea kunagi tundma, et oleme üksi. Inglid on meie kaaskondlased. Aga lohutaja, Püha Vaim, kelle Isa läkitab minu nimel, see õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mida Mina olen teile ütelnud. Jumala linnale viival teel ei ole raskusi, mida need, kes Tema peale loodavad, ei suudaks ületada. Ei ole ohtusid, millest nad pääseda ei saaks. Ei ole

kurbust, ei ole kaebust, ei ole inimlikku nõrkust, millele Ta ei oleks pakkunud leevendust.

Keegi ei pea alla andma lootusetusele ja meeleheitele. Saatan võib tulla sinu juurde julma ettepanekuga: „Sinu juhtum on lootusetu. Sa oled lunastamatu.“ Aga sinu jaoks on Kristuses lootus. Jumal ei käsigi meil võita oma jõuga. Ta kutsub meid enda lähedale tulema. Mis iganes raskusi me kannatame, mis vaevavad meie hinge ja keha, Tema ootab, et meid vabaks teha.

Kes võttis inimkonna enda peale, see oskab kaasa tunda inimkonna kannatustele. Mitte ainult ei tunne Kristus iga hinge ja selle hinge erilisi vajadusi ja katsumusi, vaid ta tunneb ka kõiki asjaolusid, mis vaevavad ja segavad hinge. Tema käsi on välja sirutatud kaastundlikus helluses iga kannatava lapse poole. Kellel on kõige rohkem kannatusi, sellel on ka kõige rohkem tema kaastunnet ja halastust. Ta on puudutatud meie nõrkustest ja soovib, et me paneksime oma segadused ja raskused Tema jalge ette ja jätaksime need sinna.

Ei ole tark vaadata iseendasse ja uurida oma emotsioone. Kui me seda teeme, siis vaenlane esitab raskusi ja kiusatusi, mis nõrgendavad usku ja hävitavad julgust. Meie emotsioone lähedalt uurida ja oma tunnetele järele anda tähendab kahelda ja end segadusse ajada. Me peame vaatama enese asemel Jeesuse poole.

Kui kiusatused ründavad sind, kui mure, segadus ja pimedus paistavad su hinge ümbritsevat, vaata kohta, kus sa viimati valgust nägid. Puhka Kristuse armastuses ja Tema kaitse all. Kui patt võitleb südames ülemvõimu pärast, kui süütunne rõhub hinge ja koormab südametunnistust, kui ebausk varjutab mõistust, siis mäletage, et Kristuse arm on piisav, et pattu alistada ja pimeduse välja ajada. Ühinemine Päästjaga viib meid rahu piirkonda.

Tervendavad lubadused.

„Issand lunastab oma sulaste hinged, ja ükski neist, kes Tema peale loodab, ei jää häbisse.“

„Issanda kartuses on suur kindlus, ja Tema lastele on varjupaik.“

„Siion ütles: „Jehova on mind hüljanud ja Issand on mind unustanud“. Kas võib naine unustada oma imetava lapse, et ta ei armastaks oma emakast sündinud poega? Jah, need võivad unustada, kuid mina ei unusta sind mitte. Vaata, mina olen sind kirjutanud oma peopesadele."“

„Ära karda, sest Mina olen sinuga; ära armu puudu, sest Mina olen su Jumal; Mina tugevdan sind, Mina annan sulle abi, Mina toetan sind oma õiguse parema käega.“

„Teie, kes olete sündinud, keda ma olen kandnud alates teie sünnist, keda ma olen kandnud alates teie esimesest hingetõmbest, kuni teie vanaduspäevani olen ma sama; kuni teie hõbedased juuksed olen ma teid kandnud; ma olen seda teinud ja ma kannan teid edasi; ma kannan ja ma päästan teid.“

Peatüki kirjakohad: Jesaja 46:3, 4 (Noyes).

Miski ei soodusta nii palju keha ja hinge tervist kui tänulikkuse ja kiituse vaim. On positiivne kohustus vastu seista melanhoolsetele, rahulolematutele mõtetele ja tunnetele - sama kohustus, kui palvetada. Kui me oleme taevasse suunatud, siis kuidas me võime minna leinajate seltskonnana, kurdades ja kaebades kogu tee meie isa majja?

Neil päris kristlastel, kes pidevalt kaeblevad ja kes paistavad arvavat, et rõõm ja õnn on patt, puudub tõeline religioon. Need, kes võtavad leinlikku rõõmu kõiges, mis on looduses leinlik, kes eelistavad vaadata surnud lehti, mitte korjata ilusaid elavaid lilli, kes ei näe ilu suurtes mägikõrgustes ja elava rohelusega kaetud orgudes, kes sulgevad oma meeled rõõmsale häälele, mis räägib neile looduses, ja mis on kuulajale magus ja muusikaline, need ei ole Kristuses. Nad koguvad endale

pimedust ja pimedust, kui nad võiksid koguda valgust, valgust, mis tuleb õigluse päikesest, mis tõuseb nende südametesse.

Sageli võib teie mõistus olla valu tõttu hägune. Siis ära proovi mõelda. Sina tead, et Jeesus armastab sind. Ta mõistab sinu nõrkust. Sa võid teha Tema tahtmist lihtsalt Tema süles puhates.

See on loodusseadus, et meie mõtted ja tunded saavad julgustust ja tugevust, kui me neid väljendame. Kui sõnad väljendavad mõtteid, siis on tõsi ka see, et mõtted järgnevad sõnadele. Kui me väljendaksime rohkem oma usku, rõõmustaksime rohkem õnnistuste üle, mida me teame, et meil on, - Jumala suurt halastust ja armastust, - siis meil oleks rohkem usku ja suurem rõõm. Keel ei suuda väljendada, piiratud mõistus ei suuda ette kujutada õndsust, mis tuleneb Jumala headuse ja armastuse hindamisest. Isegi maa peal võib meil olla rõõmu allikas, mis ei kuiva kunagi, sest seda toidavad ojad, mis voolavad Jumala aujärjelt.

Siis õpetame oma südameid ja huuli rääkima Jumala kiitust Tema võrratu armastuse pärast. Õpetame oma hinge lootusrikkaks ja jääme püsima valgusesse, mis paistab Kalvaria ristilt. Me ei tohi iialgi unustada, et oleme taevase Kuninga lapsed, Issanda vägede poegad ja tütred. Meie privileeg on hoida Jumalas rahulikku rahu.

„Ja Jumala rahu, mis ületab kõik mõistuse, valvaku teie südameid ja mõtteid Kristuses Jeesuses. Kolossalaste 3:15. Unustades oma raskused ja mured, kiidame Jumalat võimaluse eest elada Tema nime auks. Lase iga uue päeva värsked õnnistused ärata meie südames kiitust nende märkide eest Tema armastavast hoolitsemisest. Kui sa hommikul oma silmad avad, tänad Jumalat, et Ta sind öö läbi on hoidnud. Tänage Teda rahu eest, mida Ta on teie südamesse pannud. Hommikul, keskpäeval ja õhtul, las tänulikkus nagu magus lõhn tõuseb taevasse.“

Kui keegi küsib, kuidas sul läheb, siis ära püüa välja mõelda midagi kahetsusväärset, mida rääkida, et saada kaastunnet. Ära räägi oma usust puudumisest ja oma kurvast ja kannatustest. Kiusaja naudib

selliseid sõnu kuulda. Kui sa räägid kurvastest asjadest, siis sa teda ülistad. Me ei tohi keskenduda Saatana suurele võimule meid alistada. Sageli anname end tema kätte, kui räägime tema võimust. Räägime selle asemel Jumala suurest võimsusest siduda kõik meie huvid Tema omadega. Räägi Kristuse võimatust võimsusest ja räägi Tema au. Kogu taevas on meie päästmisest huvitatud. Inglid, tuhandeid tuhandeid ja kümneid kordi kümneid tuhandeid, teenivad neid, kes pärivad õndsuse. Nad kaitsevad meid kurja eest ja suruvad tagasi pimeduse väed, kes püüavad meid hävitada. Kas meil pole põhjust olla tänulikud igal hetkel, tänulikud isegi siis, kui meie teel paistavad olevat nähtavad raskused?

Laula kiitust.

Kiitust ja tänulikkust lauldes. Kui meid kiusatakse, siis ärgem laskem oma tundeid väljendada, vaid tõstkem Jumalale tänulikkuse laul.

Me kiidame Sind, Jumal, oma armastatud Poja pärast, - Jeesuse pärast, kes suri ja nüüd on ülal.

Me kiidame Sind, Jumal, Sinu valguse Vaimu pärast, kes on meile näidanud meie Õnnistegija ja hajutanud meie pimeduse.

Kõik au ja kiitus Lammas, kes on tapetud, kes on kandnud meie patud ja puhastanud meid kõikidest meie pattudest.

Kõik au ja kiitus Jumalale, kes on meid ära ostnud, meid otsinud ja meie teed juhendanud!

Elusta meid jälle; täida iga süda Sinu armastusega; Olgu iga hing taas sütitatud tulega ülalt.

Koor: Halleluujah! Sulle kuulub au, Halleluuja! Aamen! Halleluuja! Sulle kuulub au, Elavda meid uuesti.

Laul on relv, mida me saame alati kasutada lootusetuse vastu. Nii avades meie südame Päästja olemasolu päikesevalgusele, on meil tervis ja Tema õnnistus.

„Kiitke Issandat, sest Ta on hea, sest Tema heldus kestab igavesti. Seda ütlevad Issanda lunastatud, keda Ta on lunastanud vaenlase käest.“

„Laulge Temale, laulge Temale psalme, rääkige kõigest Tema imelistest tegudest. Ülistage Tema püha nime, olgu rõõmus need, kes otsivad Issandat!“

„Sest Tema rahuldatakse igatseva hingega ja Tema täidab näljase hingega heaga. Kes istuvad pimeduses ja surma varjus, kes on vangi pandud vaevas ja raudas; Nad hüüdsid Issanda poole oma hädas ja Ta päästis nad nende viletsusest. Ta viis nad välja pimedusest ja surma varjust ja murdis nende köidikud pooleks. Õnnistatud on see mees, kes Issandat kiidab, kes armastab Issanda kiitmist.“

„Miks oled sa murelik, mu hing? Ja miks sa oled murelik minu sees? Usu Jumalasse, sest ma veel kiidan Teda, kes on mu näo tervis ja mu Jumal.“

„Kõiges tänage, sest see on Jumala tahtmine teie suhtes Kristuses Jeesuses. 1. Tessalooniklastele 5:18. See käsk on kindlustus, et isegi need asjad, mis paistavad olevat meie vastu, töötavad meie heaks. Jumal ei käsi meil olla tänulikud selle eest, mis meile kahju teeks.“

„Issand on mu valgus ja mu pääste. Keda peaksin kartma? Issand on mu elu kaitse. Kelle ees peaksin hirmu tundma?“ „Hädapäeval hoiab ta mind varjul oma kojas, peidab mind oma telgi varjus. ... Ma toon tema telgis rõõmuohvreid ja laulan, jah, laulan Issandale kiitust.“

„Ma ootasin kannatlikult Issandat, ja Ta kummardus minu poole ja kuulis mu hüüdu. Ta tõstis mu üles hirmsast kaevust, mudasest soost ja pani mu jalad kaljule, ta pani mu jalad kaljule ja andis mulle kindlad sammud. Ja Ta on pannud mu suhu uue laulu, kiituse meie Jumalale." Sest Issand on minu vägi ja kiitus, ja Ta on saanud mu päästeks. See on minu Jumal, keda ma kiidan, mu isa Jumal, keda ma ülistan.“

Peatüki kirjakohad: Psalm 27:1, 5, 6; Psalm 40:1–3; Psalm 28:7.

Üks kindlamaid takistusi haige taastumisele on tähelepanu keskendumine iseendale. Paljud puuetega inimesed tunnevad, et kõik peaksid neile kaastunnet ja abi pakkuma, kui tegelikult nad vajavad, et nende tähelepanu suunataks eemale endast, et mõelda ja hoolida teistest.

Sageli palutakse palvet kannatavate, leinavate, lootusetute eest ja see on õige. Me peaksime palvetama, et Jumal valgustaks pimendatud mõistust ja lohutaks kurvastatud südant. Aga Jumal vastab palvele neile, kes asetavad ennast Tema õnnistuste kanalisse. Samal ajal kui me palume nende kurvameelsete eest, peaksime julgustama neid püüdma aidata neid, kes on neist viletsamas olukorras. Pimedus hajub nende enda südametest, kui nad üritavad teisi aidata. Kui me püüame teisi lohutada lohutusega, millega oleme lohutatud, siis tuleb õnnistus meile tagasi.

Eesiasa 58. peatükk on ettekanne keha ja hinge haiguste kohta. Kui me soovime tervist ja tõelist elurõõmu, peame rakendama käesolevas pühakirjas antud eeskirju. Tema meelepärasest teenimisest ja selle õnnistustest ütleb Issand:

„Kas ei ole see, et sa jagaksid oma leiba näljasega ja vaeseid, kes viletsuses on, sinu kotta tood? Kui sa näed alasti inimest, et sa teda kaetaksid, ja et sa ei varjaks ennast oma lihast?“

Siis paistab sinu valgus nagu hommik, sinu tervis kasvab kiiresti, sinu õiglus käib sinu ees, Jumala auhiilgus on sinu taga. Siis sa hüüad, ja Issand vastab; sa palud, ja Ta ütleb: „Siin Ma olen!“ Kui sa eemaldad oma keskelt rõhumise, sõrmega näitamise ja pahatahtliku kõne; kui sa annad oma leiva näljasele ja rahuldad vaeva näinud hinge, siis su valgus tõuseb pimeduses ja su pimedus on nagu keskpäev. Ja Issand juhatab sind alati, täidab su hinge põuaga ja tugevdab su luud. Ja sa oled nagu kastetud aed ja nagu veeallikas, mille vesi ei kuiva."

Head teod on kahekordselt õnnistatud, sest need toovad kasu nii andjale kui ka sellele, kellele headust osutatakse. Õigesti tegutsemise teadlikkus on üks parimaid ravimeid haigete kehade ja vaimude jaoks. Kui meel on vaba ja õnnelik hästi täidetud kohustuse ja teiste õnnelikuks tegemise rahulolu pärast, toob rõõmustav, elavdav mõju kogu olemusele uut elu.

Olgu puudega inimene selle asemel, et pidevalt sümpaatiat nõuda, sümpaatiat andma. Lase oma nõrkuse, kurbuse ja valu koorem langeda halastava Päästja õlgadele. Avage oma süda Tema armastusele ja laske sellel voolata teistele. Pidage meeles, et kõigil on raskeid katsumusi, kiusatusi, millele on raske vastu panna, ja te võite teha midagi, et neid koormusi kergendada. Ole tänulik õnnistuste eest, mida sa oled saanud; ole tänulik tähelepanu eest, mida sa oled saanud. Hoia oma süda täis Jumala väärtuslikke lubadusi, et saaksid sellest varandusest välja tuua sõnu, mis on teistele lohutuseks ja tugevuseks. See ümbritseb sind atmosfääriga, mis on kasulik ja ergutav. Olgu sinu eesmärgiks õnnistada neid, kes sind ümbritsevad, ja sa leiad viise, kuidas olla kasulik nii oma perekonnale kui ka teistele.

Kui need, kes kannatavad tervisehäda all, unustaksid end teiste huvides; kui nad täidaksid Issanda käsku hoolitseda nende eest, kes on neist viletsamas olukorras, siis nad mõistaksid prohveti lubaduse tõepärasust: „Siis paistab sinu valgus nagu hommik, ja sinu haavad paranevad kiiresti.“

Marah ja Elim.

Täna on Elim oma palmide ja kaevudega ja õnnelik varjupaik kõrbe väsimuse jaoks; eile oli Marah, kõik kivid ja liiv, varjuta üksildus ja kurbus. Kuid sama kõrb hoiab neid mõlemat, samad kuumad tuuled kõnnivad üle üksiku maa; sama madal org varjab mõlemat ja samad mäed ümbritsevad neid.

Nõnda on meiega siin maa peal olnud nii kaua, kui mäletan: kibe ja magus, kurbus ja rõõm on lähestikku, vahel vaid päev.

Mõnikord muudab Jumal meie kibeduse magusaks, Mõnikord annab meile meeldivaid veeallikaid; Mõnikord varjab meid oma sambapilvega, Ja mõnikord toob õndsa palmi varju.

Mis tähtsust sellel on? Aeg ei ole kaua; Marah ja Elim on ühtviisi möödas; Meie kõrbe kaevud ja palmid on varsti läbi, Me jõuame lõpuks „Meie Jumala linna“. Õnnelik maa! neist üksildastest mägedest kaugemal, kus rõõmsalt purskavad igavesed allikad; oo püha paradiis! nende taevade kohal, kus lõpetame oma kõrbe rändamise.

- Horatius Bonar.

Õnnistatud kindlustunne.

Õnnis kindlus: Jeesus on minu! Oh, milline aimus jumalikust aust! Olen pääste pärija, Jumal on mind lunastanud, olen sündinud tema Vaimust ja pestud tema veres.

Refrään. See on mu lugu, see on mu laul: kogu päeva kiidan oma Päästjat. See on mu lugu, see on mu laul: kogu päeva kiidan oma Päästjat.

Täielik andumine, täiuslik rõõm! Mu silme ees avanevad õndsuse nägemused. Inglid laskuvad ja toovad ülalt halastuse kajasid, armastuse sosinaid.

Täielik andumine, kõik on rahus. Oma Päästjas olen õnnelik ja õnnistatud. Ootan valvates, pilk suunatud üles, täis tema headust, süüvinud tema armastusse.

- Fanny J. Crosby.

Peatüki kirjakohad: Õpetussõnad 17:22; Psalm 34:22; Õpetussõnad 14:26; Jesaja 49:14-16; Jesaja 41:10; Psalm 107:1, 2; 105:2, 3; Psalm 107:9-15; 42:11; Jesaja 58:7-11.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 241–260. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

19. PEATÜKK

19. Loodusega kokkupuutes

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Mingem välja väljadele.“

Looja valis meie esimestele vanematele nende tervisele ja õnnele kõige sobivama keskkonna. Ta ei paigutanud neid paleesse ega ümbritsenud neid kunstlike kaunistuste ja luksusega, mida nii paljud tänapäeval püüavad endale hankida. Ta seadis nad loodusega tihedasse kokkupuutesse ja tihedasse ühendusse taevase pühadega.

Aias, mille Jumal oli oma lastele koduks ette valmistanud, tervitasid silma iga sammu tagant graatsilised põõsad ja õrnad lilled. Oli igasuguseid puid, paljud neist kaunistatud lõhnavate ja maitsvate puuviljadega. Nende okstel laulsid linnud oma kiituslaulu. Nende varjus mängisid loomad koos ilma kartuseta.

Aadam ja Eeva, oma puhtuses, nautisid Eedeni vaateid ja helisid. Ja Issand Jumal võttis inimese ja pani ta Eedeni aeda, et ta seda hariks ja hoiaks. Genesis 2:15. Iga päeva töö tõi neile tervist ja rõõmu, ja õnnelik paar tervitas rõõmuga oma Looja külastusi, kui ta päeva jahedusel nende juures käis ja nendega rääkis. Iga päev õpetas Jumal neile oma õppetunde.

Eluplaan, mille Jumal meie esimestele vanematele määras, annab meile õppetunde. Kuigi patt on heitnud oma varju maa peale, soovib Jumal, et Tema lapsed leiaksid rõõmu Tema käte teostes. Mida täpsemalt tema eluplaanit järgitakse, seda imelisemalt töötab ta kannatava inimkonna taastamiseks. Haiged tuleb tuua loodusega tihedamasse kontakti.

Väliselu looduslikus keskkonnas teeks paljude abitu ja peaaegu lootusetu invaliidi jaoks imesid.

Linnade müra ja elevus ja segadus, nende kitsarinnaline ja tehislik elu, on haigetele kõige väsitavamad ja kurnavamad. Õhk, mis on täis suitsu ja tolmu, mürgiseid gaase ja haigustekitajaid, on elule ohtlik. Haiged, enamjaolt nelja seina vahele suletud, hakkavad peaaegu tundma, nagu oleksid nad oma toas vangid. Nad vaatavad välja majadele ja kõnniteedele ja kiirustavatele rahvahulkadele, võib-olla isegi ilma sinise taeva või päikese, rohu või lille või puu pilguta. Sellisel viisil suletuna mõlgutavad nad oma kannatusi ja kurbust ning muutuvad oma kurbade mõtete ohvriks.

Ja neile, kes on moraalselt nõrgad, on linnades palju ohtusid. Nendes on patsiendid, kellel on ületatavad ebaloomulikud isud, pidevalt kiusatusele pandud. Neid tuleb paigutada uude keskkonda, kus nende mõttevool muudetakse; neid tuleb paigutada mõjude alla, mis on täiesti erinevad neist, mis on nende elu rikkunud. Lase neil mõneks ajaks eemalduda nendest mõjudest, mis viivad eemale Jumalast, puhtamasse õhkkonda.

Haigete hoolekande asutused oleksid palju edukamad, kui neid saaks rajada väljaspool linnu. Ja nii palju kui võimalik, kõik, kes püüavad taastada oma tervist, peaksid asetama end maapiirkondadesse, kus nad saavad nautida õues elu. Loodus on Jumala arst. Puhas õhk, rõõmus päike, lilled ja puud, õunapuud ja viinapuud ning värske õhk on tervistav ja elustav.

Arstid ja õed peaksid oma patsiente julgustama palju õues viibima. Vabaõhuelu on ainus ravim, mida paljud puudega inimesed vajavad. Sellel on imeline võime tervendada moodsa elu erutuste ja liialduste põhjustatud haigusi, elu, mis nõrgestab ja hävitab keha, vaimu ja hinge jõud.

Kui tänulikud on linnaelust, paljude tuledest ja tänavate mürast väsinud invaliidid maaelu vaikusele ja vabadusele! Kui innukalt pöörduvad nad looduse vaatemängude poole! Kui rõõmsalt istuksid nad õhus, rõõmustaksid päikese käes ja hingaksid puu ja lille lõhna! Männi balsamil, kuuse ja kuuske lõhnal on elujõudu andvaid omadusi ja ka teistel puudel on tervist taastavaid omadusi.

Kroonilisele puudega inimesele ei ole midagi nii tervist ja õnne taastavat, kui elada ilusas maastikus. Siin saavad kõige abitumad istuda või lamada päikese käes või puude varjus. Nad peavad vaid oma silmad üles tõstma, et näha enda kohal ilusat lehestikku. Nad tunnevad magusat puhkuse ja värskuse tunnet, kui nad kuulevad tuulte sosistamist. Väsinud vaimud elavnevad. Nõrgenenud jõud on värvatud. Alateadlikult muutub meel rahulikuks, palav pulss tasasemaks ja korrapärasemaks. Kui haiged tugevnevad, julgevad nad astuda mõned sammud, et korjata mõned ilusad lilled, Jumala armastuse väärtuslikud sõnumitoojad siin all kannatavale perekonnale.

Tuleb teha plaane patsientide väljas viibimiseks. Nende jaoks, kes suudavad töötada, tuleks leida mõni meeldiv ja lihtne töö. Näita neile, kui meeldiv ja abivalmis see välitöö on. Julgustage neid värsket õhku hingama. Õpeta neid sügavalt hingama ning hingamisel ja rääkimisel kasutama kõhu lihaseid. See on haridus, mis on neile hindamatu väärtusega.

Harjutamist vabas õhus tuleks ette kirjutada kui elutähtsat vajadust. Ja selliste harjutuste jaoks ei ole midagi paremat kui mulla harimine. Andke patsientidele lillepeenraid, mida hooldada, või tööd aiamaal või köögiviljaaias. Kuna neid julgustatakse ruumidest välja tulema ja õues aega veetma, lilli kasvatama või muud kerget ja meeldivat tööd tegema, siis pööratakse nende tähelepanu eemale iseendast ja oma kannatustest.

Mida rohkem patsienti saab hoida õues, seda vähem ta vajab hoolt. Mida rõõmsam on tema ümbrus, seda abivalmim ta on. Lukustatud

majas, kuivõrd see ka ei oleks elegantselt sisustatud, muutub ta närviliseks ja kurvaks. Ümbritse teda looduse ilusate asjadega; pane ta sinna, kus ta näeb lilli kasvamas ja kuulab linnu laulmist, ja tema süda hakkab laulma koos lindude lauludega. Kehale ja vaimule tuleb kergendus. Intellekt äratatakse, kujutlusvõime kiirendatakse ja meel valmistatakse ette hindama Jumala sõna ilu.

Looduses võib alati leida midagi, mis kõrvaldab haige tähelepanu endast ja suunab tema mõtted Jumala poole. Tema imeliste tegudega ümbritsetuna tõusevad nende mõtted nähtavast nähtamatu poole. Looduse ilu paneb neid mõtlema taevalikku kodu, kus ei ole midagi, mis häiriks ilu, ei midagi, mis saastaks või hävitaks, ei midagi, mis põhjustaks haigusi või surma.

Lase arstidel ja õdedel õppida looduse asjadest Jumala õpetusi. Näidake neile patsientidele Teda, kelle käsi on loonud kõrged puud, rohu ja lilled, julgustades neid nägema igas pungas ja lilles Tema armastuse väljendust oma laste vastu. See, kes hoolitseb lindude ja lillede eest, hoolitseb ka tema näo järgi loodud olendite eest.

Väljas, Jumala loodud asjade keskel, värsket, tervistavat õhku hingates, saab haigetele kõige paremini jutustada uuest elust Kristuses. Siin võib lugeda Jumala sõna. Siin võib Kristuse õigluse valgus paista pattude poolt pimestatud südametesse.

O, kui ma leiaksin päevast päeva Oma Jumalale lähedust, siis kulgeksid mu tunnid magusalt mööda, kui ma toetuksin Tema sõnale.

Issand, ma soovin Sinuga elada Uuesti päevast päeva, Rõõmudes, mida maailm ei saa kunagi anda, ega kunagi võtta ära.

Õnnistatud Jeesus, tule ja valitse mu süda, ja tee mind täielikult Sinu omaks, et ma enam ei lahkuks, ega kurvastaks Sinu jumalikku armastust.

- Benjamin Cleveland.

Niiviisi tuuakse füüsilist ja vaimset ravi vajavad mehed ja naised kokku nendega, kelle sõnad ja teod tõmbavad neid Kristuse juurde. Nad tuleb tuua suure Meditsiinilise Missioneeri mõju alla, kes suudab tervendada nii hinge kui ka keha. Nad peavad kuulma Õnnistegija armastuse lugu, andestusest, mis on vabalt pakutud kõigile, kes tulevad Tema juurde oma pattusid tunnistama.

Selliste mõjude all suunatakse paljud kannatavad eluteele. Taevainglid teevad koostööd inimlike vahenditega, et tuua julgust ja lootust ning rõõmu ja rahu haigete ja kannatavate südametesse. Sellistes tingimustes on haiged kahekordselt õnnistatud ja paljud leiavad tervist. Nõrk samm taastab oma elastsuse. Silm omandab jälle oma sära. Lootusetud muutuvad lootusrikkaks. Kord lootusetult kurb nägu kannab rõõmsat ilmet. Hääle kaeblikud toonid asenduvad rõõmsa ja rahuliku tooniga.

Kui füüsiline tervis on taastunud, suudavad mehed ja naised paremini teostada seda usku Kristusesse, mis tagab hinge tervise. Vabandatud pattude teadvuses on väljendamatu rahu ja rõõm ja puhkus. Kristlase ähmase lootuse valgustatakse. Need sõnad väljendavad usku, et „Jumal on meie varjupaik ja vägi, meie abiline hädas.“ Jah, kuigi ma käin surma varju orus, ei karda ma kurja, sest sina oled minuga; sinu pulk ja sinu vits annavad mulle lohutust.„ “Ta annab jõudu väsinule ja suurendab jõudu nõrkadele."

Minu usk vaatab Sinu poole, Sinu, Kalvaria lammas, jumalik Päästja, kuula mind nüüd, kui ma palvetan, võta kõik mu süü ära, lase mul alates sellest päevast olla täielikult Sinu oma.

Andku Sinu rikkalik armujõud Minu väsinud südamele tugevust, Minu vaimule innukust, Nagu Sa oled surnud Minu eest, Oma armastus Sinu vastu olgu puhas, soe ja muutumatu, Elav tuli.

Kui elu pimedat labürinti astun, ja leinad mind ümbritsevad, ole mu juhendaja; käske pimedusel muutuda päevaks, pühkige leina pisarad ära, ära lase mul kunagi sinust kõrvale kalduda.

- Ray Palmer.

Peatüki kirjakohad: Psalm 46:1; 23:4; Jesaja 40:29.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 261–270. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

20. PEATÜKK

20. Üldine hügieen

Viies osa. Tervise põhimõtted.

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Ilma tervise põhimõtete tundmiseta ei ole keegi elu vastutusteks valmis.“

„Teie olete Jumala tempel. Sinna ei pääse midagi ebapuhast.“

Teadmine, et inimene peab olema Jumala templiks, elupaigaks Tema au avaldamiseks, peaks olema kõige kõrgemaks stiimuliks meie füüsiliste võimete hoidmiseks ja arendamiseks. Hirmuäratavalt ja imetlusväärselt on Looja loonud inimese kehaehituse, ja Ta käsib meil seda uurida, mõista selle vajadusi ja teha oma osa selle kaitsmisel kahjustuste ja rüvetamise eest.

Vere ringlemine.

Hea tervise saavutamiseks peab meil olema hea veri, sest veri on elu vool. See parandab jäätmeid ja toidab keha. Kui talle antakse õiged toiteelemendid ja kui ta on puhta õhuga puhastatud ja elavdatud, kannab ta elu ja elujõudu kogu süsteemi igasse ossa. Mida täiuslikum on vereringe, seda paremini see töö täidetakse.

Iga südamelöögiga peaks veri jõudma kiiresti ja lihtsalt kõikidesse kehaosadesse. Selle ringlemist ei tohi takistada tihedad riided või rihmad ega liigendite ebapiisav riietumine. Kõik, mis takistab vereringet, sunnib verd tagasi elutähtsatesse organitesse, tekitades

ummikuid. Sageli on selle tagajärjeks peavalu, köha, südame löögisageduse tõus või seedehäired.

Kopsude hingamine.

Selleks, et meil oleks hea veri, peame hästi hingama. Täielikud, sügavad puhta õhu sissehingamised, mis täidavad kopsud hapnikuga, puhastavad verd. Nad annavad sellele särava värvuse ja saadavad selle, elujõulise voolu, keha igasse ossa. Hea hingamine rahustab närve; see ergutab isu ja muudab seedimise täiuslikumaks; ja see soodustab tervet, rahulikku und.

Kopsudele tuleb anda võimalikult suur vabadus. Nende võime areneb vaba tegevuse kaudu; see väheneb, kui neid kitsendatakse ja surutakse kokku. Seepärast on nii levinud, eriti istuvate tegevuste puhul, harjumus oma tööd tehes kummardada. Selles asendis on võimatu sügavalt hingata. Pindmine hingamine muutub kiiresti harjumuseks ja kopsud kaotavad võime laieneda. Samasugust mõju avaldab ka tihe korsett. Rinnaku alumisele poolele ei jäeta piisavalt ruumi; hingamise abistamiseks mõeldud kõhuseinte lihased ei saa täielikult tööle ja kopsud on oma tegevuses piiratud.

Nii ei saada piisavalt hapnikku. Veri liigub aeglaselt. Jäätmed, mürgised ained, mis peaksid väljuma kopsude väljahingamisel, jäävad kinni ja veri muutub räpaseks. Mõjutatud on mitte ainult kopsud, vaid ka kõht, maks ja aju. Nahk muutub kollakaks, seedimine on aeglane; süda on depressioonis; aju on udune; mõtted on segased; meeleolu on masendunud; kogu süsteem muutub depressiivseks ja inaktiivseks ning eriti haigustele vastuvõtlikuks.

Kopsud heitavad pidevalt välja saasteaineid ja neid tuleb pidevalt varustada värske õhuga. Puudulik õhk ei taga vajalikku hapnikuvarustust ning veri jõuab ajju ja teistesse organitesse ilma elutähtsaks muutumata. Seetõttu on vaja korralikku tuulutamist. Elamine kitsastes, halvasti ventileeritavates ruumides, kus õhk on

surnud ja riknenud, nõrgestab kogu organismi. See muutub eriti tundlikuks külma mõjule ja väike kokkupuude põhjustab haigust. Siseruumides viibimine on see, mis paljud naised kahvatuks ja nõrgaks teeb. Nad hingavad sama õhku korduvalt, kuni see muutub kopsudest ja pooridest eralduvate mürgiste ainete tõttu mürgiseks, ja nii viiakse saasteained tagasi verre.

Ventileerimine ja päikesevalgus.

Ehitades hooneid kas avalikuks otstarbeks või eluruumideks, tuleb hoolitseda hea ventilatsiooni ja piisava päikesevalguse eest. Kirikud ja koolimajad on selles suhtes sageli puudulikud. Õige ventilatsiooni puudumisest sõltub suur osa unisusest ja tuimusest, mis hävitab paljude jutluste mõju ja teeb õpetaja töö vaevaliseks ja ebatõhusaks.

Inimeste elamiseks ettenähtud hooned tuleks võimaluse korral paigutada kõrgele ja hästi kuivendatud alale. See tagab kuiva koha ja hoiab ära haiguste ohtu niiskusest ja miasmast. Seda küsimust peetakse sageli liiga kergekäeliselt. Pidev haigestumine, rasked haigused ja paljud surmad tulenevad madalate, halvasti kuivendatud alade niiskusest ja malaariast.

Majade ehitamisel on eriti oluline tagada korralik ventilatsioon ja piisav päikesevalgus. Olgu igas majas ruumis õhuvool ja külluslik valgus. Magamistoad tuleb korraldada nii, et seal oleks päeval ja öösel vaba õhuringlus. Ükski tuba ei sobi magamistubaks, kui seda ei saa iga päev õhku ja päikese kätte avada. Enamikus riikides tuleb magamistoad varustada kütte mugavustega, et neid saaks külma või märja ilmaga korralikult soojendada ja kuivatada.

Külalistuba peab olema võrdselt hooldatud alaliseks kasutamiseks ettenähtud tubadega. Nagu ka teised magamistoad, peaks see saama õhku ja päikesevalgust ning olema varustatud mingisuguse küttesüsteemiga, et kuivatada niiskust, mis alati koguneb pidevalt kasutamata ruumis. Kes magab päikesevalguseta toas või voodis, mida

ei ole põhjalikult kuivatatud ja ventileeritud, teeb seda tervise ja sageli ka elu ohustamise arvel.

Hoones teevad paljud hoolikalt ettevalmistusi oma taimede ja lillede jaoks. Nende kasvatamiseks mõeldud kasvuhoone või aknalaud on soe ja päikesepaisteline, sest ilma soojuse, õhu ja päikesevalguseta taimed ei elaks ja ei kasvaks. Kui need tingimused on vajalikud taimede eluks, siis kui palju vajalikumad on need meie enda tervisele ja meie pere ja külaliste tervisele!

Kui me tahame, et meie kodud oleksid tervise ja õnne elupaigad, peame asetama need madalate alade miasma ja udu kohale ning andma vaba sissepääsu taeva elujõulistele jõududele. Jäta kõrvale rasked kardinad, ava aknad ja kardinad, ära lase viinapuud, kuivõrd ilusad ka ei oleks, aknaid varjutada, ja ära lase puud nii maja lähedale kasvada, et päikest ei pääseks. Päikesevalgus võib pleekida kardinad ja vaibad ning rikkuda pildiraame, kuid see annab laste põskedele tervisliku punetuse.

Need, kellel on hoolitseda vanurid, peaksid meeles pidama, et need vajavad eriti soojad ja mugavat tuba. Elujõud väheneb aastatega, jättes vähem elujõudu, millega vastu seista ebatervislikele mõjudele; seetõttu on eakatel suurem vajadus palju päikesevalguse ja värske puhta õhu järele.

Tähelepanelik puhtus on oluline nii füüsilisele kui ka vaimsele tervisele. Keha heitab pidevalt läbi naha välja lisandeid. Selle miljonid poorid ummistuvad kiiresti, kui neid sagedase pesemisega puhtana ei hoida, ja saasteained, mis peaksid läbi naha väljuma, muutuvad lisakoormuseks teistele väljutusorganitele.

Enamik inimesi saaks kasu iga päev hommikul või õhtul jahedast või soojast vannist. Külma vastu võtmise kohustuse suurendamise asemel tugevdab korralikult võetud vann külma vastu, sest see parandab vereringet; veri viiakse pinnale ja saavutatakse kergem ja korrapärasem vool. Mõistus ja keha on võrdselt elavnenud. Lihased muutuvad

paindlikumaks, intelligentsus muutub teravamaks. Vann on närvide rahustaja. Vannimine aitab soolestikku, kõhtu ja maksa, andes tervist ja elujõudu igaühele, ja soodustab seedimist.

Samuti on oluline, et riided oleksid puhtad. Kanda olevad riided neelavad endasse läbi pooride väljajuhtuvad jäätmed; kui neid sageli ei vahetata ja ei pesta, imenduvad need jälle sisse.

Igasugune räpasus kaldub haigustesse. Surma tekitajaid on rohkesti pimedates, hooletutes nurkades, mädanenud prügis, niiskuses ja hallituses ja mädanes. Maja lähedal ei tohi lasta mädanema ja õhku mürgitama laguneda toidujäätmeid ega lehtede hunnikuid. Kodus ei tohi taluda midagi ebapuhtat või mädanenut. Täiesti tervislikuks peetud linnades on paljud palavikuepideemiad viidud tagasi mõne hooletu majapidaja eluaseme lähedal mädanenud ainetesse.

Täiuslik puhtus, palju päikesevalgust, hoolikas tähelepanu sanitaaridele igas koduelu üksikasjas, on hädavajalikud haigustest vabanemiseks ja kodu elanike rõõmsuse ja elujõu jaoks.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 271–276. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

21. PEATÜKK

21. Hügieen iisraellaste seas

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Tervis peitub kuuletumises Jumala seadusele.“

Jumala poolt Iisraelile antud õpetuses pöörati hoolikat tähelepanu tervise säilitamisele. Inimesed, kes olid tulnud orjusest koos ebapuhtade ja ebatervislike harjumustega, mida see tekitab, allusid kõige rangemale treeningule kõrbes enne Kanaani sisenemist. Õpetati tervisealaseid põhimõtteid ja jõustati sanitaareeskirju.

Haiguste ennetamine.

Mitte ainult oma jumalateenistuses, vaid ka igapäevase elu kõigis asjades järgiti puhta ja ebapuhta eristamist. Kõik nakkavate või saastavate haigustega kokku puutunud isikud eraldati laagrist ning neil ei lubatud tagasi tulla enne põhjalikku puhastamist nii isikul kui ka riietel. Saastava haigusega nakatunu puhul anti suunav märkus:

„Iga voodi, millel ta lamab, on rüve, ja kõik, millele ta istub, on rüve. Ja see, kes puudutab tema voodit, peab pesema oma riided ja pesema ennast vees ning olema ebapuhtaks õhtuni. Ja see, kes istus selle peal, kus ta istus, peab pesema oma riided ja pesema ennast vees ning olema ebapuhtaks kuni õhtuni. Ja kes puudutab tema liha, see pese oma riided ja pese ennast veega ning olgu ta ebapuhtaks õhtuni. Ja keda ta puudutab, kes ei ole pesnud oma käsi vees, see peab pesema oma riided ja ujuma ennast vees ja olema rüvedaks õhtuni. Ja maa anum, mida ta puudutab, ... puruneb ja iga puust anum tuleb veega loputada."“

Ka lepra seadus on näide sellest, kui põhjalikult neid eeskirju järgiti:

„Kõik need päevad, mil ta on katkuhaige, on ta rüve; ta on rüve; ta peab elama üksi; tema elukoht olgu väljaspool laagrit. Ka riiet, kas see oleks villane riie või linane riie, kas see oleks kudumises või kootud, kas see oleks linane või villane, kas see oleks nahast või nahast tehtud; ... preester vaatab haigust: ... kui haigus on levinud riidele, kas see oleks kudumises või kootud, kas see oleks nahast või nahast tehtud; haigus on sügelev nahahaigus; see on ebapuht. Ta peab põletama selle riide, olgu see kangas või kude, villast või linast või nahast, millel on katk, sest see on mädanenud katk, tuleb see põletada tules.“

Nii ka siis, kui maja andis tunnistust sellistest tingimustest, mis muudavad selle elamiseks ohtlikuks, hävitati see. Preester peab „lammutama maja, selle kivid ja puid ning kogu laastud maja seest, ja ta peab viima need välja linnast ebapuhtasse paika. Kui keegi läheb majja, mis on suletud, siis ta jääb ebapuhtaks kuni õhtuni. Ja see, kes on majas, peab pesema oma riided, ja see, kes sööb majas, peab pesema oma riided!“

Puhastus.

Isikliku puhtuse vajalikkust õpetati kõige muljetavaldavamal moel. Enne kui rahvas kogunes Siinai mäele kuulama seaduse kuulutamist Jumala hääle kaudu, tuli neil pesta nii oma ihu kui ka oma riided. Seda suunda suruti läbi surmanuhtluse ähvardusel. Jumala juures ei tohtinud olla mingit rüvedust.

Kõrbemaal viibimise ajal olid iisraellased peaaegu kogu aeg vabas õhus, kus saastad avaldavad vähem kahjulikku mõju, kui tihedalt ehitatud majades elavatele inimestele. Kuid rangelt nõuti puhtust nii nende telkide sees kui ka väljas. Lageris ja selle ümbruses ei tohtinud jääda ühtegi prügi. Ja Issand ütles:

„Sest Issand, su Jumal, kõnnib oma laagri keskel, et sind päästa ja anda su vaenlased sinu kätte; seepärast olgu su laager püha.“

Toitumine.

Puhast ja rüvedat eristati kõigis toitumisega seotud küsimustes:

„"Mina olen Issand, sinu Jumal, kes olen eraldanud sind teistest rahvastest. Seepärast tehke vahet puhaste ja ebapuhtate loomade vahel ja puhaste ja ebapuhtate lindude vahel ja ärge tehke oma hinge pärast vastikuks ühtki loomast ega ühtki lindu ega ühtki muud elavat olendit,“

Paljud paganate poolt vabalt söödud toiduained olid Iisraeli rahvale keelatud. See ei olnud juhuslik eristus. Keelatud asjad olid tervisele kahjulikud. Ja asjaolu, et nad kuulutati ebapuhtaks, õpetas õppetunni, et kahjulike toiduainete kasutamine on rüvetav. See, mis rikub keha, kipub rikuma ka hinge. See teeb inimese Jumalaga suhtlemiseks ebasobivaks, teeb ta kõrge ja püha teenistuse jaoks ebasobivaks.

Lubatud Maal jätkati kõrbes algatatud distsipliini õigete harjumuste kujunemiseks soodsates tingimustes. Rahvas ei olnud koondunud linnadesse, vaid igal perekonnal oli oma maaomand, mis tagas kõigile loodusliku, moonutamata elu tervendavad õnnistused.

Kannaanlaste suhtes, keda Iisrael välja tõukas, ütles Issand:

„Ärge käige paganate kombel, keda ma teie eest välja ajasin, sest nad tegid kõik need asjad ja seepärast ma vihkasin neid.“ 23. lõik. Ära too kaasa vastikust oma majja, et sa ei saaks selle sarnaseks.

Kõigis oma igapäevastes asjades õpetas Püha Vaim Iisraeli rahvale järgmist õppetundi:

„Kas te ei tea, et te olete Jumala tempel ja et Jumala Vaim elab teie sees? Kui keegi rüvetab Jumala templit, siis Jumal hävitab selle inimese, sest Jumala tempel on püha, see on teie tempel.“

Rõõmustama.

„Rõõmsameelne süda on hea nagu ravim.“ Õpetussõnad 17:22. Tänulikkus, rõõm, heatahtlikkus, usaldus Jumala armastuse ja hoole

vastu - need on tervise suurim kaitse. Iisraeli rahva jaoks olid need elu võtmesõnad.

Kolm korda aastas rännati Jeruusalemma pühadele ning lehtmajadepühal elati nädal aega lehtmajades. Need käigud pakkusid võimalust viibida vabas õhus ja teistega koos olla. Pühad olid rõõmuaeg ning seda rõõmu süvendas külalislahkus, millega võeti vastu võõraid, leviite ja vaeseid.

„Rõõmustage kõiges, mis hea on, mida Issand, teie Jumal, on teile ja teie majale andnud, teile ja leevile ja võõrale, kes teie juures on!“

Nii et hiljem, kui Jeruusalemmas loeti Jumala seadust tagasi pööratud vangele Babülonist ja rahvas nuttis oma üleastumiste pärast, räägiti neid lahkeid sõnu:

„Ärge muretsege, minge ja sööge rasvast ja jooge magusat ja saadake osa neile, kellel pole midagi ette valmistatud, sest tänane päev on meie Issanda päev. Ärge muretsege, sest Issanda rõõm on teie tugevus!"“

Ja see avaldati ja kuulutati kõigis nende linnades ja Jeruusalemmas, öeldes: „Minge välja mäele ja võtke okkaid oliivipuudest ja okkaid männipuudest ja okkaid mirtpuudest ja okkaid palmipuudest ja okkaid tihedatest puudest, et teha majakad, nagu on kirjutatud!“ Siis läksid rahvas välja ja tõid neid ning tegid endile telgid, igaüks oma katuse peale ja oma õue peale ja Jumala koja õue peale ja vee värava tänava peale ja Efraimi värava tänava peale. Ja kogu kogudus, kes oli tulnud tagasi vangistusest, tegi suvilad ja istus suvilate all. Ja neil oli väga suur rõõm." 15-17. salm.

Jumal andis Iisraelile juhiseid kõigi füüsilise ja moraalse tervise jaoks vajalike põhimõtete kohta ja Ta käskis neid põhimõtteid järgida mitte vähem kui moraalse seaduse põhimõtteid.

„Ja need sõnad, mis ma sulle täna käsin, peavad olema sinu südames, ja sa pead neid õpetama oma lastele ja rääkima neist, kui sa istud oma

kojas ja kui sa kõnnid teel ja kui sa voodisse lähed ja kui sa tõusad. Ja sa paned need märgiks oma käe peale, ja need olgu sinu silmade ees märgid. Ja sa kirjutad need oma maja postidele ja oma väravatele."“

„Ja kui su poeg tulevikus sinult küsib ning ütleb: „Mis tähendavad need tunnistused, seadused ja otsused, mille Issand, meie Jumal, teile on käskinud? Siis sa ütled oma pojale: ... Ja Issand käskis meile täita kõiki neid käskusi, et me peaksime kartma Issandat, meie Jumalat, et meil alati hästi läheks ja et ta meid elus hoiaks, nagu ta praegugi teeb.“ 20.-24. lõige.“

Kui iisraellased oleksid järginud saadud juhiseid ja oma eeliseid ära kasutanud, oleksid nad olnud maailma tervise ja õitsengu eeskujuks. Kui nad oleksid elanud Jumala plaanile vastavalt, oleksid nad olnud kaitstud teiste rahvaste haiguste eest. Üle kõigi teiste rahvaste oleksid nad omistanud füüsilist jõudu ja vaimset elujõudu. Nad oleksid olnud kõige võimsam rahvas maa peal. Jumal ütles:

„Sina oled õnnistatud rohkem kui kõik rahvas.“

„Täna on Issand tunnistanud sind olevat Tema eriline rahvas, nagu Ta on sulle lubanud, ja et sa pead kõiki Tema käske; ja et teha sind kõrgemaks kõigi rahvaste üle, keda Ta on loonud, kiituseks, nimeks ja auks, ja et sa oleksid püha rahvas Issandale, su Jumalale, nagu Ta on rääkinud.“

„Ja kõik need õnnistused tulevad sinu peale ja tabavad sind, kui sa kuuled Issanda, oma Jumala häält. Õnnistatud sa oled linnas ja õnnistatud sa oled väljal. Õnnistatud olgu sinu ihu viljad ja sinu maa viljad, sinu veiste viljakus ja sinu lammaste karjad. Õnnistatud olgu sinu korv ja sinu hoiulaud. Õnnistatud sa oled, kui sa sisse lähed, ja õnnistatud sa oled, kui sa välja lähed!“

„"Issand õnnistab sind sinu hoiuruumides ja kõiges, millele sa oma kätt paned, ja õnnistab sind maal, mille Issand, su Jumal, annab sulle. Ja Issand teeb sind Iseenesele pühaks rahvaks, nõnda nagu Ta on sulle

vandunud, kui sa pead Issanda, oma Jumala käske ja käid Tema teedel. Ja kõik maa elanikud näevad, et sa oled kutsutud Issanda nimega, ja nad kardavad sind. Ja Issand teeb sind õndsaks oma vara poolest, oma ihu vilja poolest, oma karja vilja poolest ja oma maa vilja poolest, mille Issand on vandunud anda su isadele. Issand avab sulle oma hea varanduse, taeva, et anda vihma sinu maale õigel ajal ja õnnistada kõike sinu käte tööd. 8.-13. lõige.“

Aaronele, ülempreestrile ja tema poegadele anti käsk:

„Nõnda sa õnnistad Iisraeli lapsi ja ütled neile:“

„Jehova õnnistagu sind ja hoidku sind! Jehova lasku oma nägu paista sinu peale ja armastagu sind! Jehova pööra oma nägu sinu poole ja anna sulle rahu! Nad paneksid Minu nime Iisraeli laste peale, ja Ma õnnistaksin neid.“

„"Nagu on sinu päevad, nõnda on ka sinu jõud. Ei ole Jumala sarnast, Issurun, kes sõidab taevas sinu abiks ja oma vägevuses pilvedes. Igavene Jumal on sinu varjupaik ja all on igavesed käed... Iisrael elab turvaliselt, allikas Jaakob on üksi.“

„"Maisi ja veini maal; Jah, Tema taevas tilgub kaste. Õnnis sa oled, Iisrael! Kes on nagu sina, rahvas, kelle on päästnud Issand, kes on su kaitse kilp ja su hiilguse mõõk!“

Peatüki kirjakohad: 4. Moosese 6:23–27 (A.R.V.); 5. Moosese 33:25–29 (R.V.).

Iisraellased jätsid täitmata Jumala eesmärgi ja jätsid seega saamata õnnistused, mis oleksid võinud neile kuuluda. Aga Joosepis ja Taaniasil, Moosesel ja Elisaal ning paljudel teistel on meil auväärsed eeskujud tõelise elukorralduse tulemustest. Nagu usaldusväärsus toob kaasa usaldusväärse tulemuse. Meile on kirjutatud:

„Sest te olete valitud suguvõsa, kuninglik preesterkond, pühendunud rahvas, et kuulutada Tema väge, Kes teid on kutsunud pimedusest Oma imelisse valgusesse.“

„Õnnis on see mees, kes loodab Issandale ja kelle lootus on Issand. „Ta õitseb nagu palmipuu, kasvab nagu lebanoni kuusk. Need, kes on istutatud Issanda majja, õitsevad meie Jumala õuetes. Isegi vanas eas kannavad nad vilja.“ „Nad peavad olema jõulised ja lehtedega kaetud.““

„Hoidku su süda Minu käske, et sa elaksid kaua ja elaksid kaua elu ja rahu!„ Siis sa kõnnid oma teel turvaliselt, ja su jalg ei komista. Kui sa voodisse lähed, siis sa ei karda, vaid sa magad ja su uni on magus. Ära karda äkilist hirmu ega paha inimese hävingut, kui see tuleb. Sest Issand on sinu kindlus, kes hoiab su jalga paigal.““

Peatüki kirjakohad: Jeremija 17:7; Psalm 92:12–14 (salm 14 ka Leeseri tõlkes); Õpetussõnad 3:1, 2, 23–26.

Peatüki kirjakohad: 3. Moosese 15:4-12; 3. Moosese 13:46-52; 3. Moosese 14:45-47; 5. Moosese 23:14; 3. Moosese 20:24, 25; 5. Moosese 7:26; 1. korintlastele 3:16, 17; 5. Moosese 26:11; Nehemja 8:9, 10; 5. Moosese 6:6-9; 5. Moosese 7:14; 5. Moosese 26:18, 19; 5. Moosese 28:2-6; 1. Peetruse 2:9.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 277–286. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

22. PEATÜKK

22. Riietus

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Tehke kõik, mida ta teile ütleb.“

Piibel õpetab tagasihoidlikku riietumist. Samuti, et naised kaunistaksid end tagasihoidlike riietega, mis on sündsad. 1. Tim. 2:9. See keelab riietumise, särava värvuse, liigse kaunistuse. Iga vahend, mis on mõeldud kandja tähelepanu äratamiseks või imetlust tekitamiseks, on välistatud tagasihoidlikust riietusest, mida Jumala sõna nõuab.

Meie kleit peab olema odav - mitte „kullaga või pärlitega või kallite riietega“. 9. lõige.

Raha on Jumalalt antud usaldus. See ei ole meie, et seda kulutada uhkuse või ambitsiooni rahuldamiseks. Jumala laste kätes on see näljastele toiduks ja alasti riieteks. See on rõhutute kaitse, haigete tervis, vaestele evangeeliumi kuulutamise vahend. Sa võiksid tuua õnne paljudele südamele, kui kasutaksid targalt vahendeid, mis praegu kulutatakse näitemänguks. Mõtle Kristuse elule. Uurige Tema iseloomu ja osalege Temaga Tema enesepiiramises.

End kristlikuks nimetavas maailmas kulutatakse ehetele ja tarbetult kallitele rõivastele nii palju, et sellest jätkuks kõigi näljaste toitmiseks ja alasti olijate riietamiseks. Mood ja uhkeldamine neelavad vahendid, mis võiksid leevendada vaeste ja kannatajate häda. Nii jääb maailm ilma rõõmusõnumist Päästja armastusest. Misjonitöö kiratseb. Paljud hukkuvad kristliku õpetuse puudumise tõttu. Nii meie oma ukse ees kui ka võõrsil elab inimesi, kelleni õpetus ja pääste pole jõudnud. Jumal on

õnnistanud maad küllusega ning täitnud selle varamud kõige eluks vajalikuga. Ta on meile nii heldelt andnud oma tõe päästva tundmise. Millega me siis vabandame seda, et leskede ja orbude, haigete ja kannatajate ning õpetuse ja päästeta jäänute appihüüded tõusevad taevasse? Kui Jumala päeval seisavad tema ees, kes andis oma elu nende hädaliste eest, millega vabandavad end need, kes kulutavad oma aega ja raha Jumala keelatud naudingutele? Kas ei ütle Kristus neile: „Mul oli nälg ja te ei andnud mulle süüa. Mul oli janu ja te ei andnud mulle juua. ... Olin alasti ja te ei andnud mulle riideid. Olin haige ja vangis ning te ei tulnud mind vaatama“?

Kuid meie riided, kuigi tagasihoidlikud ja lihtsad, peaksid olema hea kvaliteediga, sobilike värvidega ja teenistuseks sobivad. Seda tuleks valida vastupidavuse, mitte väljanägemise pärast. See peaks pakkuma soojust ja korralikku kaitset. Õpetussõnades kirjeldatud tark naine ei karda lund oma majapidamise jaoks, sest kogu tema majapidamine on riietatud kahekordsetesse riietesse.

Meie kleit peaks olema puhas. Riietumise ebakorrapärasus on tervisele kahjulik ja seega kehale ja hingele saastav. Teie olete Jumala tempel ja Jumala Vaim elab teie sees. Kui keegi Jumala templit rikkub, siis Jumal hävitab selle inimese.

Kogu riietus peab olema tervislik. Eelkõige soovib Jumal, et me oleksime „tervislikud“ - kehaliselt ja vaimselt. Ja meie oleme ühes Temaga töötajad selleks, et saavutada hingede ja keha tervis. Mõlemat soodustab tervislik riietumine.

Sellel peaks olema loomuliku lihtsuse elegantsus, ilu ja sobivus. Kristus on hoiatanud meid elu uhkuse eest, kuid mitte selle graatsia ja loomuliku ilu eest. Ta näitas neile põllu lilli, kuidas need kasvavad: nad ei tööta ega kude, aga Ma ütlen teile, et Saalomon kogu oma hiilguses ei olnud riietatud nii rikkalikult kui üks neist. Matteuse 6:29. Niisiis näitab Kristus looduse asjadega seda ilu, mida taevas hindab,

tagasihoidlikkust, lihtsust, puhtust, asjakohasust, mis teeks meie riietuse Tema silmis meelepäraseks.

Kõige ilusam kleit, mida ta palub meil hingele selga panna. Ükski väline kaunistus ei ole võrreldav väärtuse ja ilu poolest selle „pehme ja vaikse vaimuga“, mis on Tema silmis „väga kallis“.

Neile, kes Päästja põhimõtteid oma juhiks võtavad, kui kallid on Tema lubaduse sõnad:

„"Miks te muretsete riietuse pärast? .... Kui Jumal niimoodi riietab rohtu, mis täna põllul on, aga homme ahju heidetakse, kui palju enam teid, ometi väheusklased! Ärge siis muretsege, öeldes: Mida me sööme? või: Mida me joome? või: Millega me ennast riietame? Sest teie taevane Isa teab, et te vajate kõike seda. Aga otsige kõigepealt Jumala riiki ja Tema õigust, siis antakse teile kõik need asjad juurde.“

„Sest sina hoiad teda täielikus rahus, kelle meel on sinu peale toetatud, sest ta usub sinusse."“

Milline on see kontrast väsimuse, rahutuse, haiguse ja viletsuse vastu, mis tulenevad moe valitsemisest! Kui vastuolus on paljud moe poolt ettenähtud riietumisviisid Pühakirjas antud põhimõtetega! Mõelge stiilidele, mis on valitsevad olnud viimased sajandid või isegi viimased aastakümned. Kui paljud neist, kui nad ei ole moes, kuulutatakse tagasihoidmatuteks; kui paljud neist peetakse sobimatuteks viisakale, jumalakartlikule, enesearmastavale naisele.

Muudatuste tegemine rõivastes moe pärast ei ole Jumala sõna poolt õigustatud. Stiilide muutmine ja keerulised, kulukad kaunistused raiskavad rikaste aega ja vahendeid ning raiskavad vaimu ja hinge energiad. Nad panevad raske koorma keskmisele ja vaesematele klassidele. Paljud, kes vaevu elatist teenivad ja kes lihtsate vahenditega saaksid endale riided ise valmistada, on sunnitud pöörduma õmbleja poole, et moes olla. Paljud vaesed tüdrukud on stiilse kleidi nimel end soojast aluspesust ilma jätnud ja selle eest eluga maksma pidanud.

Paljud teisedki, himustades rikkate uhkust ja elegantsust, on meelitatud ebaeetilistele ja häbiväärsetele teedele. Paljudel kodudel jääb puudu mugavustest, paljudel meestel ajendatakse varastama või pankrotti minema, et rahuldada naise või laste uhkeid nõudmisi.

Paljud naised, kes on sunnitud valmistama endale või oma lastele moodi nõudvaid stiilseid kostüüme, on määratud lõputule vaevatööle. Paljud emad pingutatud närvide ja värisevate sõrmedega töötavad kaua öösel, et lisada oma laste riietele kaunistusi, mis ei aita kaasa tervislikkusele, mugavusele ega tõelisele ilule. Moodi pärast ohverdab ta oma tervise ja selle vaimse rahu, mis on nii oluline tema laste õigele juhtimisele. Mõistuse ja südame kultuur on unarusse jäetud. Hing on kääbuslik.

Ema ei leia aega füüsilise arengu põhimõtete uurimiseks, et teada, kuidas oma laste tervist hoida. Tal ei ole aega nende vaimsete või vaimsete vajaduste rahuldamiseks, ei ole aega neile kaasa tunda nende väikestes pettumustes ja katsumustes, ei ole aega jagada nende huvisid ja püüdlusi.

Peaaegu kohe, kui nad maailma tulevad, on lapsed moe mõjude all. Nad kuulevad rohkem riietest kui oma Päästjast. Nad näevad, et nende emad konsulteerivad moodukaartidega tõsisemalt kui piibliga. Riietumist peetakse olulisemaks kui iseloomu arendamist. Vanemad ja lapsed röövitakse ära sellest, mis on elus kõige parem, kõige magusam ja kõige tõelisem. Moodi pärast petetakse neilt ära ettevalmistus tulevaseks eluks.

See oli kõigi heade vaenlane, kes õhutas alati muutuvate moodide leiutamist. Ta ei soovi midagi rohkem, kui tuua Jumalale kurbust ja häbi, töötades inimeste õnnetust ja hävingut. Üks vahendeid, millega ta seda kõige tõhusamalt saavutab, on moe vahendid, mis nõrgestavad nii keha kui ka nõrgestavad vaimu ja alandavad hinge.

Naised alluvad tõsistele haigustele ja nende kannatusi suurendab oluliselt nende riietumisviis. Selle asemel, et säilitada oma tervist tulevasteks katsumusteks, mis kindlasti tulevad, ohverdavad nad oma valede harjumuste tõttu liiga sageli mitte ainult tervise, vaid ka elu ja jätavad oma lastele päranduseks õnnetuse lagunenud konstitutsioonis, moonutatud harjumustes ja elu valedes ideedes.

Üks moe raiskav ja pahatahtlik seadeldis on põrandani ulatuv seelik. Ebakohane, ebamugav, ebamugav, ebatervislik - kõik see ja palju muud on tõsi järelejäänud seeliku kohta. See on kulukas nii tarbetu materjali tõttu kui ka tarbetu kulumise tõttu pikkuse pärast. Ja see, kes on näinud naist pikkade seelikutega, kelle käed on täis pakke, üritamas astuda trepist üles või alla, trammist sisse, rahvahulga kaudu, vihmas või muda peal, ei vaja selle ebamugavuse ja ebamugavuse tõestamiseks muud tõendit.

Teine tõsine nuhtlus on seelikute kandmine nii, et nende kaal tuleb hoida puusadele. See raske kaal, mis surub siseelundeid, tõmbab neid allapoole ja põhjustab mao nõrkust ja väsimustunnet, kaldutades kandjat kummardama, mis veelgi krampib kopsusid, muutes õige hingamise raskemaks.

Viimaste aastate jooksul on vöökoha kokkusurumisest tulenevaid ohte nii põhjalikult arutatud, et vähesed võivad neist teadmatud olla; siiski on moe vägi nii suur, et kurjus jätkub. Sellise käitumisega teevad naised ja noored tüdrukud endale tohutut kahju. Tervise seisukohalt on oluline, et rindkere saaks täielikult laieneda, et kopsud saaksid täielikult sisse hingata. Kui kopsud on ahenenud, väheneb nende sisse saadava hapniku kogus. Veri ei ole nõuetekohaselt vitaliseeritud ja jäätmed, mürgised ained, mis peaksid väljutatama läbi kopsude, jäävad kinni. Lisaks sellele on vereringe takistatud ning siseelundid on nii ahtaks surutud ja paigast nihutatud, et nad ei suuda oma tööd korralikult teha.

Tiheda kinnitamisega vormi ei paranda. Üks füüsilise ilu peamisi elemente on sümmeetria, osade harmooniline proportsioon. Ja füüsilise

arengu õige mudel on leitav mitte Prantsuse modistide näidatud arvudest, vaid inimese kujust, mis on arenenud vastavalt Jumala seadustele looduses. Jumal on kõigi ilu autor, ja ainult kui me vastame Tema ideaalile, läheneme me tõelise ilu standardile.

Teine kurjus, mida komme soodustab, on riiete ebavõrdne jaotus, nii et samal ajal kui mõned kehaosad on rohkem riietatud kui vaja, on teised riietatud ebapiisavalt. Jalgu ja jäsemeid, mis on eemal elutähtsatest organitest, tuleks külma eest eriti hoolikalt kaitsta rikkaliku riietusega. Tervist ei saa olla, kui jäsemed on harilikult külmad; sest kui neis on liiga vähe verd, siis on seda liiga palju teistes kehaosades. Täiuslik tervis nõuab täiuslikku vereringet; kuid seda ei saa saavutada, kui keha peal, kus asuvad elutähtsad organid, kantakse kolm-neli korda rohkem riideid kui jalgadel ja jäsemetel.

Paljud naised on närvilised ja murelikud, sest nad keelavad endale puhta õhu, mis teeks puhta vere, ja liikumisvabaduse, mis saadaks vere veenides hüppama, andes elu, tervise ja energia. Paljud naised on saanud kinnitatud puudega, kui nad oleksid võinud tervist nautida, ja paljud on surnud tuberkuloosi ja teiste haiguste tagajärjel, kui nad oleksid elanud oma määratud eluaega, kui nad oleksid riietunud vastavalt tervishoiu põhimõtetele ja vabalt harjutanud vabas õhus.

Tervislikuma riietuse tagamiseks tuleb hoolikalt uurida iga kehaosa vajadusi. Arvesse tuleb võtta kliimat, ümbrust, tervislikku seisundit, vanust ja ametit. Iga riideeseme peab olema mugav, takistamata vereringet ega vaba, täielikku, loomulikku hingamist. Kõik riided peavad olema nii lahtised, et kui käed on üles tõstetud, tõstetakse ka riided vastavalt üles.

Naised, kelle tervis on nõrgenenud, saavad mõistliku riietumise ja liikumisega palju enda tervise heaks ära teha. Kui nad on õues viibimiseks sobilikult riietatud, las nad teevad õues harjutusi, esialgu ettevaatlikult, kuid suurendades järk-järgult harjutuste hulka vastavalt sellele, kui palju nad suudavad taluda. Paljud võiksid selle kursuse

läbimise järel oma tervise tagasi saada ja elada, et võtta oma osa maailma tööst.

Moodist sõltumatu.

Las naised ise, selle asemel, et võidelda moe nõudmistega, julgevad tervislikult ja lihtsalt riietuda. Selle asemel, et vajuda lihtsalt majapidamistöösse, võtku naine ja ema aega lugemiseks, et hoida ennast hästi informeerituna, et olla oma abikaasa kaaslane ja hoida ühendust oma laste arenevate mõistustega. Las ta kasutab targalt nüüdsest talle antud võimalust mõjutada oma lähedasi kõrgema elu poole. Lase tal võtta aega, et teha armsast Päästjast igapäevane kaaslane ja tuttav sõber. Las ta võtab aega Tema sõna õppimiseks, las ta võtab aega, et minna lastega põldudele ja õppida Jumalast Tema teoste ilu kaudu.

Lase tal olla rõõmsameelne ja kerge. Selle asemel, et kulutada iga hetke lõputule õmblemisele, tehke õhtust meeldivaks sotsiaalseks hooajaks, perekondlikuks kokkutulekuks pärast päevaseid kohustusi. Paljud mehed oleksid seega sunnitud valima koduse seltsi klubi või salongi seltsi ees. Paljud poisid oleksid hoitud tänavalt või nurgapoodist eemale. Paljud tüdrukud pääseksid kergemeelsetest ja eksitavatest ühendustest. Kodu mõju oleks vanematele ja lastele see, milleks Jumal seda kavandas, eluaegne õnnistus.

Peatüki kirjakohad: Matteuse 25:42, 43; Õpetussõnad 31:21; 1. korintlastele 3:16, 17; 1. Peetruse 3:4; Matteuse 6:28-33; Jesaja 26:3.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 287–294. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

23. PEATÜKK

23. Toitumine ja tervis

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Sööge jõu saamiseks, mitte joobumiseks.“

Meie keha on üles ehitatud sellest, mida me sööme. Keha kuded lagunevad pidevalt; iga organi iga liikumine hõlmab jäätmeid ja need jäätmed parandatakse meie toidust. Iga keha organ nõuab oma osa toitumisest. Aju peab saama oma osa; luud, lihased ja närvid nõuavad omad. See on imeline protsess, mis muudab toidu vereks ja kasutab seda verd keha mitmekesiste osade ülesehitamiseks; kuid see protsess toimub pidevalt, varustades elu ja jõuga iga närvi, lihase ja kude.

Toiduvalik.

Valida tuleks sellised toidud, mis kõige paremini varustavad organismi ehituseks vajalike elementidega. Selles valikus ei ole söögiisu kindel juhend. Valede toitumisharjumuste tõttu on söögiisu moonutatud. Sageli nõuab see toitu, mis kahjustab tervist ja põhjustab nõrkust, mitte tugevust. Me ei saa ohutult juhinduda ühiskonna tavadest. Haigused ja kannatused, mis igal pool valitsevad, on suures osas tingitud rahva eksitustest toitumise suhtes.

Selleks, et teada, millised on parimad toidud, peame uurima Jumala algset plaani inimese toitumise kohta. See, kes on loonud inimese ja kes mõistab tema vajadusi, määras Aadamile tema toidu. Ja Jumal ütles: „Vaata, Ma annan teile iga taime, mis kannab seemet, mis on teie toiduks, ja iga puu, millel on puuvilja, mis kannab seemet, mis on teie toiduks.“ Genesis 1:29, A.R.V. Edenist lahkudes, et saada oma elatist

maa kündmisega patu õnnistuse all, sai inimene loa süüa ka „väljamaa rohtu“. Genesis 3:18.

Teraviljad, puuviljad, pähklid ja köögiviljad moodustavad meie looja poolt meile valitud toidulauda. Need võimalikult lihtsal ja loomulikul viisil valmistatud toidud on kõige tervislikumad ja toitvamad. Nad annavad jõudu, vastupidavust ja vaimset elujõudu, mida ei anna keerulisem ja stimuleerivam toitumine.

Kuid kõik iseenesest tervislikud toidud ei sobi meie vajadustele kõikides olukordades võrdselt hästi. Toiduainete valikul tuleks olla ettevaatlik. Meie toidulaud peaks olema kohandatud aastaajale, kliimale, kus me elame, ja meie elukutsele. Mõned toidud, mis on kohandatud kasutamiseks ühel aastaajal või ühes kliimas, ei sobi teisele. Niisiis on erinevate ametitega inimestele kõige sobivamad erinevad toidud. Sageli ei sobi raske füüsilise tööga tegelejatele kasulikult kasutatav toit istuva eluviisi või intensiivse vaimse tegevusega tegelejatele. Jumal on andnud meile rikkalikult tervislikku toitu ja igaüks peaks sellest valima need asjad, mis kogemus ja hea mõistus on tema vajadustele kõige paremini sobivaks osutunud.

Looduse puuviljade, pähklite ja teraviljade rikkalik varu on küllaldane, ja aasta-aastalt jagatakse kõigi maade toodangut üldisemalt kõigile, transpordi suurenenud võimaluste kaudu. Selle tulemusena on paljud toiduained, mida mõned aastad tagasi peeti kalliks luksuseks, nüüd kõigile kättesaadavad igapäevaseks toiduks. Eriti puudutab see kuivatatud ja konserveeritud puuvilju.

Pähkleid ja pähklitooteid hakatakse laialdaselt kasutama lihatoidu asendajana. Pähklitega võib kombineerida teravilju, puuvilju ja mõningaid juuri, et valmistada tervislikke ja toitvaid toite. Tähelepanu tuleks aga pöörata sellele, et pähklite osakaal ei oleks liiga suur. Need, kes tunnevad pähklitoidu kasutamisest kahjulikku mõju, võivad leida, et see raskus on kõrvaldatud, pöörates tähelepanu sellele ettevaatusabinõule. Samuti tuleks meeles pidada, et mõned pähklid ei

ole nii tervislikud kui teised. Mandlid on eelistatumad maapähklitele, kuid maapähklid piiratud kogustes teraviljaga kombineerituna on toitev ja seeduv.

Õigesti valmistatud oliivid, nagu ka pähklid, asendavad võid ja lihatoite. Õli, mida söödakse oliivis, on palju eelistatum loomse õli või rasva. See toimib lahtistina. Selle kasutamine leitakse kasulik tarbijaid, ja see on paranemine põletikuline, ärritunud kõht.

Inimestel, kes on harjunud rikkaliku, väga stimuleeriva toiduga, on ebaloomulik maitse ja nad ei suuda kohe nautida lihtsat ja tagasihoidlikku toitu. Aega läheb, enne kui maitse muutub loomulikuks ja kõht taastub kannatatud väärkohtlemisest. Kuid need, kes jätkavad tervisliku toidu tarbimist, leiavad aja jooksul, et see on maitsev. Tema õrnaid ja maitsvaid maitseid hinnatakse, ja seda süüakse suurema naudinguga, kui võib tervisele kahjulikest maiustustest saada. Ja kõht, tervislikus seisundis, ei kuumenenud ega ülekoormatud, võib kergesti oma ülesannet täita.

Tervise säilitamiseks on vaja piisavat kogust head toitvat toitu.

Kui me mõistlikult planeerime, siis saab peaaegu igas maakonnas tagada tervisele kõige soodsamad tingimused. Riisi, nisu, maisi ja kaera mitmesugused valmistised saadetakse igale poole välismaale, samuti oad, herned ja läätsed. Need, koos kodumaiste või imporditud puuviljadega ja igas paigas kasvavate köögiviljade mitmekesisusega, annavad võimaluse valida täisväärtuslik toit, kasutamata lihatooteid.

Kus iganes puuvilju saab rikkalikult kasvatada, tuleb talveks ette valmistada vaba varu konserveerimise või kuivatamise teel. Paljudes kohtades, kus neid vähe kasutatakse ja nende kasvatamine on unarusse jäetud, võib edukalt kasvatada väikeseid vilju, nagu sõstraid, karusmarju, maasikaid, vaarikaid ja murakaid.

Koduse konserveerimise puhul tuleks võimaluse korral kasutada klaaspurgi, mitte konservipurgi. Eriti vajalik on, et konserveerimiseks

mõeldud puuvili oleks heas seisukorras. Kasuta vähe suhkrut ja küpseta puuvilju ainult nii kaua, et tagada nende säilimine. Nii valmistatuna on see suurepärane värske puuvilja asendaja.

Kus iganes kuivatatud puuvilju, nagu rosinad, ploomid, õunad, pirnid, virsikud ja aprikoosid on saadaval mõistlike hindadega, leitakse, et neid saab kasutada põhitoiduainetena palju vabamalt, kui on tavaks, kõige paremate tulemustega kõikide töötajate tervisele ja jõule.

Ühel söögikorral ei tohiks olla liiga palju erinevaid toite, sest see soodustab ülesöömist ja põhjustab seedehäireid.

Puuvilju ja köögivilju ei ole hea süüa ühes söögikorras. Kui seedimine on nõrk, põhjustab mõlema kasutamine sageli ebamugavustunnet ja vaimse pingutuse võimetust. Puuvilju on parem süüa ühel ja köögivilju teisel söögikorral.

Toit peaks olema mitmekesine. Ühed ja samad toidud, samamoodi valmistatuna, ei tohiks ilmneda laual söögikorra järel ja päeva järel. Toitu süüakse suurema isuga ja süsteem on paremini toidetud, kui toit on mitmekesine.

Toidu ettevalmistamine.

On vale süüa üksnes söögiisu rahuldamiseks, kuid toidu kvaliteedi ja valmistamise viisi suhtes ei tohi ükskõikne olla. Kui söödavat toitu ei maitse, ei ole keha nii hästi toidetud. Toit peaks olema hoolikalt valitud ja valmistatud tarkusega ja oskusega.

Leivatootmiseks ei ole kõige parem superfine valge jahu. Selle kasutamine ei ole tervislik ega majanduslikult mõistlik. Peenjahu leib on toitainete poolest vaesem kui täisteraleivast. See on sagedane kõhukinnisuse ja teiste ebatervislike seisundite põhjus.

Sooda või söögisooda kasutamine leivatootmisel on kahjulik ja tarbetu. Soda põhjustab mao põletikku ja sageli mürgitab kogu organismi. Paljud koduperenaised arvavad, et ilma söögisoodata head leiba teha ei

saa, kuid see on eksiarvamus. Kui nad võtaksid vaevaks õppida paremaid meetodeid, oleks nende leib tervislikum ja loomulikule maitsele meelepärasem.

Tõstetud või hapupiimaleiva valmistamisel ei tohi piima kasutada vee asemel. Piima kasutamine on lisakulu ja muudab leiva palju vähem toitevaks. Piimaleib ei säili nii kaua pärast küpsetamist magusana kui veega tehtud leib ja see hapneb kergemini maos.

Leib peaks olema kerge ja magus. Mitte vähimatki hapukuse jälge ei tohi taluda. Leivad peavad olema väikesed ja nii hästi küpsetatud, et võimalikult hästi hävitada seente eoseid. Kuum või värske leib igasugune on raskesti seeditav. See ei tohiks kunagi lauale ilmuda. Käesolevat eeskirja ei kohaldata siiski hapnemata leiva suhtes. Värsked rukkijahust ilma pärmi või haputaignata ja hästi kuumutatud ahjus küpsetatud rullid on nii tervislikud kui ka maitsvad.

Putru või pudru jaoks mõeldud teraviljal peaks olema mitme tunni pikkune keetmine. Kuid pehmed või vedelad toidud on vähem tervislikud kui kuivad toidud, mis nõuavad põhjalikku närimist. Zwieback ehk kaks korda küpsetatud leib on üks kõige kergemini seeditav ja kõige maitsvam toiduaine. Lõika tavaline leib viiludeks ja kuivata neid soojas ahjus, kuni viimanegi niiskus on kadunud. Seejärel pruunistatakse see kogu läbimõõdu ulatuses kergelt. Kuivas kohas võib seda leiba hoida palju kauem kui tavalist leiba, ja kui seda enne kasutamist uuesti soojendada, on see sama värske kui uus.

Toiduainetes kasutatakse tavaliselt liiga palju suhkrut. Kookid, magusad pudingud, saiakesed, želeed, moosid on aktiivsed seedimishäirete tekitajad. Eriti kahjulikud on kreemid ja pudingud, mille peamised koostisosad on piim, munad ja suhkur. Üheskoos võetava piima ja suhkru vaba kasutamist tuleks vältida.

Kui kasutatakse piima, tuleb see põhjalikult steriliseerida. Selle ettevaatusabinõuga väheneb oht piimast haigust saada. Või on külma

leiva peal vähem kahjulik kui küpsetamisel kasutatuna, kuid üldiselt on parem sellest loobuda. Veelgi ebasobivam on juust, mis on toiduks täiesti kõlbmatu.

Vähene, kehvasti keedetud toit rikub verd, nõrgestades vere tegemise organeid. See häirib süsteemi ja toob kaasa haiguse, millega kaasnevad ärritunud närvid ja halb tuju. Halva kokanduse ohvreid on tuhandeid ja kümneid tuhandeid. Paljude haudade peale võiks kirjutada: „Suri kehva toidu pärast;“ „Suri kuritarvitatud kõhu pärast.“

Toiduvalmistajate püha kohus on õppida valmistama tervislikku toitu. Paljud hinged hukkuvad kehva toiduvalmistamise tõttu. Hea leiva tegemine nõuab mõtlemist ja hoolt, kuid heas leivas on rohkem religiooni, kui paljud arvavad. Tõeliselt häid kokkasid on vähe. Noored naised arvavad, et süüa teha ja muud kodutööd teha on alandav, ja sellepärast on paljudel tüdrukutel, kes abielluvad ja kellel on perekond hoolitseda, vähe aimu abikaasa ja ema kohustustest.

Toiduvalmistamine ei ole kerge teadus ja see on üks praktilises elus kõige olulisemaid. See on teadus, mida kõik naised peaksid õppima, ja seda tuleks õpetada nii, et see oleks kasulik vaesematele klassidele. Toidu maitsvaks ja samas lihtsaks ning toitevaks tegemiseks on vaja oskust, kuid seda saab teha. Kokad peaksid oskama valmistada lihtsat toitu lihtsal ja tervislikul viisil ning nii, et see oleks lihtsuse tõttu ka maitsvam ja tervislikum.

Iga naine, kes on pere peal, kuid ei mõista tervislikku toiduvalmistamise kunsti, peaks otsustama õppida seda, mis on nii oluline tema pere heaolu jaoks. Paljudes kohtades pakuvad hügieenilised köögikoolid võimalust sellel alal õppida. Kellel selliseid abivahendeid ei ole, peaks pöörduma mõne hea kokakunsti õpetaja poole ja jätkama oma täiustamise püüdlusi seni, kuni ta on kokakunsti valdaja.

Tähtis on regulaarne toitumine. Iga söögikorra jaoks peaks olema kindlaks määratud aeg. Sellel ajal söögu igaüks seda, mida süsteem

nõuab, ja siis ei võtku enam midagi enne järgmist sööki. On palju neid, kes söövad siis, kui süsteem ei vaja toitu, ebaregulaarselt ja söögikordade vahel, sest neil puudub piisav tahe, et vastupanu anda. Reisides närivad mõned pidevalt, kui midagi söödavat käeulatusesse satub. See on väga kahjustav. Kui reisijad sööksid korrapäraselt lihtsat ja toitvat toitu, ei tunneks nad nii suurt väsimust ega kannataks nii palju haiguste käes.

Teine kahjulik harjumus on söömine vahetult enne magamaminekut. Tavalised toidukorrad võisid olla ära söödud, kuid nõrkuse tõttu süüakse rohkem toitu. Sallivusega muutub see vale harjumuseks ja sageli nii kindlaks, et arvatakse, et ilma toiduta on võimatu magada. Hiliste õhtusöökide tagajärjel jätkub seedimisprotsess magamisaegadel. Kuid kuigi kõht töötab kogu aeg, ei ole selle töö korralikult tehtud. Uni on sageli häiritud ebameeldivate unenägudega ning hommikul ärkab inimene värskendamata ja ilma isuga hommikusöögi järele. Kui me lamame puhkama, peaks kõht olema oma tööd ära teinud, et nii ta kui ka keha teised organid saaksid puhata. Istuva eluviisiga inimestele on eriti kahjulikud hilised õhtusöögid. Nendega tekitatud häire on sageli haiguse algus, mis lõpeb surmaga.

Paljudel juhtudel tuntakse söögiisu tekitavat nõrkust seetõttu, et seedimisorganid on päeva jooksul liiga tugevalt koormatud. Pärast ühe söögikorra seedimist vajavad seedimisorganid puhkust. Toidukordade vahele peaks jääma vähemalt viis või kuus tundi ja enamik katsetajatest leiab, et kaks toidukorda päevas on parem kui kolm.

Söömise valed tingimused.

Toitu ei tohiks süüa liiga kuuma või külmana. Kui toit on külm, siis kulutatakse mao elujõudu selle soojendamiseks, enne kui seedimine saab aset leida. Samal põhjusel on kahjulikud ka külmad joogid, samas kui kuumade joogide vaba tarbimine on nõrkendav. Tegelikult, mida rohkem vedelikku söögi juurde võetakse, seda raskem on toitu seedida; vedelik tuleb imenduda enne, kui seedimine saab alguse. Ärge sööge

palju soola, vältige hapukurkide ja vürtsikate roogade tarbimist, sööge palju puuvilju ja ärritus, mis nõuab söögilaua juures nii palju jooki, kaob suures osas ära.

Toitu tuleks süüa aeglaselt ja seda tuleks korralikult närida. See on vajalik selleks, et sülg saaks korralikult toiduga seguneda ja seedimiseks vajalikud ensüümid tööle hakata.

Teine tõsine kurjus on söömine ebasobival ajal, näiteks pärast vägivaldset või liigset füüsilist pingutust, kui ollakse väga väsinud või kuumenenud. Vahetult pärast söömist on tugev tõmme närvienergiatele; ja kui mõistus või keha on tugevalt koormatud vahetult enne või vahetult pärast söömist, on seedimine takistatud. Kui inimene on erutatud, ärevil või kiirustab, siis on parem mitte süüa enne, kui on leitud puhke- või leevenduskoht.

Kõht on tihedalt seotud ajuga; ja kui kõht on haige, kutsutakse närvijõud ajust nõrgenenud seedimisorganite abiks. Kui need nõudmised on liiga sagedased, muutub aju ummuksisse. Kui aju on pidevalt koormatud ja puudub füüsiline liikumine, tuleks isegi tavalist toitu tarbida säästlikult. Söögi ajal heida mure ja ärev mõte kõrvale, ära tunne kiirustust, vaid söö aeglaselt ja rõõmsalt, südamega täis tänu Jumalale kõigi Tema õnnistuste eest.

Paljud, kes loobuvad lihatoitudest ja muudest jämedatest ja kahjulikest asjadest, arvavad, et kuna nende toit on lihtne ja tervislik, võivad nad ilma piiramiseta oma isu rahuldada, ja söövad ülemäära, mõnikord isegi kõhutult. See on vigane. Seedeelundeid ei tohi koormata sellise toidu koguse või kvaliteediga, mille omastamine on süsteemile koormav.

Tava on sätestanud, et toit pannakse lauale kursiti. Ei tea, mis tuleb, võib süüa piisavalt toitu, mis võib-olla ei sobi talle kõige paremini. Kui viimane kursus on toodud, julgeb ta sageli piiridest üle astuda ja võtta ahvatlev magustoit, mis aga ei osutu talle kuidagi kasulikuks. Kui kõik

toidud, mis on mõeldud ühele söögile, pannakse lauale alguses, on võimalik teha parim valik.

Mõnikord on ülesöömise tagajärgi kohe tunda. Muudel juhtudel puudub valu tunne; kuid seedimisorganid kaotavad oma elujõu ja füüsilise jõu alus on nõrgestatud.

Üleliigne toit koormab süsteemi ja tekitab haiguslikke, palavikulisi seisundeid. See kutsub maosse ülemäära palju verd, mistõttu käed ja jalad kiiresti külmetavad. See koormab tugevalt seedimisorganeid, ja kui need organid oma ülesande on täitnud, tekib nõrkuse või loidususe tunne. Mõned, kes söövad pidevalt liiga palju, nimetavad seda kõhutunnet näljaks, kuid see on põhjustatud seedimisorganite ületöötamisest. Mõnikord esineb aju tuimust, vaimse või füüsilise pingutuse vältimist.

Neid ebameeldivaid sümptomeid tuntakse sellepärast, et loodus on oma töö ära teinud tarbetu elujõu kulutamisega ja on täielikult kurnatud. Kõht ütleb: „Anna mulle puhata.“ Kuid paljudel tõlgendatakse nõrkust kui nõudmist rohkem toidu järele, nii et selle asemel, et anda kõhule puhkust, pannakse sellele uus koorem. Selle tagajärjel on seedimisorganid sageli väsinud, kui nad peaksid suutma head tööd teha.

Me ei tohiks pühapäevaks ette näha lahedamat varustust või suuremat toiduvalikut kui teisteks päevadeks. Selle asemel peaks toit olema lihtsam ja vähem, et mõistus oleks selge ja jõuline vaimsete asjade mõistmiseks. Täis söödud kõht tähendab täis söödud aju. Kõige väärtuslikumaid sõnu võib kuulda ja mitte hinnata, sest mõistus on segaduses ebaõige toitumise tõttu. Liigse söömisega pühapäeval teevad paljud rohkem, kui nad arvavad, et teha end sobimatuks selle püha võimaluste kasustamiseks.

Laupäeval tuleks vältida toiduvalmistamist, kuid see ei tähenda, et tuleks süüa külma toitu. Külma ilmaga tuleks eelneval päeval

valmistatud toiduaineid soojendada. Ja söögid, kuivõrd lihtsad, oleksid maitsvad ja meeldivad. Eriti perekondades, kus on lapsi, on hea hingamispäeval pakkuda midagi, mida peetakse maiustuseks, midagi, mida pere ei saa iga päev.

Kui toitumisharjumused on valed, ei tohiks parandamisega viivitada. Kui düspepsia on tekkinud mao kuritarvitamise tagajärjel, tuleb hoolikalt püüda säilitada elujõudude ülejäänud jõud, eemaldades igasuguse ületähtsa koormuse. Kõht ei pruugi pärast pikka kuritarvitamist enam kunagi täielikult terveks saada; kuid korralik toitumine hoiab ära edasise nõrgenemise ja paljud taastuvad enam-vähem täielikult. Ei ole kerge kirjutada reegleid, mis vastaksid igale juhtumile; kuid õigete põhimõtete tähelepanemisega söömises võib teha suuri reforme ja kokk ei pea pidevalt vaeva nägema, et isu äratada.

Söömise tagasihoidlikkust premeeritakse vaimse ja moraalse elujõuga; see aitab ka kontrollida kirgi. Liigne söömine on eriti kahjulik neile, kes on loomult aeglased; need peaksid sööma tagasihoidlikult ja tegema palju kehalisi harjutusi. On mehi ja naisi, kellel on suurepärased loomulikud võimed, kuid kes ei saavuta poolegi sellest, mida nad võiksid, kui nad kasutaksid enesekontrolli oma himude rahuldamise vastu.

Paljud kirjanikud ja kõnelejad ebaõnnestuvad siin. Pärast rammusat sööki pühendavad nad end istuvatele tegevustele, lugemisele, õppimisele või kirjutamisele, jättes füüsilisele liikumisele aega vähe. Selle tagajärjel kontrollitakse mõtte- ja sõnavabadust. Nad ei suuda kirjutada ega rääkida jõuga ja intensiivsusega, mis on vajalikud, et jõuda südamesse; nende jõupingutused on tasased ja viljatud.

Need, kellel on olulised kohustused, eelkõige need, kes on vaimsete huvide valvurid, peaksid olema tundlikud ja kiire tajuga inimesed. Enam kui teised peavad nad olema mõõdukad söömisel. Rikkad ja luksuslikud toidud ei tohiks nende laudade peal kohal olla.

Iga päev peavad usaldusisikud langetama otsuseid, millest sõltuvad väga olulised tulemused. Sageli tuleb neil kiiresti mõelda ja seda suudavad edukalt teha ainult need, kes harjutavad ranget mõõdukust. Mõistus tugevneb füüsiliste ja vaimsete võimete korrektse treenimise all. Kui koormus ei ole liiga suur, siis tuleb iga maksuga uus elujõud. Kuid tihti mõjutavad halvas suunas nende, kellel on olulisi plaane kaaluda ja olulisi otsuseid langetada, tööd ebaõige toitumise tagajärjed. Korratu kõht tekitab korratu ja ebakindla meeleolu. Sageli põhjustab see ärritatust, karmust või ebaõiglust. Paljud plaanid, mis oleksid maailmale õnnistuseks olnud, on kõrvale jäetud, paljud ebaõiglased, rõhuvad, isegi julmad meetmed on läbi viidud, valede toitumisharjumuste tagajärjel tekkinud haiguste tõttu.

Siin on ettepanek kõigile, kelle töö on istuv või peamiselt vaimne; need, kellel on piisavalt moraalset julgust ja enesekontrolli, võiksid seda proovida: igal söögikorral võtke ainult kaks või kolm lihtsa toidu liiki ja sööge mitte rohkem, kui on vaja nälja rahuldamiseks. Tehke iga päev aktiivseid harjutusi ja vaadake, kas te ei tunne kasu.

Tugevad mehed, kes tegelevad aktiivse füüsilise tööga, ei ole sunnitud olema oma toidu koguse ja kvaliteedi suhtes nii ettevaatlikud kui istuvate harjumustega inimesed; kuid isegi need oleksid paremas tervises, kui nad harjutaksid enesekontrolli söömisel ja joomisel.

Mõned soovivad, et nende toitumise kohta võiks kehtestada täpsed eeskirjad. Nad söövad liiga palju ja siis nad kahetsevad seda ja nii nad mõtlevad pidevalt sellele, mida nad söövad ja joovad. See ei ole õige. Üks inimene ei saa teisele täpset reeglit ette kirjutada. Igaühel tuleb kasutada mõistust ja enesekontrolli ning tegutseda põhimõtete alusel.

Meie ihud on Kristuse ostetud vara ja meil ei ole õigust teha nendega, mida me tahame. Kõik, kes mõistavad tervise seadusi, peaksid teadvustama oma kohust neid seadusi järgida, mille Jumal on nende olemises kehtestanud. Tervishoiuseaduse täitmine seatakse isikliku kohustusena. Meie ise peame kannatama rikutud seaduse tagajärgi. Me

peame oma harjumuste ja tavade eest Jumalale aru andma. Seepärast ei olegi meie küsimus „Milline on maailma praktika?“. aga, „Kuidas ma peaksin kui üksikisik kohtlema eluaset, mille Jumal mulle on andnud?“

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 295–310. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

24. PEATÜKK

24. Liha toiduna

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Algusest peale ei olnud see nõnda.“

Esialgu määratud dieet ei sisaldanud loomset toitu. Vaid pärast üleujutust, mil kõik roheline maa peal oli hävinud, sai inimene loa liha süüa.

Valides inimese toidu Eedenis, näitas Issand, mis on parim toit; Iisraelile tehtud valikuga õpetas Ta sama õppetundi. Ta viis Iisraeli ära Egiptusest ja võttis nad endale rahvasteks oma nimeks. Nende kaudu tahtis ta maailma õnnistada ja õpetada. Ta andis neile selleks kõige sobivama toidu, mitte liha, vaid manna, „taeva leiva“. Ainult nende rahulolematuse ja murramise pärast Egiptuse liharoogade järele anti neile loomatoit, ja seda ainult lühikeseks ajaks. Selle kasutamine tõi haigusi ja surma tuhandetele inimestele. Siiski ei võetud lihatoidust loobumist kunagi südamest vastu. See jätkas rahulolematust ja müramist, avalikku või salajast, ja seda ei tehtud püsivaks.

Kanaanimaale asudes lubati iisraellastel kasutada loomseid toiduaineid, kuid rangete piirangutega, mis püüdsid vähendada halbu tagajärgi. Sealiha tarvitamine oli keelatud, nagu ka teiste loomade, lindude ja kalade liha, mida peeti ebapuhtaks. Lubatud lihastest oli rangelt keelatud süüa rasva ja verd.

Toiduks võis kasutada ainult selliseid loomi, kes olid heas seisukorras. Toiduks ei tohtinud kasutada ühtki looma, keda oli tükeldatud, kes oli surnud iseenesest või kellelt verd ei olnud hoolikalt välja voolanud.

Kui nad jätsid kõrvale Jumala määratud toidukorra, kannatasid nad suurt kahju. Nad tahtsid lihalist toitu ja said selle. Nad ei saavutanud Jumala iseloomu ideaali ega täitnud Tema eesmärki. Issand „andis neile, mida nad tahtsid, aga läkitas nende hinge nälja.“ Psalm 106:15. Nad väärtustasid maist enne vaimset ja püha ülemvõimu, mida Tema neile oli mõelnud, ei saavutanud.

Lihatoidu kõrvale jätmise põhjused.

Need, kes söövad liha, söövad teisejärguselt teravilja ja köögivilju, sest loom saab nendest asjadest toitumise, mis tekitab kasvu. Terades ja köögiviljades olnud elu läheb sööjasse üle. Seda saame, kui sööme loomade liha. Kui palju parem on saada seda otse, süües toitu, mille Jumal on meie tarbeks ette valmistanud!

Liha ei ole kunagi olnud parim toit; kuid selle kasutamine on nüüd kahekordselt vastuvõetamatu, kuna loomade haigused on nii kiiresti kasvamas. Need, kes lihatoitu vähe tarvitavad, ei tea, mida nad söövad. Sageli, kui nad näeksid elus loomi ja teaksid liha kvaliteeti, mida nad söövad, pöörduksid nad sellest vastikuses tagasi. Inimesed söövad pidevalt liha, mis on täis tuberkuloosi- ja vähibaktereid. Nii edastatakse tuberkuloosi, vähki ja muid surmavaid haigusi.

Siga on parasiitide poolt rängalt rüvetatud. Seast ütles Jumal: „See on teile ebapuht, te ei tohi süüa tema liha ega puudutada tema surnukeha.“ 5. Moosese 14:8. See käsk anti seetõttu, et sigade liha on söömiseks sobimatu. Sead on räpased loomad ja see on ainus eesmärk, milleks nad on loodud. Mitte mingil juhul ei tohtinud nende liha inimese poolt süüa. Ükski elusolendi liha ei saa olla tervislik, kui räpasus on selle loomulik element ja kui see toitub kõigest vastikust.

Tihti viiakse loomad turule ja müüakse toiduks, kui nad on nii haiged, et nende omanikud kardavad neid kauem hoida. Ja mõned protsessid, mis neid turustamiseks rasvaks kasvatavad, tekitavad haigusi. Valguse ja puhta õhu eest suletuna, hingates räpase talli õhku, võib-olla söötes

mädanenud toiduga, muutub kogu keha varsti räpase ainega saastunuks.

Loomi transporditakse sageli pikki vahemaid ja nad kannatavad turule jõudmisel palju. Võetakse rohelistest karjamaadest ja reisivad väsinud miilide kaupa üle kuumade, tolmuseid teid või surutakse räpasesse autosse, palavikulised ja väsinud, sageli palju tunde ilma toiduta ja veeta, vaesed loomad viiakse surma, et inimesed saaksid laibadest küllastuda.

Paljudes kohtades muutuvad kalad oma toiduks olevate räpasuste tõttu nii saastatuks, et on haiguste põhjustajaks. See kehtib eriti siis, kui kalad puutuvad kokku suurte linnade reoveega. Äravoolude sisu peal toidetud kalad võivad sattuda kaugetesse vetes ja võivad püütud saada seal, kus vesi on puhas ja värske. Seega toovad nad toiduna tarvitades haigust ja surma neile, kes ohtu ei kahtlusta.

Lihatoidu mõju ei pruugi kohe ilmneda, kuid see ei tähenda, et see ei oleks kahjulik. Vähesed on valmis uskuma, et see on liha, mida nad on söönud, mis on mürgitanud nende verd ja põhjustanud nende kannatusi. Paljud surevad haigustesse, mis on täielikult tingitud liha söömisest, samas kui tegelikku põhjust ei kahtlusta ei nad ise ega teised.

Liha söömise moraalsed kurjustused ei ole vähem märgatavad kui füüsilised haigused. Lihatoit on tervisele kahjulik, ja mis mõjutab keha, see mõjutab ka vaimu ja hinge. Mõelge loomade suhtes julmusele, mida liha söömine kaasneb, ja selle mõjule neile, kes seda teevad ja neile, kes seda näevad. Kuidas see hävitab hellust, millega me peaksime neid Jumala loodud olendeid vaatama!

Paljude rumalate loomade intelligentsus läheneb nii palju inimese intelligentsusele, et see on mõistatus. Loomad näevad, kuulevad, armastavad, kardavad ja kannatavad. Nad kasutavad oma organeid palju ustavamalt, kui paljud inimesed kasutavad oma. Nad väljendavad kaastunnet ja hellust oma kaaslasele kannatustes. Paljud loomad

näitavad nende eest hoolitsejatele kiindumust, mis on palju suurem kui mõnede inimeste kiindumus. Nad loovad inimesele sidemeid, mis ei murdu ilma suureks kannatuseks nende jaoks.

Milline inimese südamega mees, kes on kunagi hoolitsenud koduloomade eest, võiks vaadata nende usaldust ja armastust täis silmadesse ja vabatahtlikult anda nad lihunikute noa kätte? Kuidas ta võiks nende liha neelata nagu magusat suupala?

On viga arvata, et lihasjõud sõltub loomsete toiduainete tarvitamisest. Süsteemi vajadusi on võimalik paremini rahuldada ja tervislikumat elu elada ka ilma selle kasutamiseta. Terad, koos puuviljade, pähklite ja köögiviljadega, sisaldavad kõiki toitaineid, mis on vajalikud hea vere tegemiseks. Need elemendid ei ole lihatoiduga nii hästi ega täielikult varustatud. Kui liha tarvitamine oleks olnud tervise ja jõu jaoks hädavajalik, siis oleks loomne toit kuulunud inimesele alguses määratud toidulauale.

Kui lihatoidu kasutamine lõpetatakse, on sageli tunne nõrkust, jõu puudumist. Paljud nõuavad seda kui tõendit, et lihatoit on hädavajalik; kuid sellepärast, et sellised toidud on stimuleerivad, kuna nad palavikustavad verd ja ergutavad närve, et neid nii puudutatakse. Mõnele on liha söömisest loobumine sama raske, kui purjutajale oma draamist loobumine; kuid nad saavad sellest muutmisest kasu.

Kui lihatoit on ära visatud, tuleks selle asemele pakkuda mitmesuguseid teravilju, pähkleid, köögivilju ja puuvilju, mis on nii toitev kui ka maitsev. See on eriti vajalik nende puhul, kes on nõrgad või kellele on pandud pidev töö. Mõnedes riikides, kus vaesust on palju, on liha kõige odavam toit. Nendel asjaoludel on muutus raskemini teostatav, kuid seda on võimalik teha. Me peaksime aga arvestama rahva olukorda ja eluaegse harjumuse võimu ning olema ettevaatlikud, et isegi õigeid mõtteid liialt ei õhutaks. Keegi ei tohiks olla sunnitud muutust järsult tegema. Liha asemele tuleks pakkuda tervislikke ja odavaid toiduaineid. Selles osas sõltub väga palju kokast. Ettevaatlikult ja oskuslikult võib

valmistada roogasid, mis on nii toiteväärtuslikud kui ka maitsvad ning asendavad suurel määral lihatoitu.

Kõigil juhtudel harida südametunnistust, kaasata tahet, pakkuda head, tervislikku toitu, ja muutus on kergesti tehtud, ja nõudmine liha peagi lõpeb.

Kas pole aeg, et kõik püüaksid loobuda lihatoitudest? Kuidas saavad need, kes püüavad saada puhtaks, rafineerituks ja pühaks, et olla taevaste inglite seltsis, jätkuvalt kasutada toiduna midagi, millel on nii kahjulik mõju hingele ja kehale? Kuidas nad võivad võtta Jumala loomade elu, et neid liha luksuslikult tarbida? Vastupidi, las nad pöörduvad tagasi inimesele alguses antud tervisliku ja maitsva toidu juurde ning ise harjutavad ja õpetavad oma lapsi harjutama Jumala poolt loodud ja meie võimu alla pandud vaiksete loomade suhtes halastust.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 311–317. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

25. PEATÜKK

25. Äärmused toitumises

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Teie mõõdukus olgu teada kõigile inimestele.“

Kõik, kes väidavad, et nad usuvad toitumisreformi, ei ole tegelikult reformijad. Paljude inimeste jaoks seisneb reform lihtsalt teatud ebatervislike toiduainete äraviskamises. Nad ei mõista selgelt tervise põhimõtteid ja nende lauad, mis on ikka veel täis kahjulikke maiustusi, ei ole sugugi eeskujuks kristlikule mõõdukusele ja tagasihoidlikkusele.

Teine klass, soovides anda õiget eeskuju, läheb vastupidisesse äärmusesse. Mõned ei suuda saada kõige ihaldusväärsemaid toiduaineid ja selle asemel, et kasutada selliseid asju, mis kõige paremini puudujäägi täidaksid, võtavad nad kasutusele vaesepärase toitumise. Nende toit ei anna elemente, mis on vajalikud hea vere tegemiseks. Nende tervis kannatab, kasulikkus väheneb ja nende näide räägib toitumisreformi vastu, mitte selle kasuks.

Teised arvavad, et kuna tervis nõuab lihtsat toitumist, ei pea toidu valimisel ega valmistamisel erilist hoolt kandma. Mõned piiravad end väga nappi dieeti, millel ei ole piisavalt mitmekesisust, et rahuldada organismi vajadusi, ja kannatavad selle tagajärjel.

Need, kes on reformi põhimõtetest vaid osaliselt aru saanud, on sageli kõige jäigemad, mitte ainult oma vaadete elluviimisel, vaid ka neid oma perekonnale ja naabritele peale surumisel. Nende ekslike reformide mõju, mida nad näevad oma endi kehvades tervises, ja nende püüdlused suruda oma vaated teistele peale, annavad paljudele vale

ettekujutuse dieedireformist ja viivad nad selle täielikult tagasi lükkama.

Need, kes mõistavad tervise seadusi ja kes juhinduvad põhimõttest, hoiduvad äärmustest, nii liialdusest kui ka piiramisest. Nende toit on valitud mitte lihtsalt söögiisu rahuldamiseks, vaid keha ülesehitamiseks. Nad püüavad säilitada iga võimu kõige paremas seisundis kõige kõrgema teenimise jaoks Jumalale ja inimesele. Söögiisu on mõistuse ja südametunnistuse kontrolli all ning neid premeeritakse keha ja vaimu tervisega. Kuigi nad ei suru oma vaateid teistele peale, on nende eeskuju tunnistuseks õigete põhimõtete kasuks. Nendel inimestel on laiaulatuslik mõju heaks.

Toitumisreformis on tõeline tervemõistus. Ainet tuleks õppida laialt ja sügavalt ning keegi ei tohiks teisi kritiseerida sellepärast, et nende praktika ei ole kõiges tema omaga kooskõlas. Kõigi harjumuste reguleerimiseks ei saa kehtestada muutumatut reeglit ja keegi ei tohi ennast pidada kõigi mõõdupuuks. Kõik ei saa süüa ühte ja sama. Ühele inimesele maitsvad ja tervislikud toidud võivad olla teisele vastumeelne ja isegi kahjulik. Mõned ei talu piima, teised aga elavad sellega. Mõned inimesed ei suuda herneid ja ube seedida, teised peavad neid tervislikuks. Mõne jaoks on jämedamaterjalised preparaadid hea toit, teised aga ei saa neid kasutada.

Neid, kes elavad uutes riikides või vaestes piirkondades, kus puuvilju ja pähkleid napib, ei tohiks julgustada piima ja mune oma toidust välja jätma. On tõsi, et täiskasvanud isikud, kellel on tugevad loomulikud instinktid, peavad vältima stimuleerivate toiduainete kasutamist. Eriti ei tohi muneid kasutada selliste laste peredes, kellele on antud sensuaalsed harjumused. Kuid isikute puhul, kelle vereloomeorganid on nõrgad, - eriti siis, kui muid vajalikke elemente sisaldavaid toiduaineid ei ole võimalik saada, - ei tohiks piima ja mune täielikult kõrvale jätta. Tähelepanu tuleb aga pöörata sellele, et piim oleks saadud tervetest lehmadest ja munad tervetest kodulindudest, kes on hästi söödetud ja

hooldatud, ning munad tuleks keeta nii, et need oleksid kõige kergemini seeditavad.

Toitumisreform peaks olema järkjärguline. Kuna loomade haigestumine suureneb, muutub piima ja munade kasutamine üha ohtlikumaks. Tuleks püüda nende asemele pakkuda muid tervislikke ja odavaid asju. Inimesi tuleks igal pool õpetada, kuidas võimalikult ilma piima ja munadeta süüa, kuid siiski tervislikult ja maitsvat.

Üldiselt peetakse kasulikuks süüa ainult kaks korda päevas, kuid mõnel juhul võib olla vaja ka kolmandat sööki. See peaks siiski, kui üldse, olema väga kerge ja kõige kergemini seeditav toit. „Crackers“ - inglise küpsis - või zwieback ja puu- või teraviljakohv on õhtusöögiks kõige sobivamad toidud.

Mõned on pidevalt mures, et nende toit, kuivõrd lihtne ja tervislik see ka poleks, võib neid kahjustada. Sellele ma ütlen, et see, mis sinu kõhu sisse läheb, ei tee sind rüvedaks; aga see, mis sinu suust välja tuleb, see rüvetab inimese. Sööge oma südametunnistuse järgi; sest Issand on Jumal teie südametunnistuse ees.

Kuna põhimõte nõuab, et me viskaksime kõrvale kõik need asjad, mis ärritavad kõhtu ja kahjustavad tervist, siis peaksime meeles pidama, et vaene toit toob kaasa vere vaesuse. Kõige raskemini ravitavad haigusjuhtumid tulenevad sellest põhjusest. Süsteem ei ole piisavalt toidetud ja tulemuseks on düspepsia ja üldine nõrkus. Need, kes sellist dieeti kasutavad, ei ole alati sunnitud seda tegema vaesuse tõttu, vaid nad valivad selle teadmatusest või hooletusest või oma ekslike reformiideede elluviimiseks.

Jumalat ei austata, kui keha on hooletusse jäetud või kuritarvitatud, nii et see ei sobi enam Tema teenistuseks. Keha eest hoolitsemine, pakkudes talle maitsvat ja tugevdavat toitu, on üks majapidaja esimestest kohustustest. Palju parem on kulutada vähem raha riiete ja mööbli peale, kui säästa toiduvarusid.

Mõned majapidajad säästavad pere lauda, et pakkuda külalistele kulukaid meelelahutusi. See ei ole tark. Külaliste meelelahutuses peaks olema suurem lihtsus. Perekonna vajadused on esmatähtsad.

Mõistmatu majandamine ja kunstlikud kombed takistavad sageli külalislahkust seal, kus see on vajalik ja oleks õnnistuseks. Toidu regulaarne tarnimine meie laudadele peaks olema selline, et ootamatu külaline saaks vastu võetud ilma, et perenaine peaks lisaks valmistama.

Kõik peaksid õppima, mida süüa ja kuidas seda valmistada. Nii mehed kui ka naised peavad mõistma lihtsat, tervislikku toidu valmistamist. Sageli kutsub nende äri neid sinna, kus nad ei saa tervislikku toitu; siis, kui neil on köögiteadmised, saavad nad neid heaks tarvitada.

Mõtle hoolikalt oma toitumise üle. Uuri põhjustest tagajärgedeni. Kasvatada enesekontrolli. Hoidke söögiisu mõistuse kontrolli all. Ära kuritarvita iial oma kõhtu ülesöömisega, aga ära ka jätta end ilma tervist nõudvast, maitsvalt söödavast toidust.

Mõnede väidetavate tervishoiureformijate kitsarinnalised ideed on olnud hügieeni asjale suur kahju. Hügieenistid peaksid meeles pidama, et dieetlikku reformi hinnatakse suures osas selle järgi, kuidas nad oma toidulaua eest hoolitsevad; ja selle asemel, et võtta kursus, mis toob sellele häbi, peaksid nad oma põhimõtteid näitama nii, et need meeldivad ausatele meeltele. On suur klass, kes vastandub igale reformiliikumisele, kuivõrd mõistlik see ka ei oleks, kui see seab piiranguid isu rahuldamisele. Nad nõustuvad maitsega, mitte mõistuse või tervise seadustega. Selle klassi järgi loetakse radikaalseteks kõik, kes lahkuvad kombest ja propageerivad reforme, ükskõik kui järjepidev on nende tegevus. Selleks, et neil inimestel ei oleks põhjust kritiseerida, ei tohiks hügieenispetsialistid püüda näha, kui erinevad nad võivad olla teistest, vaid tulla neile võimalikult lähedale ilma põhimõtete ohverdamiseta.

Kui hügieenireformi pooldajad lähevad äärmustesse, siis pole imestada, et paljud, kes peavad neid isikuid tervise põhimõtete esindajateks, lükkavad reformi üldse tagasi. Need äärmused teevad sageli lühikese aja jooksul rohkem kahju, kui seda suudaks korrigeerida terve elu jooksul järjepidev eluviis.

Hügieenireform põhineb laialdastel ja ulatuslikel põhimõtetel ning me ei tohiks seda kitsarinnaliste vaadete ja tavadega alavääristada. Kuid keegi ei tohi lasta vastuseisul või naeruvääristamisel, teistele meeldimise või mõjutamise soovil end tõelistest põhimõtetest kõrvale juhtida või neid kergekäeliselt pidada. Need, keda juhib põhimõte, on kindlad ja otsustavad õiguse eest seismisel, kuid kõigis oma ühendustes näitavad nad heldet, kristlikku vaimu ja tõelist mõõdukust.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 318–324. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

26. PEATÜKK

26. Ergutid ja uimastid

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Ära puutu, ära maitse, ära võta kätte.“

Uimastite ja narkootikumide alla liigitatakse väga mitmesugused asjad, mis kokkuvõttes toiduna või joogina tarvitatuna ärritavad mao, mürgitavad verd ja ergutavad närve. Nende kasutamine on positiivne kurjus. Mehed otsivad ergutite põnevust, sest ajutiselt on tulemused meeldivad. Aga alati tuleb reaktsioon. Ebaloomulike stimulantide kasutamine kaldub alati ülemäärasuseni ja see on aktiivne tegur füüsilise degeneratsiooni ja lagunemise soodustamisel.

Maitsestid.

Selles kiires ajastus, mida vähem põnev toit, seda parem. Maitseained on oma olemuselt kahjulikud. Sinep, pipar, vürtsid, hapukurgid ja muud sellised asjad ärritavad mao ja teevad vere palavaks ja räpaseks. Joodiku kõhu põletikulist seisundit kujutatakse sageli alkohoolsete jookide mõju illustreerimiseks. Sarnast põletikulist seisundit tekitab ka ärritavate maitseainete kasutamine. Varsti tavaline toit ei rahulda enam isu. Süsteem tunneb puudust, vajadust, millegi stimuleerivama järele.

Tee ja kohvi.

Teel on stimuleeriv toime ja teatud määral tekitab see joobesolekut. Kohvi ja paljude teiste populaarsete jookide toime on sarnane. Esimene toime on elevust tekitav. Kõhu närvid on erutatud; need edastavad ärrituse ajju, ja see omakorda ergutatakse, et anda südamele suurenenud tegevust ja kogu süsteemile lühiajalist energiat. Väsimus

ununeb, jõudu paistab olevat juurde. Intellekt ärkab, kujutlusvõime muutub elavamaks.

Nende tulemuste tõttu arvavad paljud, et nende tee või kohv teeb neile suurt head. Aga see on viga. Teed ja kohvi süsteemi ei sööda. Nende toime avaldub enne, kui on olnud aega seedimiseks ja omastamiseks, ja see, mis näib olevat jõud, on ainult närviline erutus. Kui stimulandi mõju on möödas, looduslik jõud nõrgeneb ja tulemuseks on vastav laiskus ja nõrkus.

Nende närviärritajate jätkuv kasutamine toob kaasa peavalu, ärkveloleku, südame löögisageduse suurenemise, seedehäired, värisemise ja palju muud kurja; sest need kulutavad elujõudu. Väsinud närvid vajavad puhkust ja vaikust, mitte stimuleerimist ja ületöötamist. Loodus vajab aega, et taastada oma ammendunud energiad. Kui tema jõud on stimulantide kasutamisega ärritatud, saavutatakse mõneks ajaks rohkem; kuid kuna süsteem muutub nende pideva kasutamise tõttu nõrgenenuks, muutub energiate äratamine soovitud tasemele järk-järgult raskemaks. Narkootikumide nõudlus muutub üha raskemini kontrollitavaks, kuni tahe on ületatud ja tundub, et ei ole jõudu loodusvastasele himule vastu seista. Vajalikud on aina tugevamad ja tugevamad stimulandid, kuni väsinud loodus ei suuda enam reageerida.

Tubakaharjumus.

Tubakas on aeglane, salakaval, kuid kõige pahaloomulisem mürk. Mis tahes kujul seda kasutatakse, see mõjutab põhiseadust; see on seda ohtlikum, et selle mõjud on aeglased ja esialgu vaevalt märgatavad. See ergutab ja seejärel halvatab närve. See nõrgestab ja ähmastab aju. Sageli mõjub see närvidele tugevamalt kui joovastav jook. See on peenem ja selle mõju on raske süsteemist välja juurida. Selle kasutamine tekitab janu tugeva jooki järele ja paljudel juhtudel paneb aluse joomisharjumusele.

Tubaka kasutamine on ebamugav, kulukas, räpane, kasutajale häbiväärne ja teistele solvav. Tema austajaid kohtab igal pool. Harva lähed läbi rahvahulga, kuid mõni suitsetaja puhub sinu näkku oma mürgise hingeõhu. On ebameeldiv ja ebatervislik viibida rongivagunis või toas, kus õhk on täis alkoholi ja tubaka auru. Kuigi mehed jätkavad nende mürkide kasutamist ise, mis õigust neil on saastada õhku, mida teised peavad hingama?

Tubaka tarvitamine laste ja noorte hulgas teeb tohutut kahju. Eelmiste põlvkondade ebatervislikud tavad mõjutavad tänapäeva lapsi ja noori. Vaimsed puudujäägid, füüsiline nõrkus, närvihäired ja ebaloomulikud himud kanduvad pärandina vanematelt lastele. Ja lapsed jätkavad samu tavasid, mis suurendavad ja kinnistavad kurja tulemusi. Sellest tuleneb suuresti füüsiline, vaimne ja moraalne halvenemine, mis on muutumas nii murettekitavaks.

Poisid alustavad tubaka tarvitamist väga varases eas. Niiviisi kujunenud harjumus, kui keha ja vaim on eriti vastuvõtlikud selle mõjudele, nõrgestab füüsilist jõudu, kääbistab keha, uimastab vaimu ja rikub moraali.

Aga mida saab teha selleks, et õpetada lapsi ja noori kurjustest, millest neile eeskuju annavad vanemad, õpetajad ja ministrid? Väikesed poisikesed, kes on alles imikueast välja kasvanud, võib näha oma sigarette suitsetamas. Kui neile sellest räägitakse, siis nad ütlevad: „Mu isa tarvitab tubakat.“ Nad näitavad ministrile või pühapäevakooli ülemale ja ütlevad: „Selline mees suitsetab, miks ma ei tohiks teha nii nagu tema?“ Paljud teetöölised on sõltuvuses tubaka kasutamisest. Millist võimu võivad sellised isikud omada, et pidurdada mõõdupuudumise edenemist?

Pöördun nende poole, kes väidavad, et nad usuvad ja kuuletuvad Jumala sõnale: kas teie, kristlased, võite lubada endale harjumust, mis halvatab teie mõistuse ja röövib teilt võime õigesti hinnata igavikulisi tõdesid? Kas sa võid iga päev nõustuda röövima Jumalalt teenistust,

mis on Tema õigus, ja röövima oma kaasinimestelt teenistust, mida sa võiksid neile osutada, ja näitejõudu, mida sa võiksid neile anda?

Kas te olete kaalunud oma vastutust kui Jumala majapidajad nende vahendite eest, mis teie kätes on? Kui palju Issanda raha sa tubaka peale kulutad? Arvuta kokku, mida sa oled oma elu jooksul kulutanud. Kuidas võrreldakse seda häbiväärse himu tarbimist sellega, mida te olete andnud vaestele ja evangeeliumi levitamiseks?

Ükski inimene ei vaja tubakat, kuid paljud hukkuvad selle kasutamise vahendite puudumise tõttu, mis on hullem kui raiskamine. Kas te pole varastanud Issanda vara? Kas sa ei ole süüdi röövimises Jumala ja oma kaasinimeste vastu? Kas te ei tea, et teie ihud on ... teie oma? Sest te olete kallis hinnaga ostetud. Ülistage siis Jumalat oma ihus ja vaimus, mis on Jumala omad!"

Joovastavad joogid.

„Vein on naeruvääristaja, kange jook on möllaja, ja igaüks, keda see eksitab, ei ole tark.“ "Kellel on viletsus? Kes on kurvastanud? kellel on vaidlused? Kellel on juttu? kellel on põhjuseta haavad? Kellel on silmad punased? Need, kes kaua viinaga viibivad, need, kes lähevad segatud veini järele. Ära vaata viina, kui see on punane, kui see läigib tassis, kui see voolab sujuvalt. Viimaks hammustab ta nagu madu ja nõelab nagu mao.

Ei ole inimese käe poolt kunagi joonistatud elavamat pilti joovastava joogi ohvri allasurumisest ja orjastamisest. Huvitatud, alandatud, isegi siis, kui ta on äratatud oma õnnetuse tajumisele, ei ole tal jõudu võrgust vabaneda; ta „otsib seda veel kord“. 35. lõige.

Ei ole vaja argumente, et näidata alkohoolsete jookide kurja mõju joobesolevale inimesele. Inimkonna ähmased, joobnud vrakid - hinged, kelle eest Kristus suri ja kelle üle inglid nutavad - on igal pool. Nad on meie uhke tsivilisatsiooni häbiplekk. Nad on iga maa häbiks ja nuhtluseks ja ohtuks.

Ja kes suudab ette kujutada õnnetust, piinlikkust, meeleheitlust, mis on peidus joobnud inimese kodus? Mõelge naisele, kes on sageli õrnalt kasvatatud, tundlik, kultuurne ja rafineeritud, kes on seotud sellega, kelle joomine muudab joodikuks või deemoniks. Mõelge lastele, kes on ilma jäetud kodu mugavustest, haridusest ja väljaõppest, kes elavad hirmus selle ees, kes peaks olema nende uhkus ja kaitse, kes on ilma lastud maailma, kannavad häbi märki, sageli ka joodiku janu pärilikku nuhtlust.

Mõelge kohutavatele õnnetustele, mis iga päev alkoholi mõjul toimuvad. Mõni raudteevedaja jätab märguande tähelepanuta või tõlgendab korraldust valesti. Rong läheb edasi, toimub kokkupõrge ja paljud inimesed kaotavad elu. Või uppub aurik ja reisijad ja meeskond leiavad veealuse hauda. Kui asja uuritakse, selgub, et keegi tähtsal ametikohal oli purjus. Kui palju võib alkoholi kuritarvitada ja inimeste eludega ohutult usaldada? Teda võib usaldada ainult siis, kui ta täielikult hoidub.

Kerged uimastid.

Neil, kes on pärinud isu ebaloomulike ergutite järele, ei tohiks vein, õlu ega siider olla silma all ega käeulatuses, sest see hoiaks kiusatust pidevalt nende ees. Paljud peavad magusat õunasiidrit kahjutuks ega kõhkle seda ostmast. See püsib aga magusana ainult lühikest aega, siis algab käärimine. Terav maitse, mille see seejärel omandab, meeldib paljudele veelgi enam. Jooja ei taha tunnistada, et joogist on saanud käärinud ehk alkohoolne siider.

Ka tavalisel viisil valmistatud magusa õunasiidri joomine võib tervist ohustada. Kui inimesed näeksid, mida mikroskoop nende ostetud siidris näitab, oleks väheseid, kes seda juua tahaksid. Sageli ei hooli müügiks siidri valmistajad viljade seisundist ning pressivad mahla ussitanud ja mädanenud õuntest. Inimesed, kes ei kasutaks mürgiseid, mädanenud õunu ühelgi muul viisil, joovad neist tehtud siidrit ja

peavad seda maiuspalaks. Mikroskoop aga näitab, et see meeldiv jook on juba otse pressist tulles tarvitamiseks kõlbmatu.

Joobumist tekitavad sama tõeliselt vein, õlu ja õunamahl kui ka tugevamad joogid. Nende jookide tarvitamine äratab maitset tugevamate jookide järele ja nii kujuneb välja joomisharjumus. Mõõdukas joomine on see kool, kus mehi õpetatakse joobnuki karjäärile. Kuid nii salakaval on nende leebemate stimulantide töö, et tee joobumisele astutakse enne, kui ohver kahtlustab oma ohtu.

Mõned, keda ei peeta kunagi tõeliselt joobunuks, on alati mõõduka joobesoleku all. Nad on palavikulised, vaimselt ebastabiilsed, tasakaalust väljas. Kujutades endale turvalisust, lähevad nad edasi ja edasi, kuni iga takistus on purustatud, iga põhimõte ohverdatud. Kõige tugevamad resolutsioonid on alandatud, kõrgeimad kaalutlused ei ole piisavad, et hoida alandatud isu mõistuse kontrolli all.

Piibel ei õigusta kuskil alkohoolsete jookide tarvitamist. Vein, mille Kristus tegi veest Kana pulmapeol, oli puhas viinamarja mahl. See on „uus vein ... leitud klastris“, millest on kirjutatud: „Ära hävita seda, sest selles on õnnistus.“

See oli Kristus, kes andis vanas testamendis Iisraelile hoiatuse: „Vein on naeruvääristaja, kange jook on karjuja, ja kes sellega eksitatakse, see ei ole tark.“ Õpetussõnad 20:1. Ta ise ei pakkunud sellist jooki. Saatan kiusab mehi naudingutele, mis ähmastavad mõistuse ja tuimastavad vaimsete tajude teravust, Kristus aga õpetab meid allutama madalamat loomust. Ta ei paku kunagi inimestele seda, mis oleks kiusatuseks. Tema kogu elu oli eneseohverduse näide. Selleks, et murda isu võimu, kannatas Ta neljakümnepäevases kõrbe paastus meie eest kõige karmimat proovilepanekut, mida inimkond suutis taluda. See oli Kristus, kes käskis Johannes Ristijal mitte jooma ei veini ega kanget jooki. Tema käskis sarnast hoidlikkust ka Manoahi naisele. Kristus ei olnud vastu oma õpetusele. See vesi, mille Ta andis pulmakülalistele, oli tervislik ja värskendav jook. See on see vein, mida meie Päästja ja Tema

jüngrid kasutasid esimesel Pühal Ehtsöögil. See on see vein, mida tuleb alati kasutada pühakirja laual kui Päästja vere sümbolit. Liturgia on loodud hingede värskendamiseks ja eluks. Sellega ei tohi olla seotud midagi, mis võiks kaasa tuua kurja.

Püha Kirja, looduse ja mõistuse õpetuse valguses alkohoolsete jookide tarbimise kohta, kuidas võivad kristlased tegeleda humalate kasvatamisega õlle valmistamiseks või veini või õlle tootmisega turustamiseks? Kui nad armastavad oma ligimest nagu iseennast, kuidas saavad nad siis tema teele panna midagi, mis oleks talle lõksuks?

Sageli algab kuritarvitamine kodust. Rikkaliku ja ebatervisliku toidu tarvitamisega nõrgestatakse seedimisorganeid ja tekib soov veel rohkem stimuleerivat toitu. Nii harjutatakse isu pidevalt midagi tugevamat soovima. Stimulantide vajadus muutub sagedasemaks ja raskemini vastupandavaks. Süsteem täitub rohkem või vähem mürgiga, ja mida nõrgemaks see muutub, seda suurem on soov nende asjade järele. Üks samm vales suunas valmistab ette järgmist. Paljud, kes ei ole süüdi, et nad paneksid oma lauale mingisugust veini või alkoholi, koormavad oma lauda toiduga, mis tekitab niisuguse janu tugeva jooki järele, et kiusatusele vastu panna on peaaegu võimatu. Valed söömis- ja joomisharjumused hävitavad tervist ja valmistavad ette tee joobumisele.

Varsti ei oleks enam vajadust mõõdukuse rüütliretkide järele, kui ühiskonda kujundavatesse noortesse oleks võimalik istutada õiged mõtted mõõdukuse kohta. Las vanemad alustavad mõõdukuse vastu risti sõda oma kodudes, põhimõtetes, mida nad õpetavad oma lastele järgida alates imikueast, ja nad võivad loota edule.

Emadel on tööd oma laste õigete harjumuste ja puhaste maitsete kujundamisel. Õpetada isu; õpetada lapsi põlgama stimuleerivaid aineid. Kasvatage oma lapsi nii, et neil oleks moraalset vastupanuvõimet ümbritsevale kurjusele. Õpetage neid, et nad ei lase

end teiste poolt veenda, et nad ei anna järele tugevale mõjule, vaid mõjutavad ise teisi heaks.

Suuri jõupingutusi tehakse tagasihoidlikkuse kasvatamiseks; kuid palju jõupingutusi ei ole suunatud õigesse kohta. Mõõdukuse reformi pooldajad peaksid olema valvsad kahjude suhtes, mis tulenevad ebatervisliku toidu, maitseainete, tee ja kohvi tarbimisest. Me soovime kõigile mõõdukuse töötajatele Jumala õnnistust; kuid me kutsume neid uurima põhjalikumalt kurja põhjust, mille vastu nad võitlevad, ja olema kindlad, et nad on järjekindlad reformis.

Tuleb hoida rahva ees, et vaimsete ja moraalsete võimete õige tasakaal sõltub suures osas füüsilise süsteemi õigest seisundist. Kõik narkootikumid ja ebaloomulikud ergutid, mis nõrgestavad ja alandavad füüsilist olemust, kipuvad alandama intellekti ja moraali tooni. Mõõdupuudus on maailma moraalse allakäigu alus. Pöörane isu andestusega kaotab inimene võime kiusatusele vastu panna.

Mõõdukad reformijad on selles suunas rahva harimisel tööd teha. Õpetage neile, et tervis, iseloom ja isegi elu on ohus stimulantide kasutamise tõttu, mis ergutavad kurnatud energiat ebaloomulikuks spasmiliseks tegevuseks.

Teega, kohvi, tubaka ja alkohoolsete jookide puhul on ainuke ohutu tee mitte puutuda, mitte maitsta, mitte käidelda. Tee, kohvi ja sarnaste jookide tarbimise suundumus on samasugune nagu alkohoolsete jookide ja tubaka tarbimise suundumus ning mõnel juhul on harjumus sama raske murda kui joobnul on loobuda joovastustest. Need, kes püüavad neist stimulantidest loobuda, tunnevad mõneks ajaks puudust ja kannatavad ilma nendeta. Aga püsivusega nad ületavad igatsuse ja lõpetavad puudujäägi tundmise. Loodus võib vajada veidi aega, et taastuda kannatustest, mida ta on kannatanud; kuid andke talle võimalus, ja ta taastub uuesti ja teeb oma tööd väärikalt ja hästi.

Peatüki kirjakohad: 1. korintlastele 6:19, 20; Õpetussõnad 20:1; 23:29-32; Jesaja 65:8.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 325–336. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

27. PEATÜKK

27. Alkoholikaubandus ja keeluseadus

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Häda sellele, kes annab oma ligimesele juua ja joodab ta purju.“

„Häda talle, kes ehitab oma maja ebaõiglusega ja oma kambreid ebaaususega! Kas sa valitseksid, sest sa oled ehitanud endale kuusepuidest maja? Sest sinu silmad ja sinu süda on mitte muu kui sinu ahnuse pärast, et valada süütut verd ja teha rõhumist ja vägivalda, et seda teha.“

Kohupiima müüja töö.

See pühakiri kujutab neid, kes toodavad ja müüvad joovastavaid jooke. Nende tegevus tähendab röövimist. Saadud raha eest ei tagastata samaväärset summat. Iga dollar, mille nad oma kasumisse lisavad, on toonud kulutajale õnnetust.

Jumal on andnud oma õnnistused inimestele helde käega. Kui Tema kingitusi targalt kasutada, kui vähe maailm vaesust või viletsust teaks! Inimeste kurjus muudab Tema õnnistused nuhtluseks. Selleks, et saada kasu ja rahuldada oma himusid, muudetakse meie toiduks antud terad ja puuviljad mürkideks, mis toovad kaasa õnnetuse ja hävingu.

Igal aastal tarbitakse miljoneid ja miljoneid galloneid joovastavaid alkohoolseid jooke. Miljoneid ja miljoneid dollareid kulutatakse viletsuse, vaesuse, haiguste, alanduse, himu, kuritegevuse ja surma ostmiseks. Kasumi nimel jagab alkoholi müüja oma ohvritele seda, mis

rikub ja hävitab meele ja keha. See toob joobnule perele vaesuse ja viletsuse.

Kui tema ohver on surnud, ei lõpe rummi müüja nõudmised. Ta röövib lesknaise ja ajab lapsed kerjama. Ta ei kõhkle võtmas vaesest perekonnast ära eluks hädavajalikke asju, et maksta mehe ja isa joogiarve. Kannatavate laste kisendused, piinatud ema pisarad, ainult ärritavad teda. Mis talle, kui need kannatajad nälgivad? Mis talle, kui ka nemad viiakse allakäigule ja hävingule? Ta rikastub nendelt, keda ta hukatusse juhatab.

Prostitutsiooni majad, kuritegevuse pesad, kriminaalkohtud, vanglad, vaesemajad, hullumajad, haiglad, kõik on suures osas täidetud alkoholi müüja töö tulemusena. Nagu apokalüptiline müstiline Babülon, tegeleb ta „orjadega ja inimeste hingedega“. Veinimüüja taga seisab võimas hingede hävitaja ja iga kunst, mille maa või põrgu välja mõelda suudab, on rakendatud inimolendite tema võimu alla meelitamiseks. Linnas ja maal, raudteevagunites, suurte aurikute pardal, ärihoonetes, naudingute saalides, meditsiinipunktis, isegi kirikus, pühade leivade laual, on tema lõksud püstitatud. Mitte midagi ei jäeta tegemata, et tekitada ja kasvatada soovi narkootikumide järele. Peaaegu iga nurga taga seisab pubi, oma särava valgusega, oma vastuvõtlikkusega ja heatahtlikkusega, kutsudes töömeest, rikkat lohakast ja ettevaatamatut noort.

Privaatsetes söögisaalides ja moodsates kuurortides pakutakse daamidele populaarseid jooke, mõne meeldiva nime all, mis on tegelikult joovastavad. Haigete ja väsinute jaoks on laialdaselt reklaamitud mõrud, mis koosnevad suures osas alkoholist.

Et tekitada väikestele lastele alkoholiisu, lisatakse alkoholi maiustustesse. Selliseid maiustusi müüakse kauplustes. Ja nende kommide kingitusega meelitab alkohoolsete jookide müüja lapsi oma asupaikadesse.

Päevast päeva, kuust kuusse, aastast aastasse jätkub töö. Isad ja abikaasad ja vennad, rahva püsivus ja lootus ja uhkus, lähevad järjepidevalt viinakaupmehe juurde, et saata tagasi purustatuna ja hävinuna.

Veelgi hirmsam on see, et nuhtlus lööb otse kodu südamesse. Üha rohkem naisi tekitab alkoholisõltuvuse. Paljudes majapidamistes on väikesed lapsed, isegi lapsepõlve süütuses ja abetuses, iga päev ohus joobnud emade hooletuse, väärkohtlemise ja alaväärsuse tõttu. Poisid ja tüdrukud kasvavad selle kohutava kurjuse varjus. Milline on nende tuleviku väljavaade, kui mitte vajuda veel madalamale kui nende vanemad?

N-ö kristlikest maadest viiakse jumalateenistus paganlike maade piirkondadesse. Vaeseid, teadmatusi metsalisi õpetatakse joogi kasutamisele. Isegi paganate seas tunnevad mõistusega inimesed ära ja protesteerivad selle vastu kui surmav mürk; kuid asjata on nad püüdnud oma maad kaitsta selle rüüstamise eest. Tsiviliseeritud rahvaste poolt surutakse paganarahvastele peale tubakas, viin ja oopium. Joodud metsalise valitsemata kirg tõmbab ta allakäigule ennekuulmatult ja missioneeride saatmine nendesse maadesse muutub peaaegu lootusetuks ettevõtmiseks.

Oma kokkupuutest rahvastega, kes oleksid pidanud neile andma teadmised Jumalast, viiakse paganad pattudesse, mis tõestavad tervete hõimude ja rasside hävingut. Ja maa pimedates kohtades vihkavad tsiviliseeritud rahvaste inimesed neid selle pärast.

Kiriku vastutustunne.

Alkoholi huvi on maailmas võimu. Sellel on oma poolel raha, harjumuse, isu ühine jõud. Selle võimu tunnetatakse isegi kirikus. Mehed, kelle raha on tehtud otse või kaudselt alkoholi kaubanduses, on kiriku liikmed, „heades ja korrapärases seisundis“. Paljud neist annavad heldelt populaarsetele heategevusorganisatsioonidele. Nende

annetused aitavad toetada kiriku ettevõtteid ja säilitada selle ministreid. Nad dikteerivad rahavõimu suhtes ettevaatlikkust. Kirikud, kes selliseid liikmeid aktsepteerivad, toetavad sisuliselt alkoholi turgu. Liiga sageli puudub ministril julgus seista õiguse eest. Ta ei avalda oma rahvale, mida Jumal on öelnud alkohoolsete jookide müüja töö kohta. Avalikult rääkimine tähendaks tema koguduse solvamist, populaarsuse ohverdust, palga kaotust.

Kuid kiriku kohtu kohal on Jumala kohus. See, kes esimesele mõrvarile ütles: „Sinu venna veri kisendab mulle maapinnalt“ (1Ms 4:10), ei võta oma altarile kinkideks alkohoolsete jookide müüja annetusi. Tema viha süttib nende vastu, kes püüavad oma süüd vabameelsuse kattega varjata. Nende raha on verest määrdunud. Õnnetus on selle peale tulnud.

„"Milleks on mulle palju teie ohvreid? nii ütleb Issand.... Kui te tulete Minu ette, kes on nõudnud seda teie käest, et te astuksite Minu eesseisu? Ära tooda enam tühiseid ohvreid ... Kui te oma käed välja sirutate, siis ma peidan teie eest oma silmad; ja kui te palju palvetate, siis ma ei kuula; sest teie käed on täis verd.“

Joodik on suuteline paremaks. Talle on usaldatud talendid, millega austada Jumalat ja õnnistada maailma; kuid tema kaasinimesed on püstitanud püünise tema hingele ja ehitanud ennast üles tema alandamise kaudu. Nad on elanud luksuslikult, samal ajal kui vaesed ohvrid, kelle nad on röövinud, on elanud vaesuses ja viletsuses. Aga Jumal nõuab seda selle käest, kes on aidanud joobnud hukatusse kiirendada. See, kes valitseb taevas, ei ole unustanud joomise esimest põhjust ega viimast tagajärge. Kes hoolitseb varblase eest ja toidab põllu rohtu, kuid ei hooli neist, kes on loodud Tema näo järgi, kes on ostetud Tema verega, ja ei pööra tähelepanu nende häälele. Jumal märgib kõiki neid kuritegusid, mis toovad kaasa kuritegevust ja viletsust.

Maailmal ja kirikul võib olla heakskiit mehele, kes on rikkaks saanud inimhinge alandamise kaudu. Nad võivad naeratada sellele, kelle kaudu

inimesed viiakse samm-sammult häbi ja alanduse teele. Aga Jumal jälgib kõike ja annab õiglase kohtu. Veinimüüjat võib maailm nimetada heaks ärimeheks; kuid Issand ütleb: „Häda talle!“ Teda süüdistatakse lootusetuses, viletsuses, kannatustes, mida viinakaubandus maailma on toonud. Ta peab vastutama toidu, riiete ja varjupaiga pärast kannatanud ja kõik lootuse ja rõõmu maha matnud emade ja laste viletsuse ja õnnetuse eest. Ta peab vastutama hingede eest, keda ta on saatnud ettevalmistamata igavikku. Ja need, kes hoiavad alkohoolsete jookide müüjat tema töös, jagavad tema süüd. Neile ütleb Jumal: „Teie käed on verest täis!“

Litsentsiseadused.

Paljude poolt pooldatakse alkoholiäri litsentseerimist kui alkoholi kurja piiramist. Aga liikluse litsentseerimine seab selle õiguskaitse alla. Valitsus sanktsioneerib selle olemasolu ja soodustab seeläbi kurjust, mida ta väidab, et piirab. Litsentsiseaduste varjus istutatakse kogu maa peale õlle-, viina- ja veinitehaseid ning likööримüüja teeb oma tööd meiegi ukse kõrval.

Sageli on talle keelatud müüa purjusolevale või teadaolevalt kinnisele purjutajale alkohoolseid jooke, kuid noorte purjutajate tegemine edeneb rahulikult edasi. Noorte alkoholisõltuvuse tekitamisel sõltub liikluse elu ise. Noori juhitakse samm-sammult, kuni on tekitatud joomisharjumus ja tekitatud janu, mis igal juhul rahuldamist nõuab. Vähem kahjulik oleks anda alkoholi kinnitatud purjutajale, kelle hukatus on enamasti juba otsustatud, kui lubada meie nooruse õit selle kohutava harjumuse kaudu hävingule meelitada.

Veinikaubanduse litsentseerimisega hoitakse kogu aeg kiusatuse ees neid, kes püüavad ennast parandada. On asutatud asutusi, kus võib abistada mõõdupuuduse ohvreid nende isu ületamisel. See on väärikas töö; kuid niikaua, kui alkoholi müük on seadusega lubatud, ei saa mõõdukad palju kasu joobnute varjupaikadest. Nad ei saa seal alati olla. Nad peavad uuesti ühiskonnas oma koha leidma. Joogihimu, kuigi

vaigistatud, ei ole täielikult hävitatud; ja kui kiusatus neid ründab, nagu see igalt poolt teeb, langevad nad liiga sageli kergesti ohvriks.

Mees, kellel on metsik loom ja kes, teades tema loomust, laseb tal vabadust, vastutab seaduse järgi kurja eest, mida loom võib teha. Iisraelile antud seadustes andis Issand korralduse, et kui loom, kelle kurjus oli teada, põhjustas inimese surma, peab omaniku elu maksma oma hooletuse või kurjuse eest. Samal põhimõttel tuleks vastutavaks pidada ka alkoholi müüja litsentseerivat valitsust tema tegevuse tulemuste eest. Ja kui on surmamõistmise väärt kuritegu anda vabadus kurjale loomale, siis kui palju suurem on kuritegu, kui kiidetakse heaks alkoholi müüja tegevus!

Lube antakse sellega põhjendatult, et need toovad riigikassale tulu. Aga mis on see tulu võrreldes kurjategijatele, hulludele, vaestele tekitatud tohutu kuluga, mis on alkoholi kaubanduse vili! Mees, kes on alkoholi mõju all, sooritab kuriteo; ta tuuakse kohtu ette; ja need, kes kaubanduse legaliseerisid, on sunnitud oma töö tulemusega tegelema. Nad andsid loa müüa eelnõu, mis teeks mõistliku mehe hulluks; ja nüüd on vaja saata mees vangi või rööbastele, samal ajal kui tema naine ja lapsed jäävad sageli ilma abita, et saada nende elukoha kogukonna hoole alla.

Ainult rahalisest küljest vaadates, kui rumal on sellist äri taluda! Aga mis tulu võib kompenseerida inimliku mõistuse kadumise, inimese jumaliku kuju rikkumise ja moonutamise, laste hävingu, kes on alandatud vaesuse ja alandatuseni, et pärandada oma lastele oma joobnud isade kurjad kalduvused?

Keeldud.

Inimene, kellel on tekkinud narkootikumide tarvitamise harjumus, on meeleheitlikus olukorras. Tema aju on haige, ta tahtejõud on nõrk. Mis puudutab tema enda võimu, siis on tema isu kontrollimatu. Teda ei saa mõistustega veenda ega veenda endale loobuma. Pahanduste pesadesse

tõmmatuna viiakse joomise lõpetamise otsustanud inimene uuesti klaasi kätte, ja esimese joogi maitsega on iga hea otsus võidetud, iga tahte jälg hävinud. Üks maitse hullumeelsest joogist ja kõik mõtted selle tulemuste kohta on kadunud. Murdunud südamega naine on unustatud. Pahatahtlik isa ei hooli enam sellest, et tema lapsed on näljased ja alasti. Legaliseerides prostitutsiooni, annab seadus oma sanktsiooni sellele hinge allakäigule ja keeldub peatamast kaubandust, mis täidab maailma kurjusega.

Kas see peab alati nii jätkuma? Kas hinged peavad alati võidu nimel võitlema, kui kiusamise uks on nende ees lahti? Kas mõõduvõimatuse nuhtlus peab jääma igaveseks häbimärgiks tsiviliseeritud maailma peale? Kas see peab jätkuma, igal aastal, nagu hävitav tulekahju tuhandete õnnelike kodude üle? Kui laev uppub ranniku lähedal, siis ei vaadeta seda lihtsalt vaikselt. Nad riskivad oma eluga, et päästa mehi ja naisi veehaudast. Kui palju suurem on nende päästmiseks jõupingutuste nõudmine!

Ei ole ainult purjutaja ja tema perekond, kes on ohus alkoholi müüja tegevuse tõttu, ei ole ka maksukoormus peamine kurjus, mida tema kaubandus ühiskonnale kaasa toob. Me kõik oleme omavahel seotud inimkonna võrgustikus. Kurjus, mis tabab ükskõik millist osa suurest inimkonna vennaskonnast, toob ohtu kõik.

Paljud mehed, kes oleksid kasu- või mugavusarmastusest tulenevalt keelanud alkoholikaubanduse, on liiga hilja avastanud, et alkoholikaubandus puudutab neid. Ta on näinud oma lapsi joobnuna ja rikutuna. Õigusrikkumine on laialt levinud. Varandus on ohus. Elu ei ole turvaline. Mere- ja maisuõnnetused korduvad. Haigused, mis paljunevad räpasuses ja viletsuses, leiavad tee ka aadlike ja luksuslike kodudesse. Kurjuse ja kuritegevuse laste kasvatatud vitsad nakatavad ka rafineeritud ja kultuuriliste majapidamiste poegi ja tütreid.

Ei ole inimest, kelle huve ei ohustaks alkoholi kaubandus. Ei ole ühtki meest, kes oma turvalisuse nimel ei peaks püüdma seda hävitada.

Eelkõige kõikidest muudest, ainult ilmalike huvidega seotud kohtadest, peaksid seadusandlikud saalid ja kohtud olema vabad mõõduka joomise nuhtlusest. Gubernöörid, senaatorid, esindajad, kohtunikud, mehed, kes kehtestavad ja rakendavad riigi seadusi, mehed, kes hoiavad oma käes oma kaaslaste elu, õiglase kuulsuse ja vara, peaksid olema range mõõdupuu mehed. Ainult nii on nende mõistus selge, et eristada õiget ja valet. Ainult nii on neil tugevad põhimõtted ja tarkus, et teha õiglust ja näidata halastust. Aga kuidas seisab rekord? Kui paljude nende meeste mõistus on tugeva joogi poolt ähmastunud, õige ja vale tunnetus segi aetud! Kui palju on tehtud rõhuvaid seadusi, kui palju on süütuid hukka mõistetud surma joobunud seadusandjate, tunnistajate, žüriide, advokaatide ja isegi kohtunike ebaõigluse tõttu! Seal on palju, kes on „jõulised veini joomiseks“ ja „võimsad tugeva joogi segamiseks“, kes „kutsuvad kurja heaks ja head kurjaks“, kes „õigustavad kurjategijaid tasu eest ja võtavad õiguse ära õigelt mehelt!“ Sellest Jumal ütleb:

„Häda neile! Sest nõnda nagu tuli söödab õlgi ja leek põletab tuhka, nõnda on nende juur nagu mädanik ja nende õis nagu tolm, sest nad on hüljanud Issanda, vägede Issanda seaduse ja põlastanud Iisraeli Püha sõna.“

Jumala au, rahva püsimajäämine, kogukonna, kodu ja üksikisiku heaolu nõuavad, et kõikvõimalikke jõupingutusi teha rahva äratamisel mõõdukusele. Varsti näeme selle kohutava kurjuse tulemust, mida me praegu ei näe. Kes teeb otsustava jõupingutuse, et peatada hävitustöö? Võistlus on alles algusjärgus. Tehku sõjavägi, et lõpetada mehi hulluks ajavate narkootikumidega alkohoolsete jookide müük. Tehku selgeks oht alkohoolsete jookidega kauplemisest ja tekitagu avalik meeleolu, mis nõuaks selle keelamist. Jäta joomaritele võimalus vabaneda oma orjusest. Las rahva hääl nõuab oma seadusandjatelt, et see häbiväärne kaubandus lõpetataks.

„Kui sa ei päästa neid, keda surm ähvardab, ja neid, keda tapetakse, kui sa ütled: „Vaata, me ei teadnud sellest midagi“, kas see, kes mõistab

südameid, ei mõista seda? Aga kes hoiab su hinge, kas Ta ei tea seda?„ Ja “mida sa ütled, kui Tema sind karistab?"“

Peatüki kirjakohad: Jeremija 22:13-17; Jesaja 1:11-15; Jesaja 5:22-24; Õpetussõnad 24:11, 12; Jeremija 13:21.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 337–348. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

28. PEATÜKK

28. Kodu teeniv roll

Kuues osa. Kodu.

„Elu on kool, millest vanemad ja lapsed peavad lõpetama kõrgema kooli, Jumala majades.“

„Pole tähtsamat misjonipõldu kui see, mis on usaldatud isadele ja emadele.“

Inimkonna taastamine ja ülendamine algab kodust. Vanemate töö on iga teise aluseks. Ühiskond koosneb perekondadest ja on selline, nagu perekondade pead ta teevad. Südamest tulevad „elu asjad“ (Õpetussõnade 4:23); ja kogukonna, kiriku ja rahva südameks on pere. Ühiskonna heaolu, kiriku edukus, rahva õitseng sõltuvad kodust mõjust.

Koduseelu tähtsust ja võimalusi illustreerib Jeesuse elu. Ta, kes tuli taevast, et olla meile eeskujuks ja õpetajaks, veetis kolmkümmend aastat Natsaretis perekonnaliikmena. Nende aastate kohta on piiblis väga lühike ülevaade. Vägevaid imesid rahva tähelepanu ei köitnud. Tema järele ei järgnenud innukaid rahvahulki ega kuulanud Tema sõnu. Kuid kõigi nende aastate jooksul täitis Ta oma jumalikku missiooni. Ta elas nagu üks meist, jagades koduelu, alludes sellele, täites selle kohustusi, kandis selle koormat. Tagasihoidlikus kodus varjupaigas, osaledes meie ühise saatuse kogemustes, „Ta kasvas tarkuses ja vanuses ja armus Jumala ja inimeste juures.“

Kõigi nende üksildaste aastate jooksul voolas tema elu kaastunde ja abivalmiduse voogudena. Tema eneseohverdavus ja kannatlikkus, julgus ja ustavus, vastupanu kiusatusele, alati olemasolev rahu ja vaikne

rõõmsameelsus olid pidevaks inspiratsiooniks. Ta tõi koju puhta, magusa õhkkonna ja Tema elu oli nagu hapnemine, mis toimus ühiskonna elementide keskel. Keegi ei öelnud, et Ta oleks teinud imet. Kuid headus - armastuse tervendav, elavdav jõud - läks Temast välja kiusatutele, haigetele ja meeleheitelistele. Ta teenis teisi juba oma lapsepõlvest alates, ja sellepärast, kui Ta hakkas avalikult tegutsema, kuulasid paljud Teda rõõmuga.

Päästja varased aastad on rohkem kui näide noortele. Nad on õppetund ja peaksid olema julgustus iga lapsevanemale. Perekonna ja naabruskonna kohustuste ring on kõige esimene tegevusvaldkond neile, kes töötaksid oma kaasinimeste ülendamise nimel. Ei ole tähtsamat tegevusvaldkonda kui see, mis on pühendatud kodu asutajatele ja kaitsjatele. Ükski inimestele usaldatud töö ei too kaasa suuremaid või ulatuslikumaid tulemusi kui isade ja emade töö.

Just tänaste noorte ja laste käes on ühiskonna tulevik ning see, millised need noored ja lapsed saavad, sõltub kodust. Õige koduse kasvatuse puudumisele võib omistada suurema osa haigustest, viletsusest ja kuritegudest, mis inimkonda vaevavad. Kui koduelu oleks puhas ja tõeline, kui selle hoole alt väljuvad lapsed oleksid ettevalmistatud elu vastutuste ja ohtudega silmitsi seismiseks, milline muutus oleks maailmas näha!

Suuri jõupingutusi tehakse, kulutatakse aega ja raha ja vaeva peaaegu piiramatult ettevõtetes ja asutustes kurjade harjumuste ohvrite reformimiseks. Ja isegi need jõupingutused ei ole piisavad suure vajaduse rahuldamiseks. Siiski, kui väike on tulemus! Kui vähe on püsivalt rekonstrueeritud!

Hulgad igatsevad paremat elu, kuid neil puudub julgus ja otsusekindlus harjumuste võimust vabanemiseks. Nad põgenevad nõutava pingutuse, võitluse ja ohverduse eest ning nende elu on rikutud ja hävitatud. Nii alandatakse ja kaotatakse selle elu ja tulevase elu jaoks isegi kõige säravama mõistuse, kõrgete püüdluste ja väärikate võimedega mehed,

kes on muidu looduse ja hariduse poolest sobilikud täitma usaldusväärseid ja vastutustundlikke ametikohti.

Nende jaoks, kes reformi teevad, kui kibe on võitlus oma mehelikkuse tagasisaamiseks! Ja kogu oma elu lagunenud põhiseaduse, kõhkleva tahte, kahjustatud mõistuse ja nõrgenenud vaimujõuga saavad paljud oma kurja külvi vilja. Kui palju rohkem võiks saavutada, kui kurjategijatega alguses tegeleda!

See töö lasub suurel määral vanematel. Püüdes pidurdada mõõdupuudumise ja teiste sotsiaalsesse organismi nagu vähk söövate kurjuste edasiliikumist, tuleks palju rohkem tähelepanu pöörata sellele, kuidas õpetada vanemaid kujundama oma laste harjumusi ja iseloomu. Selle tulemuseks oleks sada korda rohkem head. Harjumus, mis on nii kohutav jõud kurjuse jaoks, on nende võimuses muuta jõuks hea jaoks. Need on seotud oja allikaga ja neil on kohustus seda õigesti juhtida.

Vanemad võivad oma lastele panna aluse tervisele ja õnnelikule elule. Nad võivad saata neid oma kodudest moraalse vastupidavusega vastu seista kiusatusele ja julguse ja jõuga võidelda edukalt elu probleemidega. Nad võivad neis inspireerida eesmärki ja arendada võimet muuta oma elu Jumalale au ja maailmale õnnistuseks. Nad võivad teha sirgeid teid oma jalgadele, läbi päikese ja varju, auväärsete kõrguste poole.

Kodukoha missioon ulatub kaugemale oma liikmetest. Kristlik kodu peab olema näide, mis näitab tõeliste elupõhimõtete ülevust. Selline illustreerimine on maailmas hea jõud. Palju võimsam kui mis tahes jutlus, mida võib kuulutada, on tõelise kodu mõju inimeste südamele ja elule. Kui noored sellisest kodust lahkuvad, siis antakse edasi õpetusi, mida nad on õppinud. Kõrgemad elupõhimõtted tuuakse teistesse majapidamistesse ning ühenduses toimib üleskasvatav mõju.

On palju teisi, kellele võiksime oma kodud õnnistuseks olla. Meie sotsiaalset meelelahutust ei tohiks juhtida maailma kombestiku

diktaadid, vaid Kristuse Vaim ja Tema sõna õpetus. Iisraellased pidasid kõikidel pidudel arvesse vaeseid, võõraid ja leevit, kes oli nii pühakojas preestri abiline kui ka religioosne õpetaja ja misjonär. Neid peeti rahva külalisteks, et jagada nende külalislahkust kõigil sotsiaalsetel ja religioossetel pidustustel ning et neid helliti haiguse või viletsuse korral. Selliseid inimesi peaksime meie oma kodudesse teretama. Kui palju võiks selline vastuvõtt rõõmustada ja julgustada misjonär-nõrka või õpetajat, hoolitsusega koormatud, rasket tööd tegevat ema või nõrka ja vana, sageli koduta, vaesuse ja paljude pettumustega võitlevat inimest.

„Kui sa teed õhtusöögi või lõunasöögi," ütleb Kristus, „ära kutsu oma sõpru ega vendi ega sugulasi ega rikkaid naabreid, et nad ka ei kutsuks sind tagasi ja sa ei saaks tasu. Aga kui sa pidu teed, kutsu vaeseid, rammetuid, jalutuid, pimedaid! Õnnis oled sa, sest nemad ei saa sind tasuda, sest sa saad tasu õigete ülestõusmisel!"

Nad on külalised, kelle vastu võtmine ei ole teie jaoks suur koorem. Sa ei pea neile pakkuma keerulist või kulukat meelelahutust. Sa ei pea pingutama, et end näidata. Geniaalse vastuvõtu soojus, koht teie lõkke ääres, iste teie kodulauas, õiguse jagada palve tunni õnnistust, oleks paljudele neist nagu pilguheit taevasse.

Meie kaastunne peab ületama isiklikud piirid ja perekonna müürid. On väärtuslikke võimalusi neile, kes muudavad oma kodud õnnistuseks teistele. Sotsiaalne mõju on imeline jõud. Me võime seda kasutada, kui tahame, kui abivahendina neile, kes meie ümber on.

Meie kodud peaksid olema paigaks, kuhu kiusatusele langenud noored saaksid varjupaika leida. Seal on palju neid, kes seisavad tee ristteel. Iga mõju, iga mulje määrab nende saatuse nii siin kui ka tulevikus. Evil kutsub neid. Tema kuurordid on tehtud erksaks ja atraktiivseks. Neil on iga külastaja jaoks tervitus. Kõik meie ümber on noored, kellel ei ole kodu, ja paljud, kelle kodudel puudub abistav, ülendav jõud, ja noored liiguvad kurja poole. Nad lähevad hävingusse meie enda uste varjus.

Need noored vajavad empaatiliselt välja sirutatud kätt. Lihtsalt öeldud lahked sõnad, lihtsalt osutatud väikesed tähelepanud hajutavad hingele peale kogunevad kiusatuse pilved. Tõelisel taevast sündinud sümpaatia väljendamisel on jõudu avada uks südamele, mis vajab Kristuse sõnade lõhna ja Kristuse armastuse vaimu lihtsat, õrna puudutust. Kui me näitaksime noorte vastu huvi, kutsuksime nad oma kodudesse ja ümbritseksime neid rõõmustavate, abistavate mõjudega, siis oleks palju neid, kes hea meelega astuksid ülespoole viiva teele.

Elu võimalused.

Meie siin viibimine on lühike. Me võime läbida selle maailma ainult korra; kui me mööda läheme, teeme elust kõige parema. Töö, milleks me kutsutud oleme, ei nõua rikkust ega sotsiaalset positsiooni ega suurt võimekust. See nõuab lahket, eneseohverdavat vaimu ja kindlat eesmärki. Isegi kõige väiksem lamp, kui seda hoitakse pidevalt põlemas, võib olla paljude teiste lampide valgustamise vahendiks. Meie mõjupiirkond võib tunduda kitsas, meie võime väike, meie võimalused vähesed, meie omandid piiratud; kuid imelised võimalused on meie käsutuses oma kodude võimaluste usaldusväärse kasutamise kaudu. Kui me avame oma südamed ja kodud elu jumalikele põhimõtetele, saame me elujõu voogude kanaliteks. Meie kodudest voolavad tervendavad ojad, mis toovad elu, ilu ja viljakuse sinna, kus praegu on viljatust ja nälga.

Peatüki kirjakohad: Luuka 2:52; Luuka 14:12-14.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 349–355. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

29. PEATÜKK

29. Kodu rajajad

„Tarkusega ehitatakse koda ja mõistusega seatakse see kindlale alusele.“

See, kes andis Eeva Aadamile abikaasana, tegi oma esimese imetegu pulmapidusel. Pühal saalis, kus sõbrad ja sugulased koos rõõmustasid, alustas Kristus oma avalikku tegevust. Nii kiitis Ta abielu heaks, tunnistades seda institutsiooniks, mille Ta ise oli loonud. Ta määras, et mehed ja naised ühineksid pühas abielus, et kasvatada perekondi, kelle liikmed, auga kroonitud, tunnistataks perekonna liikmeteks ülalpool.

Kristus austas abielu suhet, tehes sellest ka sümboli oma ja oma lunastatud vahelise liidu kohta. Tema Ise on Peigmees; pruut on kirik, kelle kohta Ta ütleb: „Sa oled kõik ilus, mu armastatu, ei ole sinu peal laiku.“

Kristus „armastas kirikut ja andis Enese kiriku eest, et pühitseda ja puhastada seda, ... et see oleks püha ja laitmatu.“ „Nõnda peavadki mehed armastama oma naisi.“

Perekondlik side on kõige lähedasem, kõige hellam ja püham, mis on olemas maa peal. See oli mõeldud inimkonna õnnistuseks. Ja see on õnnistus igal pool, kus abieluleping sõlmitakse mõistlikult, Jumalat kartes ja selle kohustusi arvestades.

Need, kes mõtlevad abiellumisele, peaksid kaaluma, milline on nende loodava kodu iseloom ja mõju. Vanemaks saades on neile usaldatud püha usaldus. Nendest sõltub suuresti nende laste heaolu selles maailmas ja nende õnn tulevases maailmas. Nad määravad suurel määral nii füüsilise kui ka moraalse märgi, mida väiksed saavad. Ja

kodude iseloomust sõltub ühiskonna seisund; iga perekonna mõju kaalub üles või alla.

Elukaaslase valik peab olema selline, mis tagab vanematele ja nende lastele parimal viisil füüsilise, vaimse ja vaimse heaolu - selline, mis võimaldab nii vanematel kui ka lastel õnnistada oma kaasinimesi ja austada oma Loojat.

Enne abieluga kaasnevate kohustuste võtmist peaksid noored mehed ja noored naised saama praktilises elus sellise kogemuse, mis valmistaks neid ette selle kohustuste ja raskuste jaoks. Varajast abiellumist ei tohi soodustada. Niivõrd tähtis ja tagajärgedelt ulatuslik suhe nagu abielu ei tohiks alustada kiirustades, ilma piisava ettevalmistuseta ja enne, kui vaimsed ja füüsilised võimed on hästi välja arenenud.

Pooled võivad olla ilma maise rikkuseta, kuid neil peaks olema palju suurem õnnistus – tervis. Ja enamikul juhtudel ei tohiks olla suurt vanuse erinevust. Selle reegli eiramine võib põhjustada noorema tervise tõsist kahjustamist. Ja sageli röövitakse lastel füüsilist ja vaimset jõudu. Nad ei saa eakast vanemast saada hoolt ja seltsi, mida nende noored elud nõuavad, ja nad võivad surmaga kaotada isa või ema just siis, kui armastust ja juhendamist kõige rohkem vajatakse.

Ainult Kristuses on võimalik turvaliselt abielu sõlmida. Inimese armastus peaks oma kõige lähedasemad sidemed saama jumaliku armastuse juurest. Ainult seal, kus valitseb Kristus, võib olla sügavat, tõelist, eneseohverdavat armastust.

Armastus on väärtuslik kingitus, mille saame Jeesuse käest. Puhas ja püha armastus ei ole tunne, vaid põhimõte. Need, keda juhib tõeline armastus, ei ole ebamõistlikud ega pimedad. Püha Vaim õpetab neid armastama Jumalat ülima armastusega ja oma ligimest nagu iseennast.

Need, kes mõtlevad abiellumisele, kaalugu iga tunnet ja jälgigu iga iseloomu arengut selles, kellega nad tahavad oma elu saatuse ühendada. Olgu iga samm abielualliansi suunas iseloomustatud

tagasihoidlikkusega, lihtsusega, siirusega ja tõsise kavatsusega meeldida ja austada Jumalat. Abielu mõjutab järgmist elu nii selles maailmas kui ka tulevases. Tõeline kristlane ei tee plaane, mida Jumal heaks ei kiidaks.

Kui sa oled õnnistatud jumalakartlike vanematega, otsi neilt nõu. Avage neile oma lootused ja plaanid, õppige nende elukogemusest, ja teid ootab palju südamevalu. Eelkõige tee Kristusest oma nõuandja. Õppige Tema sõna palvega.

Sellise juhatuse all võtku noor naine elukaaslaseks ainult sellise, kellel on puhtad, mehelikud iseloomujooned, kes on töökas, püüdlik ja aus, kes armastab ja kardab Jumalat. Las noormees otsib endale kõrvale kaaslase, kes on võimeline kandma oma osa elu raskustest, kelle mõju muudab ta paremaks ja peenemaks ning kes teeb ta õnnelikuks oma armastuses.

„Tark naine on Issandalt.“ „Tema mehe süda usaldab teda täielikult. Ta teeb talle head ja mitte kurja kogu tema elupäevade jooksul.“ Ta avab oma suu tarkusega ja tema keelel on helduse seadus. Ta hoolitseb oma kodu eest ja ei söö laiskuse leiba. Tema lapsed tõusevad üles ja kuulutavad teda õnnistatuks, tema mees tõuseb üles ja kiidab teda, öeldes: „Paljud tütred on tegutsenud hästi, kuid sina ületad neid kõiki!“ Kes sellise naise leiab, see leiab hea asja ja saab Issanda armu.

Ükskõik kui hoolikalt ja tarkusega abielu on sõlmitud, on vähesed paarid täiesti ühendatud, kui abielutseremoonia toimub. Tõeline nende kahe liit abielus on pärast aastate töö.

Kui elu oma segaduste ja muredega kohtub noorpaariga, siis kaob ära romantika, millega kujutlusvõime abiellumist nii tihti varustab. Mees ja naine õpivad üksteise iseloomu tundma, nagu seda ei olnud võimalik teha nende varasemas ühenduses. See on kõige kriitilisem periood nende kogemuste jooksul. Nende kogu tulevase elu õnn ja kasulikkus sõltub sellest, kas nad nüüd õiget teed valivad. Sageli märkavad nad

üksteises ootamatuid nõrkusi ja puudusi; kuid armastuse poolt ühendatud südamed märkavad ka senini tundmatuid voorusi. Lase kõigil püüda leida eeliseid, mitte puudusi. Sageli on see meie enda hoiak, meid ümbritsev õhkkond, mis määrab ära, mis meile teises paljastub. On palju neid, kes peavad armastuse väljendamist nõrkuseks, ja nad hoiavad reservi, mis heidab teisi eemale. See vaim kontrollib sümpaatia voolu. Kui sotsiaalsed ja helded impulssid on maha surutud, siis need närtsivad ja süda muutub tühjaks ja külmaks. Sellest veast peaksime hoiduma. Armastus ei saa kaua eksisteerida ilma väljenduseta. Ära lase kellelgi, kes on sinuga seotud, nälgida lahkuse ja kaastunde puudumise tõttu.

Kuigi võivad tekkida raskused, segadused ja pettumused, ei tohi ei abikaasa ega abikaasa mõelda, et nende liit on viga või pettumus. Ole valmis olema kõik, mida teineteisele võimalik on olla. Jätka varajaseid hoolitsusi. Õhutage üksteist igal viisil elu lahingutes. Õppimine teineteise õnne edendamiseks. Olgu vastastikune armastus, vastastikune sallivus. Siis on abielu armastuse lõpetamise asemel justkui armastuse algus. Tõelise sõpruse soojus, armastus, mis seob südant südamega, on taevase rõõmu eelmaitse.

Iga pere ümber on püha ring, mida ei tohi katkestada. Selle ringi sisse ei ole kellelgi teisel õigust tulla. Abikaasa või abikaasa ei tohi lubada kellelgi jagada neid saladusi, mis kuuluvad ainult temale.

Igaüks andku armastust, mitte ei nõua seda. Kasvatage endas seda, mis on kõige ülevam, ja olge üksteise heade omaduste kiired märkajad. Mõistmine, et sind hinnatakse, on imeline stiimul ja rahulolu. Sümpaatia ja austus ergutavad püüdlust täiuslikkuse poole ning armastus ise kasvab, kuna see ergutab kõrgematele eesmärkidele.

Ei mees ega naine tohi sulandada oma isiksust teise oma isiksusesse. Igal inimesel on Jumalaga isiklik suhe. Igaüks peab Temalt küsima: „Mis on õige?“ „Mis lahti on?“ „Kuidas ma elu eesmärki kõige paremini täidan?“ Lase oma armastuse rikkus voolata Tema poole, kes andis oma

elu sinu eest. Tee Kristus kõiges esimesse, viimase ja parimasse. Mida sügavamaks ja tugevamaks muutub teie armastus Tema vastu, seda puhtamaks ja tugevamaks muutub teie armastus teineteise vastu.

See vaim, mida Kristus meile näitab, on see vaim, mida mees ja naine peavad üksteisele näitama. Nõnda nagu Kristus on meid armastanud, nõnda peame ka meie üksteist armastama. Nõnda nagu kirik on Kristuse alluvuses, nõnda olgu ka naised oma meeste alluvuses kõiges. Mehed, armastage oma naisi, nõnda nagu ka Kristus on armastanud kogudust ja on andnud Iseenese tema eest,

Ei abikaasa ega abikaasa ei tohi üritada teostada teise üle meelevaldselt kontrolli. Ärge püüdke sundida teineteist oma soovidele alluma. Sa ei saa seda teha ja säilitada teineteise armastust. Olge lahked, kannatlikud ja leplikud, arvestavad ja viisakad. Jumala armu läbi võite te üksteist õnnelikuks teha, nagu oma abielulubades lubasite.

Õnn eneseohverdavas teenistuses.

Aga pidage meeles, et õnne ei leia te iseendasse suletuna, rahul sellega, et valate kogu oma armastuse teineteise peale. Haara igast võimalusest kaasa aidata oma lähedaste õnnele. Pidage meeles, et tõeline rõõm võib leida ainult eneseohverdavas teenistuses.

Kannatlikkus ja enese unarusse jätmine iseloomustavad kõigi sõnu ja tegusid, kes elavad uut elu Kristuses. Kui te püüate elada Tema elu, püüdes võita iseennast ja isekust ning teenida teiste vajadusi, saate võidu võidu järel. Nii õnnistab sinu mõju maailma.

Mehed ja naised võivad saavutada Jumala ideaali nende jaoks, kui nad võtavad Kristuse oma abiliseks. Mida inimlik tarkus ei suuda, seda teeb Tema armuand, kui inimene annab end Tema hooleks armastavas usalduses. Tema hoolitsus suudab ühendada südameid sidemetega, mis on taevast pärit. Armastus ei ole lihtsalt pehme ja kiiduvate sõnade vahetamine. Taeva kangaspuud kuduvad kangast, mis on peenem, kuid kindlam, kui maa kangaspuud kududa suudavad. Tulemuseks ei ole

kangas, vaid tekstuur, mis peab vastu kulumisele ja katsetustele. Süda seotakse südamega kestva armastuse kuldsetes sidemetes.

Parem kui kuld on rahulik kodu, Kus kõik tulekese heategud tulevad; Armastuse pühakoda ja elu taevas, Pühitsetud ema, õe või naise poolt. Ükskõik kui tagasihoidlik on kodu, või katsetatud kurbustega, mis on taevas määratud, õnnistused, mis ei ole ostetud ega müüdud, ja keskus seal, on paremad kui kuld.

Anonüümselt.

Peatüki kirjakohad: Ülemlaul 4:7; Efeslastele 5:25-28; Õpetussõnad 19:14; 31:11, 12, 26-29; 18:22; Efeslastele 5:2, 24, 25.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 356–362. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

30. PEATÜKK

30. Kodu valimine ja ettevalmistamine

„Issand istutas aia ja pani inimese sinna.“

Evangeelium on eluprobleemide suurepärane lihtsustaja. Selle järgimine selgitaks paljusid segadusi ja säästaks meid paljudest vigadest. See õpetab meid hindama asju nende tõelise väärtuse järgi ja pühendama kõige rohkem jõupingutusi kõige väärtuslikumatele asjadele - asjadele, mis püsivad. Seda tundi vajavad need, kellel lasub vastutus kodu valimise eest. Nad ei tohi lasta end kõrgest eesmärgist kõrvale juhtida. Lase neil meeles pidada, et kodu maa peal peab olema sümboliks ja ettevalmistuseks taevasele kojale. Elu on koolituskool, millest vanemad ja lapsed peavad lõpetama kõrgemal koolil Jumala majades. Kodu asukohta otsides juhatagu valikut see eesmärk. Ära lase end juhtida rikkusehimu, moe või ühiskonna kommetega. Mõelge sellele, mis kipub olema kõige lihtsam, puhtam, tervislikum ja tõeliselt väärtuslikum.

Kogu maailmas muutuvad linnad kuritegevuse pesadeks. Kõikjal on näha ja kuulda kurjuse märke. Kõikjal on ahvatlusi sensuaalsusele ja laiskusele. Korruptsiooni ja kuritegevuse laine kasvab pidevalt. Iga päev toob kaasa vägivalla rekordid - röövimised, mõrvad, enesetapud ja nimetamatud kuriteod.

Elu linnades on võlts ja kunstlik. Raha hankimise intensiivne kirg, põnevuse ja naudingute otsimise pööris, näitlikkusejanu, luksus ja kergemeelsus, kõik need on jõud, mis pööravad inimkonna suurtes massides meele elu tõelisest eesmärgist. Nad avavad uksed tuhandetele kurjustele. Noorte üle on neil peaaegu võimatult suur võim.

Üks peenemaid ja ohtlikumaid kiusatusi, mis linnades lapsi ja noori ründavad, on naudingute armastus. Puhkpäevi on arvukalt; mängud ja hobusejooksud tõmbavad tuhandeid ning põnevuse ja naudingute keeris meelitab neid ära elu mõõdukatest kohustustest. Raha, mis oleks pidanud paremateks otstarveteks kokku hoidma, raisatakse meelelahutusteks.

Trustide tegevuse ja ametiühingute ning streikide tulemusena muutuvad linna elutingimused aina raskemaks. Meie ees on tõsised raskused ning paljudele peredele muutub linnast lahkumine vajaduseks.

Linnade füüsiline keskkond on sageli tervisele ohtlik. Pidev kokkupuude haigustega, räpase õhu, räpase vee, räpase toidu levik, rahvarohked, pimedad, ebatervislikud eluruumid on vaid mõned paljudest kurjustest, millega tuleb kokku puutuda.

Ei olnud Jumala tahtmine, et inimesed oleksid surutud kokku linnadesse, terassidesse ja korteritesse. Alguses paigutas Ta meie esivanemad ilusate vaadete ja helide keskmesse, mida Ta soovib, et me neid tänapäevalki rõõmustaksime. Mida rohkem me lähendume Jumala algsele plaanile, seda soodsam on meie seisund keha, meele ja vaimu tervise tagamisel.

Kallis eluruum, rikkalik sisustus, näitamine, luksus ja mugavus ei anna õnnelikuks ja kasulikuks eluks vajalikke tingimusi. Jeesus tuli sellesse maailma, et täita suurimat tööd, mis inimeste seas kunagi tehtud on. Ta tuli kui Jumala saadik, et näidata meile, kuidas elada, et saavutada elu parimad tulemused. Millised tingimused valis lõpmatu Isa oma Poja jaoks? Galilea mägede üksildane kodu; ausa, enesevääristava tööga ülalpeetud majapidamine; lihtne elu; igapäevane võitlus raskuste ja vaevadega; eneseohverdus, kokkuhoid ja kannatlik, rõõmsameelne teenimine; õppimise tund ema juures, pühakirja avatud rull; hommiku- või õhtuhämaruse vaikus rohelises orus; looduse pühad teenistused;

loodu ja Jumala hoole uurimine; ja hinge ühendus Jumalaga - need olid Jeesuse varajase elu tingimused ja võimalused.

Niisiis suurema osa kõigi aegade parimatest ja kõige ülevamatest meestest. Lugege Aabrahami, Jaakobi ja Joosepi, Moosese, Taaveti ja Elisa elulugu. Uurige hilisemate aegade meeste elu, kes on kõige väärikamalt täitnud usaldus- ja vastutusameteid, kelle mõju on olnud maailma ülendamiseks kõige tõhusam.

Kui palju neist kasvatati maamajades. Nad ei teadnud luksusest midagi. Nad ei kulutanud oma noorust lõbustamises. Paljud olid sunnitud võitlema vaesuse ja raskustega. Nad õppisid varakult tööd tegema, ja nende aktiivne elu vabas õhus andis jõudu ja elastsust kõigile nende võimetele. Sunnitud omaenda ressurssidele toetuma, õppisid nad raskustega võitlema ja takistusi ületama ning omandasid julgust ja püsivust. Nad õppisid iseseisvuse ja enesekontrolli õppetunde. Suurel määral kurjadest ühingutest kaitstud, olid nad rahul looduslike naudingute ja tervislike seltsingutega. Nad olid lihtsad oma maitsetes ja mõõdukad oma harjumustes. Neid valitses põhimõte ja nad kasvasid üles puhtad, tugevad ja tõelised. Kutsutuna oma elutööle tõid nad sinna oma füüsilise ja vaimse jõu, vaimse elujõulisuse, suutlikkuse planeerida ja ellu viia ning püsivuse vastanduda kurjale, mis tegi neist positiivse jõu heaks maailmas.

Parem kui igasugune muu rikkuse pärandamine oma lastele on kingitus tervest ihust, tervest meelest ja väärikast iseloomust. Need, kes mõistavad, mis on elu tõeline edu, on aegsasti targad. Nad pööravad oma elukoha valikul tähelepanu elu parimatele asjadele.

Selle asemel, et viibida seal, kus on näha ainult inimeste tegemisi, kus vaated ja hääled sageli viivad kurjade mõteteni, kus segadus ja segadus toovad väsimust ja rahutust, mine sinna, kus sa saad vaadata Jumala tegemisi. Leia hingele puhkust looduse ilu ja vaikuse ning rahu juures. Lase silm puhata rohelistel põldudel, metsatukkudel ja mägedel. Vaadake üles sinise taeva poole, mida ei varjuta linna tolm ja suits, ja

hingake värsket taevast õhku. Mine sinna, kus peale linnaelu segadust ja hajameelsust, saad anda oma lastele oma seltskonda, kus sa saad õpetada neid tundma Jumalat Tema teostes, ja valmistada neid eetiliseks ja kasulikuks eluks.

Lihtsus sisustamises.

Meie kunstlikud harjumused võtavad meilt ära palju õnnistusi ja naudinguid ning teevad meid sobimatuks kõige kasulikumaks elamiseks. Väärtuslik ja kallis sisustus on raiskamine mitte ainult raha, vaid ka tuhandekordselt kallima asja. Nad toovad majapidamisse raske hoole- ja töökoormuse ja segaduse.

Millised on tingimused paljudes kodudes, isegi seal, kus ressursid on piiratud ja majapidamise töö lasub peamiselt ema õlgadel? Parimad toad on sisustatud elanike võimetele vastamata ja nende mugavusele ning nautimisele sobimatul moel. Seal on kallid vaibad, peenelt nikerdatud ja õrnalt vooderdatud mööbel ning õrnad kardinad. Lauad, mantelid ja igasugused muud vabad kohad on täis ornamendid, ja seinad on kaetud piltidega, kuni vaatepilt muutub väsitavaks. Ja kui palju tööd on vaja, et kõik need korras hoida ja tolmust puhtana hoida! See töö ja pere teised kunstlikud harjumused vastavalt moele nõuavad perenaistalt lõputut vaeva.

Paljudes kodudes ei ole naisel ja emal aega lugeda, et end hästi informeerida, ei ole aega olla oma mehe kaaslane, ei ole aega hoida ühendust oma laste arenevate vaimudega. Kallis Päästjal pole aega ega kohta olla lähedane, armas kaaslane. Tasapisi vajub ta lihtsalt majapidamisorjaks, tema jõud ja aeg ja huvi neelduvad asjadesse, mis hävivad kasutamise käigus. Liiga hilja ärkab ta üles, et leida end peaaegu võõrana oma kodus. Kord tema kätte langenud väärtuslikud võimalused oma lähedasi kõrgemale elule mõjutada, parandamata, on igaveseks kadunud.

Las koduperenaised otsustavad elada targemal plaanil. Olgu sinu esimeseks eesmärgiks meeldiva kodu tegemine. Kindlasti peavad olema olemas tööd kergendavad ja tervist ning mugavust edendavad seadmed. Planeerige meelelahutust külalistele, keda Kristus on meile vastu võtnud ja kelle kohta Ta ütleb: „Sest kui te olete seda teinud ühele neist Minu väiksematest vendadest, siis te olete seda teinud Minule.“

Sisustage oma kodu lihtsate asjadega, asjadega, mis kannatavad käitlemist, mida on lihtne puhtana hoida ja mida saab asendada ilma suure kuluta. Maitset kasutades võib teha väga lihtsa kodu atraktiivseks ja külalislahkeks, kui seal on armastust ja rahulolu.

Ilus ümbrus.

Jumal armastab ilusat. Ta on kaunistanud maa ja taeva, ja Isa rõõmuga vaatab Ta oma laste rõõmu asjade üle, mida Ta on loonud. Ta soovib, et me ümbritseksime oma kodusid looduslike asjade iluga.

Peaaegu kõik riigi elanikud, ükskõik kui vaesed, võiksid oma kodude juures veidi muruplatsi, mõned varjutavad puud, õitsevad põõsad või lõhnavad lilled. Ja palju rohkem kui mis tahes kunstlik kaunistus teenivad nad pere õnnele. Nad toovad koduellu pehmendavat, puhastavat mõju, tugevdavad armastust looduse vastu ja toovad pereliikmed üksteisele ja Jumalale lähemale.

Peatüki kirjakohad: Matteuse 25:40.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 363–370. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

31. PEATÜKK

31. Ema

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Pidagu ta kinni kõigest, mida ma talle käskisin.“

Millised on vanemad, sellised on ka lapsed. Vanemate füüsilised tingimused, nende kalduvused ja isu, nende vaimsed ja moraalsed kalduvused on suuremas või väiksemas ulatuses nende lastes korduvad.

Mida ülevamad on eesmärgid, mida kõrgemad vaimsed ja vaimsed anded ning mida paremini arenenud on vanemate füüsilised võimed, seda paremini varustavad nad oma lapsi eluks. Kasvatades endast parimat, avaldavad vanemad mõju ühiskonna kujundamisel ja tulevaste põlvkondade üleskasvatamisel.

Isad ja emad peavad mõistma oma vastutust. Maailm on noorte jalgade jaoks täis lõkse. Paljusid meelitab elu enesekeskses ja tundelises naudingus. Nad ei suuda ära tunda varjatud ohtusid ega hirmuäratavat lõppu teele, mis näib neile olevat õnne tee. Isu ja kirgede rahuldamise kaudu raisatakse nende jõud ära ja miljonid hukkuvad selle maailma ja tulevase maailma pärast. Vanemad peaksid meeles pidama, et nende lapsed peavad nende kiusatustega kokku puutuma. Juba enne lapse sündi tuleb alustada ettevalmistusi, mis võimaldavad tal edukalt võidelda kurjuse vastu.

Eriti lasub vastutus ema õlul. Tema, kelle elujõu abil last toidetakse ja kelle füüsilist keha üles ehitatakse, annab talle ka vaimseid ja hingelisi mõjutusi, mis kalduvad mõistuse ja iseloomu kujundamisele. See oli Jochebed, heebrea ema, kes oli usus tugev ja „ei kartnud kuninga

käsku“ (Hebr 11:23), kellelt sündis Mooses, Iisraeli vabastaja. See oli Hannah, palve ja eneseohverduse ja taevase inspiratsiooni naine, kes sünnitas Saamueli, taevaõpetatud lapse, kõlbmatu kohtuniku, Iisraeli pühaste koolide rajaja. See oli Elizabeth, kes oli sugulane ja hingesugulane Naatsareti Maarjale, kes oli Õnniste kuulutaja ema.

Mõõdukus ja enesekontroll.

Ettevaatlikkus, millega ema peaks hoidma oma eluviise, on õpetatud Pühi Kirjades. Kui Issand tõstis Saamsoni Iisraeli vabastajaks, siis ilmus ema juurde „Issanda ingel“, kes andis talle erilisi juhiseid, kuidas käituda ja kuidas oma last hoida. „Olge ettevaatlikud,“ ütles ta, „ja ärge jooge enam viina ega tugevat jooki ega sööge midagi ebapuhast.“

Enne sündimist toimunud mõjude mõju peetakse paljude vanemate poolt väheoluliseks, kuid taevas ei pea seda nii. Jumala saadiku poolt saadetud sõnum, mis on kaks korda antud kõige pühamal viisil, näitab, et see väärib meie kõige hoolsamat kaalumist.

Heebrea emale öeldud sõnades räägib Jumal kõigile emadele igal ajal. „Olgu ta ettevaatlik,“ ütles ingel, „kõike, mida ma talle käskisin, peab ta täitma.“ Lapse heaolu mõjutavad ema harjumused. Tema isusid ja kirgi tuleb kontrollida põhimõtete abil. On midagi, mida ta peab kartma, midagi, mille vastu ta peab võitlema, kui ta täidab Jumala eesmärki, andes talle lapse. Kui enne lapse sündi on ta enesekesine, kui ta on isekas, kannatamatu ja nõudlik, siis need omadused kajastuvad ka lapse iseloomus. Nii on paljud lapsed saanud sünnipäraseks õiguseks peaaegu võitmatud kalduvused kurjuse poole.

Aga kui ema järgib kindlameelselt õigeid põhimõtteid, kui ta on mõõdukas ja eneseohverdav, kui ta on lahke, hell ja eneseohverdav, võib ta anda oma lapsele need samad väärtuslikud iseloomujooned. Väga selge oli käsk, mis keelas emal veini kasutamise. Iga joogi tilk, mida ta oma isu rahuldamiseks võtab, ohustab tema lapse füüsilist, vaimset ja moraalset tervist ning on otsene patt tema Looja vastu.

Paljud nõustajad nõuavad, et iga ema soov peaks olema täidetud; et kui ta soovib mis tahes toiduaineid, ükskõik kui kahjulikud, peaks ta vabalt oma isu rahuldama. Selline nõuanne on vale ja pahatahtlik. Ema füüsilisi vajadusi ei tohi mingil juhul unarusse jätta. Kaks elu sõltub temast ja tema soove tuleks hellalt arvestada, tema vajadusi heldelt rahuldada. Kuid praegusel ajal peaks ta eelkõige vältima toitumises ja igas muus suhtes kõike, mis vähendaks füüsilist või vaimset jõudu. Jumala enda käsul pannakse ta kõige karmimasse kohustusse enesevalitsemisele.

Ületöötus.

Ema tugevust tuleks hellalt hoida. Selle asemel, et kulutada oma väärtuslikku jõudu kurnavasse tööle, tuleks tema hoole ja koormust vähendada. Sageli ei ole abikaasa ja isa kursis füüsikaliste seadustega, mida tema pere heaolu nõuab tal mõista. Elatisvõitlusse süüvinuna või rikkuse hankimisele pühendununa ning murede ja segadustega vaevatuna laseb ta naisele ja emale lasuda koormad, mis ületavad tema jõu kõige kriitilisemal perioodil ning põhjustavad nõrkust ja haigusi.

Paljud abikaasad ja isad võiksid õppida usaldusväärse karjase hoolsusest kasulikku õppetundi. Jacob vastas, kui teda kiire ja raske teekonna ette võtmisele üles kutsuti:

„Lapsed on õrnad ja lammaste ja vasikate karjad on minuga; kui nad üht päeva üle ajavad, siis sureb kogu karja.“ Ma lähen aeglaselt, vastavalt sellele, kui palju suudavad kannatada eesmine karjas ja lapsed."

Elu rasketel teedel juhatagu abikaasa ja isa „pehmelt edasi“, nii palju, kui tema kaaslane suudab taluda. Maailma kiirustades rikkuse ja võimu poole, õpigu ta pidama oma samme, lohutama ja toetama seda, kes on kutsutud temaga sammu pidama.

Rõõmsameelsus.

Ema peaks kasvatama rõõmsat, rahulolevat, õnnelikku meeleolu. Kõik pingutused selles suunas tasuvad end rikkalikult ära nii tema laste füüsilises heaolus kui ka moraalses iseloomus. Rõõmus meel edendab tema pere õnne ja parandab väga suurel määral ka tema enda tervist.

Abikaasa aitab oma naist oma kaastundega ja kestva armastusega. Kui ta soovib hoida teda värskena ja rõõmsana, et ta oleks nagu päike kodus, siis aitab ta tal oma koormaid kanda. Tema heatahtlikkus ja armastav viisakus on talle kallis julgustus ning õnn, mida ta jagab, toob rõõmu ja rahu tema enda südamesse.

Mees ja isa, kes on kurvameelne, isekas ja üleolev, ei ole mitte ainult ise õnnetu, vaid ta heidab pimedust kogu oma kodu elanikele. Ta lõikab selle tulemuse, nähes oma naist vaimustatud ja haigena ning oma lapsi oma ebameeldiva iseloomuga rikutuna.

Kui ema on ilma jäetud hoolitsusest ja mugavustest, mida ta peaks saama, kui talle on lubatud oma jõudu kurnata ületöötamise või ärevuse ja kurbusega, siis on tema lapsed ilma jäetud elujõust ja vaimse paindlikkusest ja rõõmsusest, mida nad peaksid saama pärandiks. Palju parem on muuta ema elu säravaks ja rõõmsaks, kaitsta teda puuduse, väsitava töö ja masendava mure eest ning lasta lastel pärida hea tervise, et nad võiksid oma energilise jõuga elus läbi võidelda.

Suur on au ja vastutus, mis on pandud isadele ja emadele, et nad peavad oma laste ees olema Jumala asemel. Nende iseloom, nende igapäevaelu, nende treeningu meetodid tõlgendavad väikestele Tema sõnu. Nende mõju võidab või tõrjub lapse usalduse Issanda lubadustesse.

Vanemate privileeg lapse kasvatamisel.

Õnnelikud on vanemad, kelle elu on tõeline Jumala peegeldus, nii et Jumala lubadused ja käsud ärgitavad lapses tänulikkust ja austust; vanemad, kelle hellus ja õiglus ja kannatlikkus tõlgendavad lapsele Jumala armastust ja õiglust ja kannatlikkust; ja kes, õpetades last armastama ja neid usaldama ja neid kuuletuma, õpetavad teda

armastama ja usaldama ja kuuletuma oma taevast Isale. Vanemad, kes annavad lapsele sellise kingituse, on andnud talle varanduse, mis on väärtuslikum kui kõigi ajastute rikkused - varandus, mis on igavene.

Iga emal on oma hoole alla võetud lastes püha ülesanne Jumalalt. „Võta see poeg, see tütar," ütleb Ta, „harida seda Minu jaoks; anna talle iseloom, mis sarnaneb paleega, et see säraks Issanda hoovides igavesti."

Ema töö tundub talle sageli tähtsusetu teenistusena. See on teos, mida harva hinnatakse. Teised teavad vähe tema paljudest muredest ja koormustest. Tema päevad on täidetud väikeste kohustuste ringiga, mis kõik nõuavad kannatlikkust, enesekontrolli, taktitunnet, tarkust ja eneseohverdavat armastust; kuid ta ei saa kiidelda sellega, mida ta on teinud, kui suure saavutusega. Ta on vaid hoidnud majapidamist korras; sageli väsinuna ja segaduses, on ta püüdnud lastega lahkelt rääkida, neid hõivatud ja õnnelikena hoida ning väikesi jalgu õigel teel juhtida. Ta tunneb, et ta ei ole midagi saavutanud. Aga see ei ole nii. Taevased inglid jälgivad murelikku ema, märkides koormaid, mida ta päevast päeva kannab. Tema nime ei ole maailm kuulnud, aga tema nimi on kirjutatud elu raamatusse.

Emade võimalus.

On Jumal ülal, ja valgus ja au Tema troonilt puudutab usklikku ema, kui ta püüab oma lapsi õpetada vastupanu osutama kurja mõjule. Mitte ükski teine töö ei ole tema omaga võrreldes sama tähtis. Ta ei pea, nagu kunstnik, maalima ilu vormi lõuendile ega, nagu skulptor, raiuma seda marmorist. Tema ei pea, nagu autor, kehastama ülevat mõtet võimsatesse sõnadesse ega, nagu muusik, ilusat tundeelu meloodiasse. Jumala abiga on tema ülesanne arendada inimese hinges jumalikku sarnast.

Seda hindav ema peab oma võimalusi hindamatuks. Täie tõsidusega püüab ta oma iseloomu ja kasvatusmeetoditega anda oma lastele kõrgeima ideaali. Tõsiselt, kannatlikult, julgelt püüab ta parandada oma

võimeid, et kasutada õigesti kõrgemaid mõistuse võimeid oma laste kasvatamisel. Tõsiselt küsib ta iga sammu järel: „Mida on Jumal rääkinud?“ Tähelepanelikult õpib ta Tema sõna. Ta hoiab oma silmad Kristuse peal, et tema oma igapäevane kogemus, alandlikus hoolitsuse ja kohustuse ringis, oleks tõeline peegeldus ühest tõelisest Elust.

Peatüki kirjakohad: Kohtumõistjate 13:13, 7; 1. Moosese 33:13, 14.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 371–378. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

32. PEATÜKK

32. Laps

Toimetaja märkus. See on 1905. aasta ajalooline usuline teos, mitte tänapäevane meditsiinijuhend.

„Kuidas peame last kasvatama?“

Ingli juhenduses heebrea vanematele sisaldus mitte ainult ema harjumused, vaid ka lapse kasvatamine. Ei olnud piisav, et lapsel, kes pidi Iisraeli vabaks tegema, oleks sünnihetkel hea pärand. Sellele järgnes hoolikas väljaõpe. Juba lapsepõlves harjutatati teda rangesse mõõdukustesse.

Sama käsku anti ka Johannesele. Enne lapse sündi saadeti taevast isale sõnum, mis ütles:

„Sinu rõõm ja sinu rõõm on suur, ja paljud rõõmustavad tema sünni üle. Sest ta saab olla suur Issanda ees ega joo mitte viina ega õlut, vaid täidetakse Püha Vaimuga juba oma ema ihust saadik."“

Taevase raamatu aukirjas kuulutas Päästja, et seal ei olnud ühtki suuremat kui Ristija Johannes. Talle usaldatud töö oli nõudlik mitte üksnes füüsilise energia ja vastupidavuse, vaid ka kõrgemate vaimsete ja hingeliste omaduste poolest. Nii tähtis oli õige füüsiline treening selle töö ettevalmistuseks, et kõrgeim ingel taevas saadeti lapse vanemate juurde õpetussõnumiga.

Ebrealastele antud juhised õpetavad meile, et midagi, mis mõjutab lapse füüsilist heaolu, ei tohi jätta tähelepanuta. Mitte midagi pole tähtsusetu. Iga mõju, mis mõjutab keha tervist, avaldab mõju ka vaimule ja iseloomule.

Laste varajasele harimisele ei saa liiga suurt tähtsust omistada. Õppetunnid, harjumused, mis on saadud lapsepõlve ja nooruse aastail, mõjutavad iseloomu kujunemist ja elu suunda rohkem kui kõik hilisemad õpetused ja harjutused.

Vanemad peavad seda arvestama. Nad peaksid mõistma laste hooldamise ja kasvatamise aluseid. Nad peavad olema võimelised neid kasvatama füüsilises, vaimses ja moraalses tervises. Vanemad peaksid uurima looduse seadusi. Nad peaksid tutvuma inimese keha organismiga. Nad peavad mõistma erinevate elundite funktsioone ning nende omavahelist seost ja sõltuvust. Nad peaksid uurima vaimsete ja füüsiliste võimete suhet ning igaühe tervisliku toimimise tingimusi. Sellise ettevalmistuseta lapsevanema kohustusi võtta on patt.

Liiga vähe mõeldakse suremuse, haiguste ja allakäigu põhjustele, mida leidub isegi meie aja kõige arenenumates ja paremas olukorras maades. Inimkonna tervis halveneb. Üle kolmandiku sureb imikueas. Täiskasvanuks saanutest põeb enamik mingit haigust ja väga vähesed elavad inimese eluea loomuliku piirini.

Enamik kurjustest, mis toovad inimkonnale õnnetust ja hävingut, oleks võimalik ära hoida ja võimu sellega tegeleda on suuresti vanemate kätes. See ei ole „salapärane proviidium“, mis lapsed ära viib. Jumal ei soovi nende surma. Ta annab need vanematele, et neid siin kasulikuks harida ja tulevases elus taevasse saata. Kui isad ja emad teeksid kõik, mis nende võimuses, et anda oma lastele hea pärand, ja siis õige juhtimisega püüaksid parandada oma sündimise halbu tingimusi, mis muudatus paremuse poole maailm võiks näha!

Vastsündinute hooldus.

Mida vaiksem ja lihtsam on lapse elu, seda soodsam on see nii füüsilisele kui ka vaimsele arengule. Kogu aeg peaks ema püüdma olla vaikne, rahulik ja enesekindel. Paljud imikud on närvilise erutuse

suhtes äärmiselt vastuvõtlikud ja ema õrn, rahulik käitumine avaldab rahustavat mõju, mis on lapsele hindamatu.

Imikud vajavad soojust, kuid sageli tehakse tõsist viga, hoides neid ülekuumenenud ruumides, kus on suuresti puudu värskest õhust. Vastsündinu näo katmine une ajal on kahjulik, kuna see takistab vaba hingamist.

Vastsündinut tuleb hoida igasuguste mõjude eest, mis võiksid süsteemi nõrgendada või mürgitada. Kõige hoolsamalt tuleb hoolitseda selle eest, et kõik oleks sellega seoses magus ja puhas. Kuigi võib olla vajalik kaitsta väikseid äkiliste või liiga suurte temperatuurimuutuste eest, tuleb hoolitseda selle eest, et nad hingaksid, magades või ärkvel, päeval või öösel, puhast ja elavdavat atmosfääri.

Vastsündinu riidevarustuse valmistamisel tuleks eelistada mugavust, mugavust ja tervist moe või imetlustunde tekitamise soovi ees. Ema ei tohiks kulutada aega õmblus- ja tikanditöödele, et riided ilusad oleksid, koormates end sellega tarbetu tööga enda ja lapse tervise arvelt. Ta ei tohiks kummarduda õmblemise kallal, mis nii palju silmi ja närve koormab, ajal, mil ta vajab palju puhkust ja meeldivat liikumist. Ta peaks teadvustama oma kohust hoida oma jõudu, et ta suudaks vastata neile nõudmistele, mida temalt nõutakse.

Kui lapse riietus ühendab endas soojust, kaitset ja mugavust, siis on üks peamisi ärrituse ja rahutuse põhjuseid kõrvaldatud. Lapsel on parem tervis ja ema ei tunne lapse eest hoolitsemist nii raskeks koormaks oma jõududele ja ajale.

Tihedad rihmad või vööd takistavad südame ja kopsude tööd ning neid ei tohiks kasutada. Ükski kehaosa ei tohi ühelgi hetkel olla ebamugav riietuse tõttu, mis pigistab mingit organit või piirab selle liikumisvabadust. Kõikide laste riietus peab olema piisavalt vaba, et võimaldada kõige vabamat ja täielikumat hingamist, ja nii korraldatud, et õlad kannaksid selle kaalu.

Mõnes riigis kehtib ikka veel komme jätta väikeste laste õlad ja jalad paljaks. Seda kombet ei tohi liiga karmilt hukka mõista. Jäsemed, mis on vereringe keskusest eemal, vajavad suuremat kaitset kui muud kehaosad. Jäsemetele verd toovad arterid on suured, et tagada piisav verehulk soojuse ja toitainete tagamiseks. Aga kui jäsemed jäävad kaitsmata või on ebapiisavalt riietatud, siis arterid ja veenid tõmbuvad kokku, keha tundlikud osad külmetavad ja vere ringlus takerdub.

Kasvavatel lastel vajavad kõik looduse jõud igasuguseid eeliseid, et võimaldada neil täiustada oma füüsilist keha. Kui jäsemeid ei ole piisavalt kaitstud, ei saa lapsed, eriti tüdrukud, õues viibida, kui ilm ei ole soe. Seega hoitakse neid külma kartuses kinni. Kui lapsed on hästi riides, on neile kasulik vabalt õues liikuda nii suvel kui talvel.

Emad, kes soovivad, et nende poisid ja tüdrukud omaksid tervise elujõudu, peaksid neid korralikult riietama ja julgustama igas mõistlikus ilmas palju õues viibima. Tavade ahelatest vabanemiseks ja laste tervist silmas pidades riietamiseks ja harimiseks võib vaja minna pingutust, kuid tulemus tasub selle ära.

Lapse toidusööt.

Parim toit imikule on see, mille loodus pakub. Sellest ei tohiks teda tarbetult ilma jätta. See on südametu asi, kui ema püüab mugavuse või ühiskondliku naudingu pärast vabaneda oma pisikese imetamisest.

Ema, kes laseb oma last teise poolt toita, peaks hästi kaaluma, mis sellest võib saada. Suuremal või vähemal määral annab lapsehoidja oma iseloomu ja temperamenti lapsehooldatavale.

Laste õpetamise tähtsust õigetele toitumisharjumustele on raske üle hinnata. Väiksed peavad õppima, et nad söövad selleks, et elada, mitte elavad selleks, et süüa. Koolitus peaks algama imikust ema süles. Lapsele tuleks anda toitu ainult korrapäraste vahedega ja vanemana harvemini. Talle ei tohi anda maiustusi ega vanemate inimeste toitu, mida see ei suuda seedida. Imikute toitmise hoolsus ja korrapärasus ei

soodusta mitte ainult tervist, ja seega kipuvad nad olema rahulikud ja meeldivad, vaid paneb aluse harjumustele, mis on neile hilisematel aastatel õnnistuseks.

Kui lapsed imikueast välja kasvavad, tuleb nende maitse- ja söögiisu kasvatamisel siiski suurt hoolt kanda. Sageli on neil lubatud süüa, mida nad soovivad ja millal nad soovivad, tervisest hoolimata. Valu ja raha, mida nii sageli kulutatakse tervisele kahjulikele maiustustele, panevad noori mõtlema, et kõrgeim eesmärk elus ja see, mis annab kõige rohkem õnne, on suutlikkus oma isu rahuldada. Selle koolituse tulemuseks on ülesöömine, siis tuleb haigus, millele järgneb tavaliselt mürgiste ravimitega doosimine.

Vanemad peaksid treenima oma laste söögiisu ja ei tohiks lubada ebatervisliku toidu kasutamist. Kuid püüdes toitumist reguleerida, peaksime olema ettevaatlikud, et mitte eksida, nõudes lastel süüa ebameeldivat või süüa rohkem, kui on vaja. Lastel on õigused, neil on eelistused ja kui need eelistused on mõistlikud, siis tuleb neid austada.

Tähelepanelikult tuleb jälgida söömise korrapärasust. Toidukordade vahel ei tohi midagi süüa, ei maiustusi, pähkleid, puuvilju ega muud toitu. Söömishäired hävitavad seedimisorganite tervisliku tooni, mis kahjustab tervist ja rõõmsameelsust. Ja kui lapsed tulevad laua juurde, siis nad ei armasta tervislikku toitu; nende isu nõuab seda, mis on neile kahjulik.

Emad, kes rahuldavad oma laste soove tervise ja hea tuju arvelt, külvavad kurja seemet, mis tärkab ja kannab vilja. Enesearmastus kasvab pisikeste kasvades ning nii vaimne kui ka füüsiline jõudlus ohverdatakse. Emad, kes seda tööd teevad, lõikavad kibedalt selle seemne, mille nad on külvanud. Nad näevad, kuidas nende lapsed kasvavad üles vaimselt ja iseloomult sobimatuks, et täita ühiskonnas või kodus väärikat ja kasulikku rolli. Vaimsed ja füüsilised võimed kannatavad ebatervisliku toidu mõju all. Südametunnistus tuimub ja vastuvõtlikkus headele muljetele väheneb.

Kui lastele tuleks õpetada isu kontrolli all hoidma ja tervist silmas pidades sööma; tehku selgeks, et nad keelduvad vaid sellest, mis neile kahju teeks. Nad loobuvad valusast asjast millegi parema nimel. Tee laud meeldivaks ja kauniks, sest see on varustatud heade asjadega, mida Jumal on nii rikkalikult andnud. Lase söögiaeg olla rõõmus, õnnelik aeg. Kui me naudime Jumala kingitusi, siis vastame sellele tänuliku kiitusega andjale.

Laste hooldamine haiguse korral.

Paljudel juhtudel on laste haigestumise põhjuseks juhtimise vead. Söömise ebakorrapärasus, ebapiisav riietus jahedal õhtul, tugeva liikumise puudumine, et hoida verd terves ringluses, või õhu puudumine selle puhastamiseks, võivad olla vaevuse põhjuseks. Las vanemad uurivad haiguse põhjuseid ja siis parandavad valesid tingimusi võimalikult kiiresti.

Kõigil vanematel on võimalus õppida palju haiguste hooldamise ja ennetamise ning isegi ravimise kohta. Eriti peaks ema teadma, mida teha tavaliste haiguste korral oma perekonnas. Ta peaks teadma, kuidas hoolitseda oma haige lapse eest. Tema armastus ja arusaamine peaksid teda sobitama selle teenimiseks, mida ei saaks nii hästi usaldada võõra käe kätte.

Füsioloogia õppimine.

Vanemad peaksid juba varakult püüdma oma lapsi huvitama füsioloogia õppimise vastu ja õpetama neile selle lihtsamaid põhimõtteid. Õpetage neile, kuidas kõige paremini säilitada oma füüsilised, vaimsed ja vaimsed võimed ning kuidas kasutada oma andeid nii, et nende elu toob õnnistust teineteisele ja austust Jumalale. See teadmine on noortele väärtuslik. Elu ja tervist puudutavate teadmiste omandamine on neile olulisem kui koolides õpetatavate paljude teaduste tundmine.

Vanemad peaksid elama rohkem oma laste, mitte ühiskonna heaks. Õpi terviseteemasid ning pane oma teadmised praktiliselt kasutusele. Õpeta oma lapsi mõtlema põhjustest tagajärgedele. Õpetage neile, et kui nad soovivad tervist ja õnne, peavad nad järgima loodusseadusi. Kuigi te ei pruugi näha nii kiiret paranemist, kui soovite, ärge heidake meelt, vaid jätkake oma tööd kannatlikult ja püsivalt.

Õpetage oma lapsi juba hällist enesepiirangule ja enesekontrollile. Õpetage neid nautima looduse ilu ja kasulikes tegevustes harjutama süstemaatiliselt kogu keha ja mõistuse võimeid. Kasvatada neid terviklike konstitutsioonide ja heade kommetega, päikesepaistelise meelelaadiga ja mageda iseloomuga. Rõhutage nende õrnadele vaimudele tõde, et Jumal ei soovi, et me elaksime ainult praeguse naudingu pärast, vaid meie lõpliku heaolu pärast. Õpeta neile, et kiusatusele järeleandmine on nõrk ja kurjategemine, kiusatusele vastu seismine aga väärikas ja mehelik. Need õppetunnid on nagu heasse mulda külvatud seemned, mis kannavad vilja ja teevad teie südameid rõõmsaks.

Eelkõige laske vanemad oma lapsi ümbritseda rõõmsa, viisaka ja armastava õhkkonna. Kodu, kus elab armastus ja kus seda väljendatakse pilkudes, sõnades ja tegudes, on koht, kus inglid naudivad oma kohalolekut avaldada.

Vanemad, laske armastuse, rõõmu ja õnneliku rahulolu päike sisse oma südamesse ja laske selle magus ja rõõmustav mõju läbi teie kodus. Näita lahket, kannatlikku vaimu ja õhuta seda oma lastes, arendades kõiki andeid, mis muudavad koduelu õnnelikuks. Niiviisi tekitatud õhkkond on lastele see, mis õhk ja päike on taimedele, soodustades vaimu ja keha tervist ja elujõudu.

Peatüki kirjakohad: Luuka 1:14, 15.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 379–387. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

33. PEATÜKK

33. Kodu mõju

„Ükski muu maine mõju pole nii vägev kui tõelise kodu mõju inimeste südamele ja elule.“

Kodu peaks olema lastele kõige atraktiivsem koht maailmas ja ema kohalolek selle suurim atraktiivsus. Lastel on tundlikud ja armastavad loomused. Nad on kergesti rahulolevad ja kergesti rahulolematud. Pehme distsipliiniga, armastavate sõnade ja tegudega võivad emad oma lapsi oma südamesse siduda.

Väikesed lapsed armastavad seltskonda ja harva suudavad üksinda lõbutseda. Nad igatsevad kaastunnet ja hellust. Seda, mis neile meeldib, nad arvavad, et meeldib ka emale, ja on loomulik, et nad lähevad temaga oma väikeste rõõmude ja kurbustega. Ema ei tohiks haavata nende tundlikke südameid, kui ta suhtub ükskõikselt asjadesse, mis on tema jaoks tühised, kuid mis on nende jaoks väga tähtsad. Tema kaastunne ja heakskiit on väärtuslikud. Heakskiitv pilk, julgustava või kiitva sõna on nende südames nagu päikesekiir, mis teeb sageli terve päeva õnnelikuks.

Selle asemel, et saata oma lapsed minema, et teda ei häiriks nende müra ega vaevaks nende väiksed vajadused, las emal planeerida lõbu või kerget tööd, et tegeleda aktiivsete käte ja mõistustega.

Sisenedes nende tunnetesse ja suunates nende lõbustusi ja tegevusi, saavutab ema oma laste usalduse ja ta saab tõhusamalt parandada valesid harjumusi või pidurdada isekuse või kirgede avaldumist. Õigel ajal öeldud hoiatus või noomitus on väga väärtuslik. Kannatliku ja valvsalt armastava armastusega võib ta suunata laste mõtted õiges suunas, kasvatades neis ilusaid ja meeldivaid iseloomujooni.

Emad peaksid hoiduma oma lastele sõltuvuse ja enesekeskuse harjutamisest. Ära kunagi vii neid mõttele, et nad on keskpunkt ja kõik peab nende ümber pöörlema. Mõned vanemad pühendavad palju aega ja tähelepanu oma laste lõbustamisele, kuid lapsi tuleks harjutada iseennast lõbustama, oma leidlikkust ja osavust kasutama. Nii õpivad nad olema rahul väga lihtsate naudingutega. Neid tuleks õpetada kannatlikult taluma oma väikesi pettumusi ja katsumusi. Selle asemel, et pöörata tähelepanu igale tühisele valule või haavale, suunake nende mõtted mujale, õpetage neid väikestest pahandustest või ebamugavustest kergelt mööda minema. Uurimus, et pakkuda välja viise, kuidas lapsed võiksid õppida olema teiste suhtes mõtlikud.

Kuid laste eest hoolitsemine ei tohi unarusse jätta. Paljude muredega koormatud emad tunnevad vahel, et nad ei saa kannatlikult aega leida, et oma väikseid õpetada ja neile armastust ja kaastunnet anda. Aga nad peaksid meeles pidama, et kui lapsed ei leia oma vanematelt ja kodust seda, mis rahuldaks nende soovi sümpaatia ja seltsi järele, otsivad nad seda mujalt, kus mõistus ja iseloom võivad olla ohtu sattuda.

Aja ja mõtte puudumise tõttu keelab paljud emad oma lastele mõne süütu naudingu, samal ajal kui vaevanud sõrmed ja väsinud silmad tegelevad usinalt ainult kaunistamiseks mõeldud tööga, mis parimal juhul teenib ainult nende noorte südametes tühja uhkuse ja raiskamise kasvatamist. Kui lapsed jõuavad mehe- ja naiseeani, kannavad need õppetunnid vilja uhkuses ja moraalses väärtusetuses. Ema leinab oma laste vigu, kuid ei mõista, et saak, mida ta lõikab, on seemnest, mille ta ise on külvanud.

Mõned emad ei ole oma laste kohtlemisel ühtlased. Mõnikord järeleandvad nad neile oma kahjuks, ja jälle keelduvad nad mõnest süütust rahuldusest, mis teeks lapse südame väga õnnelikuks. Selles nad ei jäljenda Kristust; Tema armastas lapsi; Ta mõistis nende tundeid ja osales nende rõõmudes ja nende katsumustes.

Isa vastutus.

Abikaasa ja isa on peremees. Naine ootab temalt armastust ja kaastunnet ning abi laste kasvatamisel; ja see on õige. Lapsed on nii tema kui ka tema naise omad ning ta on nende heaolu suhtes sama huvitatud. Lapsed vaatavad oma isa poole toetuse ja juhiste saamiseks; tal peab olema õige ettekujutus elust ja mõjuvõimudest ja ühendustest, mis peaksid tema perekonda ümbritsema; eelkõige peaks teda kontrollima Jumala armastus ja kartus ning Tema sõna õpetus, et ta suunaks oma laste jalad õigel teel.

Isa on kodu seadusandja; ja nagu Aabraham, peaks ta tegema Jumala seaduse oma kodu reegliks. Jumal ütles Aabrahami kohta: „Ma tean teda, et ta käsib oma lapsi ja oma pere mehi.“ Genesis 18:19. Ei oleks patulist hooletust kurja tagasihoidmisel, ei oleks nõrka, mõtlematut, leplikku soosimist; ei oleks oma kohustuse veendumuse allutamist eksliku armastuse nõudmistele. Abraham ei andnud mitte ainult õiget õpetust, vaid säilitas ka õiglaste ja õigete seaduste autoriteeti. Jumal on andnud reeglid meie juhendamiseks. Lapsi ei tohi jätta rändama mööda Jumala sõnas märgitud ohutut teed, vaid ohtlikesse radadesse, mis on igalt poolt lahti. Palun, kuid kindlalt, püsiva, palvega püüdluse abil tuleks nende valed soovid tagasi hoida, nende kalduvusi keelata.

Isa peaks oma perekonnas kehtestama karmimaid voorusi - energiat, terviklikkust, ausust, kannatlikkust, vaprust, töökust ja praktilist kasulikkust. Ja mida ta nõuab oma lastelt, seda peaks ta ise tegema, näidates neid voorusi oma mehelikus käitumises.

Aga teie, isad, ärge ärritage oma lapsi. Ühenda armastus ja autoriteet, lahkus ja kaastunne kindla hoidmisega. Pühendage osa oma vabast ajast oma lastele; tutvuge nendega; ühinege nendega nende töös ja spordis ning võidake nende usaldus. Kasvata nendega, eriti oma poegadega, sõprust. Nii oled sa tugevaks heaks mõjutajaks.

Isa peaks tegema oma osa, et kodu õnnelik oleks. Ükskõik millised on tema mured ja ärihädad, need ei tohi varjutada tema perekonda, ta peaks oma koju sisenema naeratusega ja meeldivate sõnadega.

Mõnes mõttes on isa perekonna preester, kes paneb perekonna altarile hommikuse ja õhtuse ohvri. Aga naine ja lapsed ühinevad palves ja ühinevad kiituslauluga. Hommikul, enne kui isa oma igapäevaseks tööks kodust lahkub, kogub ta oma lapsed enda ümber ja, Jumala ees kummardades, annab nad taevase Isa hoole alla. Kui päeva mured on möödas, ühinege perekonnana tänulikus palves ja kiituslauldes, tunnustades Jumala hoolitsust päeva jooksul.

Isad ja emad, ükskõik kui hõivatud te olete, ärge unustage oma perekonda Jumala altari ümber koguda. Paluge oma kodus pühade inglite eestkoste. Pea meeles, et sinu armsad on kiusatuste kätte antud. Igapäevased tüütused vaevavad nii noori kui vanu. Need, kes tahavad elada kannatlikku, armastavat ja rõõmsat elu, peavad palvetama. Ainult pideva Jumala abiga saame saavutada võidu iseenda üle.

Kodu peaks olema koht, kus valitsevad rõõmsameelsus, viisakus ja armastus; ja kus need headused elavad, seal valitsevad õnn ja rahu. Probleemid võivad tulla, kuid need on inimkonna osaks. Kannatlikkus, tänulikkus ja armastus hoiavad südames päikest, kuigi päev võib olla nii pilvine kui tahes. Sellistes majades elavad Jumala inglid.

Las mees ja naine õpivad üksteise õnne tundma, jätkates alati väikeste viisakustega ja heategudega, mis elu rõõmustavad ja heledaks teevad. Abikaasade vahel peab olema täielik usaldus. Nad peaksid koos kaaluma oma kohustusi. Nad peaksid koos töötama oma laste kõige parema heaolu nimel. Mitte kunagi ei tohi laste juuresolekul üksteise plaane kritiseerida või üksteise otsuseid kahtluse alla seada. Naine olgu ettevaatlik, et ei raskendaks abikaasa tööd laste heaks. Lase abikaasal hoida oma naise käsi, andes targu nõu ja armastavat julgustust.

Vanemate ja laste vahel ei tohi lasta tekkida külmuse ja tagasihoidlikkuse tõkkeid. Lase vanematel tutvuda oma lastega, püüdes mõista nende maitseid ja kalduvusi, astuda nende tunnetesse ja tõmmata välja, mis nende südames on.

Vanemad, laske oma lastel näha, et te armastate neid ja teete kõik, mis teie võimuses, et nad oleksid õnnelikud. Kui te seda teete, siis on teie vajalikel piirangutel palju suurem kaal nende noortes mõistustes. Valitse oma lapsi hellusega ja halastusega, meenutades, et „nende inglid alati vaatavad minu Isa nägu, kes on taevas.“ Matteuse 18:10. Kui sa soovid, et inglid teeksid sinu lastele seda tööd, mis on neile Jumalalt antud, siis aita neid ka ise oma osaga.

Tõelise kodu tarkade ja armastavate juhiste all kasvanud lapsel ei ole soovi rännata meelelahutust ja seltsi otsima. Kurjus ei meelita neid. Kodus valitsev vaim kujundab nende iseloomu; nad kujundavad harjumusi ja põhimõtteid, mis on tugev kaitse kiusatuse vastu, kui nad lahkuvad kodu varjupaigast ja võtavad oma koha maailmas.

Lastele ja ka vanematele on kodus olulised kohustused. Neile tuleks selgeks teha, et nad on osa kodufirmast. Neid toidetakse ja riietatakse, neid armastatakse ja hoitakse, ja nad peaksid vastama nendele paljudele armuavaldustele, kandma oma osa koduseid koormusi ja tooma kõikvõimalikku õnne perekonda, mille liikmed nad on.

Lapsed on mõnikord kiuslikud, kui neid piiratakse; kuid hilisemas elus õnnistavad nad oma vanemaid usaldusväärse hoole ja range valvsuse eest, mis neid nende kogemusetute aastate jooksul kaitses ja juhtis.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 388–394. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

34. PEATÜKK

34. Tõeline kasvatus valmistab ette misjonitööks

„Iga tõeline kristlane on Jumala abistav käsi.“

Tõeline haridus on missioonikoolitus. Iga Jumala poeg ja tütar on kutsutud olema misjonär; me oleme kutsutud Jumala ja meie kaasinimeste teenistusse; ja meie hariduse eesmärk peaks olema meid selleks teenistuseks ette valmistada.

Teenistuseks koolitamine.

Seda objekti peaksid kristlikud vanemad ja õpetajad alati silme ees hoidma. Me ei tea, missuguses ametis meie lapsed teenida võivad. Nad võivad veeta oma elu kodu ringis; nad võivad tegeleda elu tavaliste kutsetega või minna evangeeliumi õpetajateks paganlikele maadele; kuid kõik on ühtemoodi kutsutud olema Jumala missioonid, halastuse ministrid maailmale.

Lapsed ja noored, oma värske andega, energiaga ja julgusega, oma kiire tundlikkusega, on Jumala armastatud, ja Ta soovib neid tuua kooskõlla jumaliku tegevusega. Nad peavad saama hariduse, mis aitab neil seista Kristuse kõrval enese unarusse jätmisel.

Kõigist oma lastest kuni aja lõpuni, mitte ainult esimestest jüngritest, ütles Kristus: „Nõnda nagu Sa oled Mind läkitanud maailma, nõnda olen ka Mina neid läkitanud maailma“ (Joh 17:18), et nad oleksid Jumala esindajad, avaldaksid Tema Vaimu, ilmutaksid Tema iseloomu, teeksid Tema tööd.

Meie lapsed seisavad omamoodi teelahkme juures. Igas suunas kutsuvad maailma ahvatlused enesekesksusele ja enesega rahulolekule neid ära teelt, mis on sillutatud Issanda lunastatud inimestele. Kas nende elu on õnnistus või nuhtlus, sõltub valikust, mille nad teevad. Energiast üle ujumas, soovides oma katsetamata võimeid proovile panna, peavad nad leidma mingi väljapääsu oma ülevoolavale elule. Aktiivsed nad on kas heaks või halvemaks.

Jumala sõna ei suru tegevust maha, vaid suunab seda õigesti. Jumal ei palu noortel olla vähem ambitsioonikad. Iseloomu elemendid, mis teevad mehe tõeliselt edukaks ja meeste seas austatud - allasurutamatu soov mingi suurema hüve järele, võitmatu tahe, pingutav rakendus, väsimatu püsivus - ei tohi heidutada. Jumala armu läbi peavad nad olema suunatud eesmärkide saavutamisele, mis on nii palju kõrgemad kui lihtsalt isiklikud ja ilmalikud huvid, kui taevas on kõrgem kui maa.

Meie, vanemad ja kristlased, oleme kohustatud andma oma lastele õige suuna. Neid tuleb hoolega, tarkusega, hellusega juhatada Kristuse teenistuse teele. Meil on Jumalaga püha leping kasvatada oma lapsed Tema teenistuseks. Nende ümbritsemine selliste mõjudega, mis suunaksid neid valima teenistuse elu, ja vajaliku koolituse andmine on meie esimene kohustus.

„Sest Jumal armastas maailma nii väga, et andis Oma ainukese Poja, et ükski, kes Temasse usub, ei hukkuks, vaid omaks igavese elu. „Kristus on meid armastanud ja andnud Iseenese meie eest.“ Kui me armastame, siis me anname. „Mitte teenitama, vaid teenima“ on suur õppetund, mida me peame õppima ja õpetama.“

Las noored on vaimustatud mõttest, et nad ei ole oma. Nad kuuluvad Kristusele. Nad on Tema vere ost, Tema armastuse nõue. Nad elavad, sest Tema hoiab neid oma väe läbi. Nende aeg, nende jõud, nende võimed on Tema, et neid arendada, neid treenida, neid kasutada Tema heaks.

Ingelolendite kõrval on Jumala näo järgi loodud inimkond Tema loodud teostest kõige ülevam. Jumal soovib, et nad saaksid kõik selleks, milleks Ta neid on võimeline teinud, ja teeksid oma parima jõududega, mida Ta neile on andnud.

Elu on salapärane ja püha. See on Jumala enda ilming, kõigi elu allikas. Väärtuslikud on selle võimalused ja neid tuleks tõsiselt kasutada. Kui need kord kaduma lähevad, siis on nad igaveseks kadunud.

Jumal paneb meie ette igaviku koos selle pühade reaalsustega ja annab meile haarde surematute, hävitamatute teemade peale. Ta esitab väärtuslikku, ülevdavat tõde, et me võiksime edeneda turvalisel ja kindlal teel, püüeldes eesmärgi poole, mis on väärt kõigi meie võimete tõsist pühendumist.

Jumal vaatab pisikesse seemnesse, mille Ta ise on loonud, ja näeb selles peidus ilusat lille, põõsast või kõrget, laialehise puud. Nii näeb ta võimalusi iga inimese sees. Me oleme siin mingil eesmärgil. Jumal on andnud meile oma plaani meie eluks ja Ta soovib, et me jõuaksime kõige kõrgemale arengutasemele.

Ta soovib, et meie oleksime pidevalt kasvamas pühaduses, õnnelikkuses, kasulikkuses. Kõigil on võimeid, mida nad peavad õppima pidama pühadeks kingitusteks, hindama kui Issanda kingitusi ja õigesti kasutama. Ta soovib, et noored arendaksid kõiki oma olemuse võimeid ja viiksid kõik oma võimed aktiivsesse tegevusse. Ta soovib, et nad naudiksid kõike, mis on kasulik ja väärtuslik selles elus, et nad oleksid head ja teeksid head, kogudes taevast varandust tulevaseks eluks.

Nende eesmärgiks peaks olema ületada kõik, mis on enesekesksed, kõrged ja ülevad. Nad vaataksid Kristust eeskujuks, kelle moodi nad peavad kujunduma. Püha eesmärki, mille Ta oma elus ilmutas, peavad nad hoidma - eesmärki muuta maailm paremaks, et nad selles on elanud. See on töö, milleks nad on kutsutud.

Laialdane alus.

Kõige kõrgem teadus on hinge päästmise teadus. Kõige suurem töö, millele inimene võib püüelda, on töö inimeste võitmine patust pühadusse. Selle töö teostamiseks tuleb rajada lai alus. Vaja on kõikehõlmavat haridust - haridust, mis nõuab vanematelt ja õpetajatelt sellist mõtlemist ja pingutust, mida lihtsalt teaduste õpetamine ei nõua. Vaja on midagi enamat kui intellekti kultuuri. Haridus ei ole täielik, kui keha, vaim ja süda ei ole võrdselt haritud. Tegelane peab saama korraliku distsipliini, et ta saaks areneda täielikult ja kõrgelt. Kõik meele ja keha võimed tuleb arendada ja õigesti harjutada. Kohuseks on arendada ja kasutada kõiki võimeid, mis teevad meid tõhusamaks Jumala töötajateks.

Tõeline haridus hõlmab kogu olemist. See õpetab enda õiget kasutamist. See võimaldab meil kasutada parimal viisil aju, luid ja lihaseid, keha, meelt ja südant. Mõistuse võimed, kui kõrgemad võimed, peavad valitsema keha kuningriiki. Looduslikud himud ja kirg tuleb allutada südametunnistuse ja vaimsete tunnete kontrollile. Kristus seisab inimkonna eesotsas ja Tema eesmärk on juhtida meid oma teenistuses puhtuse kõrgetele ja pühadele radadele. Tema armu imelise tegevuse läbi oleme me saanud täiuslikuks kõiges.

Jeesus sai oma hariduse kodus. Tema ema oli tema esimene inimene õpetaja. Tema suust ja prohvetite raamatutest sai ta teada taevastest asjadest. Ta elas talupoja majas ja täitis ustavalt ja rõõmsameelselt oma osa majapidamise raskuste kandmises. See, kes oli olnud taeva väe ülem, oli nüüd valmis teenija, armastav, kuulekas poeg. Ta õppis käsitöö ja oma kätega töötas koos Joosepiga puuseppade töökotta. Tavalise töömehe riietes kõndis ta väikelinna tänavatel, minnes oma tagasihoidlikku tööd tegema ja sealt tagasi tulemas.

Selle aja inimestega hinnati asjade väärtust välise välimuse järgi. Kuna religioon oli kaotanud oma võimu, siis oli see suurendanud oma pompi. Aja pedagoogid püüdsid austust saavutada näitlikkuse ja uhkuse abil.

Kõigele sellele oli Jeesuse elu terav vastand. Tema elu demonstreeris nende asjade väärtusetust, mida inimesed pidasid elu suurteks vajadusteks. Tema aja koole, mis väikest suurendasid ja suurt vähenesid, ei otsinud. Tema haridus oli saadud taevast määratud allikatest, kasulikust tööst, Pühakirja uurimisest, loodusest ja elu kogemustest - Jumala õpikutes, mis on täis õpetust kõigile, kes toovad sinna valmis käe, nägiva silma ja mõistva südame.

„Laps kasvas ja tugevnes vaimus ning täitus tarkusega, ja Jumala arm oli Tema peal."

Nõnda valmistunud, läks ta oma missioonile, iga hetk, mil ta inimestega kokku puutus, avaldades neile õnnistavat mõju, muundavat jõudu, mida maailm ei olnud kunagi näinud.

Kodu on lapse esimene kool ja just siin tuleks panna alus teenistuslikule elule. Selle põhimõtteid tuleb õpetada mitte ainult teoorias. Nad peavad kujundama kogu elukestvat õpet.

Väga varakult tuleks lapsele õpetada abivalmidust. Niipea, kui jõud ja mõtlemisvõime on piisavalt arenenud, tuleb talle anda koduses elus ülesandeid täita. Teda tuleks julgustada isa ja ema abistamisel, julgustada eitama ja end kontrollima, oma õnne ja mugavust teiste õnne ja mugavuse ette seadma, silma peal hoidma võimalusi, kuidas õdesid-vendi ja mängukaaslasi rõõmustada ja abistada, ja näitama heatahtlikkust vanade, haigete ja õnnetute vastu. Mida täielikumalt tõelise teenistuse vaim valitseb kodus, seda täielikumalt areneb see laste elus. Nad õpivad leidma rõõmu teenimises ja ohverdumises teiste heaks.

Kooli tööstus.

Kodutreeningut tuleb täiendada kooli tööga. Kogu olemuse areng, füüsiline, vaimne ja vaimne, ning teenimise ja ohverduse õpetamine peaksid olema pidevalt silmas peetavad.

Üle igasuguste ametkondade on Kristuse nimel teenimine igapäevase elu pisiasjades võimeline kujundama iseloomu ja suunama elu eneseohverdava teenimise radadele. Selle vaimu äratamine, julgustamine ja õige suunamine on vanemate ja õpetaja töö. Nende kätesse ei saanud enam usaldada ühtegi tähtsamat tööd. Ministeerimise vaim on taeva vaim ja selle arendamisel ja ergutamisel teevad ingelid kaasa.

Selline haridus peab tugineda Jumala sõnale. Siin on need põhimõtted esitatud täies ulatuses. Piibel peaks olema õppimise ja õpetamise aluseks. Oluline teadmine on teadmine Jumalast ja Temast, kelle Ta on läkitanud.

Igal lapsel ja noorel peaks olema eneseteadmine. Ta peaks mõistma füüsilist elupaika, mille Jumal on talle andnud, ja seadusi, mille järgi seda tervena hoitakse. Kõik peaksid olema põhjalikult haritud hariduse ühistes valdkondades. Ja neil peaks olema tööstusõpetus, mis teeks neist praktilise võimekusega mehed ja naised, kes on igapäevase elu ülesannete täitmiseks sobivad. Sellele tuleb lisada koolitus ja praktiline kogemus mitmesugustes missioonitöö valdkondades.

Õppimine edasiandmise kaudu.

Las noored edenevad teadmiste omandamisel nii kiiresti ja nii kaugele kui suudavad. Las nende uurimisala oleks nii lai, kui nende võimed seda võimaldavad. Ja kui nad õpivad, siis las nad oma teadmisi edasi annavad. Nii saavad nende mõtted distsipliini ja võimu. Just teadmiste kasutamine määrab nende hariduse väärtuse. Pikaajaline õppimine, mille käigus ei püüta omandatut edasi anda, on sageli tõelisele arengule takistuseks, mitte abiks. Nii kodus kui ka koolis peaks õpilane ise pingutama, et õppida õppima ja omandatud teadmisi edasi andma. Ükskõik milline on tema kutse, ta peab olema õppija ja õpetaja, kuni elab. Nii võib ta alati edasi liikuda, tehes Jumalast oma lootuse, klammerdudes Tema külge, kes on lõpmatult tark, kes võib paljastada saladused, mis on olnud varjatud ajastute kaupa, kes võib lahendada

kõige raskemad probleemid nende mõistuste jaoks, kes Temasse usuvad.

Jumala sõna pöörab suurt tähelepanu ühingu mõjule isegi meeste ja naiste suhtes. Kui palju suurem on selle mõju laste ja noorte arenevale mõistusele ja iseloomule. Nende seltskonnad, nende põhimõtted, nende harjumused otsustavad küsimuse nende kasulikkusest siin ja nende tulevase, igavese huvi kohta.

See on kohutav tõsiasi ja see peaks panema vanemate südameid värisema, et nii paljudes koolides ja kolledžites, kuhu noored saadetakse vaimseks kultiveerimiseks ja distsiplineerimiseks, valitsevad mõjud, mis moonutavad iseloomu, kõrvalejuhatavad mõistust elu tõelistest eesmärkidest ja alandavad moraali. Uskumatult paljud noored kaotavad oma lihtsuse ja puhtuse, usu Jumalasse ja eneseohverduse vaimu, mida kristlikud isad ja emad on hoidnud ja kaitsnud hoolika õpetuse ja siirade palvete abil, kui nad puutuvad kokku ebausuliste, naudinguhimuliste ja kõlvatute inimestega.

Paljud, kes astuvad kooli eesmärgiga valmistada end ette mingiks mittetulunduslikuks teenistuseks, jäävad sekulaarsetesse õpingutesse. Sünnib püüdlus saavutada tunnustust teaduses ja saada positsiooni ja au maailmas. Kooli sisenemise eesmärk kaob silmist ning elu antakse üle isekatele ja ilmalikele püüdlustele. Ja sageli kujunevad harjumused, mis rikuvad elu nii siin kui ka tulevases maailmas.

Reeglina on mehed ja naised, kellel on laiahaardelised ideed, eneseohverdavad eesmärgid, ülevad püüdlused, need, kellel on need omadused arendatud nende ühingutes varajastes aastates. Kõigis oma suhetes Iisraeliga rõhutas Jumal neile, kui tähtis on nende laste ühenduste hoidmine. Kõik koduse, usulise ja ühiskondliku elu korraldused olid suunatud sellele, et lapsed oleksid kaitstud kahjuliku seltskonnaga kokkupuutumise eest ja et nad oleksid juba varases eas harjunud Jumala seaduse käskude ja põhimõtetega. Rahva sünnihetkel antud õppetund oli olemuselt sügavalt kõiki südameid muljet avaldav.

Enne kui viimane kohutav kohtuotsus langes egiptlaste peale esmasündinute surmaga, käskis Jumal oma rahval koguda oma lapsed oma kodudesse. Iga maja ukseposti märgiti verega ja selle märgi kaitse all pidid kõik olema. Nii peavad tänapäeval Jumalat armastavad ja kartvad vanemad oma lapsi hoidma „lepingu sideme all“ - Kristuse lunastava vere kaudu võimalike pühade mõjude kaitse all.

Tema jüngritest ütles Kristus: „Ma olen andnud neile Sinu sõna; ja ... nad ei ole maailmast, nõnda nagu Mina ei ole maailmast.“

„Ärge sarnanege sellele maailmale,“ käskis Jumal; „vaid muutuge ümber oma mõistuse uuenemisega.“

„Ärge olge ebaausas ühendatud uskmatutega, sest mis ühist on õiguse ja ülekohusega? Või mis ühist on valguse ja pimeduse vahel? ja mis ühist on valgusel pimedusega? Ja mis ühist on Jumala templil paganate jumalatega? sest teie olete elava Jumala tempel, nagu Jumal on ütelnud: „Ma elan ja käin nende seas, ja Ma olen nende Jumal, ja nad on Minu rahvas.“ Seepärast“

„Tulge välja nende seast ja eralduge, ütleb Issand, ja ärge puudutage roojast, ja Ma võtan teid vastu, ja olen teile Isa, ja teie olete Minule pojad ja tütred, ütleb Issand, Kõigeväeline!“

„Koguge kokku lapsed!“ „Tehke nad teatavaks Jumala seadustest ja Tema käskudest!“

„Pane mu nimi Iisraeli laste peale ja ma õnnistan neid.“

„Ja kõik maa rahvad näevad, et sa oled kutsutud Jehova nimega.“

„Ja Jaakobi järelejäänu on rahvaste keskel nagu kaste Issandalt, nagu vihmapiisad rohu peale, mis ei jää ootama inimest ega oota inimeste poegi.“

Meid loetakse Iisraeli rahva hulka. Kõik juutidele iidsetel aegadel antud õpetus nende laste kasvatamiseks ja harimiseks, kõik õnnistuse lubadused nende sõnakuulelikkuse eest, on meie jaoks.

Jumala sõna meile on: „Ma õnnistan sind, ... ja sina oled õnnistuseks.“

Esimestest jüngritest ja kõigist neist, kes uskusid Tema sõna läbi, ütles Kristus: „Selle au, mille Sa Mulle oled andnud, Ma olen andnud neile, et nad oleksid üks, nõnda nagu Meie oleme üks: Mina nendes ja Sina Minus, et nad oleksid täiuslikud ühes: ja et maailm teaks, et Sina oled Mind läkitanud ja oled armastanud neid, nõnda nagu Sa oled Mind armastanud.“

Imelised, imelised sõnad, peaaegu uskumatu! Kõigi maailmade Looja armastab neid, kes annavad end Tema teenistusse, nõnda nagu Ta armastab oma poega. Isegi siin ja praegu on Tema helde armuosutus meile niivõrd imelisel määral. Ta on andnud meile taeva valguse ja hiilguse ja Temaga on Ta andnud kogu taeva varanduse. Nagu Ta on meile tõotanud tulevaseks eluks, annab Ta kuninglikke kingitusi ka praeguseks eluks. Tema armu objektidena soovib ta, et me naudiksime kõike, mis meie iseloomu ülistab, laiendab ja tõstab. Ta ootab, et inspireerida noori ülaltpoolt jõuga, et nad seisaksid Kristuse verega määrdunud lipu all, et nad töötaksid, nagu Ta töötas, et juhtida hingi ohututele teedele, et istutada paljude jalad igavesele kaljule.

Kõigil, kes püüavad töötada kooskõlas Jumala hariduskavaga, on Tema toetav armu, Tema pidev kohalolek, Tema hoidva jõud. Igaühele ütleb Ta:

„Olge tugevad ja julged, ärge kartke ja ärge muretsege, sest Issand, teie Jumal, on teiega kõikjal, kuhu te lähete!“ „Ma ei jäta sind ega hülga sind.“

„Nagu vihm ja lumi tulevad taevast ega pöördu sinna tagasi, vaid kastavad maad ja panevad selle vilja kandma ja võrsuma, et see annaks külvajale seemet ja sööjale leiba, nõnda on ka sõnaga, mis lähtub minu

suust. See ei tule mu juurde tühjalt tagasi, vaid teeb, mida ma tahan, ja läheb korda selles, milleks ma selle saatsin. Te lähete välja rõõmuga ja teid juhitakse rahus. Mäed ja künkad puhkevad teie ees laulma ja kõik põllu puud plaksutavad käsi. Okkapõõsa asemel kasvab küpress ja kibuvitsa asemel mürt. See saab Issandale auks ja igaveseks märgiks, mida ei kaotata.“

Kogu maailmas on ühiskond korrast väljas ning on vaja põhjalikku ümberkujundamist. Noortele antav haridus peab kujundama kogu sotsiaalset kangast.

„Nad ehitavad vanad varemed üles, taastavad vanad hävingud ja ehitavad uuesti hävinud linnad, mis on paljude põlvede jooksul olnud hüljatud.“ Mehed hüüavad neile: „Meie Jumala sulased!“ Ja nad näevad Tema palgeid, ja Tema nimi on nende otsaesistele. Sest mina, Issand, armastan õiglust."

„Ma juhin nende tööd tõe järgi ja sõlmin nendega igavese lepingu.“ „Nende sugu saab kuulsaks rahvaste seas ja nende järeltulijad rahvahulkade keskel. Kõik, kes neid näevad, tunnistavad, et see on sugu, keda Issand on õnnistanud. ... Nagu maa ajab võrsed välja ja aed laseb taimedel tärgata, nõnda laseb Issand Jumal päästel ja kiitusel tärgata kõigi rahvaste ees.“

Peatüki kirjakohad: Jesaja 61:4, 6–8 (Noyesi tõlge); 61:8; 61:9 ja 11 (Noyesi tõlge).

Peatüki kirjakohad: Johannese 3:16; Efeslastele 5:2; Matteuse 20:28; Luuka 2:40; Johannese 17:14; Roomlastele 12:2; 2. korintlastele 6:14-18; Joel 2:16; 2. Moosese 18:16; 4. Moosese 6:27; 5. Moosese 28:10; Miika 5:7; 1. Moosese 12:2; Johannese 17:22, 23; Joosua 1:9, 5; Jesaja 55:10-13.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 395–408. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

35. PEATÜKK

35. Jumala tõeline tundmine

Seitsmes osa. Hädavajalikud teadmised.

„Jumala au hiilguse teadmise valgus“.

„Tema tundmise kaudu on meile antud kõik.“

Nagu meie Päästja, oleme ka meie selles maailmas selleks, et teenida Jumalat. Me oleme siin selleks, et saada Jumala sarnaseks iseloomult ja teenimise eluga Teda maailmale ilmutada. Selleks, et olla Jumala kaastöölised, et saada Temale sarnaseks ja avaldada Tema olemust, peame Teda õigesti tundma. Me peame Teda tundma sellisena, nagu Ta ennast avaldab.

Jumala tundmine on kõigi tõeliste hariduste ja kõigi tõeliste teenistuste alus. See on ainuke tõeline kaitse kiusatuse vastu. Ainult see muudab meid Jumala sarnaseks.

See on teadmine, mida vajavad kõik, kes töötavad oma kaasinimeste ülendamise nimel. Iseloomu muutumine, elu puhtus, teenistuse tulemuslikkus, õigete põhimõtete järgimine sõltuvad kõik õigest Jumala tundmisest. See teadmine on oluline ettevalmistus nii käesolevaks eluks kui ka tulevaseks eluks.

„Püha teadmine on mõistmine.“

Sest Tema läbi on meile antud kõik, mis elu ja jumalakartuse tarvis on.

„See on igavene elu, et nad tunneksid Sind, ainsat tõelist Jumalat, ja Jeesust Kristust, kelle Sa oled läkitanud.“

„Nõnda ütleb Issand: ärgu tark kiidelgu oma tarkusega, vägev oma vägevusega ega rikas oma rikkusega. Kes kiidelda tahab, kiidelgu sellega, et ta mõistab ja tunneb mind: mina olen Issand, kes teeb maa peal heldust, kohut ja õigust. Sest need on mulle meelepärased, ütleb Issand.“

Me peame uurima Jumala endalt antud paljastusi.

„Tutvu nüüd Temaga ja ole rahul. Siis tuleb sinule hea. Võta, ma palun sind, vastu seadust Tema suust ja pane Tema sõnad sinu südamesse.“

„Siis rõõmustad sa kõige Kõrgemas ja üles tõstad oma näo Jumala poole. Pöördu Tema poole oma palvega, ja Ta kuuleb sind, ja Sa täidad oma tõotusi. Sina otsustad asja, ja see jääb püsima, ja valgus paistab sinu teedel. Kui nad sind maha löövad, siis ütle: „Issand on mind appi võtnud!““

„sest Jumala nähtamatut olemust, tema igavest väge ja jumalikkust, on maailma loomisest saadik nähtud tema tegudest, olles mõistetavad.“

Looduse asjad, mida me nüüd vaatame, annavad meile vaid nõrga ettekujutuse Edeni hiilgusest. Patt on rikkunud maa ilu; kõigil asjadel on näha kurja jälgi. Kuid palju ilusat jääb alles. Loodus tunnistab, et Üks vägev, suur hea, halastuse ja armastuse poolest, lõi maa ja täitis selle elu ja rõõmuga. Isegi oma rikutud olekus näitavad kõik asjad Suure Meisterkunstniku käekirja. Kuhu iganes me pöördume, võime kuulda Jumala häält ja näha tõendeid Tema headusest.

Sügavtoonilise müristamise ja vana ookeani lõputu mürinast kuni rõõmsate lauludeni, mis muudavad metsad meloodiliseks, räägivad looduse kümned tuhanded hääled Tema kiitust. Maal ja merel ja taevas, nende imeliste toonide ja värvidega, mis vahelduvad suurejoonelises kontrastis või sulanduvad harmoonias, näeme Tema auhiilgust. Igavesed mäed räägivad Tema vägevusest. Puud, mis lehvitavad oma rohelisi lippe päikesevalguses, ja õied oma õrnas ilususes, viitavad oma Loojale. Elav roheline, mis katab pruuni maa, räägib Jumala

hoolitsusest oma kõige tagasihoidlikuma loomakese eest. Mere koopad ja maa sügavused paljastavad Tema varandused. Kes pani pärlid ookeani ja ametüsti ning hruosoliidi kaljude vahele, on ilu armastaja. Päike, mis tõuseb taevas, on esindaja Talle, kes on elu ja valgus kõigele, mida Ta on loonud. Kõik heledus ja ilu, mis kaunistab maad ja valgustab taevast, räägib Jumalast.

„Tema hiilgus katab taeva. Maa on täis Sinu rikkusi.“

„Päev räägib päevale ja öö annab teada ööle. Ei ole kõnet ega keelt, nende häält ei ole kuulda. Nende sõna on läinud üle kogu maa, ja nende sõnad maailma ääreni."“

Kõik räägib Tema hellast, isalikust hoolitsusest ja soovist teha oma lapsi õnnelikuks.

Vägev jõud, mis töötab läbi kogu looduse ja hoiab kõike püsti, ei ole, nagu mõned teadlased esindavad, lihtsalt kõikjal leviv põhimõte, aktiivne energia. Jumal on Vaim; aga need, kes Teda kummardavad, peavad kummardama Vaimus ja tões.

„Issand on tõeline Jumal, ta on elav Jumal ja igavene Kuningas: ... Jumalad, kes ei ole teinud taevast ega maad, need hukkuvad maa pealt ja taeva alt!“

„Jaaakobi osa ei ole nendega ühesugune, sest Tema on kõigi asjade Looja!“

„Ta on oma väe läbi loonud maa ja oma tarkuse läbi rajanud maailma ja oma mõistuse läbi laotanud taeva.“

Loodus ei ole Jumal.

Jumala käsitöö looduses ei ole Jumal ise looduses. Looduse asjad on Jumala iseloomu ja võimu väljendus, kuid me ei pea loodust Jumalaks. Inimese kunstiline oskus toodab väga ilusat käsitööd, silmale meeldivaid asju ja need asjad paljastavad meile midagi disaineri

mõttest, kuid tehtud asi ei ole tegija. Auväärne ei ole töö, vaid töötegija. Niisiis, kuigi loodus on Jumala mõtte väljendus, ei ole see loodus, vaid looduse Jumal, keda tuleb ülistada.

„Kummardame ja kummardame, kummardame Issanda ees.“ Tema käes on maa sügavused, Tema omad on mägede tipud. Sest Tema on meri ja Tema on loonud selle, ja Tema käed on kuiva maa valmistanud."

„Otsige teda, kes lõi Plejaadid ja Orioni, kes muudab surmavarju hommikuks ja pimendab päeva ööks.“ „Tema kujundab mäed ja loob tuule ning annab inimesele teada, mis on tema mõte.“ „Tema rajab taevasse oma võlvid ja kinnitab oma kaare maa peale.“ „Tema kutsub mereveed ja valab need maa palgele. Issand on tema nimi.“

Peatüki kirjakohad: Aamos 5:8 ja 4:13 (A.R.V.); Aamos 9:6 (A.R.V. ja ääremärkus).

Maakera tekkimine.

Loomise tööd ei saa teadusega seletada. Mis teadus suudab selgitada elu saladust?

„Usu läbi me mõistame, et maailmad on loodud Jumala sõna läbi, nii et mis on nähtav, on saanud tekkida nähtamatu läbi.“

„"Ma loon valguse ja loon pimeduse: ... Mina Issand teen kõik need asjad... Mina olen loonud maa ja loonud inimese selle peale: Minu käed on välja sirutanud taeva ja kõik selle väe. Kui ma hüüan, siis nad seisavad üheskoos.“

Maailma loomisel ei olnud Jumal võlgu olemasolevale ainel. Ta rääkis ja see oli. Ta käskis, ja see seisab." Psalm 33:9. Kõik asjad, materiaalsed või vaimsed, tõusid Issanda Jehova ees tema hääle peale ja loodi tema eesmärgi jaoks. Tema suu hingamisega tekkisid taevad ja kogu nende vägi, maa ja kõik, mis sellel on.

Inimese loomisel avaldus isikliku Jumala tegutsemine. Kui Jumal oli inimese oma näo järgi loonud, oli inimese kuju kõigis oma korraldustes täiuslik, kuid see oli eluta. Siis hingas isiklik, iseenesest eksisteeriv Jumal sellesse vormi eluhinge, ja inimene sai elavaks, mõistuslikuks olendiks. Inimese organismi kõik osad olid tööle pandud. Süda, arterid, veenid, keel, käed, jalad, meeled, mõistuse võimed, kõik hakkasid oma tööd tegema ja kõik pandi seaduse alla. Inimene sai elavaks hingeks. Kristuse Sõna kaudu lõi isiklik Jumal inimese ja andis talle mõistuse ja võimu.

Meie keha ei olnud Tema eest varjatud, kui Ta meid salajas tegi, kui meie luud ei olnud veel kokku pandud, kui meie keha ei olnud veel moodustatud. Tema silmad nägid meid, kui meid veel ei olnud. Tema raamatusse olid kõik meie liikmed kirja pandud, kui neid veel ei olnud.

Eelkõige madalamate olendite üle kavandas Jumal, et inimene, Tema loomingu kroon, väljendaks Tema mõtet ja paljastaks Tema au. Aga inimene ei tohi ennast ülistada nagu Jumalat.

„Ülistage Issandat! Teenige Issandat rõõmuga, tulge Tema palge ette ülistusega. Teadke, et Issand on Jumal! Tema on meid loonud, ja meie oleme Tema omad, Tema rahvas ja Tema karja lambad. Tulge Tema väravate sisse tänuga ja Tema õuede sisse kiitusega. Kiitke Teda ja õnnistage Tema nime!“ Ülistage Issandat, meie Jumalat, ja kummardage Tema pühal mäel, sest püha on Issand, meie Jumal!"

Peatüki kirjakohad: Psalm 100:1–4 (ääremärkus); Psalm 99:9.

Jumal on pidevalt tööl oma loodud asjade ülalpidamisel ja nende kasutamisel oma teenijatena. Ta töötab loodusseaduste kaudu, kasutades neid oma tööriistadena. Need ei ole iseeneslikud. Loodus oma tegevuses annab tunnistust mõistuslikust olevuse kohalolust ja aktiivsest tegutsemisest, kes liigub kõiges vastavalt oma tahtele.

„Igavesti, Issand, on Sinu sõna paigas taevas. Sinu usaldusväärsus kestab igavesti, Sa oled loonud maa ja see püsib. Nad jätkavad seda

päeva Sinu käskude järgi, sest kõik on Sinu sulased.„ Mida Issand tahtis, seda tegi ta taevas ja maa peal, meredes ja kõigis sügavustes. Ta käskis, ja need tekkisid. Ta on need igavesti paika pannud, ta on andnud seaduse, mis ei muutu.““

See ei ole sisemise jõu tõttu, et aasta-aastalt annab maa oma vilja ja jätkab oma teekonda ümber Päikese. Igavese käsi on alati selle planeedi juhtimisel tööl. See on Jumala pidevalt avalduv vägi, mis hoiab Maad pöörlemisel oma kohal. Jumal on see, kes tõstab päikese taevasse. Ta avab taeva aknaid ja annab vihma.

„Ta annab lund nagu villi, puistab rahet nagu tuhka.“

„Kui Ta oma häält kostitab, on taevas palju vett, ja Ta ajab pilved üles maa äärest; Ta teeb välgudega vihma ja toob tuule oma varudest välja.“

Tema võimust sõltub taimestiku õitseng, iga lehe ilmumine, iga õie õitsemine, iga vilja areng.

Inimese keha mehhanismi ei ole võimalik täielikult mõista, see esitab mõistatusi, mis ajavad segadusse ka kõige intelligentsemad. Pulss ei löö ja hingamine ei järgne hingamisele mitte mehhanismi toimimise tulemusena, mis kord käima lükatud, jätkab oma tööd. Jumalas me elame, liigume ja oleme. Löövat südant, pulbitsevat pulssi, kõiki närve ja lihaseid elusorganismis hoiab korras ja tegevuses alati kohaloleva Jumala vägi.

Piibel näitab meile Jumalat tema kõrgel ja pühal kohal, mitte tegevusetuses, mitte vaikuses ja üksinduses, vaid ümbritsetuna kümne tuhande kordadega kümne tuhande ja tuhande tuhande pühade olenditega, kes kõik ootavad, et teha Tema tahtmist. Nende vahendajate kaudu on Ta pidevas suhtluses kõigi oma valitsuse osadega. Oma Vaimuga on Ta igal pool kohal. Tema Vaimu ja Tema inglite kaudu teenib Ta inimeste lapsi.

Maa segaduste kohal istub Tema troonil; kõik on Tema jumalikule vaatamisele avatud; ja Oma suurest ja rahulikust igavikust korraldab Ta seda, mida Tema Jumalik hoolekanne peab kõige paremaks.

„Inimese tee ei ole temas endas: Inimene, kes kõnnib, ei suuna oma samme.“

„Usu Issandasse kogu oma südamest...“ Kõigis oma teedel tunne Teda ära, ja Ta tasandab su teed."

„Issanda silm on Tema kartjate peal, kes loodavad Tema halastusele, et päästa nende hing surmast ja hoida neid elus näljas.“

„Kui kallis on sinu armastus, Jumal! .... Meeste lapsed peidavad end Sinu tiibade varju alla.“ Õnnelik on see, kellel on Jaakobi Jumal abiks, kelle lootus on Issandas, tema Jumalas.

„Maailm on täis sinu heldust, Jahve!“ Sa armastad õigust ja õiglust. Sest sina oled kõigi maa äärte lootus, kaugete merede lootus, kes oma vägevusega paned paika mäed, kes oled vööga ümber seotud vägevusega, kes vaigistad merede müristamise, ... ja rahvaste möllu.

„Sina teed hommiku ja õhtu rõõmsaks. Sa kroonid aasta oma heldusega, ja Su teed tilguvad rikkust.“

„Issand toetab kõiki, kes maha kukuvad, ja tõstab üles kõik, kes maha on painutatud. Kõikide silmad ootavad Sind, ja Sa annad neile nende toidu aja peal. Sina avad oma käe ja rahuldatakse iga elava soov."“

Jerem. 10:23; Prov. 3:5, 6; Ps. 33:18, 19; Ps. 36:7, A.R.V. ; Psalm 146:5; Psalm 119:64, A.R.V. ; Psalm 33:5, A.R.V. ; Psalm 65:5-7, A.R.V. ; Ps 65:8, 11; Ps 145:14-16.

Jumala isiksus Kristuses.

Isiksusena on Jumal ennast avaldanud oma Poja kaudu. Isa au hiilgus, „ja Tema iseloomu täielik pilt,“ Jeesus, kui isiklik Päästja, tuli maailma. Isikliku Õnnistegijana tõusis Ta ülesse. Isikliku Õnnistegijana esindab

Ta meid taevases kohtus. Jumala aujärje ees meie eest teenib „Inimesepoja sarnane“.

Maailma Valgus, Kristus, varjas oma jumalikku hiilgust ja tuli elama inimeseks inimeste seas, et nad saaksid ilma hävitamata tundma õppida oma Loojat. Kuna patt tõi inimese ja tema Looja vahele lahutuse, ei ole ükski inimene Jumalat kunagi näinud, kui mitte läbi Kristuse.

„Mina ja Mu Isa oleme üks,“ ütles Kristus. „Sest isegi Poeg ei tunne kedagi muud kui ainult Isa; ka Isa ei tunne kedagi muud kui ainult Poeg ja see, kellele Poeg seda soovib avaldada.“

Kristus tuli õpetama inimestele, mida Jumal neilt tahab teada. Taevas, maa peal, ookeanide laialdastes vetes näeme me Jumala kätt. Kõik loodu tunnistab Tema väge, Tema tarkust, Tema armastust. Kuid mitte tähtedelt ega ookeanilt ega juga ei saa me õppida Jumala isiksust, nagu see avaldus Kristuses.

Jumal nägi, et Tema isiksuse ja iseloomu kujutamiseks on vaja selgemat ilmutust kui loodus. Ta läkitas oma Poja maailma, et näidata inimestele nähtaval kujul Jumala olemust ja omadusi.

Õpilastele ilmutatud.

Tutvume sõnadega, mida Kristus rääkis ülemises toas enne oma risti löömist. Ta lähenes oma katsumuse tunnile ja tahtis lohutada oma jüngreid, kes pidid nii rängalt kiusatustele ja katsumustele vastu seisma.

„Tema ütles: „Ärge muretsege oma hingede pärast!“ "Te usute Jumalasse, uskuge ka minusse. Minu Isa kojas on palju elamiskohti. Kui seda ei oleks, siis ma oleksin teile öelnud. Ma lähen teile koha ette valmistama.“

„Tema ütleb Temale: „Issand, me ei tea, kuhu Sa lähed; kuidas me siis teame teed?“ Jeesus ütleb temale: „Mina olen tee ja tõde ja elu; ükski ei saa Isa juurde muidu kui Minu kaudu. Kui te Mind oleksite tundnud,

siis te tunneksite ka Mu Isa; ja nüüd te tunnete Teda ja olete Teda näinud!““

„Filippus ütles Temale: „Issand, näita meile Isa, siis me jääme rahuliseks!“ Jeesus ütleb temale: "Nii kaua aega olen Ma teie juures olnud, ja sina ei tunne Mind, Filippus? Kes on Mind näinud, on näinud Isa; kuid kuidas sa siis ütled: Näita meile Isa? Kas sa ei usu, et Mina olen Isas ja Isa Minus? Sõnad, mis Ma teile räägin, ei ole Minu omad, vaid Tema, Kes Mind on läkitanud, Oma.“

Aga jüngrid ei mõistnud veel seda, et Ta rääkis neile Jumalast. Palju oli veel Tema õpetust, mida nad ei mõistnud. Kristus tahtis, et nad tunneksid Jumalat selgemalt, selgemalt.

„Jeesus ütles neile: "Mina olen rääkinud teile tähendamissõnadega; tuleb aeg, kui Ma ei räägi teile enam tähendamissõnadega, vaid avameelselt ütlen teile Oma Isa kohta.“

Kui Püha Vaim valati Apostlite päeval jüngrite peale, mõistsid nad täielikumalt tõdesid, mida Kristus oli rääkinud neile tähendamissõnadega. Paljud õpetused, mis olid olnud neile saladuseks, said selgeks. Kuid isegi siis ei saanud jüngrid täielikku täitumist Kristuse lubadusest. Nad said kätte kõik Jumala teadmised, mida nad suutsid taluda, kuid täielik täideviimine lubadusest, et Kristus näitaks neile selgelt Isa, oli veel tulemas. Nii on see tänapäevalgi. Meie teadmised Jumalast on osalised ja mittetäiuslikud. Kui konflikt on lõppenud ja Inimene Kristus Jeesus tunnistab Isa ees oma ustavaid töötajaid, kes on pattude maailmas Tema eest tõtt tunnistanud, siis mõistavad nad selgelt seda, mis on neile praegu saladus.

Kristus võttis eneste juurde taevasesse kohtusse oma austatud inimloomuse. Aga neile, kes Teda vastu võtsid, andis Ta õiguse saada Jumala lapsiks, neile, kes usuvad Tema nimesse. Kui nad on selle elu jooksul ustavad Jumalale, siis näevad nad lõpuks Tema nägu ja Tema nimi on nende otsmikul." Ilmutusraamatu 22:4. Ja mis on paradiisi

õnn, kui mitte Jumalat näha? Mis suurem rõõm võib tulla patusele, kes on päästetud Kristuse armu läbi, kui Jumala nägu näha ja Teda isana tunda?

Pühakiri näitab selgelt suhet Jumala ja Kristuse vahel, ja see näitab selgelt ka isiksuse ja individuaalsuse igaühe kohta.

„Jumal, kes muiste rääkis esiisadele korduvalt ja mitmel viisil prohvetite kaudu, on neil viimseil päevil rääkinud meile oma Poja kaudu. ... Poeg on tema au kiirgus ja tema olemuse täpne kuju ning hoiab kõike oma vägeva sõnaga. Kui ta oli ise meid pattudest puhastanud, istus ta kõrguses Majesteedi paremale käele. Ta on saanud inglitest nii palju ülevamaks, kui võrratum on nimi, mille ta on pärinud. Sest kellele inglitest on Jumal kunagi öelnud ...?“

„Sina oled Mu Poeg, tänapäeval Ma sünnitasin Sind.“

Ja jälle,

Mina olen Temale Isa, ja Ta on Minule Poeg!"

Isa ja Poja isiksus, samuti nendevaheline ühtsus on esitatud Johannese evangeeliumi 17. peatükis Kristuse palves oma jüngrite eest:

„Ma ei palu ainult nende eest, vaid ka nende eest, kes läbi nende sõna usuvad Minusse, et kõik oleks üks, nõnda nagu Sina, Isa, minus ja Mina Sinus, et nemadki oleksid meis ühes, et maailm usuks, et Sina oled Mind läkitanud.“

Ühtsus, mis on Kristuse ja Tema jüngrite vahel, ei hävita kumbagi isiksust. Nad on ühesugused eesmärgilt, mõttelt, iseloomult, kuid mitte isikult. Niisiis on Jumal ja Kristus üks.

Jumala iseloom Kristuses ilmutatud.

Võttes inimkonna enda peale, sai Kristus üheks inimkonna ja samal ajal paljastas patuse inimese ees meie taevase Isa. See, kes oli algusest peale Isa juures, kes oli Jumala nähtamatu kuju, Ta oli kõiges vendade

sarnane, et saaks olla halastavaks ülempreestr. Ta sai meie sarnaseks lihaks. Ta oli näljane ja janu ja väsinud. Ta oli toidetud toiduga ja värskendatud magamisega. Ta kannatas inimeste saatuse all, kuid oli Jumala süütu Poeg. Ta oli võõras ja tulnukas maa peal - maailmas, kuid mitte maailmast; kiusatud ja katsutud, nagu meid kiusatakse ja katsutakse tänapäeval, kuid elades pattudest vaba elu. Tundlik, kaastundlik, kaastundlik, alati arvestades teistega, Ta esindas Jumala iseloomu ja oli pidevalt teenistuses Jumala ja inimese heaks.

„Jehova on mind võidelnud," ütles Ta, „et kuulutada rõõmusõnumit vaestele; Ta on mind läkitanud, et ma parandaksin neid, kellel on murdunud süda, kuulutaksin vangidele vabadust ja pimedatele nägemist; Ta on mind läkitanud, et kuulutaksin Issanda armulist aastat ja et ma annaksin lohutust neile, kes on leinas."

Peatüki kirjakohad: Jesaja 61:1 (A.R.V. ääremärkus); Luuka 4:18; Jesaja 61:2 (A.R.V.).

„Armastage oma vaenlasi, õnnistage neid, kes teid põlgavad ja palvetage nende eest, kes teid taga kiusavad. Sest Ta laskab oma päikest tõusta kurjadele ja headele ja saadab vihma õigetele ja õigetele. Olge siis teie armuandjad, nõnda nagu ka teie Isa armuandja on!""

„"Meie Jumala helde armu läbi; ... Sest meile on sündinud laps, poeg on antud meile, ja valitsus on tema õlal, ja tema nimi on Imetlusnimega:"

Risti auk.

Jumala armastuse avaldumine inimesele keskendub ristile. Selle täielikku tähendust ei suuda väljendada keel, ei suuda kirjeldada pliiats, ei suuda mõista inimese mõistus. Vaadates Kalvaria risti, võime vaid öelda: „Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta Oma ainusündinud Poja andis, et ükski, kes Temasse usub, ei hukkuks, vaid et temal oleks igavene elu."

Kristus risti löödud meie pattude pärast, Kristus surnuist üles tõusnud, Kristus ülestõusnud taevasse, on see päästeõpetus, mida me peame õppima ja õpetama.

See oli Kristus.

„Kes, olles Jumala kuju, ei pidanud saagiks olla Jumala sarnane, vaid tegi Enese tühjaks, võttes orja kuju, saades inimeste sarnaseks; ja Ta leiti välimuselt inimeseks. Ta alandas Enese ja sai sõnakuulelikuks surmani, isegi ristisurmani.“

„Sest Kristus on surnud ja on üles äratatud, kes on Jumala paremal käel. Seepärast on Tema ka võimeline ka neid päästma, kes lähevad Tema läbi Jumala juurde, sest Ta elab alati, et palvetada nende eest.“

„Meil ei ole ülempreestrit, kes ei saaks kaasa tunda meie nõrkustega, vaid ülempreester, kes igasugustes asjades on kiusatud nagu meiegi, kuid ilma patuta.“

Kõik õnnistused on saadud meile Kristuse kingitusena. Selle kingituse kaudu tuleb meie juurde iga päev Jehova heaolu jätkuv vool. Iga lill, oma õrnade toonide ja oma lõhnaga, on antud meie rõõmuks läbi selle ainsa kingituse. Päike ja kuu on Tema loodud. Ei ole ühtki taevast kaunistavat tähte, mida Ta ei oleks loonud. Iga vihmapiisk, mis langeb, iga valguskiir, mis meie tänamatuse maailma valgustab, tunnistab Jumala armastust Kristuses. Kõik on meile antud Jumala ainukese Poja läbi, kes on ütlemata kingitus. Teda naelutati risti, et kõik need boonused voolaksid Jumala tööle.

„Vaata, missugust armastust on Issand meile osutanud, et meie nimetataks Jumala lapsed!“

„Inimesed ei ole seda kuulnud ega mõistnud, ei ole silm seda näinud, peale sinu, Jumal, kes tegutseb oma ootajate heaks.“

Teadmised, mis muudavad maailma paremaks.

Kristuses ilmutatud Jumala tundmine on see teadmine, mis peab olema kõigil, kes on päästetud. See on teadmine, mis muudab inimese iseloomu. See teadmine, mis on saadud, loob uuesti hinge Jumala näo järgi. See annab kogu olemusele jumalikku vaimset jõudu.

„Aga me kõik, kes peitmata palgeid vaatame Issanda auhiilgust nagu peeglist, saame selle auhiilgusest üha rohkem ja rohkem muudetud samasuguseks.“

Oma elust ütles Päästja: „Ma olen täitnud oma Isa käske.“ Johannese 15:10. „Isa ei ole Mind jätnud üksi, sest Mina teen alati seda, mis on Temale meelepärane.“ Johannese Ev 8:29. Nagu Jeesus oli inimloomusega, nõnda tahab Jumal, et oleksid ka tema järgijad. Tema väes peame elama puhta ja väärika elu, mida meie Päästja elas.

„Sellepärast ma kummardan Isa ees, kellest meie Issanda Jeesuse Kristuse nimi on võetud, et Ta teile annaks vastavalt oma rikkuse austusväärsusele tugevust Vaimu kaudu Tema sees, et Kristus võiks elada teie südametes läbi usku, et te, juurdunud ja rajatud armastusse, võiksite mõista koos kõigi pühadega, mis on laius ja pikkus ja sügavus ja kõrgus, ja tunnetada Kristuse armastust, mis ületab kõik tunnetuse, et saaksite täis saada Jumala kõigi täiusega.“

Me „ei lakka teie eest palvetamast ja palumast, et te saaksite täis tema tahte tundmist kogu tarkuses ja vaimulikus mõistmises. Nii võite elada Issanda vääriliselt ja olla talle kõiges meelepärased, kandes vilja igas heas teos ja kasvades Jumala tundmises. Saagu teid tema auhiilguse väe järgi kõige jõuga tugevaks, et te rõõmuga vastu peaksite ja oleksite kannatlikud“.

See on teadmine, mida Jumal kutsub meid vastu võtma, ja mille kõrval on kõik muu tühisus ja mitte midagi.

Peatüki kirjakohad: Õpetussõnad 9:10; 2. Peetruse 1:3; Johannese 17:3; Jeremija 9:23, 24; Iiob 22:21-29; Roomlastele 1:20; Habakuk 3:3; Psalm 104:24; Psalm 19:2-4; Jeremija 10:10, 11, 16, 12; Psalm 95:6;

95:4, 5; Heebrealastele 11:3; Jesaja 45:7-12; 48:13; Psalm 119:89-91; 135:6; 148:5, 6; Psalm 147:16; Jeremija 10:13; Heebrealastele 1:3; Ilmutusraamat 1:13; Johannese 10:30; Matteuse 11:27; Johannese 14:1-10; Johannese 16:25; Heebrealastele 1:1-5; Johannese 17:20, 21; Matteuse 5:44, 45; Luuka 6:35; Matteuse 5:45; Luuka 6:36; Luuka 1:78, 79; Johannese 3:16; Filiplastele 2:6-8; Roomlastele 8:34; Heebrealastele 7:25; Heebrealastele 4:15; 1. Johannese 3:1; Jesaja 64:4; 2. korintlastele 3:18; Efeslastele 3:14-19; Koloslastele 1:9-11.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 409–426. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

36. PEATÜKK

36. Oletustele rajatud teadmiste oht

„End targaks pidades muutusid nad oma arutlustes tühiseks ja nende mõistmatu süda pimenes.“

Üks suurimaid kurjustest, mis kaasneb teadmiste otsingutega, teaduse uurimistega, on kalduvus ülistada inimese mõistust selle tõelise väärtuse ja õige koha üle. Paljud püüavad hinnata Loojat ja Tema tegemisi oma ebatäieliku teadmiste järgi. Nad püüavad määratleda Jumala olemust ja omadusi ning preerogatiive ning spekuleerivad lõpmatu kohta. Kõnealuse teadusharuga tegelevad inimesed astuvad keelatud alale. Nende uurimistöö ei anna mingeid väärtuslikke tulemusi ja seda võib teha ainult hingeohuga.

Meie esivanemaid juhatati pattu läbi soovi järele teada seda, mida Jumal oli neilt varjanud. Seda teadmist otsides kaotasid nad kõik, mis oli väärt omamist. Kui Aadam ja Eeva ei oleks puudutanud keelatud puud, oleks Jumal andnud neile teadmised - teadmised, millele ei olnud pandud patu nuhtlus, teadmised, mis oleksid toonud neile igavese rõõmu. Kõik, mida nad kiusaja kuulamisega saavutasid, oli kurjategemise ja selle tagajärgede tundmaõppimine. Nende sõnakuulmatuse tõttu oli inimkond Jumalast eemaldunud ja maa oli taevast eraldatud.

Õppetund on meie jaoks. Väli, kuhu saatan meie esivanemad viis, on sama, kuhu ta mehi tänapäeval meelitab. Ta üleujutab maailma meeldivate müütidega. Iga vahendiga, mis tema käsutuses on, ta kiusab inimesi spekuleerima Jumala suhtes. Nõnda püüab ta takistada neil saada seda Jumala tundmist, mis on pääste.

Pantheistlikud teooriad.

Tänapäeval jõuavad kõikjale haridusasutustesse ja kirikutesse vaimulikud õpetused, mis õõnestavad usku Jumalasse ja Tema sõna. Teooria, et Jumal on olemus, mis läbib kogu loodust, on vastu võetud paljude poolt, kes väidavad, et nad usuvad Pühakirja; kuid ükskõik kui kaunilt riietatud, on see teooria väga ohtlik eksitus. See moonutab Jumalat ja on solvang Tema suurusele ja auväärsusele. Ja see kipub kindlasti mitte ainult eksitama, vaid ka alandama inimesi. Pimedus on selle element, sensuaalsus on selle sfäär. Selle aktsepteerimise tulemuseks on lahkumine Jumalast. Ja langenud inimloomusele tähendab see hukka.

Meie seisund patu tõttu on ebaloomulik, ja jõud, mis meid taastab, peab olema üleloomulik, vastasel juhul ei ole sellel mingit väärtust. On vaid üks jõud, mis suudab murda kurja võimu inimeste südametest, ja see on Jumala jõud Jeesuse Kristuse läbi. Ainult risti löödud inimese vere kaudu on võimalik patust puhastuda. Ainult Tema arm on see, mis võimaldab meil vastu seista ja alistada oma langenud loomuse kalduvusi. Jumalat käsitlevad spiritualistlikud teooriad teevad Tema armu mõttetuks. Kui Jumal on kogu loodust läbiv olemus, siis ta elab kõigis inimestes; ja et pühaduseni jõuda, peab inimene vaid arendama enda sees olevat jõudu.

Need teooriad viivad loogilisele järeldusele jõudes kaasa kogu kristliku majanduse hävitamise. Nad kaotavad vajaduse lunastuse järele ja teevad inimese oma päästjaks. Need teooriad Jumalast teevad Tema sõna tühiseks ja need, kes neid aktsepteerivad, on suures ohus, et lõpuks vaatavad kogu Piibli kui väljamõeldise. Nad võivad pidada voorust paremaks kui ülekohtu, kuid kui nad on sulgenud Jumala välja tema õigustatud suveräänsuse kohalt, siis nad toetuvad inimese jõule, mis ilma Jumalata on väärtusetu. Inimese vabatahtlikul tahtel ei ole tegelikku võimu kurja vastu panna ja seda ületada. Hinge kaitsed on purustatud. Inimesel ei ole patu vastu mingit tõket. Kui kord on tagasi

lükatud Jumala sõna ja Vaimu piirangud, siis me ei tea, millisele sügavusele inimene võib langeda.

„Kõik Jumala sõnad on puhtad: Ta on kilp neile, kes Tema peale loodavad. Ära lisa Tema sõnadele, et Ta sind ei karistaks ja sa ei leiaks end valetajaks."“

„Oma ülekohtused võtavad kurjategija enese kinni, ja ta peetakse kinni oma pattude nööridega.“

Jumaliku saladuste uurimine.

„Saladused kuuluvad Issandale, meie Jumalale, aga see, mis on ilmsiks tulnud, kuulub meile ja meie lastele igavesti.“ 5. Moosese 29:29. Jumala eneseavaldus, mille Ta on andnud oma sõnas, on meie uurimise objektiks. Seda võime püüda mõista. Aga kaugemale sellest me ei tohi tungida. Kõrgeim mõistus võib ennast väsitada oletustega Jumala olemuse kohta, kuid see jõupingutus jääb viljatu. See probleem ei ole meile lahendamiseks antud. Ükski inimese mõistus ei suuda Jumalat mõista. Keegi ei tohi spekuleerida Tema olemuse üle. Siin on vaikimine kõnekas. Kõiketeadev jääb arutlemisele allub.

Isegi inglid ei tohtinud osaleda Isa ja Poja vahelistes nõupidamistes, kui oli paika pandud lunastuse kava. Ja inimene ei tohi tungida Kõige Kõrgema saladustesse. Me oleme Jumalast nii teadmatud kui väikesed lapsed; kuid nagu väikesed lapsed, võime teda armastada ja teda kuulata. Selle asemel, et spekuleerida Tema olemuse või Tema õiguste üle, pöörame tähelepanu Tema sõnadele:

„Kas sa suudad otsides Jumala saladusele jälile jõuda? Kas sa suudad Kõigevägevamat täielikult tundma õppida? See on kõrgem kui taevas. Mida saad sina teha? See on sügavam kui surmavald. Mida saad sina teada? Selle mõõt on pikem kui maa ja laiem kui meri.“ „Kust leitakse tarkus ja kus on mõistmise paik? Inimene ei tunne selle hinda ja elavate maalt seda ei leita. Sügavik ütleb: seda pole minus; ja meri ütleb: seda pole minu juures. Seda ei saa osta kulla eest ega kaaluda selle hinnaks

hõbedat. Seda ei saa hinnata Oofiri kulla, kalli oonüksi ega safiiri järgi. Kuld ja kristall ei ole sellega võrdsed ning seda ei vahetata puhtast kullast ehete vastu. Ei vääri mainimist korallid ega pärlid, sest tarkuse hind on suurem kui rubiinidel. Etioopia topaas ei ole sellega võrdne ega saa seda hinnata puhta kullaga. Kust siis tuleb tarkus ja kus on mõistmise paik? … Hukatus ja surm ütlevad: oleme sellest oma kõrvaga kuulnud. Jumal tunneb selle teed ja teab selle paika. Sest ta vaatab maa äärteni ja näeb kõike taeva all. … Kui ta seadis vihmale korra ja välgule tee, nägi ta tarkust, tegi selle teatavaks, seadis selle paika ja uuris seda. Inimesele ütles ta: vaata, Issanda kartus on tarkus ja kurjast hoidumine on mõistmine.“

Mõistust ei leita ei maapõhja uurimisel ega Jumala olemuse saladustesse sisse tungimisel. See seisneb hoopis alandlikus vastuvõtmises seda ilmutust, mida Tema on heaks arvanud anda, ja oma elu kohandamises Tema tahtmise järgi.

Kõige suurema mõistusega mehed ei saa aru looduses ilmutatud Jehowa saladustest. Jumalik inspiratsioon esitab palju küsimusi, millele sügavaim teadlane ei suuda vastata. Need küsimused ei olnud esitatud selleks, et me neile vastaksime, vaid selleks, et juhtida meie tähelepanu Jumala sügavatele saladustele ja õpetada meile, et meie tarkus on piiratud; et meie igapäevase elu ümbruses on palju asju, mida lõplike olendite mõistus ei suuda mõista.

Skeptikud ei taha uskuda Jumalat, sest nad ei suuda mõista lõpmatut jõudu, millega Ta ennast avaldab. Aga Jumalat tuleb tunnustada niivõrd, kuivõrd Tema iseendast paljastab, kui ka niivõrd, kuivõrd Ta on meie piiratud mõistusele arusaadav. Nii jumalikus ilmutuses kui ka looduses on Jumal andnud saladusi, mis käskivad meie usku. Nii see peabki olema. Me võime olla alati otsimas, alati uurimas, alati õppimas, ja siiski on olemas lõpmatus, mis on veel ees.

„Kes on mõõtnud veed oma peopesas, mõõtnud taeva käelaiusega, kogunud maa tolmu mõõdunõusse, kaalunud mägesid kaaludel ja

künkaid vaekausil? Kes on juhatanud Issanda Vaimu või teda nõuandjana õpetanud? ... Vaata, rahvad on kui tilk ämbris ja nagu tilluke tolm kaalul. Vaata, ta tõstab saari nagu tühist asja. Liibanonist ei piisa põletuspuudeks ja selle loomadest ei piisa põletusohvriks. Kõik rahvad on tema ees eimiski; tema silmis on nad eimiskist vähem, vaid tühjus.“

„Kellega võrdlete siis Jumalat? Või kelle sarnasega võrdlete Teda? Kas te ei teadnud? Kas te ei ole kuulnud? Kas teile ei ole algusest peale öeldud? Kas te ei mõistnud seda maa alustest? Kes istub üle maa ringi ja kelle elanikud on nagu rohutirtsud, kes sirutab taeva välja nagu kangast ja laotab selle välja nagu telk, kus elada. ... ütleb Püha. Tõstke oma silmad üles ja vaadake, kes on need, kes loovad neid, kes toovad välja nende sõjaväe arvu järgi. Ta kutsub neid kõiki nende nimede järgi. Tema vägevuse tõttu ei jää neist ükski puudu, Ta on vägev oma väes.“

„"Miks sa ütled, Jaakob, ja räägid, Iisrael, et minu tee on varjatud Issandalt ja minu õigus on peidetud minu Jumala eest? Kas sa ei teadnud? Kas sa ei ole seda kuulnud? Igavene Jumal, Jehova, maailma lõppude Looja, ei väsita ega kurnata, Tema mõistus on läbitungimatu.“

Püha Vaimu poolt oma prohvetitele antud ilmutustest õppigem meie Jumala suurust. Prohvet Jesaja kirjutab:

„Aastal, mil kuningas Ussija suri, ma nägin Issandat istumas kõrgel ja ülendatud aujärjel, ja Tema äärelipp täitis templi. Nende kohal seisid serafiinid, kellel oli igaühel kuus tiiba: kahega nad kattisid oma näo, kahega oma jalad ja kahega nad lendasid. Ja üks hüüdis teisele ning ütles: „Püha, püha, püha on Issand Sõjavägedest! Kogu maa on täis Tema auhiilgust!“ Hääle peale, kes hüüdis, raputasid künniste alused ja kogu maja täitus suitsuga.“

„Siis ma ütlesin: "Oh, oh, oh! Sest ma olen hukka mõistetud, sest ma olen mustade huultega mees ja elan mustade huultega rahva keskel, sest mu silmad on näinud Kuningat, Issandat, Sõjaväe Issandat.“

„Siis lendas üks serafim minu juurde, kelle käes oli süttiv süsi, mille ta oli haagiga võtnud altarilt, ja ta puudutas sellega mu suud ning ütles: „Vaata, see on puudutanud su huuli, ja sinu süü on ära võetud ja sinu patt on lepitust saanud.““

„Ei ole Sulle sarnast, Issand, Sa oled suur, ja Su nimi on suur vägevuses. Kes ei kardaks Sind, kuningas rahvaste üle?„ Issand, sina oled mind läbi otsinud ja tundnud. Sina tead mu istumise ja mu tõusmise, Sa mõistad mu mõtteid kaugelt. Sa mõõdad mu sammu ja mu lamamiskoha, Sa tunnetad kõik mu teed. Sest ei ole sõna mu suus, et Sa, Issand, ei teaks seda. Sa oled mind tagant ja eest ümbritsenud ja panid oma käe mu peale. Minu jaoks on see teadmine liiga imeline; see on kõrge, ma ei saa seda kätte.““

„Suur on meie Issand ja suur on Tema vägi, ja Tema mõistus on lõpmatu.“

„Inimese teed on Issanda silme ees, ja Ta mõtleb kõik tema sammud.“

„Ta paljastab sügavad ja salajased asjad, Ta teab, mis on pimeduses, ja valgus elab Tema juures.“

„Jumalale on teada olnud kõik Tema teod maailma algusest.“ "Sest kes on tundnud Issanda meelt? või kes on olnud Tema nõuandja? Või kes on Temale esimesena midagi andnud, et see talle tagasi makstaks? Sest Temast ja Tema läbi ja Temasse on kõik. Temale olgu au igavesti.

„Igavesele Kuningale, surematule ja nähtamatule, kes üksi on surematu ning elab valguses, millele ükski inimene ei saa läheneda, keda ükski inimene pole näinud ega saa näha, olgu au ja vägi igavesti.“

„Kas teid ei hirmuta Tema Kõrgus? Ja Tema kartus langeb teie peale?“ Kas Jumal ei ole taevas kõige kõrgemal? Ja vaata tähtede kõrgust, kui kõrgel nad on!„ Kas on arvutatud Tema vägede arv? Ja kellele ei paista Tema valgus?“ „Ta teeb suuri tegusid, millest me ei saa aru. Sest Tema ütleb lumele: “Lange maha maa peale!„ Nõnda ka vihmahoogudele ja

Tema vägevate vihmahoogudele. Ta sulgeb igaühe käe, et kõik, keda Ta on loonud, tunneksid seda. Ta hajutab oma pilve äikesega ja juhatab seda oma käega, et nad teeksid, mida Tema käskis neil teha kogu elamiskõlbliku maa peal. “Kuulge nüüd seda:... Seisake paigal ja mõelge Jumala imelistele tegudele. Kas sa tead, kuidas Jumal paneb oma koorma nende peale ja läkitab valguse oma pilvest? Kas sa tead pilvede tasakaalutamist, Tema imelisi tegusid, kes on täiuslik teadmises? Kas sa oskad koos Temaga taevast laotada, mis on tugev nagu sulatatud peegel? Õpeta meile, mida me Temale vastata saame, sest me ei saa oma suud avada pimeduse pärast!

„"Kui tuul on möödunud ja puhastanud nad. Põhjast tuleb kuldne hiilgus, Jumalal on seal hirmuäratav auhiilgus. Kui me puudutame Kõrgemat, ei saa me Teda kätte; Ta on vägev väes ja õigluses ja õigusmõistmises.“

„Kes on nagu Issand, meie Jumal, kes elab kõrgel ja kummardub vaatama, mis on taevas ja maa peal?“

„Issand läheb mööda orkaani ja tormi, ja pilved on tema jalgade tolm.“

„Suur on Issand ja väga kiiduväärt, ja Tema suurus on uurimatu. Üks põlvkond kiidab Teie teod teisele, kuulutab Teie vägevaid tegusid. Ma räägin sinu suursugusest auväärsusest ja sinu imelistest tegudest. Ja inimesed räägivad sinu hirmuäratavate tegude vägevusest, ja ma kuulutan sinu suurt suurust. Nad jutustavad sinu suurt headust ja laulavad sinu õiglusest.“

„Kõik su teod kiidavad sind, Issand, ja su pühad õnnistavad sind. Nad kõnelevad su riigi aust ja jutustavad su väest, et teha inimlastele teatavaks su vägevad teod ja su riigi hiilgav au. Sinu riik on igavene riik ja su valitsus kestab põlvest põlve. ... Mu suu kuulutab Issanda kiitust. Kõik elav õnnistagu tema püha nime igavesti.“

Peatüki kirjakohad: Iiob 13:11; 22:12; 25:3; 37:5–24 (A.R.V. ääremärkus); Psalm 113:5, 6; Nahum 1:3; Psalm 145:3–21.

Mida rohkem me õpime tundma seda, mis Jumal on, ja seda, mis meie Tema silmis oleme, seda rohkem hakkame Teda kartma ja Tema ees värisema. Olgu tänased mehed hoiatuseks neist, kes muistsetel aegadel julgesid Jumala poolt pühaks kuulutatud asjadega vabalt ümber käia. Kui iisraellased julgesid avada kirstu tagasiteel filisteerlaste maalt, karistati nende ebausklikku julgetust.

Mõtle jälle sellele, mis juhtus Uzzaga. Kui Taaveti ajal viidi kirst Jeruusalemma, sirutas Ussa oma käe, et seda toetada. Jumala kohaloleku sümboli puudutamise eest tabas teda kohene surm.

Põlevas põõsas, kui Mooses, Jumala kohalolekut ära tundmata, kaldus imelist vaatepilti vaatama, anti käsk:

„Ära astu siia lähemale, võta jalast saapad ära, sest koht, kus sa seisad, on püha maa.... Ja Mooses varjas oma nägu, sest ta kartis Jumalat vaadata.“

„Ja Jaakob läks Beersebast välja ja läks Haaranile. Ja ta jõudis ühte kohta ja jäi sinna ööbima, sest päike oli läinud. Ta võttis sealt paigast mõned kivid ja pani need oma pea alla ning heitis sinna paika magama.“

„Ja ta nägi unenäos treppi, mis seisab maa peal ja mille ots ulatub taevasse; ja vaata, Jumala inimesed tõusevad ja laskuvad sellel. Ja vaata, Issand seisis selle kohal ja hüüdis:“

„Mina olen Issand, sinu isa Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal. Maa, millel sa lamad, annan ma sulle ja su järeltulijatele. ... Vaata, mina olen sinuga ja hoian sind kõikjal, kuhu lähed. Ma toon su tagasi sellele maale, sest ma ei jäta sind maha, enne kui olen teinud, mida sulle tõotasin.“

„Ja Jaakob ärkas unest üles ja ütles: „Tõesti, Issand on selles paigas, ja ma ei teadnudki seda!“ Ja ta kartses ja ütles: „Kui kohutav on see koht!“ sest see on Jumala maja ja taevaste värav."“

Kõrbe pühamus ja templis, mis olid Jumala elukoha maapealsed sümbolid, oli üks ruum pühendatud Tema kohalolekuks. Inglitega kaunistatud eesriiet ei tohtinud keegi muu kui üksi ülempreester üles tõsta. Selle eesriide üles tõstmine ja ilma kutsumata püha pühamusse sisse tungimine oli surm. Sest armuistme kohal elas kõige pühima auhiilgus, mida ükski inimene ei tohtinud vaadata ja ellu jääda. Aasta ainult ühel päeval astus ülempreester kõige pühamasse koha juurde teenistuse tegemiseks, kuid ta astus sinna värisemise ja hirmuga, sest ta nägi Jumala auhiilgust suitsu pilvedes. Kogu pühakojas vaikis kõik helid. Altarite juures ei teeninud preestreid. Kummardades vaikses hämmingus, pakkusid jumalateenistujad oma palved Jumala halastuse eest.

„Need asjad sündisid neile eeskujuks, ja need on kirjutatud hoiatuseks meile, kellele on jõudnud maailma lõpud.“

„Issand on oma pühas templis: kõik maa vaikigu Tema ees!“

„Issand valitseb, rahvas väriseb, Ta istub kerubite vahel, maa kõigub. Suur on Issand Siionis, Kõrge on Ta kõigi rahvaste üle. Kiitku nad Sinu suurt ja hirmsat nime, sest see on püha!"“

„Issanda troon on taevas, Tema silmad vaatavad, Tema silmalaugud proovivad inimlapsi. Kõrgelt oma pühakojast vaatab Ta maha; Issand vaatab taevast maa peale, et kuulda inimeste häält, Ta teeb nende südamed ühtemoodi ja annab neile teha kõik nende teod." Hirmutagu Issandat kogu maa, hirmutagu Teda kõik maa elanikud!“

Inimene ei saa Jumalat otsides teda leida. Ärgu ükski ülevate kätega püüdku tõsta eesriiet, mis varjab Tema au. Sest Tema kohtumõistmine on mõistetamatu ja Tema teed on läbimõeldamatud. Room 11:33. See on Tema halastuse tunnistus, et on olemas Tema väe varjamine, sest Jumala kohalolekut katva eesriide eemaldamine on surm. Ükski inimlik mõistus ei suuda tungida sellesse saladusesse, milles Kõigeväeline elab ja tegutseb. Ainult seda, mida Tema soovib meile avaldada, võime me

Temast mõista. Mõistus peab tunnistama endale ülemaist autoriteeti. Süda ja mõistus peavad alluma Suurele OLEMALE.

Peatüki kirjakohad: Õpetussõnad 30:5, 6; 5:22; Iiob 11:7-9; 28:12-28; Jesaja 40:12-28; Jesaja 6:1-7; Jeremija 10:6, 7; Psalm 139:1-6; Psalm 147:5; Õpetussõnad 5:21; Taaniel 2:22; Apostlite teod 15:18; Roomlastele 11:34-36; 1. Timoteosele 1:17; 6:16; 2. Moosese 3:5, 6; 1. Moosese 28:10-17; 1. korintlastele 10:11; Habakuk 2:20; Psalm 99:1-3; 11:4; 102:19; 33:14, 15, 8.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 427–438. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

37. PEATÜKK

37. Väär ja õige kasvatus

„Miks kulutate raha selle peale, mis ei ole leib?“

Pahatahtliku liidu juhataja püüab alati hoida silmist Jumala sõna ja tuua esile inimeste arvamusi. See tähendab, et me ei kuule enam Jumala häält, kes ütleks: „See on tee, kõndige sellel!“ Iisaja 30:21. Pööratud haridusprotsesside kaudu teeb ta kõik endast oleneva, et taevase valguse ähmastada.

Filosoofilised spekulatsioonid ja teaduslikud uuringud, milles Jumalat ei tunnistata, teevad skeptikutest tuhandeid. Tänapäeva koolides õpetatakse hoolikalt ja põhjalikult neid järeldusi, millele teadlased oma teadusuuringute tulemusena on jõudnud; samas antakse selgelt mõista, et kui need teadlased on õiged, siis ei saa olla õige ka Piibel. Skeptitsism on inimese mõistusele meeldiv. Noored näevad selles kujutlusvõimet äratavat iseseisvust ja eksivad. Saatan on võidukas. Ta toidab iga kahtluse seemet, mis noorte südamesse külvatakse. Ta paneb selle kasvama ja kandma vilja ning varsti on kogutud rikkalik saak ebausust.

Sellepärast, et inimese süda kaldub kurja, on nii ohtlik külvata skeptitsismi seemneid noorte vaimudesse. Kõik, mis nõrgestab usku Jumalasse, röövib hingelt võime kiusatusele vastu seista. See eemaldab ainsa tõelise kaitse patu vastu. Meil on vaja koole, kus noori õpetatakse, et suurus seisneb Jumala austamises, avaldades Tema iseloomu igapäevases elus. Tema sõna ja tegude kaudu peame õppima tundma Jumalat, et meie elu vastaks Tema tahtmisele.

Uskmatud autorid.

Hariduse saamiseks peetakse paljude arvates vajalikuks õppida uskmatute autorite kirjutisi, sest need teosed sisaldavad palju säravaid mõttehelmeid. Aga kes oli nende mõttepärlite algataja? See oli Jumal ja ainult Jumal. Ta on kõigi valguste allikas. Miks peaksime siis usklike teostes sisalduva eksimuste massi läbi ujuma mõne intellektuaalse tõe nimel, kui kõik tõed on meie käsutuses?

Kuidas on võimalik, et mehed, kes on sõjas Jumala valitsusega, omandavad aeg-ajalt tarkust, mida nad väljendavad? Isegi saatan on õppinud taevases koolis ja tal on teadmisi nii heast kui ka halvast. Ta seob kokku väärtusliku ja viletsa ning see annab talle võimu eksitada. Aga kuna saatan on riietunud taevase sära riietesse, kas me peaksime teda vastu võtma kui valguse inglit? Kiusajal on oma metoodika järgi väljaõpetatud, tema vaimust inspireeritud ja tema tööle kohandatud agendid. Kas me teeme nendega koostööd? Kas me peaksime võtma oma hariduse omandamiseks vajalikuks tema agendite töid?

Kui aega ja vaeva, mida kulutatakse paganate säravate mõtete mõistmiseks, kulutataks Jumala sõna väärtuslike asjade uurimiseks, siis tuhanded, kes praegu istuvad pimeduses ja surma varjus, rõõmustaksid elu valguse hiilguses.

Ajalooline ja teoloogiline teadmine.

Kristliku töö ettevalmistuseks peetakse paljude arvates vajalikuks omandada ulatuslikud teadmised ajaloolistest ja teoloogilistest kirjutistest. Nad arvavad, et see teadmine on neile abiks evangeeliumi õpetamisel. Kuid inimeste arvamuste vaevarikas uurimine kaldub nende teenistuse nõrgestamisele, mitte tugevdamisele. Kui ma näen raamatukogusid, mis on täis raskeid ajaloo ja teoloogia raamatuid, siis ma mõtlen, miks kulutada raha sellele, mis ei ole leib? Johannese evangeeliumi kuues peatükk ütleb meile rohkem, kui sellistes teostes leidub. Kristus ütleb: „Mina olen elu leib: kes Minu juure tuleb, ei jää nälga, ja kes usub Minusse, ei jää iialgi janusse.“ Mina olen elav leib, mis taevast on alla tulnud. Kui keegi sööb seda leiba, siis ta elab

igavesti. Ja leib, mille Mina annan, on Minu liha, mille Ma annan maailma elu eest. „Kes usub Minusse, sellel on igavene elu.“ Sõnad, mis Ma teile räägin, on vaim ja elu.

On olemas ajaloo uurimine, mida ei tohi hukka mõista. Püha ajalugu oli üks prohvetite koolide õppeaineid. Tema käekirjas rahvastega jälgiti Jehowa jalajälgi. Nii peamegi täna arutlema Jumala tegemiste üle maa rahvastega. Me peame ajaloos nägema ennustuste täitumist, uurima Jumala juhtimist suurtes reformiliikumistes ja mõistma sündmuste arengut rahvaste kokkukuulutamisel suure vaidluse lõplikuks võitluseks.

Selline õpe annab laia, terviklikku pilti elust. See aitab meil mõista midagi selle suhetest ja sõltuvustest, kui imeliselt me oleme seotud ühiskonna ja rahvaste suure vennaskonnaga, ja kui suures ulatuses tähendab ühe liikme rõhumine ja alandamine kaotust kõigile.

Aga ajalugu, nagu seda tavaliselt õpetatakse, tegeleb inimese saavutustega, tema võitudega lahingutes, tema edukusega võimu ja suuruse saavutamisel. Jumala tegevus inimeste asjades on silmist kaotatud. Vähesed uurivad Tema eesmärgi väljakujunemist rahvaste tõusul ja langusel.

Ja suures osas on teoloogia, nagu seda uuritakse ja õpetatakse, vaid inimeste spekulatsioonide rekord, mis teenib ainult „pimestada nõu sõnadega, millel puudub teadmine“. Liiga sageli ei ole nende paljude raamatute kogumise motiiviks mitte niivõrd soov saada vaimule ja hingele toitu, kui soov tutvuda filosoofide ja teoloogidega, soov esitada inimestele kristlust teadlikes sõnades ja väidetes.

Kõik kirjutatud raamatud ei pruugi olla pühale elule kasulikud. „Õppige Minult,“ ütles Suur Õpetaja, „võtke Minu koorem enesele, õppige Minu tasadusest ja alandlikkusest.“ Teie intellektuaalne uhkus ei aita teil suhelda hingedega, kes hukkuvad elava leiva puudumise tõttu. Nende raamatute uurimisel lased sa neil asendada praktilisi õppetunde, mida

sa peaksid saama Kristuselt. Selle uuringu tulemustega rahva kõhtu ei täida. Väga vähe teadustööst, mis on vaimule nii väsitav, annab seda, mis aitab olla hingede edukas töötaja.

Päästja tuli „evangeeliumi kuulutama vaestele“. Lk 4:18. Oma õpetuses kasutas Ta kõige lihtsamaid termineid ja kõige lihtsamaid sümboleid. Ja öeldakse, et „rahvas kuulas Teda hea meelega“. Markuse 12:37. Need, kes püüavad teha Tema tööd praeguseks ajaks, vajavad sügavamat arusaamist Tema õpetustest.

Elava Jumala sõna on kõige kõrgem haridus. Need, kes rahvale teenivad, peavad elava leiba sööma. See annab neile vaimset tugevust, et nad oleksid valmis teenima kõiki inimesi.

Klassikad.

Kolledžites ja ülikoolides pühendavad tuhanded noored suure osa oma parimatest eluaastatest kreeka ja ladina keele õppimisele. Ja samal ajal, kui nad neid uuringuid teevad, kujundatakse meelt ja iseloomu paganliku kirjanduse kurjade tunnetega, mille lugemist üldiselt peetakse nende keelte õppimise oluliseks osaks.

Klassikate tundjad väidavad, et „Kreeka tragöödiad on täis incesti, mõrvu ja inimohvreid himulikele ja kättemaksuhimulistele jumalatele.“ Palju parem oleks maailmale, kui sellistest allikatest saadud haridusest loobutaks. Kas saab käia kuumade söetükkide peal, ilma et jalad põletada ei saaks? Õpetussõnad 6:28. „Kes suudab puhast asja saada rüvedast? mitte ühtegi.“ Jobi 14:4. Kas me võime siis oodata, et noored arendavad kristlikku iseloomu, kui nende haridus on kujundatud nende poolt, kes põlgavad Jumala seaduse põhimõtteid?

Õpilased jäljendavad vaid seda, mida neile nende õpingutega silme ette pannakse, kui nad vabastavad end piirangutest ja sukelduvad hoolimatutesse lõbustustesse, laiskusesse ja pahandustesse. On kutsealasid, kus on vaja teadmisi kreeka ja ladina keelest. Mõned inimesed peavad neid keeli õppima. Kuid praktiliseks kasutamiseks

vajalik teadmine nendest võiks saada ilma korrumpeerunud ja korrumpeerivat kirjandust uurimata.

Kreeka ja ladina keele tundmist ei vaja paljud. Surnud keelte õppimine tuleks teha teisejärguliseks nende ainete õppimise suhtes, mis õpetavad keha ja vaimu kõikide võimete õiget kasutamist. On rumal, kui üliõpilased kulutavad oma aega surnud keelte omandamisele või raamatute teadmistele, jättes tähelepanuta elu praktiliste ülesannete ettevalmistuse.

Mida õpilased koolist lahkudes endaga kaasa võtavad? Kuhu nad lähevad? Mida nad tegema peaksid? Kas neil on teadmised, mis võimaldaksid neil õpetada teisi? Kas neid on õpetatud tõelisteks isadeks ja emadeks? Kas nad suudavad seista perekonna ees tarkade õpetajate rollis? Ainus vääriline haridus on see, mis viib noormehi ja -naisi Kristuse sarnaseks, mis valmistab neid elu vastutusteks, mis valmistab neid perekonna eesotsas seisma. Sellist haridust ei saa omandada paganlike klassikute uurimisega.

Sensatsiooniline kirjandus.

Paljud tänapäeva populaarsed väljaanded on täis sensatsioonilisi lugusid, mis harivad noori kurjusse ja viivad neid hukatuse teele. Mere lapsed aastates, vanad kuriteo teadmises. Neid õhutatakse kurjusele lugemise kaudu. Fantaasias tegutsevad nad kujutatud tegude üle, kuni nende ambitsioon on ärganud näha, mida nad suudavad kuriteo toimepanemisel ja karistusest pääsemisel teha.

Laste ja noorte aktiivsele mõistusele on kujuteldavates tuleviku ilmutustes kujutatud stseenid reaalsus. Kuna revolutsioone ennustatakse ja kirjeldatakse igasuguseid menetlusi, mis purustavad seaduse ja enesepiirangute tõkked, haarab paljusid nende kujutelmade vaim. Nad viiakse kuritegudele, mis on võimalusel veelgi hullemad, kui need sensatsioonikirjanikud kujutavad. Selliste mõjude kaudu muutub

ühiskond demoraliseerunuks. Seadusetuse seemned külvatakse laialt. Keegi ei pea imestama, et kuritegude saak on selle tulemuseks.

Romantilised, kergemeelsed, põnevad jutustused on peaaegu sama palju lugejale nuhtluseks. Autor võib püüda õpetada moraalset õppetundi, kogu oma teoses võib ta põimida religioosseid tundeid; kuid sageli teenivad need ainult selleks, et varjata rumalust ja väärtusetust allpool.

Maailm on üle ujutatud raamatutega, mis on täis ahvatlevat eksitust. Noored saavad tõeks seda, mida Piibel hukka mõistab kui vale, ja nad armastavad ja hoiavad kinni pettusest, mis tähendab hinge hukkumist.

On olemas teoseid, mis on kirjutatud tõe õpetamise või mõne suure kurjuse paljastamise eesmärgil. Mõned neist on teinud head. Samas on nad ka tohutut kahju tekitanud. Need sisaldavad väiteid ja väga kujundlikke kirjatükke, mis ergutavad kujutlusvõimet ja tekitavad mõttejadasid, mis on eriti noortele ohtlikud. Kirjeldatud stseene elatakse oma mõtetes läbi korduvalt. Selline lugemine muudab meele kasulikuks ja teeb selle vaimseks harjutuseks sobimatuks. See hävitab huvi Piibli vastu. Taevaste asjadele jääb mõtetest vähe ruumi. Kui mõte püsib ebapuhtust kujutavatel piltidel, siis tekib kirg ja lõpuks ongi patt.

Kahjulik on isegi väljamõeldis, mis ei sisalda mingeid ebaeetilisi ettekujutusi ja mis võib olla mõeldud suurepäraste põhimõtete õpetamiseks. See soodustab kiiret ja pinnapealset lugemist ainult loo pärast. Nõnda kipub see hävitama seotud ja jõulise mõtlemise võimu; see teeb hinge ebasobivaks kaaluma kohustuse ja saatuse suuri probleeme.

Lihtsalt meelelahutuseks armastuse kasvatamisega tekitab ilukirjanduse lugemine vastumeelsust elu praktiliste kohustuste vastu. Oma põneva, uimastava jõu kaudu on see sageli vaimse ja füüsilise haiguse põhjustaja. Paljud viletsad, hooletusse jäetud kodud, paljud

eluaegsed invaliidid, paljud hullumaja vangid on saanud selliseks romaani lugemise harjumuse tõttu.

Sageli on nõutud, et noori sensatsioonilise või väärtusetu kirjanduse juurest ära võitmiseks tuleks neile pakkuda paremat kirjandust. See on nagu alkohooliku ravimine, andes talle viski või brändi asemel kergemaid alkohoolseid jooke, näiteks veini, õlut või siidrit. Nende kasutamine soodustaks pidevalt isu tugevamate stimulantide järele. Ainuke kaitse joobnule ja ainuke kindlustus mõõdukale on täielik hoidumine joomisest. Sama reegel kehtib ka fantaasia armastajale. Täielik hoidumine on tema ainus kindlustus.

Muistendid ja muinasjutud.

Laste ja noorte hariduses antakse nüüd suurt kohta muinasjuttudele, müütidele ja väljamõeldistele. Selliseid raamatuid kasutatakse koolides ja neid leidub paljudes kodudes. Kuidas võivad kristlikud vanemad lasta oma lastel kasutada niisuguseid valede täis raamatuid? Kui lapsed küsivad oma vanemate õpetusega nii vastuolus olevate lugude tähendust, siis vastatakse, et need ei ole tõed; kuid see ei kõrvalda nende kasutamise halbu tagajärgi. Nendes raamatutes esitatud ideed eksitavad lapsi. Nad õpetavad valesid vaateid elule ja sünnitavad ning kasvatavad soovi ebareaalsuse järele.

Selliste raamatute laialdane kasutamine on praegusel ajal üks saatanate kavalustest. Ta püüab juhtida vanade ja noorte mõtteid eemale iseloomu kujundamise suurest tööest. See tähendab, et meie lapsed ja noored peavad saama ära viidud hingetapjate pettustega, millega ta maailma täidab. Seepärast püüab ta nende mõtteid kõrvale juhtida Jumala sõnast, et takistada neil teada saada neid tõdesid, mis oleksid nende kaitseks.

Mitte kunagi ei tohi panna laste või noorte kätte raamatuid, mis sisaldavad tõe moonutamist. Ärgem laskem oma lastel hariduse omandamise käigus saada selliseid ideid, mis osutuvad patu seemeteks.

Kui täiskasvanud mõistusega inimesed selliste raamatutega kokku ei puutuks, oleksid nad ise palju turvalisemad ja nende eeskuju ja mõju õigele poolele teeks noorte kaitsmise kiusatuse eest palju vähem raskeks.

Meil on rohkelt seda, mis on tõeline, mis on jumalik. Teadmisi janunevad ei pea minema saastunud allikatele. Issand ütleb:

„"Kalluta oma kõrv ja kuula tarkade sõnu ja pööra oma süda minu teadmistele. Kas ma ei ole sulle kirjutanud suurepäraseid nõuandeid ja teadmisi, et anda sulle teada tõe sõnade kindlust, et sa võiksid vastata tõe sõnadega neile, kes sind saadavad? Ta kehtestas tunnistuse Jaakobis ja seaduse Iisraelis,“

„Seda käskis ta meie esiisadel oma lastele teatavaks teha, kuulutades tulevasele põlvele Issanda kiiduväärseid tegusid, tema väge ja imesid, mida ta on teinud. Et tulevane põlvkond neid tunneks, lapsed, kes veel sünnivad, ning need tõuseksid ja jutustaksid neist oma lastele, et need paneksid oma lootuse Jumalale.“

„Issanda õnnistus teeb rikkaks, ta ei lisa sellele kurbust.“

Kristuse õpetus.

Niisiis on ka Kristus evangeeliumis tõe põhimõtteid esitanud. Tema õpetuses võime juua puhast vett, mis voolab Jumala aujärjelt. Kristus oleks võinud anda inimestele teadmisi, mis oleksid ületanud kõik varasemad paljastused, ja pannud kõik teised avastused varju. Ta oleks võinud lahendada müsteeriumi müsteeriumi järele ja oleks võinud keskendada neile imelistele paljastustele järjestikuste põlvkondade aktiivseid, tõsiseid mõtteid kuni aja lõpuni. Aga Ta ei säästnud hetkekski, et õpetada päästeõpetust. Tema aega, Tema võimeid ja Tema elu hinnati ja kasutati ainult kui vahendit inimeste hingede päästmiseks. Ta oli tulnud otsima ja päästma seda, mis oli kaotatud, ja Ta ei tahtnud taganeda oma eesmärgist. Ta ei lasknud midagi end kõrvale juhtida.

Kristus andis ainult seda teadmist, mida sai kasutada. Tema õpetus rahvale piirdus oma seisundi praktiliste vajadustega. Tema ei rahuldanud nende uudishimu, mis viis neid Tema juurde uurivaid küsimusi esitama. Kõik sellised küsitlemised muutis ta tähtsaks, tõsiseks, eluliseks üleskutseks. Nendele, kes nii innukalt tahtsid teadmistepuust vilja kätte saada, pakkus ta elupuust vilja. Nad leidsid kõik teed suletuks, välja arvatud tee, mis viib Jumala juurde. Iga allikas oli suletud, välja arvatud igavese elu allikas.

Meie Päästja ei julgustanud kedagi minema oma aja rabinaalskoolidesse, sest nende mõistused oleksid saastatud pidevalt korduvate „Nad ütlevad“ või „On öeldud“ sõnadega. Miks me siis peaksime vastu võtma inimeste ebastabiilseid sõnu kui kõrgemat tarkust, kui meie käsutuses on suurem ja kindlam tarkus?

See, mida ma olen näinud igavestest asjadest, ja see, mida ma olen näinud inimkonna nõrkusest, on sügavalt muljet avaldanud ja mõjutanud mu elutöö. Ma ei näe midagi, milles inimest võiks kiita või ülistada. Ma ei näe mingit põhjust, miks ma peaksin usaldama ja ülistama ilmalike tarkade ja niinimetatud suurte meeste arvamusi. Kuidas võivad need, kes on ilma jumaliku valgustuseta, õigesti mõista Jumala plaane ja teid? Nad kas eitavad Teda täielikult ja ignoreerivad Tema olemasolu, või piiravad Tema võimu oma piiratud ettekujutustega.

Valime endale õpetajaks Tema, kes on loonud taeva ja maa, kes on paigutanud tähed taevavõlvile ja määranud päikesele ja kuule nende töö.

On õige, et noored tunnevad, et nad peavad saavutama oma vaimsete võimete kõrgeima arenguastme. Me ei piiraks haridust, millele Jumal ei ole piire seadnud. Aga meie saavutused ei kasuta midagi, kui neid ei kasutata Jumala au ja inimkonna heaolu nimel.

Ei ole hea tungida mõistust õpingutega, mis nõuavad suurt pingutust, kuid mida praktilises elus ei kasutata. Selline koolitus on õpilasele kaotuseks. Need uuringud vähendavad tema soovi ja kalduvust neile uuringutele, mis sobiksid talle kasulikuks ja võimaldaksid tal täita oma kohustusi. Praktiline koolitus on väärt palju rohkem kui ükskõik milline kogus pelgalt teoreetilist arutlemist. Ei piisa isegi teadmiste omamisest. Meil peab olema oskus oma teadmisi õigesti kasutada.

Aeg, vahendid ja õpingud, mida nii paljud kulutavad võrdlemisi kasutu hariduse saamiseks, tuleks pühendada haridusele, mis teeks neist praktilised mehed ja naised, kes on valmis kandma elu vastutust. Selline haridus oleks väga väärtuslik.

Vajame teadmisi, mis tugevdavad meie vaimu ja hinge, mis teevad meist paremaid mehi ja naisi. Südameharidus on palju tähtsam kui pelgalt raamatute lugemine. On hea, isegi hädavajalik, et meil oleks teadmisi maailmast, kus me elame; kuid kui me jätame oma arvestusest välja igaviku, siis me teeme vea, millest me ei suuda enam kunagi taastuda.

Õpilane võib pühendada kõik oma võimed teadmiste omandamisele; kuid kui tal puudub teadmine Jumalast, kui ta ei järgi seadusi, mis reguleerivad tema enda olemist, siis ta hävitab iseennast. Valede harjumuste kaudu kaotab ta enesehinnangu võime; ta kaotab enesekontrolli. Ta ei suuda õigesti mõelda asjadest, mis teda kõige sügavamalt puudutavad. Ta on mõistuse ja keha kohtlemisel hoolimatu ja irratsionaalne. Oma õigete põhimõtete kasvatamata jätmisega on ta hukka mõistetud nii praeguse kui ka tulevase maailma jaoks.

Kui noored mõistaksid oma nõrkust, siis leiaksid nad Jumalast oma tugevuse. Kui nad püüavad Tema käest õpetust saada, saavad nad Tema tarkusest targaks ja nende elu on maailmale õnnistuseks. Aga kui nad jätavad oma mõtted lihtsalt ilmalikele ja spekulatiivsetele uuringutele ja lahkuvad seeläbi Jumalast, siis nad kaotavad kõik, mis elu rikastab.

Peatüki kirjakohad: Johannese 6:35, 51, 47, 63; Õpetussõnad 22:17-21; Psalm 78:5, 4, 6, 7; Õpetussõnad 10:22.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 439–450. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

38. PEATÜKK

38. Tõeliste teadmiste otsimise tähtsus

„Kalluta oma kõrv ja pööra oma süda minu teadmiste poole.“

Me peame mõistma selgemalt kui meie, millised on küsimused, mis on kaalul selles suures konfliktis, milles me osaleme. Me peame paremini mõistma Jumala sõna tõdede väärtust ja ohtu, mida kujutab endast meie mõistuse kõrvalejuhtimine nendest suurest eksitajast.

Meie lunastamiseks vajaliku ohvri lõpmatu väärtus paljastab tõsiasja, et patt on tohutu kurjus. Kogu inimorganism on patu kaudu rikutud, mõistus moonutatud, kujutlusvõime riknenud. Patt on alandanud hinge võimeid. Kiusatused väljastpoolt leiavad vastukaja südames ja jalad pöörduvad märkamatult kurja poole.

Kuna meie eest tehtud ohver oli täielik, peab ka meie puhastamine patust olema täielik. Jumala seadus ei vabanda ühtki kuritööd, ükski ebaõiglus ei pääse selle hukkamõistest. Evangeeliumi eetika ei tunnista muud standardit kui jumalikku iseloomu täiuslikkust. Kristuse elu oli täiuslik täideviimine igast seaduse käsust. Ta ütles: „Mina olen oma Isa käske täitnud.“ Tema elu on meile eeskujuks allumise ja teenimise suhtes. Ainult Jumal suudab südant uuendada. „Sest see on Jumal, kes teis toimib nii, et ta tahab kui ka teeb heaks tahtmiseks.“ Aga meile on öeldud: „Tee iseenesest õigeks!“

Töö, mis nõuab meie mõtlemist.

Vigu ei saa parandada ja käitumise reforme ei saa teha mõne nõrga, katkendliku pingutusega. Iseloomu kujundamine ei ole ühe päeva ega ühe aasta töö, vaid kogu elu töö. Võitlus enese üle, pühaduse ja taeva

nimel on eluaegne võitlus. Ilma pideva pingutuseta ja pideva tegevuseta ei saa olla edasiminekut jumalikus elus, ei võidukrooni saavutamist.

Kõige tugevam tõestus inimese langemisest kõrgemast seisundist on asjaolu, et see maksab nii palju tagasi pöördumiseks. Tagasiteed saab saavutada ainult raske võitluse teel, tolli-tolli, tunni-tunni. Ühel hetkel, kiire, ettevaatamatu teoga, võime panna end kurjuse võimu alla; kuid selle ahelate katkestamiseks ja pühemasse ellu jõudmiseks on vaja rohkem kui hetke. Eesmärk võib olla kujundatud, töö alustatud; kuid selle saavutamine nõuab vaeva, aega, püsivust, kannatlikkust ja ohverdusi.

Me ei saa endale lubada tegutseda impulsiivselt. Me ei saa hetkekski valvsust kaotada. Arvukate kiusatuste kätte sattudes peame kindlalt vastu seisma või oleme kaotatud. Kui me tuleksime elu lõppu oma töö tegemata, oleks see igavene kaotus.

Apostel Pauluse elu oli pidev konflikt iseendaga. Ta ütles: „Ma suren iga päev.“ 1. Korintlastele 15:31. Tema tahe ja soovid olid iga päev vastuolus kohustusega ja Jumala tahega. Selle asemel, et järgida oma kalduvust, tegi ta Jumala tahtmist, kuigi see oli tema loomusele väga valus.

Elu lõpus, vaadates tagasi oma võitlustele ja võitudele, võis ta öelda: „Ma olen võidelnud hea võitluse, ma olen oma jooksu lõpetanud, ma olen usku hoidnud; edaspidi on mulle säilitatud õiguse kroon, mille Issand, õiglane kohtumõistja, annab mulle sel päeval.“

Kristlik elu on võitlus ja marss. Selles sõjas ei ole vabastust, pingutus peab olema pidev ja püsiv. Jätkuva pingutuse abil säilitame me võidu Saatana kiusatuste üle. Kristlikku terviklikkust tuleb otsida vastupandamatu jõuga ja säilitada otsustava kindlameelsusega.

Keegi ei tõuse üles ilma karmideta, püsivate pingutusteta enda heaks. Selles sõjas peavad kõik ise tegutsema, keegi ei saa meie eest võidelda. Individuaalselt oleme vastutavad võitluse küsimuste eest; kuigi Noa,

Job ja Daniel olid maa peal, ei suutnud nad oma õiguse tõttu päästa oma poega ega tütart.

Õpitavad teadused.

On olemas kristluse teadus, mida tuleb omandada - teadus, mis on sama palju sügavam, laiem, kõrgem kui ükski inimteadus, kui taevas on kõrgem kui maa. Meie mõistus tuleb distsiplineerida, harida ja treenida, sest me peame teenima Jumalat viisil, mis ei ole kooskõlas meie loomupärase kalduvusega. Pärilikud ja kultiveeritud kurjuse kalduvused tuleb ületada. Sageli tuleb eluaegne haridus ja väljaõpe kõrvale heita, et saada Kristuse kooli õpilaseks. Meie südamed peavad saama tugevaks Jumalas. Meil tuleb kujundada mõtteharjumused, mis võimaldavad meil kiusatusele vastu panna. Me peame õppima üles vaatama. Jumala sõna põhimõtted - põhimõtted, mis on nii kõrged kui taevas, ja mis hõlmavad igavikku - me peame mõistma nende mõju meie igapäevaelule. Kõik teod, kõik sõnad, kõik mõtted peavad olema kooskõlas nende põhimõtetega. Kõik peab olema kooskõlas Kristusega ja allutatud Kristusele.

Püha Vaimu väärt kingitusi ei arendata ühe hetkega. Julgeus, vastupidavus, tasakaalukus, usk, muutumatu usaldus Jumala päästmisvõimesse omandatakse aastate kogemuse kaudu. Püha püüdluse ja kindla õiguse järgimisega peavad Jumala lapsed oma saatuse kinnitama.

Aega ei ole kaotada.

Meil ei ole aega kaotada. Me ei tea, kui varsti võib meie prooviaeg lõppeda. Kõige pikemalt on meil siin vaid lühike eluiga ja me ei tea, kui varsti võib surma nool meie südamesse torkida. Me ei tea, millal meid võib kutsutud olla loobuma maailmast ja kõigist selle huvidest. Meie ees laieneb igavik. Lõpuks tõstetakse eesriie kõrvale. Aga mõned lühikesed aastad, ja igaühele, kes nüüd elavate hulka arvatakse, läheb välja käsk:

„Kes on ebaõiglane, olgu jätkuvalt ebaõiglane, ja kes on räpane, olgu jätkuvalt räpane, ja kes on õiglane, olgu jätkuvalt õiglane, ja kes on püha, olgu jätkuvalt püha.“

Kas oleme valmis? Kas me oleme saanud tuttavaks Jumalaga, taeva valitsejaga, seaduseandjaga, ja Jeesusega Kristusega, kelle Ta maailma oma esindajaks saatis? Kui meie elutöö on lõppenud, kas me suudame öelda, nagu meie eeskuju Kristus:

„Ma olen Sind austanud maa peal. Ma olen lõpetanud selle töö, mille Sa mulle andsid teha. “Mina olen avaldanud Sinu nime?"

Jumala inglid püüavad meid ära tõmmata iseendast ja maapealsetest asjadest. Ärge laske neil asjata vaeva näha.

Mõtteid, mida on lastud ohjeldamatult uitama minna, tuleb muuta. „Vöötage oma mõistuse niuded, olge kained ja pange kogu lootus armule, mida teile tuuakse Jeesuse Kristuse ilmumisel. Kuulekate lastena ärge kujundage oma elu endiste himude järgi, milles elasite teadmatuses. Nagu püha on tema, kes teid kutsus, olge ka teie pühad kogu oma käitumises. Sest on kirjutatud: olge pühad, sest mina olen püha.“

Mõtted peavad olema keskendatud Jumalale. Me peame tegema tõsiseid jõupingutusi, et ületada loomuliku südame kurjad kalduvused. Meie jõupingutused, meie eneseohverdus ja püsivus peavad olema proportsionaalsed lõpmatu väärtusega objekti suhtes, mille poole me püüdleme. Ainult siis, kui me võidame nagu Kristus võitis, võidame me elu auhinna.

Vajadus eneseohverduse järele.

Inimese suur oht on enesepettuses, enesepiisavuses ja seeläbi Jumalast, oma jõu allikast, lahkumises. Meie loomulikud kalduvused, kui neid ei paranda Jumala Püha Vaim, kannavad endas moraalse surma seemneid. Kui me ei ole eluliselt seotud Jumalaga, siis ei suuda me

vastu seista enesehaletsuse, enesearmastuse ja pattuseks ahvatlemise õelatele mõjudele.

Selleks, et saada abi Kristuselt, peame me mõistma oma vajadust. Meil peab olema tõeline teadmine iseendast. Ainult tema, kes tunneb end patuseks, saab Kristuselt päästetud. Ainult siis, kui me näeme oma täielikku abitust ja loobume igasugusest enesekindlusest, saame me haarata jumalikust võimust.

Mitte ainult kristliku elu alguses tuleb seda enese tagasihoidmist teha. Iga ülespoole astumise juures tuleb see uuesti taastada. Kõik meie head teod on sõltuvad väest väljaspool meid; seepärast peab olema pidev südame pürgimine Jumala poole, pidev, siiras pattude tunnistamine ja hinge alandamine Tema ees. Ohtud ümbritsevad meid; ja me oleme turvalised ainult siis, kui me tunneme oma nõrkust ja klammerdume usuga meie võimsasse Päästjasse.

Kristus tõelise teadmise allikas.

Me peame pöörama selja tuhandetele tähelepanu pakkuvatele teemadele. On asju, mis võtavad aega ja tekitavad uudishimu, kuid lõpevad tühjalt. Kõrgeimad huvid nõuavad tähelepanu ja energiat, mida nii sageli pühendatakse võrdlemisi ebaolulistele asjadele.

Uute teooriate aktsepteerimine ei too iseenesest hingele uut elu. Iseenesest oluliste faktide ja teooriatega tutvumine on väheväärtuslik, kui seda ei rakendata praktiliselt. Meil on vaja tunda oma vastutust anda oma hingedele toitu, mis toidab ja ergutab vaimset elu.

„Pööra kõrv tarkuse poole, … juhi oma süda mõistmise poole. … Otsi tarkust nagu hõbedat, … nagu peidetud varandust. Siis mõistad, mida tähendab karta Issandat, ja õpid tundma Jumalat. … Siis mõistad õigust ja õiglust, ausust ja iga head teed. Sest tarkus tuleb su südamesse ja teadmine rõõmustab su hinge. Arukus valvab su üle ja mõistmine hoiab sind.“ Tarkus „on elupuu neile, kes temast kinni haaravad. Õnnis on igaüks, kes temast kinni hoiab“.

Peatüki kirjakohad: Õpetussõnad 2:2–11 (A.R.V.) ja 3:18.

Meie jaoks uuritav küsimus on: „Mis on tõde - tõde, mida tuleb hoida, armastada, austada ja kummardada?“ Teaduse kummardajad on lüüa saanud ja heidutanud oma püüdlustes Jumalat avastada. Mida nad peavad praegu uurima, see on: „Milline on tõde, mis võimaldab meil saavutada meie hingede pääste?“

„Mida te arvate Kristusest? “ - see on kõige tähtsam küsimus. Kas sa võtad Tema vastu isiklikuks Päästjaks? Aga kõigile, kes Teda vastu võtsid, andis Ta võimu saada Jumala lapsiks.

Kristus paljastas oma jüngritele Jumala niimoodi, et tegi nende südames erilist tööd, mida Ta soovib teha ka meie südames. On palju neid, kes, liialt teooriatele keskendudes, on kaotanud nägemuse Päästja elava näite jõust. Nad on kaotanud Tema silmist kui alandliku, eneseohverdava töötaja. Nad vajavad seda, et näha Jeesust. Igapäevaselt vajame Tema kohalolu värsket paljastamist. Me peame rohkem järgima Tema eeskuju enese tagasihoidlikkuses ja eneseohverduses.

Meil on vaja Pauluse kogemust, kui ta kirjutas: „Mina olen risti löödud Kristusega; aga ma ei ela enam mina, vaid Kristus elab minus; ja mida ma nüüd elan lihas, seda ma elan usus Jumala Poja sisse, Kes mind on armastanud ja on andnud Iseenese minu eest.“

Jumala ja Jeesuse Kristuse tundmine, mis väljendub iseloomus, on kõrgemal kõigest muust, mida maa peal või taevas hinnatakse. See on kõige kõrgem haridus. See on võti, mis avab taevase linna väravad. See teadmine on Jumala tahe, et kõik, kes Kristuse peale pannakse, saaksid seda teadmist.

Peatüki kirjakohad: Johannese 15:10; Filiplastele 2:13, 12; 2. Timoteosele 4:7, 8; Ilmutusraamat 22:11; Johannese 17:4-6; 1. Peetruse 1:13-16; Galaatlastele 2:20.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 451–457. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

39. PEATÜKK

39. Jumala sõna kaudu saadud teadmised

„Sinu sõnade avanemine annab valgust ja mõistmist.“

Kogu Piibel on Jumala au avaldamine Kristuses. Võetud, usutud, kuuletud, see on suur vahend iseloomu muutmisel. See on suur stiimul, piirav jõud, mis kiirendab füüsilisi, vaimseid ja vaimseid võimeid ning suunab elu õigetesse kanalitesse.

Põhjus, miks noored ja isegi küpsemas eas inimesed nii kergesti kiusatusse ja pattu satuvad, on see, et nad ei õpi Jumala sõna ja ei mõtiskle selle üle nii, nagu peaksid. Tugeva, otsustava tahtejõu puudumine, mis avaldub elus ja iseloomus, tuleneb Jumala sõna püha õpetuse eiramisest. Nad ei suuna tõsise pingutusega meelt sellele, mis inspireeriks puhast, püha mõtet ja kõrvaldaks selle, mis on ebapuht ja ebaõige. Vähesed on need, kes valivad parema osa, kes istuvad Jeesuse jalge juures, nagu Maarja, et õppida jumalikult Õpetajat. Vähesed hoiavad Tema sõnu oma südames ja teevad neid oma elus.

Vastuvõetud Piibli tõed tõstavad mõistust ja hinge. Kui Jumala sõna austataks nii, nagu seda tuleks, siis oleksid nii noored kui vanad sisemiselt õiged, põhimõttekindlad ja suudaksid kiusatusele vastu panna.

Las mehed õpetavad ja kirjutavad Püha Kirja väärtuslikke asju. Antku mõte, oskus, vaimujõu terav harjutamine Jumala mõtete uurimiseks. Uuri mitte inimese oletuste filosoofiat, vaid Uuri Tõe filosoofiat. Mitte ükski teine kirjandus ei saa sellega väärtuses võistelda.

Maisele mõistusele ei ole Jumala sõna mõtisklemine meelepärane, kuid Püha Vaimu uuendatud mõistusele paistab pühast leheküljest jumalik ilu ja taevane valgus. See, mis maise mõistuse jaoks oli kõrb, muutub vaimse mõistuse jaoks elavate ojade maaks.

Jumala teadmine, nagu see on avaldatud Tema sõnas, on see teadmine, mis tuleb anda meie lastele. Juba mõistuse kõige varasemast koidikust peavad nad saama tuttavaks Jeesuse nime ja eluga. Nende esimesed õppetunnid peaksid neile õpetama, et Jumal on nende Isa. Nende esimeseks treeninguks peaks olema armastuslikku kuulekust. Jumala sõna tuleb lugeda ja korrata neile väärikalt ja hellalt, osade kaupa, vastavalt nende arusaamisele ja nende huvi äratamiseks kohandatult. Ja eelkõige, et nad õpiksid Tema armastusest, mis avaldus Kristuses, ja selle suurt õpetust:

„Kui Jumal meid nii armastas, siis peame ka meie üksteist armastama.“

Las noored teevad Jumala sõna oma mõistuse ja hinge toiduks. Lase Kristuse rist saada kõigi hariduste teaduseks, kõigi õpetuste keskpunktiks ja kõigi õpingute sihiks. Tõstkem see praktilises elus igapäevaseks kogemuseks. Niisiis saab Päästja noorsoole igapäevaseks kaaslaseks ja sõbraks. et iga mõte oleks Kristuse sõnakuulelik. Apostel Paulusega saavad nad öelda:

„Jumal hoidku, et ma kiitleksin millestki muust kui meie Issanda Jeesuse Kristuse ristist, kelle kaudu maailm on minule risti löödud ja mina maailmale.“

Nii saavad nad usu kaudu tunnetada Jumalat kogemusliku tunnetusega. Nad on endale tõestanud Tema sõna tegelikkuse, Tema lubaduste tõe. Nad on proovinud ja näinud, et Issand on hea.

Armastatud Johannil oli oma kogemusest saadud teadmine. Ta võiks tunnistada:

„Seda, mis oli algusest peale, mis me oleme kuulnud, mis me oleme näinud oma silmadega, mida me oleme vaadanud ja mida meie käed on puudutanud (sest elu on ilmutatud ja me oleme näinud ning tunnistame ja kuulutame teile selle igavese elu, mis oli Isa juures ja on meile ilmutatud),“

Nii et igaüks võib oma kogemuse kaudu „tõestada, et Jumal on tõsi“. Johannes 3:33, A.R.V. Ta võib tunnistada sellest, mida ta ise on näinud ja kuulnud ja tundnud Kristuse väest. Ta võib tunnistada:

„Mul oli abi vaja ja ma leidsin selle Jeesusest. Iga soov oli täidetud, mu hinge nälg oli rahuldatud; Piibel on mulle Kristuse ilmutus. Ma usun Jeesusesse, sest Tema on mulle jumalik Päästja. Ma usun Piiblit, sest olen leidnud, et see on Jumala hääl minu hingele.“

Kes on isikliku kogemuse kaudu omandanud teadmised Jumalast ja Tema sõnast, on valmis tegelema loodusteaduste uurimisega. Kristusest on kirjutatud: „Temas oli elu ja elu oli inimeste valgus.“ Johannese Ev 1:4. Enne patu sisenemist olid Aadam ja Eeva Eedenis ümbritsetud selge ja ilusa valgusega, Jumala valgusega. See valgus valgustas kõike, mille juurde nad lähenesid. Miski ei varjanud nende tajumist Jumala iseloomust või teostest. Aga kui nad järele andsid kiusajale, kadus neilt valgus. Püha riietuse kaotamisega kaotasid nad valguse, mis oli loodust valgustanud. Nad ei suutnud seda enam õigesti lugeda. Nad ei näinud Jumala iseloomu Tema teostes. Niisiis ei suuda inimene tänapäeval ise õigesti looduse õpetust lugeda. Ilma jumalikust tarkusest juhatamata ülistab ta loodust ja looduse seadusi looduse Jumala üle. Seepärast ongi inimese mõtted teaduse osas nii sageli vastuolus Jumala sõna õpetusega. Kuid neile, kes saavad Kristuse elu valgust, on loodus jälle valgustatud. Risti valguses saame õigesti tõlgendada looduse õpetust.

Kellel on Jumalast ja Tema sõnast isikliku kogemuse kaudu teadmine, sellel on kindel usk Püha Kirja jumalikkusesse. Ta on tõestanud, et Jumala sõna on tõde, ja ta teab, et tõde ei saa kunagi vastuolus olla iseendaga. Ta ei katseta Piiblit inimeste teaduslike mõtete järgi; ta toob

need mõtted katsumisele eksimatule standardile. Ta teab, et tõelises teaduses ei saa midagi olla vastuolus sõna õpetusega; kuna mõlemal on sama Autor, siis õige mõistmine mõlemast tõestab, et nad on ühel meelel. Kõik, mis niinimetatud teaduslikus õpetuses on vastuolus Jumala sõna tunnistusega, on lihtsalt inimeste arvamused.

Sellisele õpilasele avab teaduslik uurimine laia mõtte- ja teabepiirkonna. Kui ta mõtiskleb looduse asjade üle, tuleb talle uus tõe tajumine. Looduse raamat ja kirjutatud sõna valgustavad teineteist. Mõlemad teevad teda Jumalaga paremini tuttavaks, õpetades teda Tema iseloomu ja seaduste kohta, mille kaudu Ta tegutseb.

Psalmisti kogemus on kogemus, mida kõik võivad saada, kui nad saavad Jumala sõna läbi looduse ja läbi ilmutuse. Ta ütleb:

„Sina, Issand, oled mind rõõmustanud oma teostega, ma rõõmustan sinu käte teostes. Sinu halastus, Issand, on taevas, ja Sinu tõde ulatub pilvedeni. Sinu õiglus on nagu suured mäed; Su hinnangud on sügav meri.“

„Kui suurepärane on sinu armastus, Jumal!“ Inimeste lapsed peidavad ennast Sinu tiibade varju alla. Sest Sinu juures on eluallikas, Sinu valguses me näeme valgust."

„Õndsad on need, kelle teed on laitmatud, kes kõnnivad Issanda seaduses. Õndsad on need, kes hoiavad Tema tunnistusi, kes Teda otsivad kogu südamest.“

„Kuidas noor mees puhastab oma teed? Sellepärast, et nad on kuulnud Sinu sõna.“ „Ma olen valinud ustavuse tee, Su õpetused olen seadnud enese ette.“ Sinu sõna olen ma peitnud oma südamesse, et ma ei patuks Sinu vastu. Ja ma kõnnin vabalt, sest ma olen otsinud Sinu käskusi.

„Avasta mu silmad, et ma näeksin imelisi asju Sinu seadustest.“ Sinu tunnistused on mu rõõm ja mu nõuandjad. Sinu suu seadus on mulle kallim kui tuhanded kullad ja hõbedad."

„Kui väga ma armastan Sinu seadust! See on mu meditatsioon kogu päeva." Su tunnistused on imelised; sellepärast hoiab mu hing neid. Sinu seadused on olnud mu laulud mu rännaku majas.“

„Sinu sõna on väga puhas; Seepärast armastab Sinu sulane seda.“

„Sinu sõna summa on tõde, ja igavene on iga üks Sinu õigluse säädus."“

„Las mu hing elab ja kiidab Sind, ja Sinu käsked aitavad mind. Suur rahu on neil, kes armastavad Sinu seadust, ja neil ei ole midagi, mille pärast nad komistaksid.“

„Ma olen lootnud Sinu päästele, Issand, ja olen täitnud Sinu käske. Minu hing on hoidnud Sinu tunnistusi ja ma armastan neid väga."“

„Sinu sõnade avamine valgustab, see annab mõistuse lihtsameelsele.“ Sinu käsked teevad mind targemaks kui mu vaenlased, sest need on alati minuga. Ma olen targem kui kõik mu õpetajad, sest ma mõtisklen sinu tunnistuste üle. Ma mõistan rohkem kui vanad, sest ma hoian Sinu käskusi. Sinu käskude kaudu saan ma aru, seepärast ma vihkan kõiki valesid teid. Sinu tunnistused olen ma võtnud enesele igaveseks päranduseks, sest need on mu südame rõõm.

Peatüki kirjakohad: Psalm 92:4; Psalm 36:5–7 ja 7–9 (A.R.V.); Psalm 119:1, 2, 9, 30 (A.R.V. ääremärkus); Psalm 119:11, 45, 18, 24, 72, 97, 129, 54, 140, 160, 175, 165–167, 130, 98–100, 104, 111 (A.R.V.).

Jumala selgemad ilmutused.

See on meie privileeg jõuda kõrgemale ja kõrgemale Jumala iseloomu selgemate ilmutuste poole. Kui Mooses palvetas: „Ma palun Sind, näita mulle oma au,“ siis Issand ei karistanud teda, vaid täitis tema palve. Jumal ütles oma sulasele: „Ma annan kõik oma hea läbi sinu ees ja kuulutan Issanda nime sinu ees.“

See on patt, mis pimestab meie mõistuse ja summutab meie tajud. Kui meie südamest puhastatakse patt, siis Jumala au hiilguse tundmise

valgus Jeesuse Kristuse näos, mis valgustab Tema sõna ja peegeldub looduse näost, kuulutab üha selgemalt Teda „armulikuks ja halastavaks, pika kannatlikkusega ja rikkalikult headuses ja tõdes“.

Tema valguses me näeme valgust, kuni meie mõistus ja süda ja hing on ümber kujundatud Tema pühaduse sarnaseks.

Neile, kes niimoodi Jumala sõna jumalikke kinnitusi haaravad, on imelised võimalused. Nende ees on tohutud tõe põllud, tohutud võimu ressursid. Suurepärased asjad tulevad avalikuks. Tulevad ilmsiks privileegid ja kohustused, millest nad isegi ei kahtlusta, et need on kirjutatud Piiblis. Kõik, kes käivad alandliku sõnakuulelikkuse teel, täites Tema tahet, saavad üha rohkem teada Jumala sõna.

Lase õpilasel võtta Piibel oma juhiks ja seista kindlalt põhimõtete eest, ja ta võib püüelda mis tahes saavutuste kõrguste poole. Kõik inimloomuse filosoofiad on viinud segadusse ja häbisse, kui Jumalat ei ole tunnistatud kõige kõrgemaks. Kuid jumala poolt inspireeritud väärtuslik usk annab tugevuse ja iseloomu. Mida rohkem räägitakse Tema headusest, halastusest ja armastusest, seda selgemaks ja selgemaks muutub tõe tajumine; seda kõrgemaks ja pühamaks muutub soov südame puhtuse ja mõtete selguse järele. Püha mõtlemise puhtas õhus elav hing muutub Jumalaga suhtlemisel Tema sõna uurimise kaudu. Tõde on nii suur, nii ulatuslik, nii sügav, nii lai, et enesest kaotatakse arusaamine. Süda on pehmendatud ja alandlikkusesse, lahkusesse ja armastusse vaigistatud.

Ja loomulikud võimed suurenevad pühast kuulekusest. Elusõna õppimisest võivad õpilased välja tulla laienenud, kõrgendatud, ülevdatud mõistusega. Kui nad on, nagu Daniel, Jumala sõna kuuljad ja tegijad, võivad nad edeneda nagu tema kõigis teadmiste harudes. Olles puhtameelsed, saavad nad tugevameelsed. Iga intellektuaalne võimekus elavneb. Nad võivad end nii harida ja distsiplineerida, et kõik nende mõju all olevad näeksid, milline inimene saab olla ja mida ta saab teha, kui ta on seotud tarkuse ja võimu Jumalaga.

Õpetus igaveseks eluks.

Meie siinne elutöö on ettevalmistuseks igaveseks eluks. Siin alustatud haridust ei lõpetata selles elus, see läheb edasi igavesti - alati edasi, mitte kunagi lõpetatult. Üha enam avaldub Jumala tarkus ja armastus lunastuskavas. Päästja, kes juhatab oma lapsi elavate veeallikate juurde, annab rikkalikult teadmisi. Ja päev-päevalt avanevad silme ette Jumala imelised teod, Tema väe tõendid maailma loomisel ja ülalpidamisel uues ilus. Valguses, mis paistab troonist, kaovad saladused ja hing täitub hämmastusest asjade lihtsuse üle, mida ei ole kunagi mõistetud.

Nüüd me näeme nagu peeglis pimedalt, aga siis näeme silmast silma; nüüd ma tunnen osaliselt, aga siis ma tunnen täielikult, nagu mind ka on täielikult ära tunnustatud.

Peatüki kirjakohad: 1. Johannese 4:11; Galaatlastele 6:14; 1. Johannese 1:1-3; 2. Moosese 33:18, 19; 2. Moosese 34:6.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 458–468. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

40. PEATÜKK

40. Abi igapäevaelus

Kaheksas osa. Töötegija vajadus.

„Nagu su päevad, nõnda olgu su jõud.“

Puhase, tõelise kristlase vaikses, järjekindlas elus on sõnade kõnelemisest palju võimsam kõnelemine. See, mis mees on, mõjutab rohkem, kui see, mida ta räägib.

Ametnikud, kes olid läinud Jeesuse juurde, tulid tagasi ja ütlesid: „Mitte ükski inimene ei ole iialgi rääkinud nõnda, nagu See Rääkija!“ Aga selle põhjuseks oli see, et mitte ükski inimene ei elanud kunagi nii nagu Ta elas. Kui Tema elu oleks olnud teistsugune, ei oleks Ta saanud rääkida nii, nagu Ta rääkis. Tema sõnadel oli veenvat jõudu, sest need tulid puhtast ja pühast südamest, mis oli täis armastust ja kaastunnet, heatahtlikkust ja tõde.

Meie enda iseloom ja kogemus on need, mis määravad meie mõju teistele. Selleks, et veenda teisi Kristuse armu võimsuses, peame me ise seda oma südames ja elus tundma. Evangeelium, mida me esitame hingede päästmiseks, peab olema evangeelium, millega meie oma hinged päästetakse. Ainult elava usu kaudu Kristusesse kui isiklikku Päästjat on võimalik skeptilisel maailmal meie mõju avaldada. Kui me tahame patuseid kiirvoolust välja tõmmata, peavad meie jalad olema kindlalt paigutatud kaljule, Kristusele Jeesusele.

Kristluse tunnusmärk ei ole välismärk, mitte risti või krooni kandmine, vaid see, mis avaldab inimese ühendust Jumalaga. Oma armu läbi, mis avaldub inimese iseloomu muutumises, peab maailm saama veenduda, et Jumal on saatnud oma poja maailma lunastajaks. Mitte ühelgi teisel

mõjul, mis inimese hinge ümbritseda võib, ei ole nii suurt jõudu kui eneseohverdava elu mõjul. Evangeeliumi kõige tugevam argument on armastav ja armastatav kristlane.

Kohtumenetluse distsipliin.

Sellist elu elada, sellist mõju avaldada, maksab igal sammul pingutust, eneseohverdust, distsipliini. Seda ei mõista paljud, mistõttu nad ka nii kergesti kristlikus elus pettuvad. Paljud, kes pühendavad oma elu siiralt Jumala teenimisele, on üllatunud ja pettunud, kui nad leiavad end, nagu mitte kunagi varem, takistuste ja katsumuste ning segaduste ees seisvatena. Nad palvetavad kristlikku iseloomu, sobivust Issanda tööks, ja nad on paigutatud olukordadesse, mis tunduvad kutsuvat esile kogu nende loomuse kurjuse. Avastatakse vigu, millest nad ei kahtlustanudki olemasolu. Nad küsivad nagu iidsed Iisraeli lapsed: „Kui Jumal meid juhib, siis miks need asjad meie peale tulevad?“

Sest nende peale tuleb see, mis tuleb, sellepärast et Jumal juhatab neid. Katsumused ja takistused on Issanda valitud distsipliinimeetodid ja tema määratud tingimused edu saavutamiseks. See, kes loeb inimeste südameid, tunneb nende iseloomu paremini kui nad ise. Ta näeb, et mõnedel on võimed ja kalduvused, mida õigesti suunates võiks kasutada Tema töö edendamiseks. Oma hoole all toob Ta need isikud erinevatesse seisunditesse ja mitmesugustesse olukordadesse, et nad avastaksid oma iseloomus need puudused, mis on nende teadmisest varjul olnud. Ta annab neile võimaluse neid puudusi parandada ja ennast Tema teenistuseks sobitada. Sageli lubab Ta kannatuste tules neid rünnata, et nad oleksid puhastatud.

Asjaolu, et meid kutsutakse kannatama, näitab, et Issand Jeesus näeb meis midagi väärtuslikku, mida Ta soovib arendada. Kui Ta poleks näinud meis midagi, millega oma nime austada, siis Ta ei kulutaks aega meie puhastamiseks. Ta ei viska oma ahju väärtusetuid kive. See on väärtuslik kaevandus, mida Ta puhastab. Raudsepp paneb raua ja terase tulele, et ta teaks, missugune metall see on. Issand laseb oma

valitud panna katsumuste ahju, et näha, millisest metallist nad on ja kas neid saab oma töö tarbeks vormida.

Pottsepp võtab savi ja vormib seda vastavalt oma tahtmisele. Ta sõtkub seda ja töötleb seda. Ta rebib selle laiali ja pressib kokku. Ta niisutab seda ja seejärel kuivatab. Ta jätab selle mõneks ajaks puutumata. Kui see on täiesti paindlik, jätkab ta tööd selle anuma valmistamiseks. Ta vormib selle kuju ja ratta peal lõikab ja poleerib. Ta kuivatab seda päikese käes ja küpsetab ahjus. Nii muutub see kasutamiseks sobivaks anumaks. Niisiis tahab Suur Meistertöömees meid vormida ja kujundada. Nagu savi on potimeistri kätes, nõnda oleme meiegi Tema kätes. Me ei tohi püüda teha pottsepa tööd. Meie osa on lasta end vormida Meistri Käsitöölise poolt.

„Minu lapsukesed, ärge pidage imeks tuld, millega teid katsutakse, et teile ei juhtuks midagi imelikku, kui te olete osalised Kristuse kannatustes.“

Päevavalguses ja teiste häälte muusika kuuldes ei laula vangistatud lind laulu, mida tema peremees talle õpetada püüab. Ta õpib sellest tükki, sellest trilli, aga mitte kunagi eraldi ja terviklikku meloodiat. Kuid peremees katab puuri ja paneb selle sinna, kus lind kuuleb üht ainsat laulu, mida ta laulma peab. Pimedas ta proovib ja proovib uuesti laulda seda laulu, kuni see on õpitud, ja ta murrab välja täiuslikus meloodias. Siis tuuakse lind välja ja edaspidi oskab ta seda laulu valguses laulda. Nii käitub Jumal oma lastega. Tal on laul, mida meile õpetada, ja kui oleme selle õppinud kannatuste varjus, võime seda laulda igavesti.

Paljud on oma elutööga rahulolematud. Võib juhtuda, et nende ümbrus on ebasobiv; nende aeg on hõivatud igapäevaste töödega, kui nad peavad end kõrgemate kohustuste täitmiseks sobivaks; sageli tundub nende pingutused neile väärtustamata või viljatud; nende tulevik on ebakindel.

Me peame meeles pidama, et kuigi töö, mida meil tuleb teha, ei pruugi olla meie valik, tuleb seda vastu võtta kui Jumala valikut meie jaoks. Olgu see meeldiv või ebameeldiv, me peame tegema oma kohust, mis on kõige lähemal. „Mida su käsi teha suudab, seda tee kogu oma jõuga, sest ei ole tööd ega mõtlemist ega teadmist ega tarkust hauas, kuhu sa lähed!“

Kui Issand soovib, et me kannaksime sõnumit Ninivele, ei ole see Tema meele järgi, et me läheksime Joppasse või Kapernaumasse. Tal on põhjused, miks meid sinna saata, kuhu meie jalad on suunatud. Just selles kohas võib olla keegi, kes vajab meie antavat abi. Ta, kes läkitas Filippuse etiooplase nõukogu juurde, Peetruse Rooma sajamehe juurde ja väikese Iisraeli tüdruku Süüria kindral Naamani abiks, läkitab tänapäeval mehi ja naisi ja noori oma esindajatena neile, kes vajavad jumalikku abi ja juhatust.

Jumala plaanid on parimad.

Meie plaanid ei ole alati Jumala plaanid. Ta võib näha, et meie ja Tema asja jaoks on kõige parem meie parimaid kavatsusi tagasi lükata, nagu Ta tegi Taaveti puhul. Aga ühest asjast võime olla kindlad, et Ta õnnistab ja kasutab oma asja edendamiseks neid, kes pühendavad end ja kõik, mis neil on, Tema auks. Kui Ta näeb, et ei tohi nende soove täita, tasakaalustab Ta keeldumise, andes neile märke oma armastusest ja usaldades neile teise teenistuse.

Tema armastavas hoolitsuses ja meie vastu huvi tundmises keeldub sageli see, kes mõistab meid paremini, kui me ise ennast mõistame, lubamast meil iseklikult oma ambitsioonide rahuldamist otsida. Ta ei luba meil mööda minna kodustest, kuid pühadest kohustustest, mis meie kõrval asuvad. Sageli annavad need kohustused just selle koolituse, mis on vajalik, et valmistada meid ette kõrgema töö jaoks. Tihti meie plaanid ebaõnnestuvad, et Jumala plaanid meie jaoks õnnestuksid.

Meid ei kutsutud kunagi tõeliseks ohvriks Jumala nimel. Palju on asju, mida Ta meilt nõuab, kuid seda tehes loobume vaid sellest, mis takistab meid taevast teed mööda minemast. Isegi siis, kui meid kutsutakse üles loobuma sellest, mis iseenesest on hea, võime olla kindlad, et Jumal teeb seda meie jaoks suurema hea nimel.

Tulevases elus saavad selgeks need saladused, mis meid siin on pahandanud ja pettunud. Näeme, et meie näiliselt vastuseta palved ja pettunud lootused on olnud meie suurimad õnnistused.

Igaüht, isegi kõige tagasihoidlikumat kohust peame pühaks, sest see on osa Jumala teenimisest. Meie igapäevane palve peaks olema: „Issand, aita mul teha oma parimat. Õpeta mulle, kuidas paremini tööd teha. Anna mulle energiat ja rõõmu. Aita mind tuua oma teenistusse Päästja armastav teenistus.“

Õppetund Moosese elust.

Mõelge Moosese kogemusele. Tema haridus Egiptuses kui kuninga lapselaps ja tulevane troonipärija oli väga põhjalik. Mitte midagi ei jäetud tegemata, mis oleks võinud teda teha targaks, nii nagu egiptlased mõistust mõistavad. Ta sai kõrgeima tsiviil- ja sõjalise hariduse. Ta tundis, et on täielikult valmis Iisraeli orjusest vabastamise tööks. Aga Jumal otsustas teisiti. Tema tarkus määras Moosesele nelikümmend aastat kasvatamist kõrbes, kui ta oli lammaste karjane.

Egiptuses saadud haridus oli Moosesele mitmes mõttes abiks, kuid kõige väärtuslikumaks ettevalmistuseks tema elutööks oli see, mille ta sai karjase ametis. Mooses oli loomu poolest impulsiivne mees. Egiptuses oli ta edukas sõjaväejuht ja kuningas ning rahva lemmik, kes oli harjunud saama kiitust ja kiitlemist. Ta oli inimesed enda poole tõmmanud. Ta lootis saavutada oma jõududega Iisraeli vabastamise teose. Väga erinevad olid need õppetunnid, mida ta pidi õppima Jumala esindajana. Kui ta viis oma karja läbi mägede metsi ja orude rohelistesse karjamaadesse, õppis ta usku ja alandlikkust,

kannatlikkust, alandlikkust ja eneseunustust. Ta õppis hoolitsema nõrkade eest, toetama haigeid, otsima eksinuid, kannatama talumatuid, hoolitsema lammaste eest ja toetama vanu ja nõtramaid.

Selles teoses tõmmati Moosest lähemale Pealik Karjasele. Ta ühines tihedalt Iisraeli Pühaga. Ta ei plaaninud enam suurt tööd teha. Ta püüdis ustavalt teha seda tööd, mis talle oli usaldatud Jumala ees. Ta tajus Jumala olemasolu oma ümbruses. Kogu loodus rääkis temale nähtamatust. Ta tundis Jumalat kui isiklikku Jumalat ja mõtiskledes Tema iseloomu üle, sai ta üha täielikumalt aru Tema kohalolekust. Ta leidis varjupaiga igavese käe all.

Pärast seda kogemust kuulis Mooses taevast üleskutse vahetada oma karjasepulk võimukepi vastu; jätta oma lammaste karja ja võtta Iisraeli juhtimine. Jumalik käsk leidis ta enesekahtlaseks, aeglaseks kõnelejaks ja kartlikuks. Teda valdas tunne, et ta ei suuda olla Jumala suu. Aga ta võttis selle töö vastu, pannes kogu lootuse Issanda peale. Tema missiooni suurus kutsus esile tema mõistuse parimad võimed. Jumal õnnistas tema valmis allumist ja temast sai kõnekas, lootusrikas, enesekindel, inimesele kunagi antud kõige suurema töö jaoks sobiv inimene. Temast on kirjutatud: "Iisraelis ei ole tõusnud prohveti, kes oleks sarnane Moosesega, keda Issand tundis näost näkku.

Need, kes tunnevad, et nende tööd ei hinnata, ja igatsevad suurema vastutusega kohta, pidagu meeles, et „ülendamine ei tule idast, läänest ega lõunast. Jumal aga on kohtumõistja. Üht ta alandab, teist ülendab.“ Igal inimesel on oma koht taeva igaveses plaanis. Kas me selle koha täidame, sõltub sellest, kui ustavalt me Jumalaga koostööd teeme.

Me peame hoiduma enesekahetsusest. Ära kunagi hellita tunnet, et sind ei hinnata nii, nagu peaks, et sinu pingutusi ei hinnata, et sinu töö on liiga raske. Lase meie jaoks kannatatud Kristuse mälestus vaikinud igasuguse nuriseva mõtte. Meid koheldakse paremini kui meie Issandat. „Kas sa otsid enesele suuri asju? Ärge otsige neid.“ Jeremija 45:5. Issandal ei ole oma töös kohta neile, kellel on suurem soov võita kroon,

kui kannatada risti. Ta tahab mehi, kes on rohkem pühendunud oma kohustele kui tasule - mehi, kes hoolivad rohkem põhimõtetest kui edusammudest.

Need, kes on tagasihoidlikud ja teevad oma tööd nagu Jumalale, ei saa teha nii suurt nägu kui need, kes on täis möllu ja eneseimetlust; kuid nende töö on rohkem väärt. Sageli pööravad need, kes teevad suurt paraadi, tähelepanu iseendale, sekkudes rahva ja Jumala vahele, ja nende töö osutub ebaõnnestunuks. Mõistus on kõige tähtsam, seepärast osta tarkus ja kõigega, mida sa ostad, osta mõistus. Ülistage teda, ja ta ülistab teid; ta toob teid auhinnale, kui te teda kallistate."

Kuna neil puudub tahe end kokku võtta ja reformida, muutuvad paljud stereotüüpseks vales suunas tegutsemises. Aga see ei pea nii olema. Nad võivad arendada oma võimeid, et pakkuda parimat teenust, ja siis nad on alati nõutud. Neid hinnatakse selle eest, mida nad väärt on.

Kui mõni on pädev kõrgemale ametikohale, siis paneb Issand koorma mitte ainult tema õlgadele, vaid ka nende õlgadele, kes on teda proovinud, kes tunnevad tema väärtust ja kes saavad teda mõistvalt edasi suunata. Need on need, kes iga päev usaldusväärselt oma tööd teevad, kes Jumala omal ajal kuulevad tema kutset: „Tulge üles!“

Ja sündis, kui karjased olid seal väljal, hoidmas öövalve ja valvamas oma karja öösel, et Jumala Ingel tuli nende juurde ja Issanda auhiilgus paistis nende ümber. Seega täna, kui alandlik Jumala tööline järgib oma tööd, seisavad Jumala inglid tema kõrval, kuulates tema sõnu, märkides viisi, kuidas tema töö on tehtud, et näha, kas suuremad vastutused võiksid usaldada tema kätte.

Mitte nende rikkuse, hariduse või positsiooni järgi hindab Jumal inimesi. Ta hindab neid nende motiivide puhtuse ja iseloomu ilu järgi. Ta vaatab, kui palju on neil Tema Vaimu ja kui palju on nende elus Tema nägu. Suur olla Jumala kuningriigis tähendab olla nagu väike laps alanduses, lihtsuses usus ja puhtuses armastuses.

„Jeesus ütles neile: "Te teate, et paganate ülemad valitsevad nende üle ja suured kasutavad võimu nende üle. Aga teie seas ei ole nõnda: vaid kes iganes teie seast tahab suureks saada, see olgu teie teenija.“

Kõikidest kingitustest, mida taevas inimestele annab, on kõige raskem usaldus ja kõige kõrgem au olla Kristusega ühel meelel Tema kannatustes. Ei olnud Enoh, keda taevasse võeti, ei olnud Eelija, keda tuli vankril üles võttis, suurem ega aukam kui Ristija Johannes, kes üksi vanglas hukkus. Teile on antud Kristuse pärast mitte üksnes uskda Temasse, vaid ka Tema eest kannatada.

Tulevikuplaanid.

Paljud ei suuda teha kindlaid plaane tulevikuks. Nende elu on ebakindel. Nad ei oska asjade tulemust ette näha ja see tekitab neis sageli ärevust ja rahutust. Meenutagem, et Jumala laste elu selles maailmas on rändaja elu. Meil pole tarkust oma elu planeerimiseks. Meie pole need, kes oma tulevikku kujundavad. Uskuga läks Aabraham, kui ta kutsuti välja minema sellele kohale, mida ta pidi pärima, ja ta läks välja, teadmata, kuhu ta läheb.

Kristus ei teinud oma Maa-elu jooksul enda jaoks plaane. Ta võttis vastu Jumala plaanid Tema jaoks ja iga päev avas Isa oma plaane. Nii peaksimegi lootma Jumalale, et meie elu oleks lihtsalt Tema tahtmine. Kui me pöörame oma teed Tema poole, siis Ta juhatab meie sammud.

Liiga paljud, hiilgava tuleviku planeerimisel, teevad täieliku läbikukkumise. Las Jumal sinu jaoks plaani teeb. Lapsepõlves usalda seda, kes „hoiab oma pühade jalgu“. 1. Sam 2:9. Jumal ei juhi iialgi oma lapsi muidu, kui nad ise valiksid, kui nad näeksid algusest lõppu ja tunneksid ära eesmärgi au, mida nad täidavad Tema abilistena.

Töötaja palk.

Kui Kristus kutsus Oma jüngreid Teda järgima, siis ei pakkunud Ta neile selle elu kohta ühtki ahvatlevat väljavaadet. Ta ei lubanud neile

mingit kasu ega ilu maailmast, ei sõlminud mingit kokkulepet selle kohta, mida nad peaksid saama. Matteusele, kes istus tollimajas, ütles Päästja: „Järgi Mind!“ Ja ta jättis kõik maha, tõusis üles ja järgis Teda." Lk 5:27, 28. Matthew ei oodanud enne teenistusse astumist nõuda teatud palka, mis oleks võrdne tema endise kutseharuga saadud summa suurusega. Ta järgis Jeesust ilma küsimata ja kahetsuseta. Talle oli piisav see, et ta oli Päästja juures, et kuulda Tema sõnu ja ühineda Temaga Tema töös.

Nii juhtus ka nende jüngritega, keda kutsuti esimesena. Kui Jeesus ütles Peetrusele ja tema kaaslastele, et nad tuleksid Tema järele, jätsid nad kohe paadid ja võrgud ning järgisid Teda. Mõnel neist õpilastest olid sõbrad, kes sõltusid neist toetusest; kuid kui nad said Päästja kutse, ei kõhelnud nad ja küsisid: „Kuidas ma elan ja toetan oma perekonda?“ Nad kuuletusid ja läksid ära. nad võiksid vastata: „Mitte midagi.“

Täna kutsub Päästja meid, nagu ta kutsus Matteuse ja Johannese ja Peetruse, oma tööle. Kui meie südameid puudutab Tema armastus, ei ole meie mõttes esikohal hüvitamise küsimus. Meil on rõõm olla Kristuse kaastöötajad ja me ei karda usaldada Tema hoolitsust. Kui me teeme Jumalast oma tugevuse, siis on meil selged kohustustunded, eneseohverdavad püüdlused; meie elu on juhitud ülevast eesmärgist, mis tõstab meid üle sordsetest motiividest.

Jumal annab.

Paljudel, kes väidavad olevat Kristuse järgijad, on murelik ja häiritud süda, sest nad kardavad usaldada ennast Jumala kätte. Nad ei anna Talle täielikku alistumist, sest nad kardavad tagajärgi, mida selline alistumine võib kaasa tuua. Kui nad seda alistumist ei tee, siis nad ei leia rahu.

On palju selliseid, kelle südamed on mure koorma all, sest nad püüavad maailma standardit saavutada. Nad on valinud selle teenuse, võtnud vastu selle segadused, omaks võtnud selle tavad. Seega on nende

iseloom rikutud ja nende elu muutunud tüütuks. Pidev mure kulutab elujõudu. Meie Issand soovib, et nad vabaneksid sellest orjuse koormast. Ta kutsub neid oma koormat kandma. Ta ütleb: „Minu koorem on kergem ja minu koorem on kergem.“ Mure on pime ja ei näe tulevikku, aga Jeesus näeb lõppu algusest. Igas raskuses on Tal oma tee valmis, et leevendust tuua. „Ei keela Ta midagi neile, kes õigesti käivad.“

Meie taevalisel Isal on tuhandeid viise, kuidas meid varustada, millest me ei tea midagi. Need, kes aktsepteerivad üht põhimõtet, et Jumala teenimine on ülim, leiavad, et segadused kaovad ja nende ees avaneb selge tee.

Tänaste ülesannete ustav täitmine on parim ettevalmistus homseteks katsumusteks. Ärge koguge endasse kõiki homseid kohustusi ja muresid ning lisage neid tänase koorma peale. „Sest iga päev on oma halb.“

Olgem lootusrikkad ja julged. Muretsemine Jumala teenistuses on patune ja ebamõistlik. Ta teab meie igat vajadust. Kuningate Kuninga kõikvõimsusele ühendab meie lepinguline Jumal helluse ja hoolitseva karjase hoole. Tema võim on absoluutne ja see on tagatis Tema lubaduste kindlale täitmisele kõigile, kes Tema peale loodavad. Tal on vahendid iga raskuse kõrvaldamiseks, et need, kes Teda teenivad ja austavad vahendeid, mida Ta kasutab, saaksid toetust. Tema armastus on kõigist teistest armastustest nii palju kõrgem, kui taevas on kõrgemal maast. Ta hoolitseb oma laste eest armastusega, mis on mõõtmatu ja igavene.

Kõige pimedamatel päevadel, kui kõik tundub kõige hirmutavam, usu Jumalat. Ta teeb oma tahtmist, teeb kõik hästi oma rahva heaks. Tema armastajate ja teenijate jõud uueneb päev-päevalt.

Ta on võimeline ja valmis andma oma teenijatele kogu vajaliku abi. Ta annab neile tarkust, mida nende erinevad vajadused nõuavad.

Ütles proovile pandud Apostel Paulus: „Ta ütles mulle: Minu armu on sulle küllalt, sest Minu vägi on täiuslik nõrkuses.“ Seepärast ma rõõmuga uhkeldan oma nõrkustes, et Kristuse vägi elaks minus. Sellepärast ma olengi rõõmus nõrkustes, löökides, viletsustes, tagakiusamistes ja ahistustes Kristuse pärast; sest kui ma olen nõrk, siis olen ka tugev.

Peatüki kirjakohad: 1. Peetruse 4:12, 13; Koguja 9:10; 5. Moosese 34:10; Õpetussõnad 4:7, 8; Matteuse 20:25, 26; Filiplastele 1:29; Psalm 75:6, 7; Heebrealastele 11:8; Luuka 22:35; Matteuse 11:30; Psalm 84:11; Matteuse 6:34; 2. korintlastele 12:9, 10.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 469–482. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

41. PEATÜKK

41. Teistega kokku puutudes

„Kandke üksteise koormaid ja täitke nõnda Kristuse seadust.“

Iga eluassotsiatsioon nõuab enesekontrolli, kannatlikkuse ja kaastunde rakendamist. Meie oleme iseloomult, harjumustelt, hariduse poolest nii erinevad, et meie vaatenurgad on erinevad. Me mõistame asju erinevalt. Meie arusaam tõest, meie ideed elukäitumise kohta ei ole kõikides aspektides ühesugused. Ei ole kaht, kelle kogemus oleks igas üksikasjas ühesugune. Ühe kohtuprotsess ei ole teise kohtuprotsessi. Need kohustused, mis ühele tunduvad kerged, on teisele kõige raskemad ja arusaamatud.

Inimloomus on nii habras, nii teadmatuses, nii eksitustele vastuvõtlik, et igaüks peaks olema ettevaatlik, millist hinnangut ta teisele annab. Me vähe teame oma tegude mõju teiste kogemustele. See, mida me teeme või ütleme, võib tunduda meile vähetähtis, kui meie silmad oleksid avatud, siis näeksime, et sellest sõltuvad kõige tähtsamad tulemused heaks või halvemaks.

Arvestamine koormuse kandjatega.

Paljud on kandnud nii vähe koormat, nende süda on tundnud nii vähe tõelist vaeva, nad on tundnud nii vähe segadust ja muret teiste pärast, et nad ei suuda mõista tõelise koormakandja tööd. Nad ei oska tema koormat enam hinnata, kui laps ei mõista oma koormatud isa hoolt ja vaeva. Laps võib imestada isa hirmude ja segaduste üle. Need tunduvad talle tarbetud. Aga kui aastate kogemused on lisandunud tema elule, kui ta ise hakkab kandma selle koormat, vaatab ta tagasi oma isa elule ja

mõistab seda, mis oli kunagi nii arusaamatu. Kibe kogemus on talle teadmisi andnud.

Paljude koormakandjate tööd ei mõisteta, nende vaeva ei hinnata, enne kui surm nad maha võtab. Kui teised võtavad üle tema pandud koormad ja lahendavad tema ees seisvad raskused, siis saavad nad aru, kuidas tema usku ja julgust katsuti. Sageli siis kaovad silmist vead, mida nad nii kiiresti hukka mõistavad. Kogemus õpetab neile kaastunnet. Jumal lubab, et inimesi pannakse vastutustundlikesse ametitesse. Kui nad eksivad, on Tema võim neid parandada või kõrvaldada. Me peaksime olema ettevaatlikud, et me ei võtaks enda kätte Jumalale kuuluva kohtumõistmise tööd.

Davidi käitumine Sauli suhtes on õpetlik. Jumala käsu järgi oli Sauli valitud Iisraeli kuningaks. Sest tema sõnakuulmatuse pärast teatas Issand, et tema kuningriik võetakse temalt ära, ja kuidas õrn ja helde ja kannatlik oli Taaveti käitumine tema vastu! Kui Saulus tahtis tappa Taaveti, tuli ta kõrbemaale ja läks üksinda koopasse, kus Taavet koos oma sõjameestega oli peidus. Ja Taaveti mehed ütlesid temale: „Vaata, see on päev, millest Issand sulle ütles: ... Ma annan sinu vaenlase sinu kätte, et sa teeksid temaga, mis sulle meelepärane on. Päästja ütleb meile: “Ärge mõistke kohut, et teie üle ei mõistetaks kohut. Sest millega te mõistate, sellega teid mõistetakse; ja millise mõõduga te mõõdate, sellega teile mõõdetakse. Pea meeles, et peagi vaatab Jumal läbi sinu eluloo. Pea meeles ka seda, et Tema on öelnud: „Sa oled, inimene, kes iganes sa oled, kes kohut mõistad, sa oled hukkamõistmatu; sest kui sa mõistad kohut, siis sa teed sama.“

Ebaõigluse all kannatamine.

Me ei saa endale lubada, et meie vaim kannatab mis tahes tegeliku või kujuteldava viga pärast, mis on meile tehtud. Ise on vaenlane, keda meil kõige rohkem vaja karta. Ükski patt ei mõju iseloomule nii hukatuslikult kui inimlik kirg, mis ei ole Püha Vaimu kontrolli all. Mitte ükski teine võit ei ole meile nii kallis kui võit iseendast.

Me ei tohi lasta oma tunnetel kergesti haavata. Me peame elama, mitte oma tundeid või oma mainet kaitsma, vaid päästma hingi. Kui me hakkame huvituma hingede päästmisest, siis me enam ei hooli nendest väikestest erinevustest, mis nii sageli tekivad meie omavahelistes suhetes. Mida teised meist arvavad või meile teevad, see ei tohi häirida meie ühtekuuluvust Kristusega ega vaimulikku ühtekuuluvust. "Mis au see on, kui te kannatate siis, kui teid löödi pattude eest? aga kui te teete head ja kannatate, siis see on Jumalale meelepärane.

Ärge vasturünnakut teostage. Nii palju kui võimalik, eemaldage kõik eelarvamuste põhjused. Hoia eemale kurja välimusest. Tehke kõik, mis teie võimuses, ilma põhimõtetest loobumata, et teisi lepitada. "Kui sa annad oma annet altarile ja seal meenub sulle, et su vennal on midagi sinu vastu,

Kui teile öeldakse vihaseid sõnu, siis ärge vastake samas vaimus. Pea meeles, et „pehme vastus peletab viha ära.“ Õpetussõnad 15:1. Ja vaikuses on imeline jõud. Sõnad, mis öeldakse vihasele inimesele vastuseks, teenivad mõnikord vaid viha süvendamist. Aga viha, mis kohtub vaikimisega, hellas ja kannatlikus vaimus, kustub kiiresti.

Pidage meeles Jumala sõna, kui teid kimbutatakse teravate sõnade tormiga. Lase mõistus ja süda hoida Jumala lubadusi. Kui sind halvasti koheldakse või valesti süüdistatakse, siis vihase vastuse asemel korda ütle endale need väärtuslikud lubadused:

„Ärge laske kurjusel end üle võita, vaid võidake kurjus heaga.“

„Pane oma tee Issanda kätte, usalda Temasse, ja Ta teeb seda. Ja Ta toob sinu õigluse välja nagu valguse ja sinu õiguse nagu keskpäeva."“

„Sest ei ole midagi varjatut, mis ei tuleks ilmsiks, ega salajast, mis ei saaks teatavaks.“

„Sina oled meid lasknud meie peade kohal sõita; me läksime läbi tule ja vee, aga Sa toid meid rikkalikku paika.“

Me kipume otsima kaasinimestelt kaastunnet ja ülesrõõmustamist, selle asemel et vaadata Jeesuse poole. Oma halastuse ja ustavuse tõttu laseb Jumal tihti neil, kelles me usaldame, meid maha jätta, et me õpiksime, kui rumal on usaldada inimest ja teha lihast meie abivahend. Usume Jumalasse täielikult, alandlikult, eneseohverdavalt. Ta tunneb meie sügavaid kurbusi, mida me ei oska väljendada. Kui kõik tundub pimedana ja seletamatuna, siis meenuta Kristuse sõnu: „Mida ma teen, seda sa ei tea nüüd, aga sa saad teada pärast."

Uurige Joosepi ja Taanieli ajalugu. Issand ei takistanud inimeste kavatsusi, kes tahtsid neile kurja teha, vaid pööras kõik nende kavatsused oma teenijate heaks, kes katsumuste ja võitluste keskel säilitasid oma usu ja truuduse.

Nii kaua, kui oleme selles maailmas, tuleb meil kokku puutuda ebasoodsate mõjudega. Tuleb provokatsioone, et tuju katsetada; ja just nende õigel vaimul vastamisel arenevad välja kristlikud anded. Kui Kristus elab meis, siis oleme kannatlikud, lahked ja kannatlikud, rõõmsameelsed vaevade ja ärrituste keskel. Päevast päeva ja aastast aastasse võidame iseennast ning kasvame üles väärikaks kangelaslikkuseks. See on meie määratud ülesanne, kuid seda ei saa teha ilma Jeesuse abita, otsustava otsuseta, kindla sihita, pideva valvsuseta ja lõpetamata palvega. Igaühel on oma isiklik lahing, mida võidelda. Isegi Jumal ei suuda teha meie iseloomuid väärikaks ega meie elu kasulikuks, kui me ei saa Tema kaastöötajateks. Need, kes loobuvad võitlusest, kaotavad võidu jõu ja rõõmu.

Me ei pea pidama omaenda arvet katsumustest ja raskustest, leinast ja kurvastusest. Kõik need asjad on kirjutatud raamatutesse ja taevas hoolitseb nende eest. Kui me loendame ebameeldivaid asju, siis paljud meeldivad asjad, mida on meeldiv meenutada, kaovad meie mälust, näiteks Jumala meie ümber igal hetkel valitsev halastav armastus ja armastus, mille üle ingelid imestavad, et Jumal andis oma Poja meie eest surma. Kui teie kui Kristuse töötajad tunnete, et teil on olnud

suuremaid muresid ja katsumusi kui teistel, siis pidage meeles, et teie jaoks on olemas rahu, mida ei tunne need, kes neid koormaid vältivad. Kristuse teenistuses on lohutust ja rõõmu. Las maailm näeb, et elamine Tema juures ei ole ebaõnnestumine.

Kui sa ei tunne end kergekäeliselt ja rõõmsalt, siis ära oma tunnetest räägi. Ära heida varju teiste elule. Külm, päikesevaba religioon ei tõmba kunagi hingi Kristuse juurde. See ajab nad Tema juurest eemale võrkudesse, mille saatan on laiali laotanud eksijate jalgade alla. Selle asemel, et mõelda oma pettumustele, mõtle võimele, mida sa võid nõuda Kristuse nimel. Lase oma kujutlusvõime haarata nähtamatust. Las teie mõtted on suunatud Jumala suure armastuse tõestustele teie vastu. Usk suudab kannatada, vastu seista kiusatusele, taluda pettumust. Jeesus elab meie eestkostjana. Kõik on meie, mida Tema vahendamine tagab.

Kas sa ei arva, et Kristus hindab neid, kes elavad täielikult Tema jaoks? Kas sa ei arva, et Ta külastab neid, kes on Tema pärast raskes ja katsumuslikus olukorras, nagu armastatud Johannese pagenduses? Jumal ei lase ühel Tema südamlikust töölisest jääda üksi, võidelda suurte raskustega ja saada alistatud. Ta hoiab kui vääriskivi kõiki neid, kelle elu on peidetud Kristusega ühes Temas. Igaühele neist Ta ütleb: „Mina ... teen sind oma pitseriks, sest Ma olen sind valinud.“

Siis räägi lubadustest; räägi Jeesuse soovist õnnistada. Ta ei unusta meid mitte hetkekski. Kui me, hoolimata ebameeldivatest asjaoludest, usalduslikult puhkame Tema armastuses ja sulgeme end Tema juurde, inspireerib Tema kohalolu sügavat, rahulikku rõõmu. Ise ütles Kristus: „Mina ei tee midagi iseenesest, vaid nagu Mu Isa Mind on õpetanud, nõnda Ma räägin. Ja see, kes Mind on läkitanud, on Minuga. Isa ei ole Mind jätnud üksi, sest Mina teen alati seda, mis on Temale meelepärane!“

Isa kohalolek ümbritses Kristust ja temaga ei juhtunud midagi muud kui seda, mida lõpmatu armastus lubas maailma õnnistamiseks. Siin oli

Tema lohutusallikas ja see on meiegi. Kes aga on täis Kristuse Vaimu, see on Kristuses. Kõik, mis temale tuleb, tuleb Päästjalt, kes teda oma kohalolekuga ümbritseb. Teda ei saa kedagi puudutada ilma Issanda lubaduseta. Kõik meie kannatused ja kurvastused, kõik meie kiusatused ja katsumused, kõik meie kurbus ja leinad, kõik meie tagakiusamised ja puudused, lühidalt kõik asjad töötavad meie heaks. Kõik kogemused ja asjaolud on Jumala töömehed, kelle kaudu meile head toovad.

Kui meil on tunne Jumala pika kannatlikkuse suhtes meie vastu, siis me ei leia teisi hukka mõistmas ega süüdistamas. Kui Kristus elas maa peal, kui üllatunud oleksid olnud Tema kaaslased, kui pärast Tema tundmaõppimist oleksid nad kuulnud Tema suust ühtki süüdistavat, pahameelt väljendavat või kannatamatut sõna. Ärgem unustagem, et need, kes Teda armastavad, peavad Teda iseloomult esindama.

„Olge lahked üksteise vastu, hellad südamest; austage üksteist. Ärge tasuge kellelegi kurja kurjaga! Mõelge sellele, mis hea on kõigi inimeste ees. Kui võimalik, olge rahulikud kõigi inimestega! Roomlastele 12:10; 1. Peetruse kirjale 3:9.“

Issand Jeesus nõuab meilt iga inimese õiguste tunnustamist. Arvesse tuleb võtta meeste sotsiaalseid õigusi ja nende õigusi kristlasena. Kõiki neid tuleb kohtleda viisakalt ja õrnalt, nagu Jumala poegi ja tütreid.

Kristlus teeb mehest härrasmehe. Kristus oli viisakas, isegi oma tagakiusajate vastu; ja Tema tõelised järgijad avaldavad sama vaimu. Vaadake Paulust, kui teda toodi valitsejate ette. Tema kõne Agrippase ees on tõelise viisakuse ja veenva kõnepruugi näide. Evangeelium ei õhuta maailmale iseloomulikku formaalset viisakust, vaid südametunnistusest tulnud viisakust.

Kõige hoolsam elu välimuse kultiveerimine ei ole piisav, et tõrjuda ära igasugune närvilisus, karm kohtlemine ja ebakohane kõne. Tõeline täiuslikkus ei avaldu kunagi seni, kuni iseennast peetakse ülimaks objektiks. Armastus peab olema südames. Põhjalik kristlane ammutab

oma tegevuse motiivid oma sügavast südame armastusest oma Issanda vastu. Tema armastuse Kristuse vastu juurtest kerkib üles enese unarusse jätmine oma vendade pärast. Armastus annab oma omanikule armu, viisakuse ja ilusa käitumise. See valgustab nägu ja vaigistab häält; see puhastab ja tõstab kogu olemust.

Elu koosneb peamiselt mitte suurtest ohverdustest ja suurepärastest saavutustest, vaid väikestest asjadest. Sageli on just väikeste asjade kaudu, mis tunduvad nii tähelepanuväärimata, et meie ellu tuuakse suurt head või kurja. See on läbi meie ebaõnnestumise taluda katsetusi, mis tulevad meile väikestes asjades, et harjumused kujunevad, iseloom moonutatakse; ja kui suuremad katsed tulevad, leiavad nad meid valmisolemata. Ainult igapäevase elu katsumustes põhimõtteliselt tegutsedes omandame võime püsida kindlalt ja ustavalt kõige ohtlikumates ja kõige raskemates olukordades.

Me ei ole kunagi üksi. Kas me valime Tema või mitte, meil on kaaslane. Pea meeles, et ükskõik kus sa oled ja mida sa teed, Jumal on seal. Miski, mida öeldakse või tehakse või mõeldakse, ei pääse Tema tähelepanust. Sinu iga sõna ja teo kohta on tunnistaja - püha, patust vihkav Jumal. Enne kui sa räägid või tegutsed, mõtle alati sellele. Kristlasena oled sa kuningliku perekonna liige, taevase Kuninga laps. Ärge rääkige ühtki sõna, ärge tehke ühtki tegu, mis tooks häbi sellele auväärsele nimele, mille kaudu teid kutsutakse.

Uurige hoolega jumalikku-inimlikku iseloomu ja küsige pidevalt: „Mida Jeesus teeks, kui ta oleks minu asemel?“ See peaks olema meie kohustuse mõõdupuu. Ärge asetage ennast tarbetult nende seltsi, kes oma kunstidega nõrgendaksid teie eesmärki teha õigust või teeksid teie südametunnistusele laiguks. Ärge tehke midagi võõraste juures, tänaval, autodes, kodus, mis oleks vähimalgi määral kurjakuulutav. Tehke iga päev midagi selleks, et parandada, kaunistada ja üllastada elu, mille Kristus on oma verega lunastanud.

Tegutse alati põhimõtteliselt, mitte impulsiivselt. Tempera oma loomuse loomulikku impulsiivsust alandlikkusega ja leebusega. Ära tegele kergete ja tühiste asjadega. Ära lase oma suust välja libiseda mingit madalat vitsat. Isegi mõtteid ei tohi lahti lasta. Nad peavad olema allutatud ja viidud Kristuse sõnakuulelikkuse vanglasse. Pange need pühade asjade peale. Siis on nad Kristuse armu läbi puhtad ja tõelised.

Meil on vaja pidevat tunnet puhaste mõtete ülendavat jõudu. Ainuke kindlustus igale hingele on õige mõtlemine. Sest nagu mees mõtleb oma südames, nõnda on ta. Õpetussõnad 23:7. Enesedistsipliini võim tugevneb harjutamisega. See, mis esialgu tundub raske, muutub pideva kordamisega lihtsaks, kuni õiged mõtted ja teod muutuvad harjumuseks. Kui me tahame, siis võime pöörduda eemale kõigest, mis on odav ja madal, ja tõusta kõrgele tasemele; me võime olla austatud inimeste poolt ja armastatud Jumala poolt.

Arenda harjumust teistest hästi rääkida. Keskendu nende headele omadustele, kellega sa suhtled, ja näe võimalikult vähe nende vigu ja puudusi. Kui tekib kiusatus kaevata selle üle, mida keegi on öelnud või teinud, kiida midagi selle inimese elus või iseloomus. Kasvata tänulikkust. Kiidame Jumalat Tema imelise armastuse eest, et Ta andis Kristuse meie eest surma. Meie kaebustest mõtlemine ei tasu kunagi ära. Jumal kutsub meid mõtlema Tema halastusele ja Tema võrratule armastusele, et me oleksime innustatud kiitma.

Töökatel inimestel ei ole aega teiste vigade üle mõtisklemiseks. Me ei saa endale lubada elada teiste vigade või puuduste koorikul. Kurjategemine on kahekordne nuhtlus, mis langeb raskemalt rääkijale kui kuulajale. See, kes külvab lahkmeelsuse ja tülide seemneid, lõikab oma hinges surmavad viljad. Isegi kurja otsimine teistes arendab kurja neis, kes otsivad. Teiste puudustest rääkides muutume ise samasuguseks. Aga kui me vaatame Jeesust, räägime Tema armastusest ja täiuslikust iseloomust, siis muutume Tema sarnaseks. Kui me

mõtleme kõrgele ideaalile, mille Ta on meie ees seadnud, siis tõstame end puhta ja püha õhkkonna, isegi Jumala juurde. Kui me siin püsime, läheb meist välja valgus, mis valgustab kõiki, kes on meiega seotud.

Selle asemel, et teisi kritiseerida ja hukka mõista, öelge: „Ma pean oma päästmise välja teenima. Kui ma teen koostööd Temaga, kes soovib mu hinge päästa, pean ma iseennast hoolikalt valvama. Ma pean oma elust eemaldama kõik kurja. Ma pean ületama iga vea. Ma pean saama uueks loomaks Kristuses. Siis ma saan selle asemel, et nõrgestada neid, kes võitlevad kurja vastu, neid tugevdada julgustavate sõnadega.“ Me oleme üksteise suhtes liiga ükskõiksed. Liiga sageli unustame, et meie töökaaslased vajavad tugevust ja rõõmu. Olge tähelepanelik, et kinnitada neile oma huvi ja kaastunnet. Aita neid oma palvetega ja anna neile teada, et sa seda teed.

Kõik, kes ennast Kristuse töötegijateks nimetavad, ei ole tõelised jüngrid. Nende hulgas, kes kannavad Tema nime ja on isegi loetud Tema töötajate hulka, on mõned, kes ei esinda Teda iseloomult. Neid ei juhi tema põhimõtted. Need inimesed on sageli põhjuseks hämmeldumiseks ja pettumuseks nende kaaslaste seas, kes on kristlikus kogemuses noored; kuid keegi ei tohi olla eksitatud. Kristus on andnud meile täiusliku eeskuju. Ta kutsub meid endale järgima.

Kuni maailma lõpuni kasvab nisu seast ka võililli. Kui peremehe sulased tahtsid tema au nimel võõrast heina välja juurida, ütles peremees: "Ei, et te võõrast heina välja juurides ühtlasi nisu ka välja juuriksite. Jätke mõlemad kasvama üheskoos saagikoristuseni.

Tema halastuse ja pika meelega kannatab Jumal kannatamatuid ja isegi valelikke. Kristuse valitud apostlite hulgas oli ka Juudas, kes Kristuse reetis. Kas peaks siis olema üllatuseks või pettumuseks, et Tema töötajate hulgas leidub ka südametuid inimesi? Kui Ta, kes südameid tunneb, kannatas selle üle, kes Teda reetma pidi, siis kui palju rohkem peaksime me kannatama neid, kes eksivad!

Ja mitte kõik, isegi need, kes paistavad kõige viletsamad olevat, ei ole nagu Juudas. Peter, impulsiivne, kiire ja enesekindel, paistis sageli palju halvem välja kui Juudas. Teda korrigeeris Päästja sagedamini. Aga milline oli tema elu teenistuses ja ohverduses! Millise tunnistuse annab see Jumala armu võimu kohta! Niipalju kui meil on võimalik, peame olema teistele see, mis Jeesus oli oma jüngritele, kui ta käis ja rääkis nendega maa peal.

Pidage end esmajoones misjonärideks oma töökaaslaste hulgas. Sageli nõuab ühe hinge võitmine Kristusele tohutult palju aega ja vaeva. Ja kui patust pöördub ja teeb õigust, siis on sellele rõõm taevainglite ees. Kas te arvate, et vaimud, kes nende hingede üle valvavad, on rahul sellega, kuidas mõned, kes ennast kristlasteks nimetavad, neid hoolimatult kohtlevad? Kui Jeesus käituks meiega nii, nagu me sageli teineteisega käitume, siis kes meist oleks päästetud?

Pea meeles, et sa ei saa südameid lugeda. Sa ei tea motiive, mis ajendasid tegusid, mis sulle paistavad valed. On palju neid, kes ei ole saanud õiget haridust; nende iseloom on moonutatud, nad on kõvad ja kõverad ning paistavad igas mõttes kõverad olevat. Aga Kristuse armu võib neid muuta. Ärge kunagi heidake neid kõrvale, ärge kunagi ajage neid lootusetusse või meeleheitesse, öeldes: „Te olete mind pettunud ja ma ei püüagi teid aidata.“ Paar kiirustatud sõna provokatsiooni all - täpselt see, mida me arvame, et nad väärivad - võib lõigata mõjuvõimu köied, mis oleksid pidanud siduma nende südamed meie omadega.

Järjepidev elu, kannatlik taluvus, ärrituse korral rahulik vaim on alati kõige veenuvam argument ja kõige tõsisem üleskutse. Kui teil on olnud võimalusi ja eeliseid, mis teistele ei ole osaks langenud, siis mõelge sellele ja olge alati tark, ettevaatlik, hell õpetaja.

Selleks, et vaha võtaks selge, tugeva pitseri jälje, ei lööda pitserit sinna kiirustades ja vägivaldselt, vaid asetatakse pitser hoolikalt plastvaha peale ja surutakse vaikselt ja kindlalt alla, kuni see on vormis kõvaks muutunud. Samamoodi käitutakse ka inimeste hingedega. Kristliku

mõju järjepidevus on selle võimu saladus ja see sõltub teie järjekindlusest Kristuse iseloomu näitamisel. Aita neid, kes on eksinud, rääkides neile oma kogemustest. Näita, kuidas teie kaaslaste kannatlikkus, lahkus ja abivalmidus andsid teile julgust ja lootust, kui te tegite suuri vigu.

Kuni kohtuotsuseni ei saa te kunagi teada, millist mõju avaldab lahke, arvestav käitumine ebajärjekindlate, ebamõistlike, väärtusetute inimeste suhtes. Kui me kohtume tänamatusega ja pühade usalduste rikkumisega, siis me oleme ärritatud näitama oma põlgust või nördimust. Seda ootavad süüdimõistetud, selleks on nad valmis. Kuid lahke sallivus võtab neid üllatuslikult ja sageli äratab nende paremad tungid ning tekitab igatsust ülevama elu järele.

„Vennad, kui inimene satub mingisse pahandusse, siis teie, kes olete vaimulikud, taastage niisugune pehme südametunnistusega. Aga hoidke silmas ka iseennast, et teid ei kiusataks! Kandke üksteise koormaid, ja nõnda täidate Kristuse seadust!"“

Kõik, kes tunnistavad end olevat Jumala lapsed, peaksid meeles pidama, et misjonäridena satuvad nad kokku kõikide vaimude klassidega. On rafineeritud ja jämedad, alandlikud ja uhked, usklikud ja skeptikud, haritud ja teadmatused, rikkad ja vaesed. Neid erinevaid inimesi ei saa kohelda ühtemoodi, kuid kõik vajavad lahkust ja kaastunnet. Vastastikuse kontakti kaudu peaksid meie mõtted saama lihvimist ja täiustamist. Me sõltume üksteisest, oleme tihedalt seotud inimliku vendluse sidemetega.

„Taevas on seadnud meid üksteisest sõltuma, olgu meist keegi isand, teenija või sõber. Ta kutsub igaüht teiselt abi paluma, kuni ühe nõrkusest kasvab kõigi tugevus.“

Just sotsiaalsete suhete kaudu puutub kristlus kokku maailmaga. Iga mees või naine, kes on saanud jumalikku valgustust, peab valgustama pimedat teed neile, kes ei tunne paremat teed. Kristuse Vaimu

pühitsetud sotsiaalset võimu tuleb täiustada hingede Päästja juurde toomisel. Kristus ei pea olema peidetud südamesse kui ihaldatud aare, püha ja magus, mida naudib üksnes omanik. Meis peab olema Kristus kui eluallikas, mis purskab igaveseks eluks, andes värskust kõigile, kes meiega kokku puutuvad.

Peatüki kirjakohad: 1. Saamueli 24:4-6; Matteuse 7:1, 2; Roomlastele 2:1; 1. Peetruse 2:20; Matteuse 5:23, 24; Roomlastele 12:21; Psalm 37:5, 6; Luuka 12:2; Psalm 66:12; Johannese 13:7; Haggai 2:23; Johannese 8:28, 29; Jaakobuse 2:7; Matteuse 13:29, 30; Galaatlastele 6:1, 2.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 483–496. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

42. PEATÜKK

42. Arenemine ja teenimine

„Olge vaprad ja tugevad.“

Kristlik elu on midagi enamat, kui paljud arvavad. See ei seisne täielikult leebuses, kannatlikkuses, alandlikkuses ja lahkuses. Need graatsiad on hädavajalikud, kuid on vaja ka julgust, jõudu, energiat ja püsivust. Tee, mida Kristus märgib, on kitsas, eneseohverdav tee. Sellele teele sisenemiseks ja raskuste ja pettumuste kaudu edasi liikumiseks on vaja rohkem kui nõrku mehi.

Iseloomujõud.

Vaja on vastupidavaid mehi, mehi, kes ei oota, kuni nende tee on tasandatud ja igasugused takistused kõrvaldatud, mehi, kes innustavad oma kristliku armastuse sooja südame ja tugeva käega väsinud töötajaid, mehi, kelle südamed on täis kristlikku armastust ja kelle käed on tugevad, et teha oma isanda tööd.

Mõned, kes teevad misjonitööd, on nõrgad, närvilised, vaimustatud, kergesti heidutavad. Neil puudub tõukejõud. Neil ei ole neid positiivseid iseloomujooni, mis annavad jõudu midagi teha - vaimu ja energiat, mis süütavad entusiasmi. Need, kes soovivad saavutada edu, peavad olema julged ja lootusrikkad. Nad peaksid kasvatama mitte ainult passiivseid, vaid ka aktiivseid voorusi. Kui nad peavad andma pehme vastuse, mis pöördab viha, peavad nad omama kangelase julgust, et vastu seista kurjusele. Kõike kannatava heategevusega vajavad nad iseloomu jõudu, mis muudab nende mõjujõu positiivseks jõuks.

Mõnel puudub iseloomu kindlus. Nende plaanidel ja eesmärkidel puudub kindel vorm ja järjepidevus. Nad on maailmas praktiliselt

kasutud. See nõrkus, otsustusvõimetus ja ebatõhusus tuleb ületada. Tõelises kristlikus iseloomus on võitmatust, mida ei suuda muuta ega alistada ebasoodsad asjaolud. Meil peab olema moraalne selgroog, terviklikkus, mida ei saa komplimenteerida, altkäemaksu anda ega hirmutada.

Jumal soovib, et me kasutaksime iga võimalust oma tööks ettevalmistumiseks. Ta ootab meilt, et pühendaksime kõik oma jõud selle teenimisele ja hoiaksime oma südameid avatuna selle pühalikkuse ja hirmuäratavate vastutuste suhtes.

Paljud, kes on kvalifitseeritud tegema suurepärast tööd, saavutavad vähe, sest nad püüavad vähe. Tuhanded elavad läbi, justkui neil ei oleks suurt eesmärki, mille nimel elada, kõrget standardit, mille poole püüelda. Üheks põhjuseks on madal enesehinnang, mida nad endale omistavad. Kristus maksis meie eest lõpmatu hinna ja vastavalt makstud hinnale soovib ta, et hindaksime endid.

Ära rahuldu madala standardiga. Me ei ole sellised, nagu võiksime olla, või nagu on Jumala tahtmine, et me oleksime. Jumal on andnud meile mõtlemisvõime, mitte selleks, et me jääksime passiivseks või pöörduksime maise ja alatu tegevuse poole, vaid selleks, et meie mõtlemisvõimet arendataks, puhastataks, pühitsetaks ja kasutataks Tema Kuningriigi edendamiseks.

Keegi ei peaks nõustuma olema lihtsalt masin, mida juhib teise inimese mõte. Jumal on andnud meile võime mõelda ja tegutseda, ja kui te tegutsete hoolikalt, vaadates Tema poole tarkuse järele, saate te suutma kanda koormaid. Seisa oma Jumalalt antud isiksuse eest. Ära ole kellegi teise varju. Oodake, et Issand teeb tööd teie sees ja läbi teid.

Ära kunagi arva, et oled piisavalt palju õppinud ja et võid nüüd oma pingutusi lõdvestada. Kultiveeritud mõistus on inimese mõõdupuu. Teie haridus peaks kestma kogu elu; iga päev peaksite õppima ja rakendama omandatud teadmisi.

Pea meeles, et ükskõik, millises ametis sa ka ei teeniks, sa avaldad motiivi, arendad iseloomu. Tee oma tööd täpselt, hoolega, ületades kalduvust otsida lihtsamat tööd.

Sama vaim ja samad põhimõtted, mida inimene toob igapäevasesse tööellu, toob ta ka kogu ellu. Need, kes soovivad kindlat summat teha ja kindlat palka ning kes soovivad tõestada täpset sobivust ilma kohanemise või koolituse vaevata, ei ole need, keda Jumal kutsub oma asjas töötama. Need, kes õpivad, kuidas anda võimalikult vähe oma füüsilistest, vaimsetest ja moraalsetest jõududest, ei ole need töötajad, kellele Tema võib valada rikkalikke õnnistusi. Nende eeskuju on nakkav. Isiklik huvi on valitsevaks motiiviks. Need, keda tuleb jälgida ja kes töötavad ainult nii, nagu neile iga ülesanne on määratletud, ei ole need, keda kuulutatakse heaks ja ustavaks. Vaja on töötajaid, kes avaldavad energiat, terviklikkust, töökust, kes on valmis tegema kõike, mida vaja.

Paljud muutuvad ebaefektiivseks, kartes ebaõnnestumist vastutusest kõrvale hiilides. Nii jäävad nad ilma sellisest haridusest, mis tuleneb kogemusest, ja mida ei suuda anda lugemine, õpingud ja muud muul viisil saadud eelised.

Inimene võib kujundada asjaolusid, kuid asjaolud ei tohi kujundada inimest. Me peaksime kasutama asjaolusid tööriistadena. Me peame neid valdama, kuid ei tohi lasta neil meid valda.

Võimumehed on need, keda on vastandatud, segadusse ajatud ja takistatud. Nende energiate tegevusse kutsumine näitab neile, et takistused, millega nad kokku puutuvad, on neile positiivsed õnnistused. Nad omandavad iseseisvuse. Konflikt ja segadus nõuavad usalduse avaldamist Jumala vastu ja seda kindlust, mis arendab jõudu.

Kristus ei andnud vähimatki teenistust. Ta ei mõõdelnud oma tööd tundide kaupa. Tema aeg, tema süda, tema hing ja jõud olid pühendatud tööle inimkonna hüvanguks. Väsinud päevade ja pikkade

ööde jooksul kummardus Ta palve ees, et saada armu ja kannatlikkust suurema töö tegemiseks. Tugeva nuttu ja pisaratega saatis Ta oma palved taevasse, et Tema inimlik olemus saaks tugevamaks, et Ta oleks valmis vastu võtma salakavalat vaenlast kõigis tema petlikes tegemistes ja et Ta oleks kindlustatud, et täita oma missiooni inimkonna ülendamiseks. Oma töötegijatele Ta ütleb: „Ma olen teile eeskuju jätnud, et teie teeksite samamoodi, nagu Mina olen teinud teile.“

„Kristuse armastus sunnib meid,“ ütles Paulus. 2. Korintlastele 5:14. See oli tema käitumise käivitav põhimõte, see oli tema liikumapanev jõud. Kui ta kunagi kohusetegemise teel hetkeks vaimustus, pani risti pilk ta meele vööd uuesti kinni ja surus ta edasi eneseohverduse teel. Oma vendade heaks töötamisel lootis ta palju Kristuse ohverdamise lõpmatu armastuse avaldumisele, mille allutav ja sundiv jõud on.

Kui südamlik, kui liigutav on tema üleskutse: „Te tunnete meie Issanda Jeesuse Kristuse armu, et kuigi ta oli rikas, sai ta teie pärast vaeseks, et teie tema vaesuse kaudu saaksite rikkaks!“ 2. Korintlastele 8:9. Sa tead, millisest kõrgusest Ta langes, millise alanduse sügavusse Ta langes. Tema jalad astusid ohverdamise teele ega kaldunud kõrvale enne, kui Ta oma elu andis. Temal ei olnud puhkehetke taeva aujärje ja risti vahel. Tema armastus inimese vastu viis Ta selleni, et Ta võttis vastu iga alanduse ja kannatas iga väärkohtlemise.

Paulus hoiatab meid, et „ära vaadake igaüks oma asju, vaid igaüks ka teiste asju.“ Ta käsib meil mõelda „mõtet, mis oli ka Kristuses Jeesuses, kes, olles Jumala kuju, ei pidanud vara pidada Jumalaga samaväärseks, vaid tegi Enese tühjaks, võttes orja kuju, saades inimeste sarnaseks; ja ta leiti välimuselt inimeseks. Ta alandas Enese ja sai sõnakuulelikuks surmani, ristisurmani.“

Paul oli sügavalt mures selle pärast, et Kristuse alandamine oleks nähtav ja mõistetav. Ta oli veendunud, et kui mehed saaksid mõelda imelisele ohverdamisele, mida taevaste majesteet oli teinud, siis oleks enesekesksus nende südametest välja tõrjutud. Apostel peatub

üksikasjalikult iga punkti juures, et me mõistaksime mingil määral Päästja imelist alandlikkust patuste heaks. Ta suunab meele kõigepealt seisundile, mida Kristus täitis taevas oma Isa süles; seejärel paljastab Ta Tema, kes loobus oma hiilgusest, allutades end vabatahtlikult inimelu alandavatele tingimustele, võttes teenija kohustused ja saades sõnakuulelikuks surmani, ja seda kõige häbiväärsemale ja vastikemale, kõige piinlikumale - risti surmale. Kas me suudame mõelda sellele Jumala armastuse imelisele ilmingule ilma tänulikkuse ja armastuse ning sügava tunnetuseta, et me ei ole iseenda oma? Sellist isandat ei tohi teenida pahameelega, isekate motiivide tõttu.

„Te teate," ütleb Peetrus, „et teid ei lunastatud hääbuvate asjadega, nagu hõbedast või kullast, 1. Peetruse kirj 1:18. Oh, kui need oleksid olnud piisavad inimese päästmiseks, siis oleks seda kergesti teinud See, Kes ütleb: "Hõbe on Minu ja kuld on Minu!" Haggai 2:8. Aga patust võis lunastada vaid Jumala Poja kallis veri. Need, kes seda imelist ohvrit hindamata, hoiavad end tagasi Kristuse teenistusest, hukkuvad oma enesekesksuses.

Eesmärkide ühtsus.

Kristuse elus oli kõik allutatud Tema tööle, suurele lunastustööle, mida Ta tuli teha. Ja samasugune pühendumus, samasugune enesealastus ja ohverdus, samasugune allumine Jumala sõna nõudmistele peab ilmnema ka Tema jüngrites.

Igaüks, kes aktsepteerib Kristust kui oma isiklikku Päästjat, igatseb privileegiga teenida Jumalat. Mõtiskledes selle üle, mida taevas on tema jaoks teinud, on tema süda täis piiramatut armastust ja kummardavat tänulikkust. Ta soovib avaldada oma tänulikkust, pühendades oma võimed Jumala teenistusele. Ta igatseb näidata oma armastust Kristuse ja Tema omandatud vara vastu. Ta ihaldab vaeva, kannatust, ohverdust.

Tõeline Jumala tööline teeb oma tööd kõige paremini, sest nii saab ta oma Issandat austada. Ta tegutseb õigesti, et austada Jumala nõudmisi.

Ta püüab parandada kõiki oma võimeid. Ta täidab kõiki kohustusi nagu Jumala ees. Tema ainsaks sooviks on see, et Kristus saaks austust ja täiuslikku teenimist.

Seal on pilt, mis kujutab vasikat, kes seisab adra ja altari vahel, ja millel on kirjas: „Valmis mõlema jaoks“, valmis töötama orus või ohverdama ohvrialtari peal. See on tõelise Jumala lapse seisukoht - valmis minema sinna, kuhu kohus kutsub, eitama iseennast, ohverdama Päästja asja eest.

Peatüki kirjakohad: Johannese 13:15; Filiplastele 2:4-8.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 497–502. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich

43. PEATÜKK

43. Kõrgem kogemus

„Jääge minusse ja mina jään teisse.“

Me vajame pidevalt uut Kristuse ilmutust, igapäevast kogemust, mis on kooskõlas Tema õpetusega. Kõrged ja pühalikud saavutused on meie käeulatuses. Jätkuv edasiminek teadmistes ja vooruslikkuses on Jumala eesmärk meie jaoks. Tema seadus on tema enda hääle kajatus, mis kutsub kõiki: „Tulge kõrgemale. Olge pühad, veelgi pühadamad!“ Iga päev võime edeneda kristliku iseloomu täiuslikkuses.

Need, kes tegelevad teenimisega Meistrile, vajavad palju kõrgemat, sügavamat, laiemat kogemust, kui paljud on veel mõelnud omada. Paljud, kes on juba Jumala suure perekonna liikmed, teavad vähe, mida tähendab näha Tema auhiilgust ja muutuda auhiilgusest auhiilgusesse. Paljudel on hämar ettekujutus Kristuse suurejoonest, ja nende südamed värisevad rõõmust. Nad igatsevad täielikumat, sügavamat tundmist Päästja armastusest. Lase neil hoida iga hingesoovi Jumala järele. Püha Vaim töötab nendega, kes töödeldakse, vormib neid, kes vormitakse, kujundab neid, kes kujundatakse. Andke endale vaimsete mõtete ja pühade mõtiskluste kultuur. Te olete näinud vaid Tema hiilguse varahommikuvalguse esimesi kiiri. Kui te jätkate Issandat tundma, siis saate teada, et „õigete tee on nagu hommikuvalgus, mis paistab üha selgemalt kuni täieliku päevani.“

„Seda Ma olen teile rääkinud, et Minu rõõm jääks teisse ja teie rõõm saaks täielikuks.“

Juba enne Teda nägi Kristus oma missiooni tulemust. Tema maapealset elu, mis oli täis vaeva ja eneseohverdust, rõõmustas mõte, et kõik see vaev ei lähe asjata. Andes oma elu inimeste elu eest, ta taastaks

inimestes Jumala sarnasus. Ta tõstaks meid tolmust üles, kujundaks meie iseloomu oma iseloomu järgi ja kaunistaks meid oma auhiilgusega.

Kristus nägi oma hinge vaeva ja jäi rahulolevaks. Ta vaatas igaviku avarust ja nägi nende õnne, kes Tema alanduse läbi saavad andeksandmise ja igavese elu. Ta sai haavata meie üleastumiste pärast, purustatud meie pattude pärast. Tema rahu karistus langes Tema peale, ja Tema haavade läbi me saime terveks. Ta kuulis päästetute hüüet. Ja ta kuulis lunastatud inimesi laulvat Moosese laulu ja Lamba laulu ning ütles: „Suured ja imelised on need teod!“ Kuigi ta pidi enne vastu võtma vere ristimise, kuigi tema süütu hing pidi kannatama maailma pattude raskust, kuigi ta pidi kannatama rääkimatu õnnetuse varju; siiski valis ta rõõmu pärast, mis teda ees ootas, kannatada risti ja põlgas häbi.

Seda rõõmu peavad jagama kõik Tema jüngrid. Ükskõik kui suur ja hiilgav tulevikus, meie preemia ei ole kõik reserveeritud lõpliku vabastamise aeg. Isegi siin oleme me usuga sisse läinud Päästja rõõmu. Nagu Mooses, peame me kannatama, nähes nähtamatut.

Nüüd on kirik võitlev. Nüüd oleme silmitsi maailmaga pimeduses, peaaegu täielikult antud üle ebajumalateenistusele. Aga tuleb päev, mil lahing on peetud, võit võidetud. Tehku Jumala tahtmine maa peal nagu taevas. Päästetute rahvad ei tunne muud seadust kui taevase seaduse. Kõik on üks õnnelik, ühendatud perekond, riietatud kiitus- ja tänulikkuse rõivastesse - Kristuse õiguse rüüdesse. Kogu loodus, oma ülivõrreldes ilususes, annab Jumalale kiitus- ja kummardustunnistuse. Maailm on valgustatud taeva valgusega. Kuu valgus saab olema nagu päikese valgus ja päikese valgus saab olema seitsmekordselt tugevam kui praegu. Aastad liiguvad rõõmuga edasi. Üle stseeni laulavad koos hommikutähed, Jumala pojad hüüavad rõõmu, kui Jumal ja Kristus ühinevad kuulutamises: „Ei ole enam pattu ega surma.“

Need tulevase hiilguse nägemused, Jumala käe joonistatud stseenid, peaksid olema tema lastele armsad.

Seisake igaviku künnisel ja kuulge, kuidas neid, kes on selles elus Kristusega koostööd teinud, ootab lahke vastuvõtt, kui nad kannatavad Tema nimel. Nad heitsid oma kroonid Jumala ees ning ütlesid: „Meie Jumal ja Issand, väärt oled Sa võtma au ja austust ja väge, sest Sina oled loonud kõik, ja Sinu tahtel olid nad loodud ja on loodud!“ Aamen! Kiitus ja austus ja vägi Temaenesele, kes istub troonil ja neljale olendile, kes on tema ümber troonil, ja vanematele, kes on tema ees!"

Seal tervitavad lunastatud neid, kes suunasid nad ülendatud Õnnistegija juurde. Nad ühinevad ülistamises Teda, kes suri, et inimesel oleks elu, mis vastab Jumala eluga. Konflikt on läbi. Kõik hädad ja vaidlused on lõppenud. Võidulaulud täidavad kogu taevast, kui lunastatud seisavad Jumala aujärje ümber. Kõik võtavad vastu rõõmsa hõngu: „Vääriline on Lammas, kes on tapetud, võtnud vastu väe ja rikkuse, tarkuse ja jõu, au ja austuse!“

„Ja ma nägin, ja vaata, suur hulk rahvast, keda ükski ei saanud lugeda, kõigist rahvastest ja hõimudest ja rahvaist ja keeltest, seisis aujärje ees ja Talle ees, riietatud valgetesse riietesse, ja palmioksad olid nende käes. Ja nad kisendasid suure häälega ning ütlesid: „Pääste kuulub meie Jumalale, kes istub aujärjel, ja Talle!““

„Need on need, kes on tulnud suurest viletsusest ja oma riided pesnud ning need valgeks pannud Talle verega. Seepärast on nad Jumala aujärje ees ja teenivad Teda päev ja öö Tema templis. Ja Kes aujärjel istub, peab nende seas elama. Nad ei tunne enam nälga ega janu, ja neile ei lange enam päike ega mingi kuumus. Sest Lammas, kes on aujärje keskel, hoolitseb nende eest ja juhatab nad elava vee allikate juurde. Ja Jumal pühkib ära kõik pisarad nende silmist!" Ja surm ei ole enam, ei ole ka kurbust ega kisendamist, ei ole enam valu, sest varasemad asjad on möödas.“

Me peame alati silme ees hoidma seda nähtamatute asjade nägemust. Nii saame me õigesti hinnata igavikulisi ja aegseid asju. See on see, mis annab meile võimu mõjutada teisi kõrgema elu nimel.

Mäel Jumalaga.

„Tulge Minu juurde mäele," käskis Jumal. Moosesele, enne kui ta sai Jumala vahendajaks Iisraeli vabastamisel, määrati nelikümmend aastat ühendust Temaga mäe üksilduses. Enne kui ta kandis Jumala sõnumit vaaraole, rääkis ta põlevas põõsas oleva ingliga. Enne kui ta sai Jumala seaduse oma rahva esindajana, kutsuti ta mäele ja nägi tema auhiilgust. Enne kui ta hukkas ebajumalateenijad, oli ta peidetud kalju lõhest, ja Issand ütles: „Ma kuulutan Issanda nime sinu ees," „armulik ja halastav, aeglaselt vihane ja rikkalik armastuses ja tõdes; ... ja see ei puhasta kindlasti süüdlast." „Ja Issand läks mööda. Ja Issand hüüdis Moosesele ja ütles: "Issand, Issand, Jumal, halastaja ja armuline Jumal, pikkameelne, suurmeelne ja heategija, Enne kui ta oma eluga Iisraeli koorma maha pani, kutsus Jumal ta Pisga mäe tippu ja laotas tema silme ette tõotatud maa auhiilguse.

Enne kui jüngrid läksid teele, kutsuti nad koos Jeesusega mäele. Enne Püha Vaimu võimu ja hiilgust tuli öö üheskoosolekuks Õnnistegijaga, kohtumine mäel Galileas, lahkumise stseen Õlimäel, koos inglite lubadusega ja palve- ja üheskoosolekupäevad ülemises toas.

Jeesus, kui ta valmistus mõneks suureks katsumuseks või mõneks tähtsaks tööks, pöördus mägede üksinduse poole ja veetis ööd oma Isa ees palves. Palvuse öö eelnes apostlite pühitsemisele ja Mäeõpetusele, ülestõusmisele, piinamisele ja ristile ning ülestõusmise auhiilgusele.

Palvuse privileeg.

Ka meil peavad olema eraldatud ajad mediteerimiseks ja palvetamiseks ning vaimseks värskendamiseks. Me ei väärtusta palve jõudu ja tõhusust nii, nagu peaksime. Palve ja usk teevad seda, mida ei suuda ükski maavägi. Harva, igas mõttes, oleme samas olukorras kaks korda järjest. Meil on pidevalt uusi stseene ja uusi katsumusi läbida, kus mineviku kogemus ei saa olla piisavaks juhendiks. Meil peab olema pidev valgus, mis tuleb Jumalalt.

Kristus saadab alati sõnumeid neile, kes Tema häält kuulavad. Getsemane aias kannatuse ööl ei kuulnud magavad jüngrid Jeesuse häält. Neil oli hägune tunne inglite kohalolekust, kuid nad kaotasid stseeni võimu ja hiilguse. Nende unisuse ja uimasuse tõttu jäid nad ilma tõenditest, mis oleksid tugevdanud nende hinge kohutavate vaatemängude ees. Nii ongi tänapäeval just need mehed, kes jumalikku õpetust kõige rohkem vajavad, sageli ilma selleta, sest nad ei pane ennast taevaga ühendusse.

Kiusatused, millele me oleme iga päev allutatud, muudavad palve vajalikuks. Igas suunas varitsevad ohtud. Eriti on kiusatusele altid need, kes püüavad teisi patust ja hukatusest päästa. Pidevas kurjaga kokkupuutel vajavad nad tugevat hoidmist Jumalast, et ise ära ei rikutaks. Lühikesed ja otsustavad on sammud, mis viivad mehed kõrgest ja pühast maast madalale tasandile. Ühel hetkel võidakse langetada otsuseid, mis kinnistavad inimese seisundi igaveseks. Üks ületamata läbikukkumine jätab hinge kaitsetuks. Üks halb harjumus, kui seda kindlalt vastu ei võidelda, tugevneb terasest ahelateks, mis kogu inimese kinni siduvad.

Põhjus, miks nii paljud jäävad iseendale järele kiusatustes, on see, et nad ei seadnud Issandat alati oma silme ette. Kui me lubame, et meie ühendus Jumalaga katkeb, siis meie kaitse on ära kadunud. Kõik sinu head eesmärgid ja head kavatsused ei võimalda sul kurjust vastu pidada. Te peate olema mehed ja naised, kes palvetavad. Teie palved ei tohi olla nõrgad, juhuslikud ja vahelduvad, vaid siirad, püsivad ja järjepidevad. Alati ei pea kummardama põlvili, et palvetada. Arenda harjumust rääkida Päästjaga, kui oled üksi, kui kõnnid ja kui oled oma igapäevase tööga hõivatud. Olgu süda alati üles tõstetud vaikses palves abi, valguse, tugevuse, teadmise pärast. Olgu iga hingetõmme palve.

Jumala töötegijatena peame jõudma inimesteni seal, kus nad on, ümbritsetuna pimedusest, vajunud pattudesse ja määrdunud korruptsioonis. Aga kui meie mõtted on pööratud Tema poole, kes on

meie päike ja meie kilp, siis ei too meid ümbritsev kurjus meie riietele ühtegi pleki. Kui me töötame selle nimel, et päästa hingi, kes on hukkumisele määratud, siis me ei jää häbisse, kui me usaldame Jumalat. Kristus südames, Kristus elus, see on meie turvalisus. Tema olemasolu õhkkond täidab hinge vihkamisega kõike kurja vastu. Meie vaim võib olla nii identifitseeritud Tema omaga, et mõtte ja eesmärgi poolest oleme me Temaga ühes.

Usu ja palve läbi sai Jaakob, kes oli nõrk ja patune mees, Jumala valitsejaks. Nii saate te kõrgete ja pühade eesmärkidega meesteks ja naisteks, väärika eluga meesteks ja naisteks, kes ei lase end mingil juhul tõest, õigusest ja õiglusest kõrvale juhtida. Kõik on surutud kiirete murede, koormuste ja kohustuste alla, kuid mida raskem on su seisund ja mida raskemad on su koormused, seda rohkem vajad sa Jeesust.

On tõsine viga hooletusse jätta Jumala avalik jumalateenistus. Jumalateenistuse privileege ei tohi kergekäeliselt suhtuda. Haiged ei saa sageli neid õigusi kasutada, kuid nad peaksid olema ettevaatlikud, et nad ei puuduks asjatult jumalateenistusest.

Haigete abistamisel sõltub edu rohkem kui üheski muus ilmalikus tegevuses pühendumise ja eneseohverduse vaimust, millega tööd tehakse. Need, kes kannavad vastutust, peavad ennast paigutama sinna, kus nad on sügavalt vaimustunud Jumala Vaimust. Sul peaks olema teistest palju suurem mure Püha Vaimu abi ja Jumala tunnetamise pärast, sest sinu amet on teistest vastutusrikkam.

Meie töös ei ole midagi vajalikumat kui Jumalaga ühenduse praktilised tulemused. Me peaksime oma igapäevase eluga näitama, et meil on Päästja juures rahu ja puhkus. Tema rahu südames paistab välja tema näos. See annab hääle veenvuse võimu. Ühendus Jumalaga ülistab inimese iseloomu ja elu. Meestest saavad teada, et me oleme olnud Jeesuse jüngrid. See annab töötajale võimu, mida miski muu ei anna. Sellest võimust ei tohi ta end ilma jätta.

Me peame elama kahekordset elu - mõtete ja tegude elu, vaikset palvet ja tõsist tööd. Jumalast saadud tugevus, ühendatuna sihikindla pingutusega mõistuse harimiseks mõtlikkusele ja hoolsusele, valmistab ette igapäevasteks kohustusteks ja hoiab vaimu rahulikuna igasuguste katsumuste tingimustes.

Jumalik Nõuandja.

Hädas olles arvavad paljud, et nad peavad pöörduma mõne maise sõbra poole, rääkima talle oma segadustest ja paluma abi. Katsumustes täidab nende südameid ebausk ja tee tundub neile pimedana. Ja kogu selle aja seisab nende kõrval ajastute võimas Nõuandja, kes kutsub neid usaldama Teda. Jeesus, suur Koormakandja, ütleb: „Tulge minu juurde ja ma annan teile puhkuse.“ Kas me peaksime pöörduma tema juurest eemale ebakindlate inimeste poole, kes on Jumalast sõltuvad nagu meiegi?

Sa võid tunda oma iseloomu puudujääki ja oma võimete väiksust võrreldes töö suurusega. Aga kui sul oleks suurim mõistus, mis inimesele kunagi on antud, ei oleks see piisav sinu töö jaoks. „Ilma Minuta ei või te midagi teha,“ ütleb meie Issand ja Õnnistegija. Johannese 15:5. Kõige, mida me teeme, tulemus on Jumala kätes. Ükskõik mis juhtub, hoidke Tema külge kindlalt ja püsivalt.

Teie äris, seltsis vaba aja veetmiseks ja liidus eluks, olgu kõik ühendused, mida te moodustate, sisse kirjutatud tõsise, alandliku palvega. Nii sa näitad, et austad Jumalat, ja Jumal austab sind. Palvetage siis, kui olete nõdrad. Kui sa oled murelik, siis sulge kindlalt mehe huuled; ära varju teiste teed; aga räägi kõike Jeesusele. Tõsta käed appi. Võta oma nõrkuses kinni lõpmatust tugevusest. Paluge alandlikkust, tarkust, julgust, usku, et näeksite valgust Jumala valguses ja rõõmustaksite Jumala armastuses.

Pühitsemine; Usaldus.

Kui oleme tagasihoidlikud ja alandlikud, siis seisame seal, kus Jumal saab ja tahab end meile ilmutada. Ta on väga rahul, kui palume möödunud armu ja õnnistusi põhjusena, miks ta peaks meile suuremaid õnnistusi jagama. Ta ületab kõikide ootused neile, kes Tema peale täielikult loodavad. Issand Jeesus teab täpselt, mida Tema lapsed vajavad, kui palju jumalikku jõudu me inimkonna õnnistamiseks omaks võtame; ja Ta annab meile kõik, mida me kasutame teiste õnnistamiseks ja oma hingede ülevdamiseks.

Meil peab olema vähem usku sellesse, mida me ise suudame teha, ja rohkem usku sellesse, mida Issand suudab meie jaoks teha ja läbi meid teha. Sa ei tee oma tööd, vaid teed Jumala tööd. Anna oma tahe ja tee Talle alla. Ära tee mitte ühtegi kompromissi, mitte ühtegi reservatsiooni enesega. Tead, mis on olla vaba Kristuses.

Ainuüksi pühapäevast pühapäevani jutluste kuulamine, Piibli läbi lugemine või salm-salmilt selgitamine ei too kasu meile ega neile, kes meid kuulevad, kui me ei vii Piibli tõdesid oma isiklikku kogemusse. Mõistus, tahe, tunded peavad alluma Jumala sõna kontrollile. Siis läbi Püha Vaimu töö muutuvad sõna käsud elu põhimõteteks.

Kui te palute Issandat, et ta teid aitaks, siis austage oma Päästjat, uskudes, et te saate tema õnnistuse. Kõik võim, kogu tarkus on meie käsutuses. Me peame vaid küsima.

Käige alati Jumala valguses. Mõtle päeval ja öösel Tema iseloomu üle. Siis sa näed Tema ilu ja rõõmustad Tema headuses. Sinu süda hakkab kiirgama Tema armastuse tunnet. Teid tõstetakse üles nagu igaveseid käsivarsi. Jumala antud jõu ja valgusega saad sa mõista rohkem ja saavutada rohkem, kui sa kunagi varem arvasid võimalikuks.

„Jääge minusse“

Kristus ütleb meile: „Jääge minusse ja mina teisse. Nagu oks ei saa iseenesest vilja kanda, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ei saa ka teie, kui te ei jää minusse. … Kes jääb minusse ja mina temasse, see kannab

palju vilja, sest ilma minuta ei suuda te midagi teha. ... Kui te jääte minusse ja mu sõnad jäävad teisse, siis paluge, mida iganes tahate, ja see sünnib teile. Selles ilmneb minu Isa au, et te kannate palju vilja. Nõnda olete mu jüngrid."

„Nagu Isa on mind armastanud, nõnda olen ka mina teid armastanud. Jääge minu armastusse. ..."

„Teie ei ole valinud Mind, vaid Mina olen valinud teid ja olen pannud teid, et te läheksite ja kannaksite vilja ja et teie vili jääks, et Isa annaks teile, mida te iganes Temalt palute Minu nimel."

„Vaata, ma seisan ukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde ning söön koos temaga ja tema minuga."

„Sellele, kes võidab, annan ma süüa varjatud mannat. Ma annan talle valge kivi ja kivile on kirjutatud uus nimi, mida teab üksnes see, kes selle saab."

„Sellele, kes võidab, ... annan ma hommikutähe" ja „ma kirjutan tema peale oma Jumala nime ja oma Jumala linna nime ... ja ma kirjutan tema peale oma uue nime."

„Seda ühte asja ma teen"

Kes usaldab Jumalat, võib koos Paulusega öelda: „Ma suudan kõik tema läbi, kes annab mulle jõudu." Olgu mineviku vead või ebaõnnestumised millised tahes, Jumala abiga saame neist üle. Koos apostliga võime öelda:

„Üht ma teen. Unustan, mis on taga, ja sirutun selle poole, mis on ees. Püüdlen sihi poole, et saada auhind, millele Jumal mind Kristuses Jeesuses ülalt kutsub."

Peatüki kirjakohad: Õpetussõnad 4:18; Johannese 15:11; Ilmutusraamat 5:12, 13; Ilmutusraamat 7:9, 10; Ilmutusraamat 7:14-17; Ilmutusraamat

21:4; Johannese 15:4-16; Ilmutusraamat 3:20; Ilmutusraamat 2:17; Ilmutusraamat 2:26–28; Ilmutusraamat 3:12; Filiplastele 4:13; Filiplastele 3:13, 14.

Allikas: Ellen G. White, The Ministry of Healing, 1905, lk 503–517. https://archive.org/details/ministryofhealin00whitrich